

خطی اهدائی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۷۶۲

۱۲۴۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: یاد اعدا

مؤلف: (خطی) اهدائی

جلد: (۷۶۲) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۲۱۳۱۴

۱۳۱۱

دارالمعارف

۷۶۲

10

20

دارالمعارف

۷۶۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: یاد اعداد

مؤلف: (خطی) اهدائی

جلد: (۷۶۲) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمدصادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

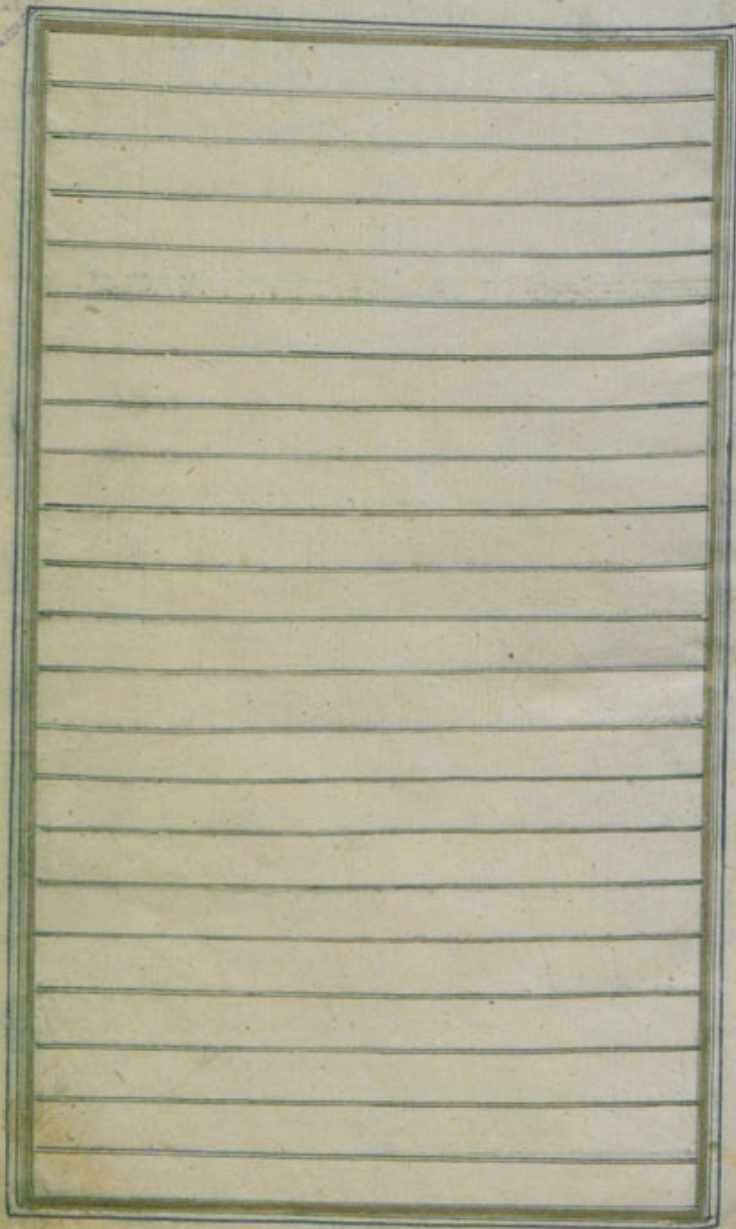
تاریخ: ۱۳۰۲

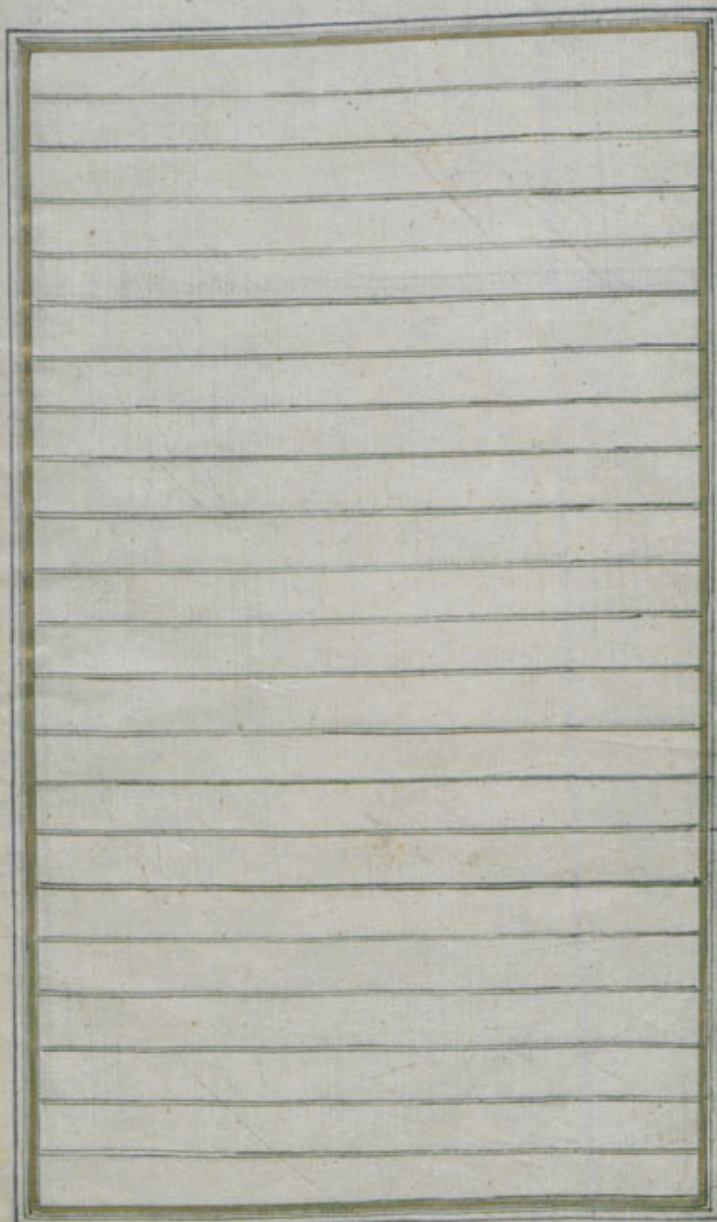
محل کتاب: ۱۳۰۲

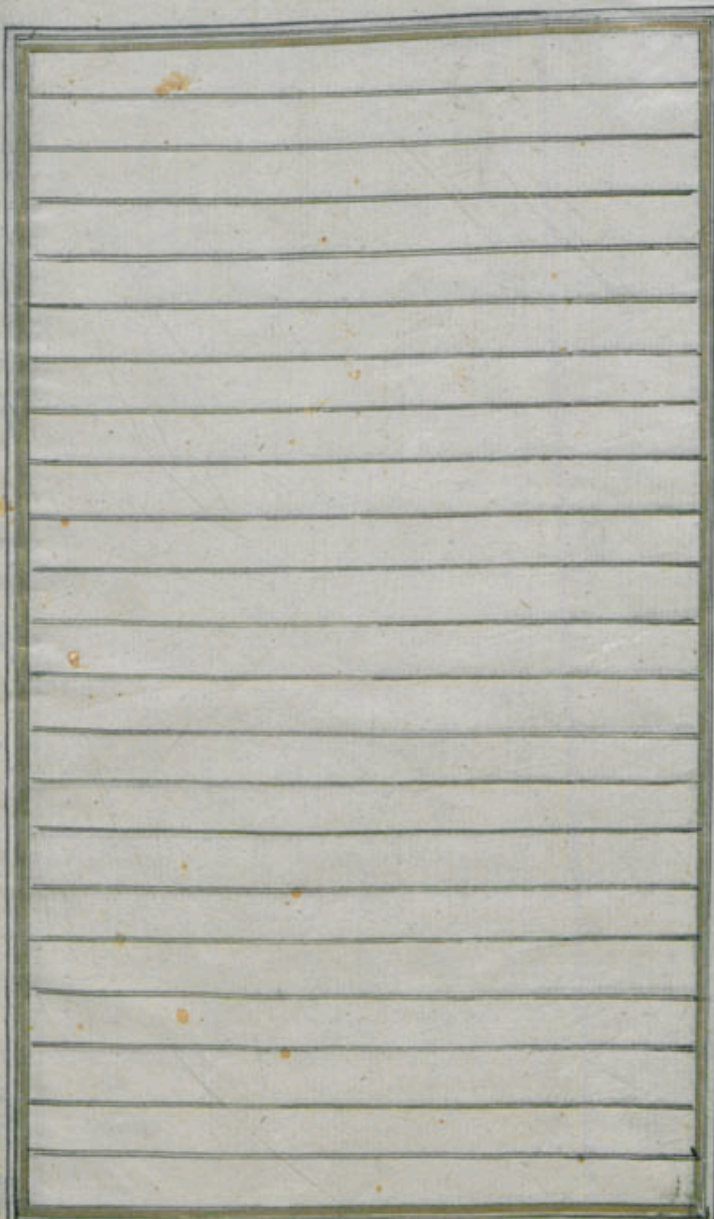
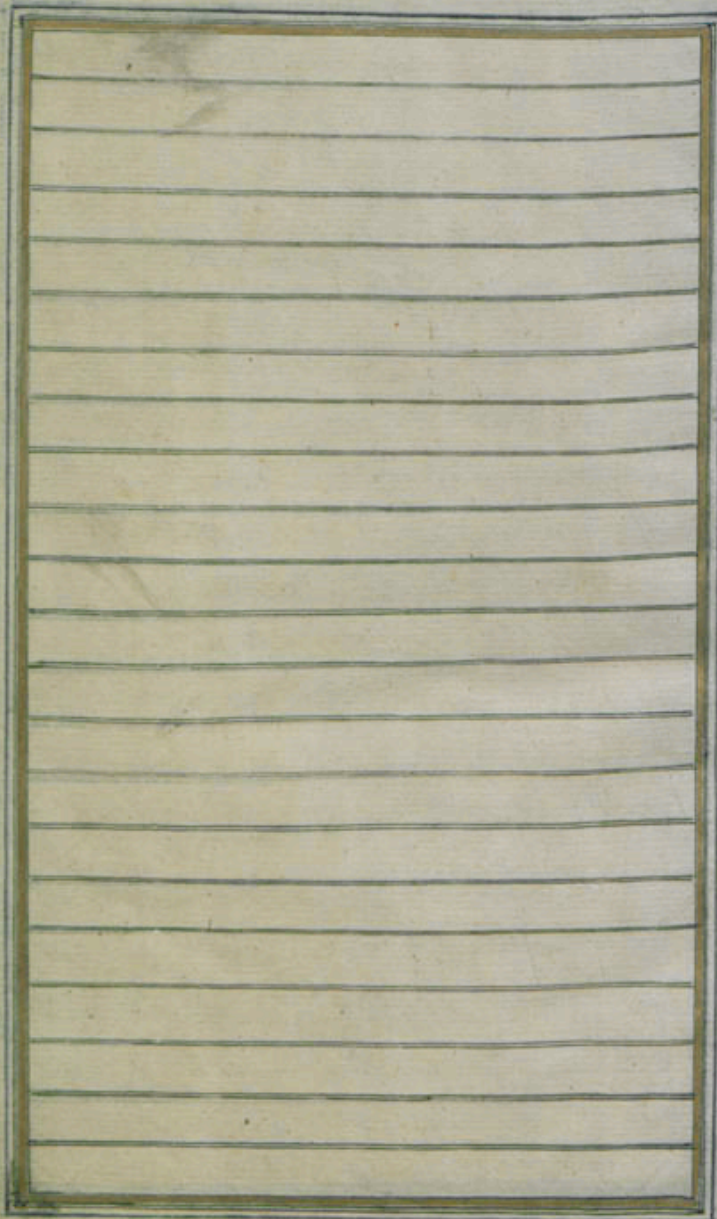
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۷۶۲

[Faint, mostly illegible handwritten Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْعِبَادَةَ وَسَبِيلَهُ لِنَسِلِ السَّعَادَةِ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ مُحَمَّدٍ وَغَيْرِهِ أَتَمَّهُ الْهُدَى **فَابْعَدِ** سِدِّ مَخَاطِبِي مُحَمَّدًا بِرَبِّكَ
عَفَى اللَّهُ عَنْ جَرَأَتِهِمَا بِرَأْوَاهِ وَأَوْحَ صَاحِبِهِ بِرَأْدَانِ إِيْمَانِي وَأَخْلَايَ رَوْحَانِي
كَجَوْنِ جَنَابِ مَقْدَسِ بَرْزِي تَعَالَى شَانِهِ بِرَأْيِ هَذَا بَكَتْ كَشْتِكَانِ رَهْمَاتِ وَضَلَّالَتِ
طَرِيقِ صَوْمِ صَلَوَةِ وَدَعَا وَعِبَادَاتِ كَهْ أَشْرَفِ وَأَوْبِ طَرِيقِ بَيْتِ سَعَادَتِ مُقَرَّرِ كَرَمِ
وَأَزْ حَضْرَاتِ رَسُولِ خُدا وَآمَنَهُ هُدَى صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَجَلِّهِمْ لِمَجْمَعِينَ أَرْغَبُوا
بِسَائِرِ مَقُولِ كَرِيمِ كَهْ كَبَتْ دَعَا مَشْهُورَاتِ زَانِهَاتِ وَأَبْنِ خَادِمِ انْخِيارِ أَيْمَةِ لَطِيفِ صَلَوَاتِ
الْقُدُّوسِ الْمَلِكِ الْمُنَّانِ الْعَفَّارِ أَكْثَرِهَا زَادَ دَرْ كِتَابِ بَعْدِ الْأَنْوَارِ إِبرَادِ مُنَوَّدَةِ أَمْرِ وَكَثْرِ خَلْقِ
بِاعْبَادِ اشْتغالِ بِاتَوَاعِ اشغالِ دُنْيَوِيَةٍ وَعِزِّهَا تَحْصِيلِهَا وَعِلْمِ تَجْمِيعِهَا إِنَّمَا تَبَسُّمِ
خَوَاشِمِ مُتَجَنِّبِ زِادِ اِعْمَالِ سَالِ وَضْائِلِ بَامِ وَلِبَالِي شَرِيفَةِ أَعْمَالِهَا كَهْ بَسَانِدِ
صَحِيحَةٍ وَمُعْتَمَرِ وَارِدِ شَرْعِ اسْتِ دَرْ بَرْزِ سَالِ إِبرَادِ مَنَامِ كَهْ غَاثَةِ خَلْقِ بَرَكَاتِهَا
مُحَرَّرِمْ نِيَّاسَتِ شَا بَدَانِ بِنْدِ غَامِ زَا بَدْعَايِ مَغْفِرَتِ يَادِ تَبَانِدِ وَبَسْمِ كَرْدِ لَبَدِ
اِنْزِارِ الْمَعَادِ عِىَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَائِيَامُ إِلَى سَبِيلِ الرِّشَادِ وَارْتِثِلِ اسْتِ بِرِجَادِ
بَابِ وَخَاتَمَةِ **بَابِ اقْتَنَ** دَرْ مَضَائِلِ وَأَعْمَالِ مَاءِ رَجِيَّاسِ وَارْتِثِلِ بَرِيخِ فَضْلِ
دَرْ بَيَانِ مَضَائِلِ بَرِ مَاءِ وَعِبَادَاتِ لَنْتِ كَهْ اِبْجَاهِ وَنَاءِ شَعْبَانِ وَنَاءِ رَضَا

بهترین ماههای سالند و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که هر که در
 ماه رجب و ماه شعبان بماند و وصل نماید روزه الهی از هر روز ماه مبارک رمضان
 این ماههای مبارک در روز قیامت گواهان او باشند نزد حق تعالی و در آن روز ندا ی
 از افراشته ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است علی اینها در
 طاعت و از برای خدا همه آنها را گویند که این بند تو شه کثرت در ماهها پاری بر طاعت
 تو رواست خدا در فضل و رحمت از تو موز و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و ثوابت
 اهتمام در محبتت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که مایانیم
 این بند را مگر طلب کست طاعت و خوشنودی تو و امید و ارجح و امرش تو بود
 و آنچه را الهی کرده بودی نزل کرد و آنچه از و طلبید بودی بسوی الهما رسانعت نمود
 کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده
 بودی بجا نداشت کرد و در روز قیامت با او شکی نیست رسانند و شهادت بجا نداشت برای
 بندک تو و صدق بفقرا و ساقین رساند و داد و احسان رسانست بسندگان تو نمود
 ماهها صاحب نیکو کرد و چون از اینها جدا شد و داع نیکو کرد و بعد از رفتن آنها پیرایون
 مخزنات تو نکرد بد و نیکو بند بود از بند پس شعله و نماند که بر سر این زلبی و شش
 و استغفار کند و از ملائکه خدا بآنها و گواهیها و از برای شتران و اسبان و در سوار کنند
 و بر بند بسوی لغت که هرگز زوال ندارد و خانه که کافی میشود و سرای که جزا نماند پس بنشیند
 و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز ایشان را غیب نمی باشد و از عذاب این میگریزند
 و مشقت حساب از برای ایشان نیست و ایشان از اعظم ثمر منقولست که ماه رجب ماه بزرگ است
 و ماهی در صیبه و فضیلت بان منبر رسد و قال یا کافران در این ماه حراست و رجب ماه خداست
 و شعبان ماه امت و ماه رمضان ماه امت است کسی که یک روز از این ماه روزه را روزه

مستوجب خوشنودی برزخ خدا گردد و غضب الهی رفته و در روزی از درهای جیم
 بر روی او بسته گردد و بندگان معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقولست که هر که
 یک روز از ماه رجب را روزه دارد آن شخص یک ساله راه آرد و در هر یک سه روز از آن روز
 دارد هشت از برای او واجب شود و اضافی هر که رجب تمام هفت در بهشت از شهر بهشت
 و از عمل شهر بر هر که یک روز از رجب را روزه دارد البتة از آن شهر باشد و بندگان معتبر از حضرت
 منقولست که حضرت رسول فرمود که ماه رجب ماه استغفار است پس هر که در این ماه
 امرزش کند خدا او را از دنیا و میراث و رجب را از او ببرد و هر که در رجب خدا در این ماه
 بر او منیند و رنجی نباشد و بر او بسیار بگوید استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و بندگان معتبر
 از حضرت صادق منقولست که هر که سه روز از ماه رجب را روزه بدارد هر روز ثواب روزه
 یک ساله برای او بخشد و هر که هفت روز از آن روز بدارد هفت درجه بر روی او بسته
 گردد و هر که هشت روز از آن روز بدارد هشت درجه بر روی او کشود و هر که یک روز
 از آن روز بدارد خدا او را حساب سازد و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی ثواب
 خود را برای او بخشد و هر که از عذاب بکند و این باب و به رحمة الله بسند معتبر رساند و در
 که گفت رفتم بخدایت حضرت صادق در او ان شاء رجب که چند روز از آن ماند و چون
 نظرها را نگاه حضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این ماه اکتهم نه والله ای فرزند رسول
 فرمود که ای خدا از ثواب آن تو جوخت شد است که قدر آنرا بغیر از خدا گویی عینا نماند بلکه
 این ماه است که خدا از این ماههای دیگر فضیلت داده است و حرمت آنرا عظیم گردانیده است
 و برای روزه داشتن آن کرامتی است از خود واجب گردانیده است پس گفت عباد بن رسول
 اگر در باقی ماند این ماه روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه را از آن غنیمت بگردم فرمود
 که ای ساله هر که یک روز از این ماه روزه بدارد خدا او را از این که بدارد از شدت سکران

و از هول بعد از سرك و از عذاب سیر و هر که دو روز از این ماه روزه دارد بر صراط باشد
 یکدزد و هر که سه روز از این ماه را روزه بدارد این کرد از نرس برزخ و در مقام است
 و از شدت آنها و هولهای آن روز و برات پناهی آتش بخشد و با او عطا کند و ایضا از حضرت
 روایت کرده است که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روز بدارد
 کاهان گذشتنه اش از سر پدید شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر آن روز بدارد
 کاهان گذشتنه و این اش از سر پدید گردد و هر که یک شب از این ماه را بکشد حق تعالی او را از
 جهنم آزاد گرداند و بگوید کند شفاعت او را در هفتاد مرد کاهکار و هر که در این ماه باشد
 از برای خدا بکند خداوند غفار و در هشت اعظمی چند با او عطا نماید که چشمی ندید باشد
 و کوخی نشین باشد و بر خاطر کسی خطور نکند و باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق
 روایت کرده است که چون روزه قیامت شود صدای از میان عرش شنید که بجا بندگان و چون
 پس گروهی برین نزد که نور و وهای ایشان جمیع عشر را روشن گرداند و نوح یا د شاهی
 باشد که مکمل باشد نوح ایشان بر او بدو و نوح و هر یک از ایشان فراموش بود باشد
 داشت و هر که ملک از جانب چپ و هر که از اندکند که او را با دهنه گرانهای حق تعالی ای خدا
 پس بیاوند و حمان نماند ایشان را که ای بندگان و کپتران من بجز من و سیال خود گشتند
 میگفت که شما از دماوی بگویند که اگر دامن و عطاها بی شما بر برزخ کرد از عطا که شما
 افهشت غرغها که در هر روز بر آنها جاری باشد و همیشه در آن عرقها باشد و بگوید
 مرد کارگان از برای منی آنکه بر شما واجب گردانید روزه داشتید از برای من در ماهی که
 حرمت آنرا عظیم گردانید بودم و حق آنرا واجب شد بودم ایملکه من بندگان و کپتران من
 بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثوابها برای کس است که چیزی از ماه روزه بدارد
 روزه دارد و اگر چه یک روز باشد از او لشر نیاید و این را از شورش و بسند معتبر از حضرت صادق

روایت کرده است که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی در قیامت از او بخیر
باشد و هر که دو روز از روزه دارد خدا بقایات او خوشنود و اوصاف او را خوشنود کند
و هر که سه روز از روزه روزه دارد خداوند کریم از او راضی گردد و در حقیقت او را از روزه
گردد در قیامت و هر که هفت روز از روزه بدارد چون بهر درهای هفت آسمان
برای روح او گشوده شود تا ملکوت اعلیٰ برسد و هر که هشت روز از روزه بدارد
هشت در هشت بروی او گشوده شود و هر که نهم روز از روزه بدارد هشتاد و هشت
که از حق تعالی بطلید بر او در مکر آنکه سوار او برای کلاهی باشد تا به مقصودش قطع رسد
و هر که تمام نهم روز بدارد کارهای آن بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شد با
و از آنش خبر نماند که در دنیا داخل شد کرد تا بر یک پدکان و یک کوزه از آن و احادیث در این باب
بسیار است و این رساله کتب است که اینها را در **فصل ششم** در بیان اعمالی که یک روز روزه
عاجز باشد یا بر او شوار باشد بعضی از بعضی از روایات معتبره وارد شده
که بیدل روزه مستحب یک روز و هم صد روز است که موافق روزهایی بن زمان هفتاد و نه باشد
و بر روایت دیگر عوض روزه یک مد کند یا جو واد شد است و احوط در مد صد روز
و ظاهر اینست که کفایتی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه مبارک رجب
گرفته اند نه بر واد شد است اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده اند بر کسی که پریشان باشد
و قادر بر روزه و هم میداند باشد و اصلاً در خصوص روزه ماه رجب از حضرت رسول وارد
که بعضی روزه اگر قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه یا رت چنان بخواند تا ثواب روزه
بیاورد **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى** **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى** **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى**
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ الْأَعْلَى و در روایات معتبره وارد شده است که هر که
بمنزل برادر مومن خود وارد شود و هفتاد روز روزه سنت کرد باشد و او طاعتی نداشت

و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشته است هفتاد برابر
و اگر افطار نکند که روزه ام ثوابش شتر است و برابر یک ساله روزه است و زیاده روزه
داشتن پیرخت شوهر و غلام و کنیز پیرخت مالک وادی را پیرخت پدر و مادر
و هم نامز پیرخت هم نامز و هم نامز را پیرخت همان از احادیث ظاهر میشود که
و مشهور میان علما آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک باطل است و همچنین
روزه سنت زن پیرخت شوهر صحیح نیست و در پدر و مادر و مشهور آنست که روزه
فرزند بدون اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند که پیرخت پدر با
واحد آنست که بدون اذن پدر و مادر روزه سنت صورت ندارد و در روزه سنت
و هم نامز و همچنین پیرخت دیگری روزه مستحب ندارد اگر چه اظهار آنست که مکروه است
فصل ششم در بیان اعمال هرب و هر روز است پس جمیع منقول که حضرت امام
در روزه اقل ماه رجب باید یا بخواند و علامه ذکر کرده اند که در هر روز سنت است
يَا مَنْ يَمْلِكُ جَوَائِجَ الْإِسْأَلِينَ وَ كَلِمَ صَمِيرِ الضَّالِّينَ لِكُلِّ سَلَكٍ
أَيُّ كَلِمَةٍ شَدِيدَتِ أَسْرَافُ كَلِمَتِهِ دِيْدَانَهُ بِحُجْرَةِ مَرْوَنَ رَيْبَ لَدْرِي بِمَسْدَرَةٍ
يَنْتَكِ سَمْعُ حَاضِرٍ وَ جَوَابُ غَيْبٍ اللَّهُمَّ وَ مَوَاعِدُكَ الصَّادِقَةُ وَ
سَمْعُهُ وَ حَضَرِي وَ جَوَابُ غَيْبِهِ خَدَائِعُ أَعْدَائِي تَوْبَتُهُ
أَبَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَ رَمْتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاسْئَلْكَ أَنْ تُقْبَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
نَفْسِي تَرِيدُكَ وَ رَمْتِي تَرِيدُكَ بِسَمْعِ جَوَابِ رَمْتِي وَ رَمْتِي تَرِيدُكَ
وَالْحَمْدُ وَ أَنْ تَقْضِيَ جَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَالْحَمْدُ وَ أَنْ تَقْضِيَ جَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِرَمْتِي وَ رَمْتِي تَرِيدُكَ
و بسند معتبر منقول که حضرت صادق علیه السلام هر روز ماه رجب باید یا بخواند

خَابَ الْوَاغِدُونَ عَلَى عَمْرِكَ وَخَسِرَ الْمُنَافِقُونَ ۚ اِنَّكَ وَضَاعٌ
 الْمَالِ الْاُولَئِكَ وَاجْدَبَ الْمُتَّبِعُونَ ۚ اَلَا مِنْ اَنْتَ جَمْعُ ضَلٰكٍ
 بِاَبْكَ مَفْتُوْحٌ لِلزَّاعِبِيْنَ وَخَيْرُكَ مَبْدُوْلٌ لِلظَّالِمِيْنَ وَضَلٰكٌ
 مُبَاجٍ لِلنَّاسِ الْاُولَئِكَ وَتَبْلُكَ مُبَاجٍ لِلْاَمَلِيْنَ وَرِزْقُكَ مَبْهُوْطٌ
 لِمَنْ يَحْصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتْكَ الْاَحْسَانُ
 اِلَى الْمُسِيْبِيْنَ وَسَبِيلُكَ الْاِبْقَاءُ عَلَى الْمُتَّعِدِّيْنَ اَللّٰهُمَّ فَهَذَا هَكَذَا
 الْمُهْنِدِيْنَ وَارْزُقْنِيْ بِهَذَا الْجَهْدِ الْاَهْلِيْنَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مِنَ الْغَافِلِيْنَ
 الْمُبْعِدِيْنَ وَاعْضُرْنِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ وَابْصُرْنِيْ بِمَنْعَةِ مَقُولِكَ
 عِضْ كَرِهَكَ فِدَايَ تَوْشُوْحِ اَهْلِيْهِ رَحِيْبَتِ مَرَادِ عَايِ يَتْلِمُ مَا كَرِهْتَ
 مَرَابَانَ نَقَعَ بِحُشْدِ حَضْرَتِ قَوْمُودِ كِهْ دَرْمَرُوزْمَا رَجَبِ دَرِصِيْحِ بِيْنِ
 بَعْدَا رَهْمَا نَا نَا دَرِصِيْحِ يَامَنْ اَرْجُوْهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَاَمِنْ سَخَطَهُ
 وَرُوْزِ اَسَدِ عَارِ اَبْجَا نِ

عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَامَنْ يُعْطِي الْكَثِيْرَ بِالْقَلِيْلِ يَامَنْ يُعْطِي مَنْ يَسْأَلُهُ
 يَامَنْ يُعْطِي مَنْ لَا يَسْأَلُهُ وَلَا يَغْرِفُهُ بِحُسْنٍ مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِي
 عَسَيْتَلِيْ اِيَّاكَ جَمِيْعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيْعَ خَيْرِ الْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّيْ سُلْطٰنَكَ
 اِيَّاكَ جَمِيْعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْاٰخِرَةِ فَاِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَّا اَعْطَيْتَ وَزِدْ
 مِنْ ضَلٰكٍ يَا كَرِيْمُ بِسَ حَضْرَتِ دَرْشِيْ مِيَا رَكْ خُود رَا بَدَسْتِ چِبْ كَرَشْدِ
 مِيَا دَنْدَا وَا بَدَسْتِ عَا زَا لُوَا نَدَسْتِ بَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاَكْرَامِ بَا ذَا النِّعَمَاءِ وَالْجُودِ
 بَا ذَا لِيْلَ وَالطَّوْلِ حَرَمِ بَيْتِيْ عَلَا اِيْ حَسْبُ رِيْلَ حَسْبُ اِيْ حَسْبُ نِيْلَ حَسْبُ
 طَوْسِيْ بَسْمَةِ مَقْبَرِ رَوَا بَتِ كَرْدَسْتِ كِهْ حَضْرَتِ حَادِقِ بَعْلِيْ بِيْخِيْ كِهْ دَوَا
 اَللّٰهُمَّ لَقِيْ اَسْأَلُكَ حَبِيْرًا لِّشَا كَرِيْمٍ لَكَ وَعَسَلَا اِيَّا هَبِيْنَ مِنْكَ وَ
 بَقِيْرَ الْعَايِدِيْنَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَعْلَى اَعْلَمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَاسِ
 الْفَقِيْرُ وَاَنْتَ اَلْقَى الْحَمِيْدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيْلُ اَللّٰهُمَّ صِلْ عَلَيَّ
 وَرُوْزِ اَسَدِ عَارِ اَبْجَا نِ

وَاللهُ وَامْنِي بِغُفَاكِ عَلَيَّ هَازِي وَبِحِلْمِكَ عَلَيَّ جَهْلِي وَيُقَوِّدَكَ عَلَيَّ

وَضَعْفِي يَا هَازِي يَا عَزِيْزُ اللهُمَّ مِثْلَ عَلَيَّ بِمِثْلِكَ وَاللهُ الْأَوْصِيَاءُ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

وَأَكْفِيْنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِدْنَا

يَا مُؤَلَّى أَعْظَمَ أَمَلِكُمْ وَثَقَنِيهِ اللهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَا تُكَلِّمُ الشَّعْبِيَّةَ

وَسَأَلْتُكَ الْمُنِيبَةَ أَنْ تُغْفِرَ لِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَتِكَ وَاسْعِنِي

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

وَأَعِزَّنِي وَارْزُقْنِي وَتَقْرِ بِمَارَزَقْتَهَا فَإِنِّي لَأَنْزِلُكَ بِالْخَارِجِ وَبِحِلْمِكَ

فِي احْسَانِ اِلَاحِيكَ يَا كَاثِمًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
 اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيْلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُوْرِ وَمِنْ اَنْ يَكُنَّ
 يَوْمَ الْاٰزِفَةِ وَاَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ بِحَمْدِ وَاِلَهٍ وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشِيْ
 نَفِيْثَةً وَمَيِّتِيْ شَيْئَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِيْ مُنْقَلَبًا كَرِيْمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاِلَهٍ اَلَا تُهْمُ بِنَاجِيْ الْحَكَمَةِ وَمَعَادِيْرِ الْعَصَةِ وَاحْصِيْنِيْ
 مِنْ كُلِّ يَوْمٍ وَلَا تَأْخُذْنِيْ عَلَى عَرْشٍ وَلَا تَعْثَلْهُ وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِيْ
 حَسْرَةً وَاَرْضَ عَنِّيْ فَارْتَضِيْكَ لِلظَّالِمِيْنَ وَالظَّالِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
 اغْفِرْ لِيْ مَا لَا يَشْرُكَ وَاَعْطِنِيْ مَا لَا يَفْعَلُ فَإِنَّكَ اَوْسَعُ رَحْمَةً اَلْبَدِيعِ
 يَكُنْهُ وَاَعْطِنِيْ السَّعَةَ وَالذَّبَّةَ وَالْأَمْنَ وَالْحَقَّةَ وَالْجُوعَ وَالْفُتُوْعَ وَ
 اَلشُّكْرَ وَالْمَغَافَاتِ وَالْقُوَى وَالشُّبْرَ وَالصَّدُوْعَ عَلَيْكَ وَعَلَى اَوْلِيَائِكَ
 سُبْحَانَكَ

وَالشُّبْرَ وَالشُّكْرَ وَاَعْنَمْ بِذَلِكَ يَارَبِّ اَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَاِخْوَانِيْ فَاِيْبَسِ
 وَمِنْ اَحَبِّيْ وَاجْتَنِيْ وَوَلَدِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُؤْمِنِيْنَ يَا اَلْبَلْبُ
 وَاَيْضًا بِسَمْعٍ مَّقُولٌ كَمَا تَحِبُّ لَكَ بَعْدَ اَنْ تَذُوْرَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا تَنْقُذُ
 چنانكه نشسته است اين دعا را بخواند
 خَرَّائِيْهُ وَلَا تَخْأُ اِيْمَهُ رَبِّ اِذَا تَنَكَّبْتَ الْمَعَاصِيْ فَذَلِكَ ثَقْتُهُ
 يَكْرَمُكَ لَيْتَكَ تَغْبِلُ الْوَتْبَةَ عَرَجًا دَكَّ وَتَقْفُوْا عَرِيْثًا لِيْهِمْ وَتَغْفِرُ
 اَلزَّلَّ فَإِنَّكَ مُجِيبُ الدَّاعِيْكَ وَرَبُّهُ قَرِيْبٌ فَإِنَّا نَأْتِيْكَ اَلْبَنَ مِنْ اَلْجَنَّا يَا
 وَدَاعِيْ اَلْبَنَ فِيْ تَوْفِيْرِ حَقِّيْ مِنَ الْعَطَا يَا اَخِيْلَ الْبَرَا يَا مُنْقِذِيْ
 مِنْ كُلِّ شِدْدَةٍ يَا مُجْبِرِيْ مِنْ كُلِّ حَذُوْرٍ وَفِرَ عَلَى الشُّرُوْرِ وَاَهْنِيْ
 شَرَّ عَوَاقِبِ الْاُمُوْر فَإِنَّكَ اَللّٰهُ عَلَى اَعْمَالِكَ وَجَزِيلُ عِقَابِكَ شَكُوْرٌ وَكُلُّ شَيْءٍ
 وَاَيْضًا اَضْحَمْتُ اِلَيْكَ عَلَى نَفْسِيْ مَقُولٌ كَمَا بَعْدَ اَنْ تَذُوْرَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَا تَنْقُذُ
 نَمَاز و تراپند عازان به بخواند

از انام جعفر صادق استغفرت که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده
که با حدی از اینها یکی گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان
و سه شب باین امت داده است که با اینها یکی دیگر نداده است شب نهم
و شب چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که مثل اینها با اینها
پیش نداده است سوره پس و سوره بقره و سوره المائدة و سوره غل و سوره
احد پس هر که جمع کند باین ابر سه فضیلت جمع فضایل امت را جمع کرد و نمود
پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب نهم هر یک از این سه ماه یک رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم
چهار رکعت بکند و بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند
و در شب پانزدهم شش رکعت بخواند و در هر رکعت بعد از حمد این سه
سوره بخواند تا جمیع فضیلت این ماه را بیاورد و جمیع گناهانش را بریزد و بگوید
بجدا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که با این ایام اینها را بخواند
و از حق تعالی ببرد روزی عبادت یکساله و روزی یکساله برای او بنویسد و قدرتی
او را در محفل ایمان نازد و دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است که
ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و ولادت علی و در پانزدهم
معمول در روز نهم ماه رجب بوده و از ده سال قبل از مبعوث شدن حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب گفت است که ولادت حضرت امام
نقی بن روز نهم ماه رجب بود در سال دویست و چهارده از هجرت و شایسته
از بابی است که است و عمل در این سنت واجب است و باین فضیلت بسیار دارد و از
حضرت رسول منقولست که در شب نهم رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هر یک از

در دیوان اعمال مؤمنان نباشد محو کنند و ایضا از حضرت منقولست که هر که
روز نهم و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و شبهای اینها مشغول عبادت
باشد از دنیا ببرد و مگر با توبه و صوم و غیر روزی که روزه داشته هفتاد کاه کبیر
او امر ریزد شود و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتیکه از قبر برآید
و نزد منبران و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد پند از فرزندان اسمعیل از او گرفته
باشد و شفاعت او را قبول کنند و در هفتاد نفر از فرزندان اهل بیت و خویشان
او که مستحق عقیقه شدن باشند و حق تعالی بیا کند از برای او در جنات و در هفتاد
هزار شهر و در هر شهر هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصر هزار عورت باشد
و هر عورت هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی بسند صحیح از حضرت صادق
روایت کرده است که در شب نصف رجب دو اوزه رکعت نماز بخوانی و در شب نهم
با حمد و هر روز که خواهی و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل عود بر این
و قل عود بر این اتاس و قل هو الله احد و آیه الکرسی را چهار مرتبه بخوانی
پس چهار مرتبه میگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
پس میگوید الله الله رب و لا اله الا الله و لا اله الا الله و در شب و روز
زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت مؤکد است و بسند صحیح از ابن ابی
نضر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سوال کرد که زیارت امام حسین
در کدام وقت بهتر است فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان و در روز نهم نماز سلمان را
باید کرد بکفشی که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
امیر المؤمنین در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را کشود و بپایان آید پس فرمود
که هر که بشدت و غمی بکشد و بپایان آید و بپایان آید و بپایان آید و بپایان آید

چهار دکت زابد و سلام میکند *اللَّهُمَّ بِإِذْنِكَ كُلُّ جَبَّارٍ وَمَغْرِبُ مُؤْمِنٍ*
 و هر سوره که خواهد میخواند *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ*
 اِنَّكَ كَهْفِي حَبْرٌ يُغَيِّبُ الْمَذَاهِبَ وَاَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً فِي كَوْفَلِكُنْ
اول باب هم هستی است که مرا بر جانم *اولی الهی که در صفحت از برای من است*
 عَنْ خَلْقِي عَمِيًّا وَاَوْلَا رَحْمَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِيْنَ قَاَتُ مُؤْمِنِيْكَ
از من که در میان من است *از آنکه در میان من است*
 بِالْأَصْرِ عَلَى أَهْدَى وَاَوْلَا بَصْرَكَ اِنَّا بِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوْحِيْنَ وَاِبْرَاهِيْمَ
با ای که در میان من است *با ای که در میان من است*
 الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشَى الْبَرَكَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ بِالْأَشْوَاجِ
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*
 وَالْإِهْلَاقَ فَأَوْلِيَا وَهُوَ يُعْرِضُ سَعْدُونَ يَا مَنْ وَصَّيْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نَبِيَّ الْمَذَلَّةِ
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*
 عَمَلِ أَعْنَاهُ قَهْمٌ مِنْ مَيِّطُوَائِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ بِكَ يَكُونُ شَيْئَكَ الْبَقَى
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*
 أَشْتَقُّكُمْ هَذَا مِنْ كِبَرِ بَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَ يَكُونُ شَيْئَكَ الْبَقَى
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*
 مِنْ غَيْرِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَ يَكُونُ شَيْئَكَ الْبَقَى
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*
 بِمَا جَمَعَ خَلْقَكَ فَهَمَّ لَكَ مَذْعُونٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَمَلِي وَأَمِلَ بَيْنِي
رحمت از کفایت من *رحمت از کفایت من*

پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید و بداند که عمل افعال نصف رجب
 دعا می آید و او است که این باب و شیخ طوسی و سید بن طاووس رضی الله عنهم
 بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربان و دفع
 ظلم ظالمان مجرب و محل روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده حسن
 مجتبی دایره حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بود و بشیر داود انحضرت را بشیر داده بود
 و چون محمد بن عبدالله بن الحسن در مدینه بود خروج کرد و مقصود او آنست که شکر فرستاد
 و او را گشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبدالله بن الحسن و جمعی از سادات
 حسنی را باطل و بنحیران مدینه بعراق بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود دکت چون
 مدت از حبس فرزندش گذشت و او فبیری بمن میبرد پو شده دعا و تضرع می کرد
 و از صلحا و بندگان و برادران مؤمن اسد غایب عامی نمودم و ایشان تقصیر نکردند
 و مطلقا اثر اسباب نمی یافتند و کاه میبرد بمن میبرد که داود را گشتند و کاه میبردند
 که او را با پسران عم او در دربار عارف زندگانشند و روز بروز مصیبت من عظیم تر
 و اندوه من شومیشد تا آنکه از غم کما ختم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم
 تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق زاعلی عارضا است بعد از آن حضرت زینم
 چون احوال کردم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری
 و من بشیر داود را بخبرند داده بودم چون نام او را شنیدم گریتم و گفتم فدای تو شو
 داود کجاست او در عراق مجبور است و من از ملاقات او طبع امید کردم و از شما
 انظار میکنم که او را دعا کند او برادر رضای شماست *و من بود و چراغی از دعا*
 استغناح و دعا می جانب و فتح و از دعا است که درهای امن برای او شود و بدو
 و ملائکه استقبال میکنند خواننده از او بشارت میدهند او را با جانب و ان دعا است

که از حبيب الدعوات محبوب بپيكرده و خوانند انرا ثواب است بغير نهيست ام داود گفت
 اين فرزند ظاهرين و ذات كويان بگونه است اندما حضرت فرمود اي مادر داود ماه محرم
 يعني ماه رجب نزدك شده است و انعام است مبارك و حرم آن عظيم است و دعاها
 در آن مستجاب چون انما در ايد سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم انرا كه امام البقره اندر روز
 بنابر حضرت كه گفت اين عمل را تعليم او نموده و فرمود كه اين دعا را حفظ كن و بسمه كه تعليم
 ممكن كه سترسم بدست كوي اخذ كه از براي امر باطل و فاسد و شرعي اين دعا را بخواند بدو كه
 اين دعاي پيشا بغيري است و مشتك بر اسم اعظم خدا كه هر كه بخواند يك بار برآورده مي
 شود و اگر درهاي ايمان و زمين هم رفته شود و پا درياها خايل نباشند ميان تو و خدا
 تو چون اين دعا را بخواند البته حقيقه انسان بپيكرده اند رسيدن ترا بطلب تو و خدا
 ترا برمي آورد و هر كه اين دعا را بخواند مستجاب بپيكرده اند خواه مرد باشد و خواه زن
 و اگر جن و انس همه دشمن تو نباشند خداوند قادر كه هفت شهر ايشان بپيكند و بنا
 ايشان را مي بندد و ايشان را مستفاد فرزند تو بپيكرده اند ام داود گفت كه حضرت اين دعا را
 براي من نوشت و بخانه برگشتم و چون ماه رجب داخل شد اين دعا حضرت فرموده بود
 بعل او دم در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا كردم و از روز افطار نمودم و قدر
 عبادت كردم و بخواب رفتم در خواب ديدم جميع ملائكه و پيغمبران و شهدا و عباد را كه
 من بر ايشان سلوات فرستاده بودم و حضرت رسول ترا خطاب فرمود كه اي مادر داود
 بشارت باد ترا كه اين جماعه كه مي بيني هم برادران و پادشاهان و شهبانان و از براي
 طلب امر تو مي گشتند و بشارت مي دهند ترا بآنكه حاجت تو برآورده است پس ايشان
 باد ترا بامر خدا و خوشخودي خدا و خدا ترا بامري نهيده و شاد بتر كه حقيقه
 فرزند ترا حفظ بپيكند و تو بپيكرده اند ان شاء الله تعالى ام داود گفت كه از خواستگار

و بعد از آن افتد در زمان كه سوار شد روي از عراق بدينه ايد داود بنزد من است
 و گفت اي مادر من در عراق در زمان پياري و شگفتي بند و غيبت بودم و نا ايني
 از خلاص شدن چون شب سفت رجب شد در خواب ديدم كه ايشان هماني زيبات
 شد و تراديدم كه بروي حبيب نماز خود نشسته بودي و برود و تو نماز پيشه بودند
 كه سرهاي ايشان در ايمان بود و پاهاي ايشان در زمين و بسمه و تزيين خدا بپيكرده
 پس بكي از ايشان كه از همه خوشتر و خوشبو تر بود و جامه هاي بسيار پاكيزه در دست
 و كان كردم كه حضرت رسول بدست خطاب كرد با من كه بشارت باد ترا اين فرزند
 عجوزه صالحه كه حقيقه اي دعاي مادر ترا در حق تو مستجاب كرد چو رسيدار شدم در
 منصوره و ايشي بدو زمان رسيد بطلب من آمد بودند در پناه شب مرا ببرد او
 بردند پس امر كرد كه زير پاها را از من برداشته و ده فرار دهم كه زباده از فرار تو
 بود بجناب از زنان بنوعطا كه فرمود كه مرا برشته رهاوي سوار كن و زير پاها
 بدنيا بپيكند ام داود گفت كه من داود را بخدمت حضرت صادق عليه السلام
 بردم حضرت فرمود كه سب خلاصي توان بود كه منصور حضرت امير المؤمنين سلوات
 الله عليه زاد در خواب ديد كه با و فرمود كه رها كن فرزند را و اگر كسي تو را در اين
 مي نمازد چو قطره گردد در باني ايشي در زير پاي خود پديد اين وقت بيدار شد و
 از كرم بدن خود پشيمان گرد بدنيا رها كرد **و انما ايشان شهادت** ام داود گفت كه حضرت صادق
 فرمود كه در ماه مبارك رجب روز سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و در روز
 پانزدهم در وقت زوال عمل كن و برباط ديگر زود يك زوال عمل كن و چون زوال عمل
 شد پاكيزه ترين جامه هاي خود را بپوش و بخانه خلوت روي كن كه كسي نيزد تو نباشد
 ترا مشغول گرداند و يا تو بخير بگويد و هفت ركعت ناله زوال را بعل او در كوچ

السُّفْلَى وَالْكَالِئَةِ وَالْأُولَى وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الشَّيْءِ

وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالنَّعْمَاءُ لِلَّهِ مُدًا وَعَلَى سَائِرِ أَمْنِكَ عَلَى

وَجِيءَ وَالْقَوْمِ عَلَى امْرُؤٍ وَالْمَطَاعِ فِي سَخَاوَاتِكَ وَتَجَالِ كَرَامَاتِكَ

وَقَدْ كَلَّمَكَ اللَّهُ خَصْرًا ۖ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
الْمُتَكَلِّمِينَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّ عَلَى الْخَلْقِ وَارْفَأْكَ وَالْبَشَرِ

العَيْنِ لَا قِيْلَ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِمْرِ اَمِيْل حَامِلِ عَرْشِكَ

وَصَاحِبِ الصُّورِ اُنْظُرْ لَا يَمُرُّكَ وَالْوَحِيلَ اُسْفُوْنَ مِنْ خَفِكَ الدُّفْمِ

الحب سر افشانه بود نهفته همان در سینه
سَلِّ عَلَىٰ عِزِّائِلَ فَابْزِ اَوَّاهِ جَمْعَ خَلْفِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَكَمَةَ

العشر الظاهرة: عا مائة الف التي اوتيت في الآخرة على اقل

عمر بن الخطاب و فرستادن از این راه که بود و بر روی

مؤمن و جوجین بزرگ و سید کاران و کشته و بر فرستاد

الْكَرَامِ الْكَافِرِينَ وَعَلَى مَسْأَلَةِ الْإِيمَانِ وَخَزَنَةِ الشَّيْرَانِ وَمَلِكِ

الموت والأغوان باذا الجلال والأكرام اللهم صل على

ابن آدم بديع طيرك الذي اكرمته بعبودتك كبرك وانجته

جَشَنَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَيْمَانِ خَوَاءِ الْمُحَقَّرَةِ مِنَ الرِّحْسِ الْمُضْطَّاعَاتِ

مِنْ الدَّائِرِ الْمُضَلَّةِ مِنَ الْأَيْنِ الْمُرْدَدَةِ بِرَحْمَةِ الْإِلَهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ

مَدْلَعُ هَانِئِلَ وَبِشْثَ وَادْرِيسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَإِبْرَاهِيمَ

وَأَسْمِعِلْ وَأَخْشِ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ وَلُوطَ وَشُعَيْبَ

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَبَنِي إِسْرَءِيلَ وَنَحْنُ وَرَبُّكَ الْمُسْتَجِيبُونَ

وَيُؤْتِيهِمُ الْيُسْرَ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَأَمَّا الْبُيُوتُ فَكَافِلَةٌ

سید ابوبکر اشید بکھر دفع منیر الدب جہن

وَذُرِّيَّتَكَ وَغَيْرِي وَعِيسَى وَشَيْعُونَ وَجَرِيدِينَ وَالْجَوَازِينَ

وَالْأَنْبِيَاءَ وَخَالِدٍ وَخُطْلَةَ وَلَقْنَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَارْتَحِمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ

وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالْعَدْلَاءِ وَالشَّهِدَاءِ وَائْتِمِ الْهَدَى اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْدَادِ وَالسَّيَّاحِ وَالْعَبَادِ وَالْخَاصِصِ وَالْأَهْلِ

وَأَهْلِ الْبَيْتِ وَالْأَجْفَادِ وَانْصُرْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ

صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ بَيْتِ حَبَشَةٍ وَسَلَامًا

وَرِزْقًا هَئِلًا وَمَشْرِقًا وَكَمَا حَقَّ لَكَ أَهْلُ دِيَارِ هَيْلِ الْبَشَرِ فَوَيْتِ

الْيَتِيمِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاقِيلَ الْمُتَعَرِّضِينَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْأَنْبِيَاءِ وَآلِهِمْ

وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاقِيلَ الْمُتَعَرِّضِينَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْأَنْبِيَاءِ وَآلِهِمْ

وَمَنْ لَمْ أَتِهِمْ مِنْ مَلَكِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ

وَأَوْصِيَاءِ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى آبَائِهِمْ وَأَجَلُهُمْ إِنْ خُوفَ

فَيْتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ عَلَى ذُنُوبِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ بِكَ إِنَّكَ

وَبِعَدَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَيُجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَيَرْحَمُكَ إِلَى

رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِنَّكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا

سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدُهُمْ مِنْ مَلَكِكَ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مُرْدُودَةٍ وَعِمَادَةٍ

بِهِ مِنْ دَعْوَتِي خَائِبَةٍ غَيْرِ مُجِيبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمَ يَا حَلِيمَ

يَا كَرِيمَ يَا عَظِيمَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ يَا مُبِيلَ

رِضْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَإِحْسَانِكَ وَعُفْفَانِكَ وَجَنَانِكَ وَأَسْأَلُكَ

مشترک ہو گا۔ واپس چھوڑ کر آئیں گے۔ اور اس چھوڑ دینا چھوڑا۔

اَزْفَلَكَ عَنِّي كُلَّ خَلْقٍ هَاضِمٍ وَهَيْئًا مِّنْ نَّوْدِنِي وَفَتْحٍ لِّ

کتاب و تئیز لے کٹ صعب و شہیل لے کٹ عسر و خسر

عَنْ كُلِّ نَاطِلٍ اِشْرَءَ وَكَفَّ عَنْ كُلِّ بَاقِعٍ وَكَفَّ لِي كُلِّ عَدُوٍّ

وَحَالِدٌ وَتَعَمَّنِي كُلَّ ظِلٍّ وَلَكِنَّهُ كَانَ عَائِثًا: حَوْلَ بَنِي وَبَنِي وَلَدٍ

وَبِمَا جَاحَدَ أَنْ يَقُولَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِمَا طَاعَكَ وَسَبَّحْتَ عِبَادُكَ نَامِنُ الْحَمْدِ

و بعد از این که در میان محبت و دوستی و مهر و محبت و ایامی از این که

پایان کتب از قلم کاتب خواجه درویش محمد بن علی کاتب کاشانی

مسئله در آنجا که سوال کنیم و نفی کنیم و برینجا و آنجا که

[illegible]

للهم لك جلدت و بك امت فارم دك و فاجى و رحما دى و نصرا
عبد اودى زبداى لعلهم و نجر ابدان اودهم بپرتى خوار مرده و نهانى مرده و كوشش مرده و زارى مرده

وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي الْيَا رَبِّ بِيں حضرت فرمود کہ سعی کن کہ اب از بدید

که از علامت حاجت دعاست و در روایت دیگر **اللهم لك بجدت**

وآورد شد است که در جحد ایند عالمجو اند
وَبِكَ اَمْنٌ فَاَرْحَمَ ذُلِّي وَخَضُوْعِي بِرَبِّكَ وَهَضْمِي وَفَاقَتِي

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّكَ وَارِثُ الْعَرْشِ

فَرَضِي مَرَّةً شَشْن و در روزی مرده بودی را

إِنَّكَ وَارِثُ الْعَرْشِ الْوَاحِدِ فَخُذْ عَنِّي بِزَيْدِكَ وَقَوْلِكَ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

و اعطاه من الخ كذا

[illegible]

یاقاضی حوارج ابا یسین فیضی باطنی
برای صلوات در جنگ ای دانه نادر دانه کانی درازت را مظهر

عض کرده ای سید و افای من ایا این دعا را در صبر ماه و غیره

سپوان خواند حضرت فرمود بلی در روز عقیقه سپوان خواند و از موافق افتد که
دو نعلبه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه خدا او را می ارزد و در هر ناله که

باشد اگر ایام البیضا نماز روزی ندارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند
 بخوبی که ذکر کردم حاجت برآورده میشود و در روایت دیگر وارد است که
 حضرت فرمود که در روز عید و هر روز که این دعا را بخواند برآورده میشود
مؤلف گوید که ازین احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیضا را یعنی
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه ندارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند
 مطلوب فایز میگردد و در روایتی که اگر در روز عید و جمعه و سایر ایام متبرکه
 نهار این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر شهر حرم که
 ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند جای مجزئه
 هذا الشهر الحرام بگوید **بسم الله الرحمن الرحيم** و هذا ايامنا هذا و هذا ايامنا هذا و هذا ايامنا هذا
 در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه رجب است شیخ طوسی دیگر آن را رحمه الله
 علیه گفته اند که در روز چهارم این ماه ابراهیم علیه السلام رسول خدا از دیار فتن
 حزن و اندوه و لغو برانها که در نجسیت شامش کرده اند مناسبت و ابراهیم که
 یکی از محدثان شیعیان است گفته است که حضرت طاهر زهرا صلات الله علیه و آله در روزیت
 و یکم ماه رجب بقاله قدس ارخا نمود اگر چه خلاف مشهور است اما لعن بر فغانلان
 و ظالمان ان بکر گوشه حضرت رسالت پناه و زیارت حضرت ائمه اطهار است
 بخوبی که مذکور خواهد شد ان شاء الله و شیخ مفید رحمه الله گفته است که در روز
 بیست و دوم این ماه معویة علیه السلام بجهنم و اصل شد است صحبت که این
 روز را در روز دوازدهم که از نعمت و در روزیت سیم این ماه خارجیان خیر
 الود بران بنات حضرت امام حسین علیه السلام و آنکه الله علیه و آله در زیارت آن
 و لعن بر ظالمان و فغانلان این حضرت مناسبت و در روزیت و چهارم این ماه شیخ

خبر بردست مخزنهای اسلام الله اعلم علی بن ابی طالب جاری شد و من و من
 بردست این حضرت کشته شد کشته اند و روزه از روز یکشنبه تا روز پنجشنبه و زیارت
 این حضرت صحبت و شیخ علیه السلام ذکر کرده است که شهادت حضرت امام
 کاظم در روزیت و پنجم ماه رجب واقع شد اما احادیث بسیار در فضیلت
 این روز و ثواب روزه اثر یافته است و روایتی نقل کرده اند از ابن عباس
 و غیر آن که حضرت رسول در روزیت و پنجم رجب مبعوث برینا شد و این
 مخالف شهر و احادیث بسیار است که بعد ازین مذکور خواهد شد و اما در
 فضیلت روزه اثر شیعی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقول است که روزه اثر کفار و دین نیال کاهت و بسند معتبر از حضرت
 امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روزیت و ششم ماه رجب را روزه
 ندارد و خونیال روزه او را هفتاد سال کاه کرد و در روزیت و هفتم این ماه
 از جمله اعیان عظمی است و روزیت که حضرت رسول درین روز برینا شد و
 مبعوث گردید و میرسل علیه السلام پیغمبری بر این حضرت نازل شد و شش و هشت
 بسیار مبارک است و بسندهای معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است
 که در ماه رجب شش است که بهتر است از برای مردم از آنجا که اعیان بر این مبارک است
 بیست و هفتم این ماه و در صبح آن شب حضرت رسول برینا شد و مبعوث شد و این
 مثل اجر شش ساله عبادت خدا با و عطا میگردند پسند که عمل آن شب چنانچه
 که چون نماز حضرت زکریا و یحیی و هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف
 و خواه بعد از آن بخیز و دوازده رکعت نماز کن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو
 و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره های کوچک بعد از این بخوان و

از همه فارغ شوی چنانکه نشسته سوره حمد و قل عوذ برب الفلق و قل عوذ
 برب الناس و قل هو الله احد و قل يا ايها الكافرون وانا انزلناه وحيلا القد
 وانه الكبر هو ربك زاهد الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا و لم
 مرتبه بخوان بر اين دعا را بخوان *بسم الله الرحمن الرحيم*
 بِكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَهُ يَكُنْ لَهُ وَثِقٌ مِنَ الذَّلِيلِ
 و كبره تكبير الله اني اسألك بمعافاة غرتك على ان كان غرتك
 و منتهى الرخوة من كبرك و يا سيدي لا عظيم الا عظيمه الا عظيمه
 و ذكر ك الا على الا على و ب ك ل ا ن ك ل ا م ا ن ك ل ا م ا ن
 نُصَلِّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَنُفَعِّلُكَ فِي مَا أَنْتَ كَمَلُهُ بَيْنَ هَذَيْنِ
 كه هر چه بطلی مستجاب میشود مگر آنكه حرامی بطلی با قطع رحمی با هلاك
 جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش زار و زده بدار كه از برای تو حساب
 میشود بروز یک سال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر
 علیه السلام منقولست كه در شب پست و هفتم رجب هر وقت كه از خواب
 دوازده ركعت نماز بجا آورد و در هر ركعت بعد از سوره حمد چهار مرتبه سوره قل
 اعوذ برب الفلق و قل عوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از

دوازده ركعت فارغ شوی در همان مكان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله
 و الله اكبر و الحمد لله و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم
 پس هر حاجت كه خواهی بطلب *مؤلف كند* كه بهر يك از این دور و ایت
 كه عمل كند خوبت و اگر هر دور را بکند بهتر است و اگر نماز شب نصف بخواند
 كه بسند صحیح مذکور شد در پیش بجا آورد خوبت و در آن روايت وارد شده
 كه در این شب نیز بجا آورد و شیخ طوسی گفته است كه عمل در این شب مستحب
 و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما در این شب است
 و این دعا نیز وارد شده است كه در این شب بخوانند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي لَا عِظَمَ فِيهِ هَذِهِ اللَّيْلَةُ مِنْ
 خداوند بر حق من سوال میکنم *در این شب*
 النهر العظيم و المرسل المكرم أَرْبُضِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَابْنِ نَفَرٍ
 در این شب در این شب *در این شب*
 لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَكَلَمَ بِأَمْرِ بَعِيْنٍمْ وَلَا لَعَلَّكُمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا
 در این شب در این شب *در این شب*
 هَذِهِ الَّتِي بَشَّرَ بِهَا رُسُلُكَ فَضْلَهَا وَبِكَرَامَتِكَ أَجَلَهَا وَبِالْحَقِّ
 در این شب در این شب *در این شب*
 الشَّهِيفِ أَجَلَهَا اللَّهُمَّ فَإِنَّا بِسَمْعِكَ يَا مَعْشَرَ الشُّرَفَاءِ وَالْإِسْلَامِ
 در این شب در این شب *در این شب*
 وَالْعَصْرِ الْعَقِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يُجْعَلَ لَنَا فِي هَذِهِ
 در این شب در این شب *در این شب*

الْكَتَابَةِ وَفِي سَائِرِ الْكُتُبِ مَقْبُولَةٌ وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةٌ وَجَنَانُنَا
 مَكْشُوفٌ وَسَيِّئَاتُنَا مَسْتُورٌ وَقُلُوبُنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةٌ
 وَأَرْزَاقُنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْقَبْرِ مَذْرُورَةٌ أَللَّهُمَّ إِنَّا نَرَى وَلَا نَرَى
 وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ إِلَهُكَ الرَّحْمَنُ وَالْمُسْتَهْلِي وَأَنْتَ لَكَ
 الْمَنَاتُ وَالْحَيَا وَأَنْتَ لَكَ الْآخِرُ وَالْأَوَّلُ أَللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ
 أَنْ تَذِلَّ وَتَخْزِي وَأَنْ تَأْتِيَ مَاعِنَةً نَنْتَهِي أَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ وَكَتَعْبِيدِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِزَّنَا مِنْهَا بِفُتُوحِكَ وَتَعْلَمُ
 مَنْ الْحَوَارِ الْعَيْنِ فَأَرْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَأَجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَكَ
 كَبِيرَتِنَا وَاجْعَلْ أَعْمَالَنَا عِنْدَ قُرْبَى جَانَانَا وَأَجْلُ فِي طَاعَتِكَ
 وَمَا يَقْرُبُ إِلَيْكَ وَتُحْطِرُ عَنْكَ وَتُزِيلُ لَدُنْكَ أَعْمَارَنَا وَاجْعَلْ
 دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ وَتُجِبْ دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ وَتُجِبْ دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ

فِي سَائِرِ أَحْوَالِنَا وَأَمُورِنَا مَعْرِفَتُنَا وَلَا تَكُنْ لَنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ
 خَلْقِكَ فَتَمِّنْ عَلَيْنَا وَتَفْضَلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَنْدَالِيَا بِلَانَا وَأَبْنَانَا وَأَهْلَانَا وَجَمِيعِ أَهْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ بِجَمِيعِ
 مَا سَأَلْنَاكَ لَا تَقْضِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ الْعَظِيمِ وَمَلَأَ حُكْمَكَ الْقَدِيمِ أَنْ تَقْبَلَ عَلَيْنَا حَقْدَ الْيَوْمِ
 وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا
 الْعَظِيمُ أَللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَاءُ الْمَكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِهِ أَوَّلَ
 أَشْهُمِ الْحَرَمِ أَكْرَمْنَا بِهِ مِنْ سَائِرِ الْأَكْسَامِ فَلَا تَجْعَلْ بَادِيَ الْجُودِ
 وَالْكَرَمِ فَاسْأَلْكَ بِهِ وَبِإِيْمَتِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
 الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقْرِ فِي ظِلِّكَ فَلَا تَخْرِجْ مِنْكَ
 بَرَكَتِكَ كَرَمِي وَتُجِبْ دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ وَتُجِبْ دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ وَتُجِبْ دَعْوَانَا بِقَبُولِكَ

اِنِّ غَيْرِكَ اَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَانْجِنَّا
 مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لِيُقْبَلَ عِنْدَكَ اللَّهُمَّ
 اَمِنَّا اِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ، وَاجْعَلْ مَقْبَلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقْبَلٍ فِي
 ظِلِّ ظِلِّكَ وَمُلْكِ جَبْرِيْلٍ، فَإِنَّكَ جَبَّارٌ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، اللَّهُمَّ
 اَمِنَّا اَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ غَيْرِكَ مَقْبُولٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَائِلٍ بِرَحْمَتِكَ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ اِنِّ اَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَمَعْرِفَتِكَ
 وَيُؤَاجِبُ رَحْمَتِكَ اِلْتِلَافَهُ مِنْ كُلِّ اَنْعَامٍ وَالْغَيْبَةِ مِنْ كُلِّ
 بَرٍّ وَالْقُوَّةِ بِالْجَنَّةِ وَالْخَافَةِ مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُو
 وَدَعْوَتَكَ وَسَيِّئَاتِكَ اَلْأَلْوَنَ، وَاسْأَلُكَ وَطَلَ اِلَيْكَ الطَّالِبُونَ
 وَطَلَ اِلَيْكَ اللَّهُمَّ اَسْأَلُ لِقَاءَ الرَّجَاءِ وَالْإِنِّكَ مِنْهُ لَرَجَاءٌ وَالدُّعَا

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ
 فِي صَدْرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 عَلَيَّ اِيَّانِي وَرِزْقًا وَابِعًا غَيْرَ مَحْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ
 لِي فِيهِ اَرْزُقْنِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي قَلْبِي وَرَغْبَتِي فِيهِ عِنْدَكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
 وَخَصَّنَا بِكَ وَوَقَفْنَا لِعَاطَتِكَ بِسُكُونٍ كَأَنَّكَ اَسَدٌ مَرْتَبَةٌ
 اللَّهُمَّ اِنِّ اَسْأَلُكَ بِحَاجَتِكَ وَاعْتِمَادِكَ عَلَيَّكَ بِمَسْأَلَتِي وَتَوَجُّعِي
 اِلَيْكَ يَا مُنْتَهَى سَادَتِي اللَّهُمَّ اَنْقِصْ اِيْجَتَهُمْ وَارْزُقْنَا مَوْرِدَهُمْ
 وَارْزُقْنَا مَرَامَتَهُمْ وَادْخُلْنَا الْجَنَّةَ فِي رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَدُرُودِي وَهَفْتِي غُلَّتْ وَرُزْمَةُ اَرْضَتِكَ سَبَّاحُ
 دَارِدُ وَبَسْمُهَايَ مَعْتَرِضُ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَقِي

که روزه اش برابرست با روزه هفتاد سال و بگوید دیگر شش
سال و اینها منقول است از حسن بن راشد که از حضرت صادق
سوال کرد که آیا غیر عیدهای شهر و عیدهای حضرت فرمود بی شریعت
و فاضله همه روزیست که حضرت رسول بر تانک مبعوث گردید است و آن
بیت و هفتم ماه رجب باشد که روزه بدای و صلوات بر محمد و آل محمد باشد
و زیارت حضرت رسول و حضرت سیرا و بن صلوات الله علیه تمام در این روز است
که چون نماز این روز بطریق مختلفه وارد شد است و اکثر کشته اند که پیش از زوال
باشد کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که هر وقت روز که بکشد خربت و بند
معتبر از زبان ز الصلح منقول است که چون حضرت امام محمد تقی علیه السلام
به بغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیت و هفتم روزه
داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را فرمودند که در این روز روزه بناد
و در هر یک دو روزه رکعت نماز بکشد یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر یک
رکعت را بحد و هر روزه که خواند بکشد و چون از هر فارغ شوند سوره حمد
و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار
مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان
الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه
بگویند الله الله ربی لا اشرک به شیئا پس چهار مرتبه بگویند لا اشرک
به ربی احد و پسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه منقول
که در این روز دو روزه رکعت نماز بخوانی و در هر رکعت بعد از حمد سوره
میسر شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام بگوئی و اینها را میخوانی

الحمد لله الذی لم یجد ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم
یکن له ولی من الذل و کبریا یا عذبتی فی مدین
یا صاحبی شدت یا ولیتی یفجعی یا غیابی فی رغبتی
یا محتاجی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کالی فی وجدتی
یا انشی فی وحشتی انت الشارح عورتی فک الحمد و انت الهی
عزت فک الحمد و انت المنعش صرعتی فک الحمد صل علی محمد و
محمد و انت عزت و امیر و عینی و اقلنی عزتی و اصفی عن
جربی و نجاوز عیشانی فی اصحاب الجنة و عد الصدق الذی کافا
بوعلمون و چون از نماز و دعا فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله احد و قل
اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون و انما
انزلنا و انزلنا کبریا هر یک را هفت مرتبه بخوانی بر هفت مرتبه بگوئی لا اله
الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

إِلَى غَيْرِكَ أَنْ يُقِيلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الظَّالِمِينَ وَتَجْعَلَنَا
 مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْمُتَلَبِّينَ فِيهِ لِسُقَاةِكَ اللَّهُمَّ
 وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الْبَيْلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ
 فِي ظِلِّ ظُلَيْلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ
 الْمُصْطَفَيْنَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي
 بَيْتِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبِكْرَ امْتِكَ جَلَلَتُهُ وَبَارِكْ لَنَا فِي
 الْعَظِيمِ مِنْكَ أَتْرُكُهُ وَصَلِّ عَلَى مَرْيَمَةَ إِلَى عِبَادِكَ أَتْرُكُهُ
 وَبَارِكْ لَكَ كَثِيرًا أَجْلَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَوْلَانَا دَائِمًا
 السَّعَادَةِ إِلَى نَبِيِّهِ جَانَانَا وَقَدْ فَتِكَ الْكَبِيرَ مِنْ أَعْيَانِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ
 سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ وَبِغَايَةِ رَحْمَتِكَ وَبِغَايَةِ رَحْمَتِكَ وَبِغَايَةِ رَحْمَتِكَ

أَقْبَلَ أَمَانَتَنَا إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ نَبِيٍّ قَدْ بَرَّ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَتَسْلِمُ وَتَسْلِمُ عَنِ النَّبِيِّينَ أَمَامَ رِضَا مَنْفُوتٍ كَمَا هُوَ رُزْغِيَّتُ وَهَشْمَتُهُ
 رُزْغِيَّتُ رُزْغِيَّتُ بَدَارُ كَهَانَ نُوْدُ سَالِ كَاهٍ أَوْ كَرْدُ وَهَرَكَةُ رُزْغِيَّتُ نُوْمُ
 رُزْغِيَّتُ بَدَارُ كَهَانَ صَدَالِ كَاهٍ أَوْ بَالَشُدُ وَهَرَكَةُ رُزْغِيَّتُ مَانِجَاهُ زَارُوزَةُ دَارُ
 حُزْنِ سَالِ كَاهَانَ كَدَشْنَه وَبَالَشُدُ أَوْ بَالِ مَرْدُودِ رُزْغِيَّتُ سَلَامَتِ سَلَامَتِ
 بَحْوِي كَهَ دَرِ اَوَّلِ مَذْكَوْرُشُدُ وَآكَرَ اِشْتِمَالِ نَقْضَانِ مَالَشُدُ دَرِ رُزْغِيَّتُ نُوْمُ
 اِحْيَا طَابُكُ دَرِ رُكْعَتِ عَوَانَتِ اِزْ بَرَايِ هَرِ شَابَانِجَاهُ نَمَازِ مَحْضُوعِي كَرْدُ كَرْدُ
 سَنَدِ مَعْتَبَرِي نَظَرِ نَزِيدِ نَحْوَاتِ اِزْ بَرَادِ نَمَازِ وَبِحُزْنِ سَلَامَتِ شَهْرَاتِ اِزْ بَرَادِ
 بَرِ سَبِيلِ اِحْيَالِ وَآكَرَ كِي بَقْضَانِ كَهَ مَطْلُوقِ صَافِي خُوبِشَتِ بَكْدِ بَدِشْتِ شَب
 تَوْجِيدِ بَعْنِي قُلْ هُوَ اَللَّهُ اَحَدٌ دَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِ مَرْتَبَةِ جَدِ بَعْنِي قُلْ اِيَّاهَا الْكَافِرُونَ وَرُسُلُهُ
 سَوْنِ اِذَا اَلْجَاءُ مَضْرَاقَهُ دَرِ رُكْعَتِ شَبَانِجَاهُ صَدِ رُكْعَتِ دَرِ رُكْعَتِ دَرِ اَوَّلِ بَعْدَ اِزْ جَدِ
 قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَدَدِ وَبِمِ بَعْدَ اِزْ جَدِ اَعُوْذُ بِرَبِّ اَلْاَسْمَاءِ اَلْحَمْدُ شَرُوكُ
 دَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِشْتِ وَبِحُزْنِ تَوْجِيدِ شَبَانِجَاهُ دَرِ رُكْعَتِ دَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِ
 هَشْمَتِ نُوْبَتِ اِيْذِ الْكَرْبِ وَهَشْمَتِ شَبَانِجَاهُ دَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِ تَوْجِيدِ وَهَشْمَتِ
 هَرِ اَبِ سَ مَرْتَبَةِ وَبَعْدَ اِزْ نَمَازِ دَرِ مَرْتَبَةِ صَلَوَاتِ وَدَرِ مَرْتَبَةِ لَبَّيْكَ اَرْبَعُ هَشْمَتِ
 بَسْتِ رُكْعَتِ دَرِ رُكْعَتِ بَكْجِدِ وَهَرِ اَبِ اِزْ جَدِ قُلْ كَهَ مَرْتَبَةِ شَبَانِجَاهُ دَرِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِ
 اَلْهَمَّ اَلْاَشْكَارُ وَهَشْمَتِ دَوَا زِدِ رُكْعَتِ بَعْدَ اِزْ جَدِ مَرْتَبَةِ تَوْجِيدِ اَلْاَشْكَارُ
 دَوَا زِدِ رُكْعَتِ اِزْ جَدِ وَدَوَا زِدِ مَرْتَبَةِ اِيْذِ الْكَرْبِ وَهَشْمَتِ دَرِ رُكْعَتِ اِزْ جَدِ اَلْاَشْكَارُ

الرسول ده مرتبه **سوره توحید** در هر رکعت دو رکعت اول بعد از حمد سوره
 والاعاديات و در دوم سوره الحمد **التکاتیر** دو رکعت در هر رکعت بعد از
 سوره توحید و اگر فلانما انا بشر مثلکم نا آخر سوره **یا قمر** یا قمر **سوره** دو رکعت
 یا حمد و ده مرتبه سوره توحید در هر رکعت **سوره** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 توحید و معوقه نیز هر یک ده مرتبه **سوره** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد یا
 مرتبه توحید و این که هر یک **سوره** دو رکعت در هر رکعت سوره حمد و پنج مرتبه انا انزلناه **سوره**
 شکر رکعت در هر رکعت بعد از حمد مرتبه انا اعطینا الک کور و ده مرتبه توحید
سوره هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه حمد و هفت مرتبه قل یا ایها الکافرون
 و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار **سوره**
سوره دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره و التقی **سوره** یا ایها الکافرون رکعت در هر رکعت
 حمد یا امن الرسول و سوره توحید یک مرتبه **سوره** رکعت در میان نماز شام و غنیم
 در هر رکعت حمد و این الرسول و سوره توحید یک مرتبه **سوره** رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد چهل مرتبه توحید **سوره** رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوره **سوره**
 مرتبه انا انزلناه و بعد از اتمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه توحید
 استغفار **سوره** ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر یک از اینها نماز یا
 بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر سند ذکر کردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر یک
 به یک سلام است و بعضی که طویل خوانده و پیاز خواند شام و غنیم و بعضی که این باید بعد از
 داخل شدن وقت غنیم و آهسته که ذکر نشانی از اشکال نیست لهذا نماز نیمه و شب و غنیم
 در این نماز ابراهیم نمودم یا از که از طریق علمه نقل شد است و معتبر نیست **سوره**
 در میان مضامین و اعمال ماه مبارک شعبان و انام و لیلی است و در این پنج فصل است

فصل اول در جنبش اینهاست و ثواب روزه اش را تا که فضل نام شعبان زیاده
 از ماه رجحیت و بدو بیت بمصر است پس اینهاست علی الله علیه و اله پیاده و نقولتان
 حضرت صادق که چون حضرت رسول صلی الله علیه و اله ماه شعبان را مشاهده می نمود
 میفرمودند که خداوند را که اینک در میان مردم که ای اهل بیت من رسول از جانب رسول خدا
 دوی شما و پیغمبران که شعبان ماه است خدا رحمت کند که ای که یاری کند از بومانه
 پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی که نمای مثلاً از حضرت فرستید
 روزه شعبان را ترک نکردم و نازندانم ترک نخواهم کرد ان شاء الله تعالی و فرمود که روزه
 ماه شعبان و ماه رمضان توبه ایست از جانب خدا برای جمیع کافران و ایضا منقول
 از امام سید که حضرت رسول صلی الله علیه و اله میفرمود تمام روزه بمیداشت
 مگر ماه شعبان تا وصل میکرد نماز و رمضان و ایضا منقول که از آنحضرت سوال
 کردند که کدام روزه از روزه های سنت افضلتر فرمود که روزه شعبان برای
 تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول که حضرت
 رسول شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بمقام رمضان و میفرمود که هر کس
 خدایست و روزه هر دو کفایت کند کافران کشته و ایضا است و ایضا از حضرت
 باقر منقول است که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک گرداند از هر لغزشی
 و از همه ای معصیت و همه ای در وقت عقیب و از حضرت رسالت منقول
 که ماه شعبان ماهیت شریف و انماه من و خاملان عرش الهی و اول تعظیم میباشد
 و حق و حرمت از اینهاست و این ماهیت که زیاده میشود در آن روزهای بندگانه
 از برای ماه رمضان و اینست که در آن روزها را از این شعبان نام کرده اند برای آنکه
 منسوب و بنا بر کرد در آن روزهای مومن و حسن در انماه مضاعف میگردند

برابر و گناه در آن پست میگردد و امر زین میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد
و خداوند جبار نظر میکند بوی روزن از آن و عبادت کتدگان اینها در میان
میکنند با نشان یا حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز اینها اندر فرمود که ذکر
موجب تطویل کلام است و بدین اعتبار حضرت خداوند متعالی است که روزه شعبان
ذخیره است از برای روز قیامت و هر چند که در شعبان روزه بسیار میگردد ^{بیشتر} از غیر
امریعتش و از با صلاح آورد و گناهان کشیده و غنای او را و کثرت ثوابی که بر او دارد و روز
شعبان است مهادن که بهشت از برای او واجب گردد و بدینهای اعتبار از حضرت معصوم
که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه خداست پس هر که یک روز
از ماه من روزه بدارد من شیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه
بندارد گناهان گذشته او امرزد شود و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را
نکند که عمل را از سر کیم یعنی هیچ گناه نداری و بدین غالی از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخل بهشت شود و هر که
در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در نزد حضرت رسول صلی
علیه و آله حضور شود و گرامی داشتن خدا او را واجب گردد و هر که در شعبان صد
بکند اگر چه نصف دانسته باشد خدا بدن او را از آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه
آخر شعبان روزه دارد و وصل کند ماه رمضان خدا ثواب روز دوماء متصل بری
او بخشد و این بابویه روایت کرده است از امامه پرسیدند که کدام ماه حضرت رسول
صلی الله علیه و آله زیاده از ماههای دیگر روزن میکرد گفت ماه شعبان است و سپهر فرمود
که مردم از آن غافلت و انما بهت که در آنما علمای ابوی خدا با لایم بود و دست ایشان
که عمل من را لا و در روزی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند

از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی اخلاص از آن و ایضا روایت
کرده است بسند معتبر از حضرت جبرائیل که فرمود که شعبان ماه من است هر که از ماه من روزه
روزن دارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت از رفقایان
و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند ماه رمضان توبه او باشد
از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را دفع میدهد و بدین
حجج از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان
روزن دارد بهشت او را واجب گردد و رسول خدا شیع او باشد در قیامت و اینست
معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت
امام زین العابدین علی السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ای کرم
من بدانید این چه ماه است اینها شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود
شعبان ماه من است پس روزه بدارد در آنماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای قربت
پروردگار خود و محبت خداوندی که خازن علی بن الحسین بدست او است و گویند یاد
میکنیم که شنیدم از پدرم حسین بن علی گفت شنیدم از امیر المومنین صلوات الله علیه
که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای قربت بخدا او را
دارد و نزد یک گرداند بکرامت خود در روز قیامت بهشت را از برای او واجب گرداند و
از حضرت امیر المومنین علی السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که شعبان ماه من است و رمضان ماه خداست پس هر که ماه را روزه بدارد و محبت
کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را او غالی مونس او گردد در حشر
قبر و او را از آنها نکند و از قبر پیرون آید در قیامت با روی سفید نورانی نماید
عمل او را بدست راست او دهند و نامه محله بودن در بهشت را بدست چپ او دهند

نا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را ندا کند که ای بند من
 او بگوید ای خدای خدای خدای من پس خدا فرماید که روز داشتی از برای من که بدی
 ای افای من پس خداوند جلجل ندا کند ملائکه را که بگریزد دست بند من را
 و ببرد پند نزد پیغمبر من پس برساند او را نزد من با او بگویم ماه مرا روزی داشتی
 او گوید بلی من بگویم با و که من امروز شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرماید که من
 حقوق خود را ببندم خود بخندم و اما حقوق خاوند من هر که از ان عفو کند
 انقدر عوض با و بدهم که او را می شود پس نزد دست او را بگیرم و با و دم بدم صراط
 که صراط لغزنا است و میسر زد و پای کل مکان از آن بران بماند پس دست او را بگیرم
 سلی که مویکت بر صراط گوید که است از من گویم که این فلان کن است از من که در دنیا
 ماه مرا روزی گرفت است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزی داشت است از برای طلب علی
 خدا پس او را از صراط بگذرانم بعد فو خدا نا آنکه او را بدید بهشت برسانم پس زانو
 گوید که امروز روزیست که در را برای است تو بکشایم و او را داخل بهشت کنیم پس پیش
 امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که روزی بدارید ماه حضرت رسالت را تا او بیع
 شما کرد در قیامت و روزی بدارید ماه خدا را تا پاشا میدان شرب ستره بهشت
مسئله در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پس معتبر از حضرت امام رضا علیه
 منقولست که هر که در روز هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند که گاهان اثر امر دیدن
 شود اگر چه بعدد سنای اسمی باشد و در کتاب حسن زیعد از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه است
 پرستش و بفرستد صلوات بر من و بر آل من و شعبان ماه شفاعت است بگویند زیرا که پیغمبر
 شما شفاعت میکند که اگر در آن ماه صلوات بر او و آل او فرستند و از حضرت صادق

منقولست که پیغمبر نزد خدا در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان
 استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد فراموش استغفار
 کرد باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو استغفر الله و استغفر الله التوبة
 و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در هر روز ماه
 شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و استغفر الله التوبة بگوید حق تعالی برای
 برکت بزاری آن اثر بخشم و بکند از اندو از صراط و داخل بهشت گرداند او را
 و بسند های معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید
 استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم الحق القنوم و انوب اليه
طلب از من بگویم از خدای من **خدا ای من** **دور خدای من** **دور خدای من** **دور خدای من**
 حق تعالی روح او را در او فرستد و از صفای و سباحت در پیش عرش
 و در از صفای و جادیت و فدای در کناران شهرها و بعدد سنای الهی
 و در بعضی از روایات الحق القنوم پس الرحمن الرحيم است و هر دو خوب و بیشتر
 منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در هر روز ماه شعبان
 در وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را بخواند
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النَّبِيِّ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ
 وَتَخْلِفْ الْمَلَائِكَةَ وَمَعْدِنَ الْعِلْمِ وَأَهْلَ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكَ الْجَارِيَةَ فِي الْبَحْرِ الْغَامِرَةِ بِالْمَرْمَرِ
محمد **آل محمد** **سلسلی** **روان در دریای** **نور در روز** **نور در روز**

وَاغْفِرْ مَنْ بَرَكْتَ الْمُسْلِمِينَ لَهُمْ مَا رَزَقُوا وَالْمُسْلِمِينَ مِنْهُمْ زَاهِقُوا
 وَاللَّادِمُ لَهُمْ لَا خُوفٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَكْثَرَ مِنْ
 وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكَيْنِ وَمُلْجَا الْهَارِبِينَ وَمُجَا الْخَائِفِينَ
 وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكَيْنِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ كَثِيرَةٌ
 لِحَبِيبِكَ نَكُورُ لَهُمْ رِضًا وَبِحُجَّتِكَ إِذَا أَدَاءَ وَقَضَاءُكَ
 وَفَوْقَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّينِ الْأَبْرَارِ
 الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَفْجَبَتْ لَهُمْ حُفُوفُهُمْ وَفَرَحَتْ طَاعَتُهُمْ
 وَوَلَّاهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي
 بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَأَزِدْنِي مَوَاسِنَ مِنْ مَقَرَّتْ عَلَيْكَ
 مِنْ رِزْقِكَ عَمَّا وَصَعْتَ عَلَى مِنْ فَضْلِكَ وَكَشَرْتَ عَلَى مِنْ عَذْلِكَ وَ

أَحْبَبْنِي نَحْتِ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَواتُكَ
 عَلَيْهِ وَالْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ حَفَّتْ بِكَ رِجْلُهُمُ وَالرَّضْوَانِ الَّذِينَ
 كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذَابٍ فِي صَبَابِهِ وَقِيَامِهِ
 فِي لَيْلِهِ وَأَبَايِهِ بِجُوعًا لَكَ فِي كَرَامَتِهِ وَأَعْظَامِهِ إِلَى اجْتِدَادِهِ
 حَيَاتِهِ اللَّهُمَّ فَاعْنَا عَلَى الْأُمْنَاءِ زِينَتِهِ فِيهِ وَبِئْلِ لِقَائِهِ
 لَدُنْكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُسْتَقْبَلًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهَبًا
 وَاجْعَلْنِي لَهُ مُسْتَفِيعًا خَلْفًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَغَرِيبًا
 غَاضِبًا قَدْ أَوْجَبَ لِي مِنْكَ الرِّحْمَةَ وَالرَّضْوَانِ وَأَتَرَكْتَنِي ذَرْوًا
 وَخَلَّ الْأَخْيَارَ وَسَدَّنِ طَوْرَ مَخْلَقَتِهِ عَلَيْهِ سِدَّةً مَبْرُورًا خَالِصًا لَوَيْرًا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَأَزِدْنِي مَوَاسِنَ مِنْ مَقَرَّتْ عَلَيْكَ
 مِنْ رِزْقِكَ عَمَّا وَصَعْتَ عَلَى مِنْ فَضْلِكَ وَكَشَرْتَ عَلَى مِنْ عَذْلِكَ وَ

إِذَا نَادَيْتُكَ وَاقْبَلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ هَتَدَ هَرَبْتُ إِلَيْكَ
ای خداوند منم که ایستاده ای و منم که میروم و تو ایستاده ای و منم که میروم
 وَقَفْتُ مِنْ بَدَلِكَ مَكِينًا مُنْصَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِعًا لِمَا لَدَيْكَ
ایستادم و ایستادم از بدلت و ایستادم از بدلت و ایستادم از بدلت
 تَوَانِي وَتَعْلَمُ مَا فِي قَلْبِي وَتَحْجُرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى
تو ایستادی و تو ایستادی و تو ایستادی و تو ایستادی
 عَلَيْكَ أَمْرٌ مُقْبِلِي وَمَوَاسِي وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَبْدِي بِهِ مِنْ مَنَاطِقِي
تو ایستادی و تو ایستادی و تو ایستادی و تو ایستادی
 وَاتَّقِ بِهِ مِنْ طَلَبَتِي وَارْجِعْ لِعِلَاقَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنْهُ إِلَى رِجْوَا عُسْرِي مِنْ سَرِيحِي وَعِلَاقَتِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 وَيَسِّرْ لِي سَبِيلَ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَتَقْصِي وَتَقْصِي وَتَقْصِي إِلَيْهِ أَنْ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 حَرَمَتِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعِي وَارْحَمِ كَلْبَتِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 بَصُرْتَنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَجُلُودِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 كُنْتُ غَيْرَ مُسْنَاهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَانْتَ أَمْلَأْنِي بِمَجْدِكَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم

إِلَهِي كَأَنِّي بَقِيْتُ وَأَقْبَلْتُ مِنْ بَدَلِكَ وَقَدْ أَظْلَمَ خُصْمُ قَوْلِي عَلَيْكَ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 فَتَكُنْ مَا أَتَى أَهْلَهُ وَتَعْدَتِي يَعْرِفُوكَ إِلَهِي إِنْ عَقُوتُ فَمَنْ أَوْلَى
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي وَلَمْ يَدْنِ مِنْكَ عَمَلِي هَتَدَ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 جَلَّتْ لِقَارِئِي لَدُنِّيَا إِلَهِي وَسَيِّدِي إِلَهِي قَدْ جَرَتْ عَلَيَّ قِيَمَتِي فِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 النَّظَرِ لَهَا قَلَمًا أَوَّلِي إِذَا لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ يَرْكَ عَلَى
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 أَبَا جَوْنٍ فَلَا تَنْفَعُ بَرَكَ عَنِّي فِي مَنَاسِكِي إِلَهِي كَيْفَ أَبْسُ مِنْ حَسَنِ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَنَاسِكِي وَأَنْتَ لَمْ تَوَلَّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي جَوْشِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 إِلَهِي تَوَلَّنِي مِنْ أَمْرِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ ذَنْبِي قَدْ عَمِمَ
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 جَهْلُهُ إِلَهِي فَدَسَّرْتَ عَلَيَّ دُوبَا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَخُوجُ إِلَيْكَ فِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم
 عَلَيَّ نَيْتِكَ فِي الْآخِرَةِ إِلَهِي فَذَاحِشَتِي إِنْ لَمْ تَنْظُرْ فَمَا لِأَحَدٍ عِلَالِي
ایستادم و ایستادم و ایستادم و ایستادم

الضامین فلا تقصني يوم القيمة على رؤس الاشهاد الهی
 جودك بسط املی وعفوك افضل من عملي الهی فتراب
 بلغائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهی اغنياني ليلتك اغنياد
 من لا تشغرن عن قول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اغنياد
 الهی المسبون الهی لا ترد حاجتي ولا تحجب طبعي ولا تقطع
 منك رجائي واملی الهی لو اردت هواني لم تهديني ولو اردت
 فصيحني لم لغافني الهی ما اظنك تردني في حاجة قد اقيمت
 عزمي في طلبها منك الهی فلك الحمد ابدا دائما سريدا
 ربك ولا يبيد كما تحب وترضى الهی ارحمني بجزلي اخذك
 بعفوك وارحمني بذكوري اخذك بعنفك وارحمني بجزلي
 اخذك بعفوك وارحمني بذكوري اخذك بعنفك وارحمني بجزلي

النار اعلت اهلها ارحمني الهی ان كان صغري في جنت طاعتك
 عمل متدكبر في جنت رجائك املی الهی كيف اقبل يا جنة
 جبروتا وقد كان حسن ظني بخودك ان تقبلني بالحق و مرحوما الهی
 وقد امنت عمري في شدة الشهور عنك و اياك شباقي في سكر
 التباعد منك الهی فلم استبق ايام اغنياني بك و ركني الي سبل
 تحطك الهی و انا عبدك و ابن عبدك فاقم بينك بيني متوسلا
 اليك الهی انا عبدك افضل اليك بما كنت اواجهك به من قلة استحقاق
 من نورك و اطلب العفو منك اذا العفوت لك كرمك الهی
 لا يمكن لي حول فانقل به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني
 لحياتك و كما اردت ان اكون كثرتك و كثرتك باذخالي في كرمك
 الهی فاصبرني بجزلي اخذك بعنفك وارحمني بجزلي

قَتَلْتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمْتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ

والتفتوا الى من كان في الدار التي كانت لهم في مكة فوجدوا فيها
الذين كانوا معهم في الدنيا وهم الذين كانوا معهم في الدنيا

فرصت یہ با مولای یا اباعبد اللہ اتمہد انک لست نورانے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى عَلَيْهِ سَلَامًا وَرَحْمَةً مِنْ رَبِّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ

وَلَمْ تُلْئِكَ مِنْ مَّسْلُخَاتِ شَاهِبِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ

د ازبکستان د لاسان، بامیه، غنیمه، خجند، کولای، سمرقند، واکان، واکان، واکان، واکان

وَأَذْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَاشْهَدْنَاكَ أَلَا مَامُ الْبَرِّ النَّقِيُّ الرَّضَى الْوَكِيلُ

در کتب و کوزه گانی که در این مکتب از پیش از این مکتب و از پیش از این مکتب

الهادي المهدي وآشهاد أن الأئمة من وليك كلمة التقوي

در این کتاب که در این روزگار از فرزندان و کلمه پدید آمده

وَأَغْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرُقِ الْوُفْقَى وَالْجُرْمَةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْأَشْهُدُ

در این کتاب در این دو مجلد در این دو مجلد در این دو مجلد

وَمَلِكُهُ وَابْنِيَاءَهُ وَرَسُولَهُ أَلَيْسَ بِكُم مَّوْمِنٌ وَأَلَيْسَ بِاللَّهِ الْعَاقِبَةُ

در شش ماه اول از سال و بعد از آن در هر سه ماه یکبار

سیرالنج دیبی و هوایم علی و قلبی قلبی سیم و سیرالنج دیبی

صَاوَتْ لَهِ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَىٰ جَسَادِهِمْ وَعَلَىٰ جَمِيعِهِمْ

در هندوستان اندک برشته بود و در بعضی نقاط در بعضی نواحی

وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ يَرْدُ

درست جرت ، در غایتش ، در یسرش ، در اوجش ، در کفایش

بکنند و اگر نماز را پیش از زيارت بکنند نیز خوب است و اگر از دو زيارت کند باید

و بابت حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام بگوید

السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن محمد اللهم

عَلَّاهُ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَاحِقٌ لَهُ يَوْمَ الدِّينِ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لِيُخْبِرَ الَّذِينَ عَصَوْا أَمْرًا عَظِيمًا

ای فرزند احمد بن محمد بن علی بن ابی طالب

السلام عليك أيها الشهيد السلام عليك أيها المظلوم

سلام بر تو ای شهید اسلام بر تو ای ستم‌کش

وَابْتَغُوا لَكُمْ اٰمَةً مِّنْ ذٰلِكَ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

افزارستم رسته لغت کده فدا کرده می دادند و لغت کده فدا کرده می دادند

وَأَعِزَّ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِدَلَالِكَ قُرَيْشٍ بِيْرِ قُضْدِ زَارِثِ سَابِرِ شَهْدَا

افسند خدا کردی و شبیه به بر خیزد نه بسند رضی الله عنهم یکند و یکند

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجْتَنَاهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَفِيَاءَ

سجده بر شوی ای پادشاهان خدا و محمد و علی و سید الشهدا ای پادشاهان

وَأُودِئَتْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِأَنْصَارِ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْإِلَهِ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

انصار و سوي فية السلام يا ابا عبد الله ايها الرجل العظيم

...بسم الله الرحمن الرحيم...

عَلَيْكُمْ يَا أَتْصَادُ فَاطِمَةُ سَيِّدَتِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

یا ایتصاد ابی محمد الحسین بن علی الزکی الناجح السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

یا ایتصاد ابی عبد الله بانی ائمه و اخی طیب و طابا الارض التي

دفنت فيها و قوم قوز اعظم فما ابني كنت معكم فامور معكم و در اقبال

و در سیم و یغم ماه شعبان و شب های ماه مبارک رمضان و شب های عید و سایر

اتاهی که زیارت آنحضرت مقبوت بهین طریق زیارت بتوان کرد و زیارت

مبسوطه و مخصوصه زاد در کتاب تحفه الزائر ذکر کرده ام مکه خواهد بان کتاب

رجوع نماید و از جمله بركات ایش نیکو ولادت و اقبال سعادت حضرت صاحب الامر

در اینست و اشد و باریست که این دعا را اللهم ینجولینا

هذه و مولودها و حجرات و موعودها التي قرنت الى فضلها

فضل ختمت کلمتک صدقا و عدلا لا مبدل لیکمائلک

ولا معقب لایاتک و نورک المثلق و ضیاءک المشرق

و العلم النور في طهارة الذیجور الغائب السور جل مولد و کرد

مجنون و الملتک به شهادت و الله ناصر و مؤیدک اذا استغاث

و الملائکة امداه سبف الله الذی لا یبوا و نور الذی

لا یبوا و ذوالحلم الذی لا یبوا ممداد النور و نور امیر

العصر و ولایت لایز و المثلک علیهم الذکر و ما یترک فی

لبلة القد و اصحاب الحشر و النشر تراجمه و جیه و ولایت

ایمن و نهیه اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المسور عن

عولهم و ادرك منا آياته و ظهور و فیامه و اجعلنا من

اتصاف و اوزن اربابنا و اکثنا فی اعوانه و خلصائه

و اجنا فی دوائه فاعین و یجین غائبین و یجیه فاعین

وَمِنَ النَّوَّاسِ الْمُنِيبِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ

بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَغَيْرِهِمُ الطَّاهِرِينَ وَالْعَنَ عَلَى جَمِيعِ

الظَّالِمِينَ وَأَحْكَمَ سَيِّئَاتِهِمْ يَا أَهْلَكُمْ الْحَاكِمِينَ وَتَقَبَّلْ

كُلَّ دُعَايَ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

که پدرم امام زین العابدین علیه السلام ماها را در شب جمعه شعبان نزد خود

جمع میکرد و شب را سه حصه میکرد در ثلث اول نماز و در ثلث دوم دعا میکرد

و ما این شب که ششم بردغای او و ثلث آخر را استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز

استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد بعضی بعد از نماز شب و نمازهای این شب را

و از جمله آنها چهار رکعت است هر دو رکعت یک سلام و میفرمود از احتیاج حضرت رضا

این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو الله

بخواند و بعد از نماز اللهم انی انک فی کل شیء و من عذابک خائف

ایستاد بخواند

وَبِکَ سُبْحَانَ رَبِّکَ لَا یُبْدِلُ اِسْمَیْ وَلَا یُغَیِّرُ جِسْمَیْ رَبِّکَ لَا یُجْهِدُ

وَأَعُوذُ بِرِضَاکَ مِنْ خَطِیکَ وَأَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ شَأْؤُکَ أَنْتَ کَمَا

أَشْبَتْ عَلَى نَفْسِکَ وَقَوْفُ مَا یَقُولُ الْفَائِزُونَ فِیکَ وَرِوَايَتُ بَکَرٍ بَارِجٍ

رکعت بعد از حمد دو رکعت و چهار مرتبه قل هو الله احد اللهم انی انک فی کل شیء

یا صد مرتبه یا چهار مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند

وَاِنْ مِنْ عَذَابِکَ خَائِفٌ وَبِکَ سُبْحَانَ رَبِّکَ لَا یُبْدِلُ اِسْمَیْ وَلَا

تَغْیِیرُ جِسْمَیْ رَبِّکَ لَا یُجْهِدُ بِلَا لَیْ اللَّهُمَّ انی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ

عَفْوِکَ وَأَعُوذُ بِرِضَاکَ مِنْ خَطِیکَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذَابِکَ

وَأَعُوذُ بِکَ مِنْکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ شَأْؤُکَ وَلَا أَحْصُو نِعْمَتَکَ

وَلَا اِشَاءَ عَلَیْکَ أَنْتَ کَمَا أَشْبَتْ عَلَى نَفْسِکَ وَقَوْفُ مَا یَقُولُ الْفَائِزُونَ

وَأَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ شَأْؤُکَ أَنْتَ کَمَا أَشْبَتْ عَلَى نَفْسِکَ وَقَوْفُ مَا یَقُولُ الْفَائِزُونَ

رَبِّ جَلَّ عَلَیْکَ مَا یَجِدُ الْفَائِزُونَ وَاقْضَ لَیْ کَذَا وَکَذَا وَجَای وَاعْلَبْ کَذَا وَکَذَا

وَدَرْفُضْکَ انْ اَحَادِثَ بَسَائِلَاتٍ وَبَسَدَ بَعِیْرَ اَنْصَرْتِ اِمَامَ مُحَمَّدٍ اَبَا عَلَیٍّ اَلْاَسَدَ

وَدَرْفُضْکَ انْ اَحَادِثَ بَسَائِلَاتٍ وَبَسَدَ بَعِیْرَ اَنْصَرْتِ اِمَامَ مُحَمَّدٍ اَبَا عَلَیٍّ اَلْاَسَدَ

وَدَرْفُضْکَ انْ اَحَادِثَ بَسَائِلَاتٍ وَبَسَدَ بَعِیْرَ اَنْصَرْتِ اِمَامَ مُحَمَّدٍ اَبَا عَلَیٍّ اَلْاَسَدَ

که شب چهارشنبه است بعد از شب جمعه و حوائجی فضل خود را در این شب
ببندگان عطا نماید و با احسان خود کاهان ایشان را می ارزند پس مع کین در عبادت
درویش که این شیوات که حوائج ایشان مقدس خود سوگند یاد کرده است
که سابی را از در کما خود در کند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این را کما
برای غایب اهل بیت فراداده است باز آنست فدا که از برای غنیها فراداده پس اهتمام
نمایند در این شب در دعا و ثنا کردن بر نمایند و بگویند که در این شب صد مرتبه سبحان
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و حق
کاهان کند و او را یارمزد و خواجهای دنیا و آخرت و از بار و درخواه طلب نماید و خواه
تمایند و او را بر سید که بهتر از دهاها در این شب کد است فرمود که بعد از نماز حضرت
نماز کن و در دو رکعت اول بعد از حمد سور قل یا ایها الکافرون و در دو رکعت دوم سور قل
هو الله احد بخوان و بعد از سلام هر سه مرتبه سبحان الله و هر سه مرتبه الحمد لله و
چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر ترتیب تسبیح حضرت فاطمه را بخواند خوار شود و این را غایب
یا مرن السجده سبلا العباد فی الهیامات و اینها بقدر الخلق فی المکانات
ای الله می آید و این را در روزی سخت می آید و در این شب در جرای این
بالا اله الجهر و الخفیات یا مرن لا یخفی علیک خواطر الا وهام و یخفی
ای روزی بخار و نه نه نه ای الله که نه نه نه برادر این شب در جرای این
الخصرات یا ربنا یا ربنا یا ربنا یا مرن سید ملکوت الارضین
خداست ای بود در خدای و از برای ای در این شب در جرای این
و السجود ان الله لا اله الا انت انت الیک بلا اله الا انت
در این شب در جرای این در این شب در جرای این

[illegible]

عِنْدَكَ سَيِّدِي لَيْسَ لَكَ مِثْلًا الْهَارِبُ وَمِنْكَ مُلْكُ الْظَالِمِ
 وَعَلَى كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَغِيثُ لَتَأْتِيَا ذِي عِبَادِكَ بِإِ
 لْفَكْرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمْرٌ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ
 وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِثْ بِي مَارِجُونَ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا
 تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ نَعْمِكَ وَلَا تُجَنِّبْنِي مِنْ جَرِيدِ قِيَمِكَ فِي هَذِهِ الْكَلِمَةِ
 لَا هِلَ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ انْزِلْ لِي
 مِرَاهِيلَ ذَلِكَ فَانْتَ مُثَلُّ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْغَفْرِ وَجَدْنِي
 عِنْدَ أَنْفَلِهِ لَا يَمَّا اسْتَحَقَّهُ فَهَذَا حَسَنُ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقُّقُ رَجَائِي بِكَ
 وَعَلَيْكَ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَنْفَلُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
 اللَّهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَرِيدِ قِيَمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ

عَفْوِكَ وَأَعِزَّنِي بِكَرَمِكَ الَّذِي عَزَّنِي عَلَى الْخَلْقِ وَصَبِّحْ عَلَى
 الرِّزْقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَتَعَمَّ بِحَرَمِ عِطَائِكَ وَأَتَعَدَّ
 بِسَابِغِ نَعْمَتِكَ فَهَذَا لَدُنَّ بِحَرَمِكَ وَلَعَنَتْ لِي كَرَمِكَ وَالسَّعْدَانِ
 لِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوِكَ وَتَحْلِكَ مِنْ عَفْوِكَ فَجَدْنِي عِنْدَ سَائِلِكَ وَأَنْزِلْ
 مَا أَلَيْتَ مِنْكَ أَيْسَأَلُكَ بِكَ لَا يَسْأَلُكَ أَحْظَمُ مِنْكَ بِرَجْدِ بَرِيَّتِي
 بِرَبِّهِ بِأَلْفِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ لَا يَحُولُ وَلَا فَوْقَ لَا بِأَلْفِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا
 فَوْقَ لَا بِأَلْفِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ لَا فَوْقَ لَا بِأَلْفِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ بِرَسُولَاتِ رَجْدِ وَالْمُجْدِ بِرَبِّ
 أَخْبِرْ خَوَائِجَ خُودِ مِنْ أَنْ خَدَّاطُ بَطْلٍ وَجَدَا وَكَدَّ كَمَا كَرِهَ دَقْرَاتِ بَادَانِ حَاجَتِي
 حَوَاطِلَ زَبَانِهِمَا بِمَنْدَبِ كَرَمِ وَفَضْلِ خُودِ بِرَبِّكَ بِكَرْبَدَانِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ بِكَرْبَدِ
 بَادَتِ بِحَلِّ وَشَيْخِ كَهْدِ الْهَيَّ لَعَنَتْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُبْتَدِئُونَ وَ
 فَصْلَكَ الْفَاصِلُونَ وَأَمَلُ فَضْلِكَ وَمَعْرُوفَكَ الْطَالِبُونَ وَلَكَ
 فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَاتٌ وَجَوَائِزٌ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ مِمَّنْ بِطَاعَتِي مَرَاتِبُ
 فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَاتٌ وَجَوَائِزٌ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبٌ مِمَّنْ بِطَاعَتِي مَرَاتِبُ

مِنْ عَمَلِكَ وَتَنْتَهَمَهَا مَنْ لَمْ يَلْتَمِسْ لَهُ الْعَنَانُ مِنْكَ وَهَذَا أَنَا ذَا جَبَدٍ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 الْقَنْبَرُ الْبَيْتُ الْمَوْكِلُ فَضْلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ فَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ تَقْضِي
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدَّتْ عَلَيْهِ لَيْلَتُكَ مِنْ
در این شب بر یکی از خلق تو و نفع صدمه بر او می فرماید
 عَيْطَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 الْفَاضِلِينَ وَجَدَّ عَلَى بَطْوَلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ بَلِّغْنَا يَا رَبِّ جَبَدٍ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 الْمَسْأَلَةَ تَقَرُّبِي إِلَيْكَ يَا بَابِي مِنْ دَعَائِي بِرَحْمَتِكَ وَأَمَّا طَائِفَةٌ مِنْ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 كَلَامٍ جَبَدٍ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَذَا نَزَلْتُ وَكَلْتُ يَا خِدْمَتِ خُودِ أَمْرِكَ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 بِنَدَبِ شَيْءٍ دَرْ رَكْعَتِ مَازِجِدْ هَرْدِ رَكْعَتِ بَعْدَازِ حَمْدِ مَرْبِ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 اِجْدِ بِنَوَائِدِ بَعْدِ دَعْوَى اللَّهِ هَكَذَا سَوَادِي وَجَنَابِي وَبَازِ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 وَدَرْ جَدِّ بَكْوَيْدِ

يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ غَيْرَكَ يَا عَظِيمُ بِرَحْمَةٍ
ای بزرگ هر بزرگی به من عفو فرماید پس از این که می خواهی
 بِجَا آوَدِ بَحْثِ كَدِّ غَالِي دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 وَبَحْثِ كَدِّ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ دَرْ هَفْشَادِ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَذَا نَزَلْتُ وَكَلْتُ يَا خِدْمَتِ خُودِ أَمْرِكَ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 بِرَحْمَتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَذَا نَزَلْتُ وَكَلْتُ يَا خِدْمَتِ خُودِ أَمْرِكَ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 كَلَامٍ جَبَدٍ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْهَذَا نَزَلْتُ وَكَلْتُ يَا خِدْمَتِ خُودِ أَمْرِكَ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 بِنَدَبِ شَيْءٍ دَرْ رَكْعَتِ مَازِجِدْ هَرْدِ رَكْعَتِ بَعْدَازِ حَمْدِ مَرْبِ
از سر کمال در بر روی از لایق کسی از سر او را به او را
 اِجْدِ بِنَوَائِدِ بَعْدِ دَعْوَى اللَّهِ هَكَذَا سَوَادِي وَجَنَابِي وَبَازِ
مهر و بر روی تو امید دارم و صدق را و اسرار را پس از این که می خواهی
 وَدَرْ جَدِّ بَكْوَيْدِ

يَجْعَلِي وَكَعْنَتِي إِلَىٰ فَلْيَمِزْ ذِكْرَكَ لِي وَمَنْ يَكْ عَلَى اللَّهِ مُؤَلَّى

الْأَخْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطْفًا. *الحی و زبانی*

وَأَنْجِمَ شِدَادَ خُدْرِي وَفُكَّتِي مَرَشِدًا وَثَأَفِي بَارِيَّازِ تَمِ صَعَفَ بَدَنًا
وَرَفَعَ جِلْدِي وَدَفَنَ عَظْمِي بِأَمْرِ تَبَدُّلِ خَلْقِي وَذَكَرِي وَتَرْبِيَّتِي وَبَرِي
وَقَلْبِي هَبْنِي لِأَشْيَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ بِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
وَدَّبِّي أَتَاكَ مُعَذِّبِي بِأَرْكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا أَنْطَوِي
عَلَيْهِ خَلْقِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَهَجَّ بِهَ لِيَابِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْقَدْ خُصْرِي
مِنْ جُنُوحِكَ وَبَعْدَ صِدْقِ اغْتِرَابِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرَبِّكَ قَبِيحًا
أَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ أَنْتَضِجَ مِنْ رَيْبَتِهِ أَوْ بُعِدَ مِنْ أَزْبَتِهِ أَوْ تَبَيَّنَ
أَوْ بَلَغَ أَوْ نَلِمَ إِلَى السَّيِّئَةِ مِنْ كَيْفَتِهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَيْتُ شِعْرِي بِأَسَدِي
وَالْهَيَّ مَوْلَايَ أَنْتَ الْتَارِقُ عَلَى وَجْهِ جَوْثِ عَظْمِيكَ يَا حَيُّ وَ
عَلَى السَّيِّئَةِ تَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبَيْتُكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبِ
مَنْزِلَتِي وَتَوَحُّدِي وَبَيْتُكَ

در مجلس شرف و جلال و در حالی که از منی نه گمان را بود و مرا محض ضعف بدن
و رفعت جلدی و دفن عظمی با امر تبدل خلقی و ذکر و تربیتی و بری
و قلبی هب منی لاشیاء کرمک و سالیف برکتی با الهی و سیدی
و دبتی اترکت معذبتی بارتک بعد توحدک و بعد ما انطوی
علیه خلقی من معرفتک و هج بلیابی من ذکرک و اعقد خصری
من جنوحک و بعد صدف اغترابی و دعائی خاضعاً لرئوسک قبیحاً
انت اکرم من انضج من ریبته اوبعد من ازبته اوتبین
اوتبلغ اوتنلیم الی السیئته و رحمته و بیت شیری باسیدی
والهی مولای انت التاریق علی وجوه جوث عظمک یا حی و
علی السیئته توحیدک صادقاً و بیتی مادیجاً و علی قلوب
منزلتی و توحیدی و بیتی

اغْتَرَفْتُ بِأَلْبَتِيكَ مُحَقَّقَةً وَعَلَى صَمَائِرِ حَيَاتِي مِنَ الْعِلْمِ بَلَدٌ حَتَّى صَارَتْ
خَائِبَةً وَعَلَى جَوَارِحِ بَعْتِي إِلَى أَوْطَارِ تَعْبِيدِكَ جَائِعَةً وَشَارِدَةً
يَا سَيِّدِي بَارِكْ مَدْعِيَةً مَا هَلْ كُنَّا الْقُرْبُوكَ وَلَا اخْرُنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ
يَا كَرِيمُ يَا بَارِيَّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ خُصْرِي عَزْلِي لِي مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبِهَا
وَمَا يَخْرِجِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِنِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى ذَلِكَ بَلَاءٌ وَكَرُّ وَفُتْلَانِ
مَكْنُهُ بِبَرِّهَا وَفُتْلَانِ قَصِيرُ مَدَنَةٍ وَكَفْ خَالِي لِبَلَاءِ الْإِسْرَافِ وَ
جَلِيلُ وَقُوعِ الْمَكَارِنِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ قَطُوعُ مَدَنَةٍ وَبَدْوُ مَعْنَا
وَلَا تُحَقِّقْ عَوَاضِلَهُ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ عِصْيَانِكَ وَتَقَامِلِكَ
وَيَخْطُوكَ وَمَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي وَكَفْ
بِي وَكَأَعْبَدَكَ الْخَفِيفُ الذَّنْبُ الْخَفِيرُ الْكَبِيرُ الْمُنْكَبِرُ يَا
مَوْلَايَ مَا لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ عِصْيَانِكَ وَتَقَامِلِكَ

اغترفك بآلبتیک محققه و علی صمائیر حیات من العلم بلد حتی صارت
خائبة و علی جوارح بعثی الی اوطار تعبدک جائعه و شاردت
یا سیدی بارک مدعیته ما هل کنا القربوک ولا اخرنا بفضلک عنک
یا کریم یا باری و انت تعلم خصری عزل لی من بلاء الدنیا و عقوبها
و ما یخرجی فیها من المکارن علی اهلها علی ذلک بلاء و کر و فتلان
مکنه ببرها و فتلان قصیر مدنه و کف خالی لبلاء الاسراف و
جلیل وقوع المکارن فیها و هو بلاء قطوع مدنه و بدو معنای
ولا تحقیق عواضله لانه لا یكون الا عن عصیانک و تقاملک
و یخطوک و ماذا ما لا تقوم له السموات و الارض یا سیدی و کف
بی و کاعبدک الخفیف الذنب الخفیر الکبیر المنکبر یا مولای
ما لا یكون الا عن عصیانک و تقاملک

لَا تُخَيِّبُنِي وَرَبِّي وَتَسْتَبْدِي وَمَوْلَايَ لَا يَلِي الْأُمُورَ إِنَّكَ أَشْكُو أَوْلِيَا
خداوند منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
مِنْهَا أَتَجْعَلُ وَكَرَّ لِي مَا الْعَذَابُ وَشِدَّةُ الْأُطُولِ الْبَلَاءُ وَمَذَلَّةُ
که از من استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
فَلَسْتُ صَبْرِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمْعَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ
بس از تو استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
بَلَاءُكَ وَفَرَقَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِكَ وَأَوْلِيَاءَكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي مَسْكِدَ
ای خداوند منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرِي عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
فَهَبْنِي صَبْرِي عَلَى فِرَاقِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ
که از تو استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي جَهَنَّمَ فَيُغْزِيكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَفَمَنْ
منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
صَادِقًا لَنْ تَكُنْ نَاطِقًا لَا تَجْعَلُ بَيْنَ أَهْلِكَ بَيْنَ أَهْلِكَ فَجَنِّحْ الْأَمَلِينَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
وَلَا تُخَيِّبُنِي بَيْنَ الْأَمَلِ وَالْخَيْرِ خَيْرِينَ وَلَا تَكُنْ بَيْنَ عَذَابِكَ بِكَاءَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
الْهَائِدِينَ وَلَا تَذَلِّبْ بَيْنَكَ بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَاثَ مَالِ الْغَاثِ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است

يَا غَاثَ الْيَقِينِ يَا حَيِّبَ الْوُجُوهِ الْخَادِعِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
ای خداوند منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
أَفْزَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَدِّكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدِكَ سَلَامٌ
ای خداوند منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
يُخْرِجُهَا نَحْوَ الْفَنَاءِ وَذَا طَعْمَ عَذَابِهَا يَعْصِيهِ وَحَيْثُ بَرَّ الْجَانِهَا
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
يُجْرِمُهُ وَجَرِّمُهُ وَهُوَ يُخَيِّبُ إِلَيْكَ فَجَنِّحْ مُؤْمِلَ رَحْمَتِكَ وَبِنَادِيكَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
بِلِيَانِ أَهْلِ تَوَحُّدِكَ وَبِقَوْلِ إِلَيْكَ بِرُؤُوسِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
يَقِفُ فِي الْعَذَابِ وَهُوَ بِرُؤُوسِكَ مَلِكٌ مِنْ جَلِيلِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
أَمْ كَيْفَ تَوَلَّيْتَهُ النَّارَ وَهُوَ بِأَمَلِ ضَلَّكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يُخْرِقُهُ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
لَهُمْ هَاهُنَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ قَوْلُهُ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَغْلِقُ بَيْنَ الْهَائِدِينَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ خَدَّ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است
أَمْ كَيْفَ تَرَجُّعُ زِيَانِهَا وَهُوَ بِأَمَلِ ضَلَّكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ بِرُؤُوسِكَ
و تو را استبداد منم و پروردگار منم و تو را استبداد منم و مولای منم که امور را بر تو است

فِي عَقِبِهِ مِمَّا فَتَرَكَهُ فِيهَا هَبْنَاهَا مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا الْمَعْرِفَةُ
 مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلَهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَخَّرِينَ مِنْ بَرِّكَ وَأَحْيَانِكَ
 مَا لَيْعِينَ أَفْعَلْ وَلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيٍّ جَاحِدٍ بِكَ وَقَصَبْتَ بِهِ
 مِنْ إِخْلَادٍ مَعَانِيكَ بِحَقِّكَ لِنَارِ كُلِّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَ إِلَّا
 فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا لِكَيْتَنِكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَفْنَتْ أَسْمَاؤُهَا
 مِنْ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ أَجْمَعِينَ وَأَنْتَ خَلَقْتَهُمَا الْمَعَانِدِينَ
 وَأَنْتَ جَلَّ سَنَاؤُكَ فَكُفُّ سُنْدِيًّا وَتَوَكَّلْ بِالْإِقْنَامِ مِنْكَ كَمَا أَفْنَى
 كَانَ مُؤْمِنًا كَمَا كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوِي إِلَهِي تَبَدَّى قَانِيَا لَكَ يَا
 لَقُدَّتْكَ الْتَوَكُّلُ لَهَا وَمَا لِقَضِيَّتُهُ الْخَيْبَتُهَا وَجَعَلَتْهَا وَ
 غَلَبَتْ مِنْ عِلْمِهِ أَجْرِيهَا أَنْ تَهْبِ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 عَابِدٌ شَدِيدٌ بِرِيٍّ كَمِثْرِي لَقَدْ أَدْبَسْتُ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ

الْيَاغَةِ كُلِّ حَرَمٍ إِحْرَمُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ مَيْمَنٍ أَسْرَزْتُهُ
 وَكُلِّ جَهْلٍ عَلَيَّ كَهْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْبَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ سَبَبٍ
 أَمَرْتُ بِإِثْنَانِهَا إِلَيْكَ أَمَّا الْكَلَامُ الَّذِي وَكَلَّمْتَهُمْ بِحَقِّ مَا يَكُونُ
 مِنْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ شَهْوَاً عَلَى مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَلْقَيْتُ عَلَى فَرْقَانِي
 وَالشَّاهِدَ مَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبَرَّحْتَ أَخْبَيْتُهُ وَفَضْلِكَ يَسْرُتُهُ وَأَنْ
 تَوَكَّلْ عَلَى مِنْ كُلِّ حَرَمٍ تَرْتُهُ أَوْ إِحْيَا تَهْضِلُهُ أَوْ يَرْتَشِي أَوْ يَزِي
 نَيْطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَعْمُرُهُ أَوْ خَطَاةٍ تَسْرُتُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي
 وَبَيْدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِي رَفِي بِأَمْرِ يَدِي نَاصِيَتِي يَا عَلِيًّا بَصِيرِي
 وَمَنْعِي كَيْتِي يَا حَبِيبِي بَقَرِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 بِحَقِّكَ وَفَذْلِكَ وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَأَيْمَانِكَ أَنْ يَجْعَلَ أَوْ فَا تِي

الليل والنفار يدعرك مغمونا ويخدمك موصولة وانك
 عندك مقبولة حتى تكون اعمالنا واولادنا وكلنا واولادنا
 وحالنا في خدمتك بمرمدا باسدي بامرنا عليه معولي يا من اياه
 شكوت احوالي يا رب يا رب يا رب فو على خدمتك جوارحي و
 اسدد على اعزني جوارحي وهب لي ايجد في حبسك والذوام
 في الاتصال بخدمتك حتى اخرج اليك في مساير السافين
 واسئلك في المسادين واسئلك في المصائبين
 وادعوك في المصائبين واخافك في المواقين واجمع
 في جوارحك مع المؤمنين اللهم ومن ادرك بسوء فادبه ومن كل دين
 فلكم واجعلني من احسن عبادك بصيائك عندك واقرهم منزلة منك
 بس واهل اهل اورا واهل اهل اورا واهل اهل اورا واهل اهل اورا

واضحهم زلفه لذك فانه لا لجال ذلك الا بفضلك وحده
 بخودك واعطف على محبتك واحفظني برحمته واجعل لسان
 بذكرك لهما وقلبي يهيك مني على بحر اجابتك واقلني عن
 واعف رزقي فانك قسيت على عبادك بعبادتك وامرهم بدينا
 وصمت لهم الا جابة فانك يا رب نصبت وجهي واليك يا رب عدا
 بدني فغيرك استنجي ادعائي وبلغني مني ولا تقطع من فضلك
 رجائي واكفي شرارهم والذين من عداي يا سيد بيع ارضا اغفر
 لي لا تملك الا الدعاء فانك فعال لما تشاء يا من ايتيه دواء
 وذكرك شفاء وطاعته غنى انهم من ذليل طالة الرجاء وسلاطه
 البكاء بالبيع النعم ما دفع النقم يا نور المؤمنين في الظلم باعلا
 كبريائي حبسك كبريائي وضعته عداي برسا وحبسك كبريائي

لَا يَغْنَمُ حَتَّىٰ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْأَمَلُ فِي مَا آتَيْتَ أَهْلَهُ وَصَلَّى

و بانه چنانچه از کسی رسیده است که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْأَمَلُ الْمُبَاشَرُ مِنْ أَلِهِ وَتِلْكَ كَيْسَرُ

خدا بر رسول خود و بشارت که آل او به دسترس رسیده اند

فَسَلِّ عَلَيْهِمْ دَرِجَاتٍ مِثْلَ مَا هُنَّ مِنْ حَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

به رتبه و درجه ای که در حال بقیه ما هفت از حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دُونَهُ اخْتِصَاهُ شَعْبَانِ زَوْجِ بَنَادٍ وَبَنَادٍ مَبَادِ رَضَا وَصَلَّى كَنْدُ خُفَّالِ ثَوَابِ رَدِّ

دو ماه متوالی برای او بویید و او را صلوات هر روز باشد که در جمعه اخوان ما عینا

بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام در خدمت حضور بود که ای ابوالصلوات اکثره شعبان

رفت و این جمعه اخوان پیش تو را در کوفتی کن در اینجا از اینها ماندن است تقصیرها را که در

گذشته انعام کرده و بر تو باد که دعا و دوی بر آنچه نخواست برای تو در آخرت و دعا و استغفار

بسیار کن و تلاوت قرآن بخوان بسیار و بوی خندان از کافران خود را آنکه

چون ماه مبارک در این عالم رسد و زاید باقی خود را از برای خدا و مکناد در کردن و تلاوت

و توبه کن و آنکه از کفر و مکناد در دل خود کنه کبریا مگر آنکه بیرون کنی و مکناد

کافرا که میگرد مگر آنکه از کفر و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکارا و خود

و مگر بر خدا توکل کند خدا بدات اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَفْوَكَ أَتَا فِيمَا مَقْصِي

او را و بسیار بخوان و دعا و بشارت که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

مِنْ شَعْبَانَ فَأَعْفُفْنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ مَدْرَسَةً جَوْشَنَ دَرِجَاتٍ زَادَ مَكْرَدَ

در شعبان پس با هر روز که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

و مَنَّا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

و ما و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

دعا و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

دعا و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

دعا و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

الْمُبَادَلَةِ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلَتْهُ هُدًى لِلنَّاسِ وَتَنبِيْ

مبادله ای که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

مِنْ هُدًى وَالْفُرْقَانِ فَحَضْرَتُ قَلْبَانِيهِ وَسَيِّدُهُ لَنَا وَكُنْتُمْ

از هدایت و از فرقان و حضرت قلوب ما را و سید ما را و شما را

مِنَّا فِي بُرْمِيكَ وَغَايَةِ بَأْمَنِ أَخِيْدَ الْقَلْبِلِ وَتَكْرَارُ الْكَبْرِ

از ما در برمی که و غایتی بامن اخید قلب را و تکرار کبر

أَقِيلْ تَقِي الْعَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي كُلَّ يَوْمٍ سَبِيلًا

آهسته آهسته ای که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَا نَعَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَأْمَنِ عَفَى عَنِّي وَجَعَلَتْ

و از هر چه که دوست ندارم و دعا کن ای مهربانترین مهربانان ای که در حق محمد و آل محمد صلوات الله علیه و آله و سلم

جَاوَزَتْ بِهَمِّكَ الشَّيْءَاتِ بَأْمَنِ لَمْ يُؤْخَذْ بِيَا تِكَابِ الْبُعَاثِ عَفْوُكَ

گذشت با همه دشمنیها بامن که نبرد با تو کتاب ابعاث عفو تو

عَفْوُكَ عَفْوُكَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ عَظِيمُ فُلْمِ الْعَظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ تَحَارِيكَ

عفو تو عفو تو ای کریم خداوند عظیم فلان عظمت و زجر تو مرا از تحاریک

فَلَمْ أَنْزِلْ فَمَا عَزَدْتَنِي فَأَعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوُكَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

پس نازل شد پس چه عزد تو مرا را عفو کن ای کریم عفو تو عفو تو خداوند

أَسْأَلُكَ لِرَأْحَةِ عَدَا لَوْثٍ وَالْعَفْوُ عِنْدَ الْحَيَابِ عِظَمُ الدَّيْبِ

سألت تو را برای آسایش دشمنان و عفو در حق حیا عظمت دین

مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْبِ الْعَفْوُ عِنْدَكَ يَا أَهْلَ الْقُوَى يَا أَهْلَ الْغَفْرِ

از عید تو پس با هر یک عفو در حق تو ای اهل قوای ای اهل غفر

بَعْدَ تَوْبَةٍ بِسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

بعد توبه بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

دعا و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

دعا و بسماء بنت اسحاق را در حق حضرت امام رضا علیه السلام ماقول که هر که

دَعَا وَبَسْمَاءَ بِنْتِ إِسْحَاقَ كَحَضْرَتِ إِيَّاهُ رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ كَمَا هُوَ

مخالف در این اوقات بر حق بوی بندگان خود و جواب بگوید ایشان را که او را
 مناجات کنند و بیک بگوید ایشان را که او را ندا کنند و مستجاب کرد اندرگاه او را دعا
 ای که و مردمان بد و ستم که بنامهای شما در کرد و های شماست پیرا و گوید او را
 مطلب امروز از شما و پیشهای شما که از این است از کافران شما پرسید که ایندانه را
 بگوید از شما و بداند که خوشای می گوید یاد کرده است بفرموده که عذاب کند عذاب
 کفار و کافران و بگوید که از در اینها و نترسانند از اینها و در روز قیامت آنها انکار
 هر که از شما اظهار نماید روزی را در اینها از برای او خواهد بود نزد خدا و قیامت
 انرا که در روزی که همان گذشته در بعضی از صحابه گفت با رسول الله همه ما خدمت برین
 حضرت فرمود که هر چه بپارازان و بفرمودن و روزی از آن که رسیده بخت نه
 خرم باشد اگر چه بیک شربت باشد بدو ستم که خدا این تو را میباید که از آن که
 اگر قادر بر زباده از این شربت باشد انبار هر که خلق خود را در اینها بگوید و در این
 یک در روزی که قدمها برافزیند و هر که سبک گرداند در اینها ستمت غلام
 خود را و اعلی در قیامت حساب او را ان که اندوخته در اینها شریفتر از مردم باز انداخته
 غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در اینها بپیمد بپیرا می داند خدا او را در جمله
 گرامی دارد و هر که در اینها صله و احسان کند با خودشان خود خدا وصل کند او را بر حق خود
 در قیامت و هر که در اینها قطع احسان خود از خودشان خود بکند خدای عز و جل در قیامت قطع
 رحمت خود از او بکند و هر که نماز بخواند در اینها بکند و حق برای او برات پزیری از اینها بپیمد
 و هر که در اینها نماز را بپیمد انرا که خدا عطا کند با و ثواب و عطا نماز را بپیمد که در اینها بپیمد
 کرده شود و هر که در اینها بسیار سواست فرستد برین و سوال از شما بپیمد که از اینها بپیمد
 او را در روزی که از اینها بپیمد اعمال سبک باشد و که بپیمد اینها از اینها بپیمد بخواب

کوبه اش می باشد که در ماههای یکم و هجتم قرآن کرده باشد انهارا بپیمد ستم که در اینها
 بهشت در اینها بپیمد است پرس سوال بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 ستم که در اینها بپیمد است پرس سوال بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 پرس سوال بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 که در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 مؤمنان و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 که در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 انچه بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 احسانهای ماه رمضان و ماههای این طالع بشوند و مردان و زنان و در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 شما را در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 و بپیمد و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 ایمان با مردان و زنان و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 کار خود بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 بر نظر که در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها
 نور و تابانند و در اینها بپیمد از اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها بپیمد که بر روی شانه ستم که در اینها

باغی و در وقتیکه بکمر است افای خود فایز کرد ندان جمله صحران باغی و در روزی که
 سعادت مند کرد بد بخار و رفت دو سناز سپردید کار خود فوارند شد با باغی ای روزه
 دار اگر نورا افای تواند کرد که خود برگرداند بکدام درگاه روضه ای آورد و اگر هر چه
 کرد اند تر پروردگار و نوکی روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا بخوار کند کی گرامی خواهد آ
 ترا و اگر او ترا ذلیل گرداند کی ترا عزیز خواهد کرد و اگر او ترا واکند و اگر ترا باری خواهد
 و اگر او ترا از بندگان خود قبول کند بندگی کدام سنازند را اختیار خواهد کرد و اگر او
 لغزشها و گناهات سناز نماید بکسی خواهد بخشاید برای او از گناهان خود و اگر حق خود
 که بر تو واجب گردانند از تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهد گفت روزه دار شریف
 بیوی خدا بدلت کردن کتاب سناز دوشها و روزهای اختیای زیرا که گناه خدا شفاعت است از
 که شفاعت او را قبول میکنند و در میان شفاعت میکند برای آنها که نالایق از کرم اند و با لایق
 بر درختان بهشت بعد از نالایق با نالایق از آن پرواز دارند و شایسته باد که هر نفسی که در آنجا
 ثواب بسیاری در نامه عمل نویسد و پسند و جواب تو در آنجا عبادت و طاعت تو در آنجا عبادت
 و گناهان تو در آنجا از زمین است و او ازهای تو در آنجا بد عاقل شدن است و عبادت
 و زاری که بجا میگویند بر تو رحم کند بدستیکه شنید ام از عیب خود حضرت رسول
 علیه و آله که خداوند عالم از او در شبهای ماه مبارک رمضان از او کرده و از این
 جهت که عدد ایشان را بنمبر خدا که بنمبر اند چو شب آخر ماه میشود و داشت می است و در شب
 در جمیع ماه امر زبانت و اینست که هر که ماه رمضان از روزی بگذرد و نفس خود را از
 که خدا حرام کرده است نگاهدارد بهشت است او را و اگر بد و مکر در آنجا روزه دارد و در
 از شبهای آن بر حرام افکار کند آنرا خلیل بهشت شود پس حضرت امیر المؤمنین علی السلام فرمود که
 شنیدم از سیدنا نبی اکرم الله علیه و آله که فرمود که هر که از عیبهای غیر این در غیر این

شهادت خواهد شد گفت به غیر اینها کفایت و به غیر اینها کفایت و در غیر اینها
 ماه رمضان و به غیر اینها کفایت یا علی گفت یا رسول الله این آیه خواهد شد فرمود
 بل بجز پروردگار بد رستگار نیست که بر آنکشته میشود بد بخت توین است من بخت پی کنند
 تا قصص صالح و ضریبی بر سر تو خواهد زد که دلش ترا خون سرت خضاب شود پس مرد
 شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از سیر برآمد و ایضا از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقول است پسند های معتبر که فرمود اینها الناس هر که وارد شود بر او نامه و سنا
 پروردگار دارد روزی از او بابت نماز و عبادت و فدا و صدق و از سنا ترا و نمازها را دارد و آقا
 فضیلت بجا آوردند و مباد و نت کنند نماز و عبادت و بابت نماز عباد حاضر شود پس در آن
 خواهد بود ثواب شایسته و قدر او فایز میگردد بجز اینها و بخششهای بزرگ خدا و بخششها
 خداوند بخششهای بزرگ است **قصه** در بیان حقیقت روزهات و آنچه در آن معتبر است
 بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را میگویند از طلوع صبح تا بر غروب
 سرخی از جانب مشرق تا بر شمس بود یا پنهان شدن و در اشتیاق یعنی بر طاعت و شفاعت آن از
 و عبادات مرتفعه و قول اول جویست بابت قرین بر آید که بدانند اینها را تا نیت تواند
 و چون میان علما اختلاف بسیار است در آن است اگر قصد کند ترک هر را از برای عبادت
 ظاهر که باشد اتنا بهر آنکه آنچه شایسته باشد و عبادت ترک آنها کند بیعوض و عبادت و آنچه
 خلافی باشد قصد ترک آنها کند آنجا طاعت و آنچه عیب و مکرر باشد قصد ترک آنها کند
 مستحب و اگر قصد ترک جمیع عبادت را نیت کند بهر آنکه طاعت آنها که واجب ترک آنها کردن
قول نیز می خوردن و چیزی شامیدن و چیزی که خوردن و شامیدن از شغاف
 و معناه اینست که در آن خلافی نیست که بطل صوم است و موجب قصاص و کفار و مرد و میشود اگر بیعوض
 معناد بخورد و اگر بیعوض معناد باشد تا ندان که در معاذ با کوشش بگذرد بر او عیب نیست و در معاذ

خلافت و بعضی خلعت و خوردن و آشامیدن چیزی است که معتاد مردم نباشد
 خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و چوب و خاک و کپاها و آب خمر و شکر شدن از کاه
 غیر معتاد و اظهار است که اگر بمیان معتاد باشد اینها از اجابت و احوط است که
 اگر بکند هفتاد و هفتاد و بعد از آن در جمیع روز در بقیه است مطلقا خواه انزال شود
 و خواه نه و فعل از موجب هفتاد و هفتاد و در خلاف و جمیع روز در هر روز که انزال
 در روز باطل می کند و قضا و کفایت لازم می شود و شهرور است که جمیع روز در هر روز که
 نیز باطل سوم و سوره و موجب کفایت است و بعضی باطل می دانند و اول قوی است
بجای آن باقی ماندن بر جنابت تا جمیع و انهر و اقوی آن که باطل است و موجب قضا
 و کفایت است و بعضی باطل ندانند و بعضی قضای آنها واجب دانند و احوط آنکه
 اگر زن یا غیر آن شود پیش از جمیع غسل کند و اگر کسدا حوط است که غسل کند بعد از جمیع
 و از روز در روز بدارد و قضای نیز بکند و اگر بکند و غسل نگیرد باشد حوط است که بکند
 و تیمم را فکند تا جمیع بشود و خواب اول بعد از جنابت در شب که نیت غسل کرد در شب
 باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و شهرور است که اگر تا جمیع بیدار شود
 امروز بر واجب نیست و بعضی قایل دانند و ان احوط و شهرور است که اگر بخوابد
 تا جمیع و نیت غسل ندانند با وقتنا و کفایت لازم است و این احوط اگر چه در وقت
 سختی است و شهرور در خواب دویم و موجب قضا است و این قول قوی است بلکه خلافی در آن
 نیست و جمعی از احاطه بر اعتقاد آنست که در خواب هم جب هر که بیدار شود قضا و کفایت
 واجب است و اقوی عدم وجوب کفایت است و بعضی از متأخرین را اعتقاد آنست که خواب بیدار
 بیدار شدن از آنست که خواب دوم دارد چنانکه فالدموم قضای آنست و این قول
 بلکه خیالی از قوی نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک رمضان نیز خلاف است

آیا باید جمیع را پالید و باید یا نه و حق اینست که در قضای مبارک رمضان
 جمیع جب نباشد و در غیر هفتاد احوط آنست که اگر جمیع ظاهر نباشد و واجب نیست
 از روز در روز بدارد و کسدا حوط است که بکند و اینها از اجابت و احوط است که
 در وقت که کفایت در کار نباشد و اگر در احوط و در روز و وقت اگر بر حقیقت
 عمل نمایند تا جمیع و پیش از زوال غسل کند و نیز روز بکند بکار قضای روزی اثر جمیع
 و در واجب معین اگر کفایت از آنست که کند و پیش از زوال نیت کند شهرور است که
 از احوط و قضای می کند و کفایت واجب می شود و اگر از روی و اموشی نیت از آنست که
 تا زوال نیت می تواند کرد و در واجب غیر متعین تا زوال نیت می تواند کرد اگر چه قضای ماه
 رمضان نباشد و در روز نیت خلاف نیت که اگر در وقت زجر کرده باشد و مطلقا
 باورده نباشد تا اول زوال نیت می تواند کرد و بعد از زوال خلاف نیت بعضی کفایت از آنست
 اتمام نیت می تواند کرد و جمعی از محققین علمای امام قایلند و نیز غیر قوی است و بعضی کفایت
 بعد از زوال نیت نمی تواند کرد و بعضی کفایت می کنند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روز
 تمام روز را می یابد و اگر بعد از زوال نیت کند روزه بعد از نیت ناشام را می یابد **بجای**
 رسانند بخلاف غلط است بخلاف و بعضی از موجب قضا و کفایت می دانند و بعضی قضای
 آنها و بکار قضای باطل است و احوط رعایت شهرور است و بعضی از متأخرین ملحق می دانند
 بخلاف غلط و دو غلط و بخلاف غلط و اگر از این احوط فصل شود چون بود و بخلاف و بکار
 و اظهار عدم بطلان و احوط اینها است حتی از روز بکار **ششم** استقامت بر طلب
 زوال می کردن تا حصول آن و موجب قضا و کفایت است و شهرور است که هر که در ماه
 و سلاعه کند و انزال شود روزه او باطل می شود و قضا و کفایت لازم است و بعضی در انزال
 خصوصا و قنیه نیت بطلان می دانند و قضا و کفایت لازم است و احوط آنکه اقوی و موجب قضا

و گناه است مطلقا و در نظر کردن بدن حلال یا حرام یا مستحای او را نشستن یا بچنانی
 خود در آوردن هرگاه با عشاء مدتی نماند و قصد آنرا نداشته باشد و با بر عشاء
 نباشد خلالت و اظهار عدم وجوب قضا و گناه است **فصل** در وقت گرفتن عدا و اکثر
 موجب قضا نیست **فصل** در بعضی قضا و گناه هر دو واجب و بعضی هیچ یک
 واجب نیست و مسئله شکست و وجوب قضا و نیت یا از قوت نیت
 است که هرگاه نیت یا از قوت نیت و بعضی قضا واجب است و آن
 قول صحیفه **فصل** در بعضی موجب قضا و گناه هر دو دانسته اند و بعضی
 موجب قضا و نیت یا از قوت نیت و بعضی هیچ یک دانسته اند و بعضی
 مانع را موجب قضا دانسته اند و حقه جامد را مانند شفاف مکرر دانسته اند
 و بعضی مطلقا مکرر میدانند و این قول قوی و احوط آنست که بدون ضرورت
 حقه مانع نکند و اگر بکند قضا بکند و اظهر و اقوی آنست که چنانچه در دو کتوب
 فساد صوم میشود و سقوط در نیت هرگاه بعد از نیت یا از قوت نیت یا از قوت نیت
 و بعضی موجب قضا و گناه دانسته اند و اگر بخلاف سدا حوط اجتناب **فصل** در دفع
 کفایت بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است یا آنکه حدیث و در دفع
 نقل کند یا مسئله خلاف وافی بگوید بلکه کسیکه اهل سنت کشته نشسته باشد
 بگوید و در صورتی که نیت و بعضی در دون موجب قضا و گناه میدانند و بعضی
 موجب قضا و نیت و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و گناه میدهد
فصل در نیت در رایت و جمیع اینها موجب قضا و گناه میدانند و بعضی موجب قضا
 نیت میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچ یک میدانند و بعضی مکرر میدانند
 و اظهر حدیث و عدم وجوب قضا و گناه و بعضی کشته اند که اگر سر را تاب فرو برد تا کمر

پیشتر باشد یا از حکم ارشاد زاده و این احوط و بعضی گفته اند که اگر فرو
 منانه سر را در قضا و نیت مناسبت میبویون باشد یا از حکم ارشاد زاده و این احوط
 و احوط آنست که در روز نیت نیز سر را تاب فرو برد و بعضی بخوبی کرده اند و احوط ترک
فصل در بعضی که از نیت بر آید یا از دماغ فرو آید و در فرو بردن آن عطا را از غلظت قول
 اقل جواز ابتلاع آنست و بعضی میباید از نیت تمام که از دماغ منفصل شود و عدم جواز آن
 قسم دیگر و جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدین نیت و عزم ابتلاع هر دو هرگاه بدین
 برسد سیم جواز کشیدن آن سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دماغ جدا نشود و
 که حکم یکسان کرده اند بعضی بعضی نیت را فایده میدانند و بعضی گناه را نیز واجب
 میدانند و بعضی یکسان جمع فایده میدانند و گناه آنست که مع یک لازم میشود و اما احتیاطا
 آنست که بعد از آنکه بعضی در نیت میباید فرو برد **فصل** در نیت و بعضی میباید از نیت
 در روز و از دماغ یا از نیت کشیده اند که اگر در رایت کشیده قضا را از نیت و بعضی
 گناه را نیز لازم دانسته اند و اول اظهر است و در خوابیدن قضا را از نیت و بعضی که اشراف
 بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته اند و اظهر جواز نیت و سر و میان عمل آنست
 اگر کسی که نیت داشته باشد که شیائیت بلکه اگر شک هم داشته باشد یا از نیت خود
 ناسیح مخصص شود و اگر معلوم شود که جمیع بوده این نیت که خورده و ناشاید اگر از نیت
 کرده باشد و خورده باشد قضا واجب است و اگر ملاحظه کرده خورده باشد قضا واجب و گناه
 واجب است و اگر کسی مخصص کند بعد از نیت و واجب واجب یا از نیت و بعضی موجب قضا
 و اگر چه نیت نافله باشد کشته اند قضا بر واجب است و اگر عتصمه کند و این نیت و بعضی قضا را
 واجب دانسته اند و این احوط و اظهر عدم وجوب مطلقا و در رایت و احوط آنست که
 مخصص است و رایت نافله را نیز میدانند و این احوط **فصل** در نیت و اذاب و روز نیت

واقع میشود و از جمله عبادات ایشان بلکه اوقات ایشان در عبادت خداوند است و از اوقات اینها
و اوصیای و خلق و معنایان مشغور میکنند و بر سر او غیب بر وی می رسد و مطلع میگردد و وی
از آنها می شناسد و با ایشان و اظهار خدمتند چون از روی و آفتاب است و بوجهی که خلق را حوله
اظهار میکنند بهنرات از روزهای احسان که روزها در دستگاه خود فروخته اند
و بر پا و عجب میزد و میگردد و نیز ابط صوم علی نمی کنند **مستحب** در باران اذاب دخول
ماه مبارک و صلات سنت طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از پیش
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که چون هلال ماه مبارک را دیدی ایشان بسوی هلال
بگو و در سجده کن و در سجده ها بسوی خدا بلند کن و خطاب کن نماز و او بگو

رَبِّهِ وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْبِطْ عَلَيْنَا هَلَالُكَ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ

ای روزگار من و روزگار تو و روزگار او را صلوات بر علی و آله و سلم **بسمی در این**

وَالسَّلَامُ وَالْإِسْلَامُ وَالْمِأْرَغَةُ إِلَى الْمُنَاجِي وَتَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ

لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا جَنَّتَهُ وَبَعُونَهُ وَأَحْبِرْ عَنَّا ضَرَّةً وَسَرَّةً وَ

بَلَاءَةً وَوَقْنَةً وَبَهْرِ دَعَائِهِ حَقِيقَةً كَامِلَةً أَسْتَغْنِي بِهَا عَنْ جَمِيعِ الدُّعَاءِ

وَرَفِيقَ رَقِيبِ هَلَالِ مَهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُمَّ اهْبِطْ عَلَيْنَا هَلَالُكَ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ

سپس سر خدا را در آید و از برای او و بعد از آن دعا را می گوید و اگر در وقت نماز باشد برای
خدا و روزگار او را و از برای او دعا را می گوید و اگر در وقت نماز باشد برای

وَالْإِسْلَامُ وَالْيَقِينُ وَالْإِيمَانُ وَالْقُوَّةُ وَالْوَفْقُ الْمُنَاجِي وَ

بسمی در این **و در شب اول ماه جمیع با حلال خود سنت و غسل در شب اول سنت و در شب**

سپس **سند و علی السلام منقول است که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در هر جای**

و هر کس که بر سر پرده یا طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آید و در حدیث دیگر فرموده که

هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند و او را شستن در آن سال باورید و اینها منقول است

که چون ماه رمضان داخل میشود حضرت سند و علی السلام فرمودند که در این وقت و در هر روز

که احسان کند و می نماید در این ماه در عبادت که در این ماه روزی هفتاد و یک بار

و عمر هفتاد و یک بار و حاجت را در این ماه مقدر میشود که هر چه بگوید و در این ماه شوم

که بهنرات از روزهای احسان و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که بر شما باد در ماه

رمضان باشد غفار و دعا بدین است که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار می کند گناهان

شمارا و زیارت حضرت امام حسن علیه السلام در شب اول ماه سنت و از حضرت سند و علی

منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان نایب بنای خود زیارت حضرت بکند گناهان

بزرگ را مانند بزرگ از درختان و کفار پیروز آید مانند روزی که از خدا در قول شد است

و ثواب حج و عمر خدا او را عطا کند و اینها از حضرت منقول است که هر که در شب اول ماه

سوره انفطار در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و بروایت دیگر از حضرت

منقول است که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت سبعا و عیدون

انعام بخواند و سوال کند که خدایا از گناهان من و بندگان خدا اونا گناهان کن و از گناهان

در این ماه و خط کند او را از این شهرت و از این بارها و در دعا و نماز است و بتواند که در

از روی قرآن بتوان خواند و اگر در شب اول ماه بیت روز غم ماه بکند و باز در شب بکند

و ثواب حج و عمر خدا او را عطا کند و اینها از حضرت منقول است که هر که در شب اول ماه

سوره انفطار در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و بروایت دیگر از حضرت

منقول است که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت سبعا و عیدون

انعام بخواند و سوال کند که خدایا از گناهان من و بندگان خدا اونا گناهان کن و از گناهان

در این ماه و خط کند او را از این شهرت و از این بارها و در دعا و نماز است و بتواند که در

شَيْئٍ، وَبِعَلِيكَ الَّذِي جَا طَبَعَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ
 يَا أَوَّلَ مَنْ بَدَأَ كُلَّ شَيْءٍ، وَيَا بَاقِيَ تَعْدِكَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا اللَّهَ يَا رَحِيمَ جَنَّةٍ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّعَمَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرِّجَاءَ،
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُذِيلُ الْأَعْدَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُزِيدُ الدَّعَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُسَيِّئُ بِهَا زُكُوفُ الْبَلَاءِ،
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخْذِرُ عِشْتَ السَّمَاءِ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْشِفُ أَعْيُنَ الْأَعْدَاءِ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْجِلُ
 الْعَنَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الشُّدْمَ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُدْعِي بِكَ الْبُحْبُوحَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تُشْرَأُ، وَ

عَافِيَةٍ مِنْ شَيْءٍ مَا أَحَادَرُ بِكَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ فِي مُسْقِلِ سِتْنِي هَذِهِ
 اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ
 وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِ وَالْفُزْنِ
 الْعَظِيمِ وَرَبَّ السَّرَافِيلِ وَمِكَايِيلَ وَجِبْرِئِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّي اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ يَا لَكَ بِكَ وَعِيسَى
 خُشِعَتْ لَهُ بِالْعِظَةِ أَنْتَ الَّذِي تَمُتُّ بِالْعِظَمِ، وَتَذْفَعُ كُلَّ خَلْقٍ
 وَتُعْطِي كُلَّ حَزِينٍ وَتَضَاعِفُ الْجَنَابَاتِ بِالْقَلِيلِ، يَا كَبِيرَ وَتُفْعِلُ
 مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهَ يَا رَحِيمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّعَمَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرِّجَاءَ،
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُذِيلُ الْأَعْدَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُزِيدُ الدَّعَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُسَيِّئُ بِهَا زُكُوفُ الْبَلَاءِ،
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخْذِرُ عِشْتَ السَّمَاءِ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْشِفُ أَعْيُنَ الْأَعْدَاءِ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْجِلُ
 الْعَنَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ الشُّدْمَ، وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُدْعِي بِكَ الْبُحْبُوحَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تُشْرَأُ، وَ

وَاعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَجْدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ
 الْبَنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاشِئَهُ كُلِّ بَحْوٍ وَ
 يَا عَلَّامَ كُلِّ خَفِيٍّ وَبَادِ أَفْعَ مَا تَشَاءُ مِنْ لَيْلَةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسْبَ الْخَائِدِ
 تَوْفَّقْنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَبَشِيرِ الْوَعْدِ الْوَفَاةِ مُوَفِّقِي مَوَالِيكَ لَا وَلِيَّائِكَ مُعَادِيكَ لَا عَدَا
 اللَّهُمَّ وَجِّهْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ بِإِعْدَابِ
 مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرُبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمْنَعُنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مَنَعًا
 بَيْنِي وَبَيْنَ عَافِيَتِكَ يَا بَاقِيَ عِلْمِي يَا بَاقِيَ دِينِي يَا بَاقِيَ حَيَاتِي
 وَجَمَلِ الْكَرْبَةِ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ بِي نَفْسًا مُخْلِصًا لِي عِنْدَكَ يَا وَفَّاءُ
 رَحْمَتِي لِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَبِقَلْبِي وَبِعَمَلِي وَبِقَوْلِي وَبِفِعْلِي

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي سَبِيلِ سَيِّدِي مُحَمَّدٍ فِي حِفْظِكَ وَنِعْمَ
 جَوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجَلَّتْ بِشَرِّ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
 عَزَّاجَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي نَائِبًا لِصَاحِبِ
 مِرْقَاضِكَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَخْفِ بِيهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِرَبِّكَ فَالْ
 يَا لِحَدِّفِ عَلَيْكَ مُنْهَمٌ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ يَخْطُبَ بِي خَطْبُ
 وَخَلِي وَأَيُّهَا عَلَى نَفْسِي وَأَتَّبِعْ لِهَوَايَ وَأَسْتَغِيثُ لِهَوَايَ
 فَمَوْلَا ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ مَا كُنْتُ مُتَبَيِّنًا عِنْدَكَ
 مُفْرَجًا لِحُطَّتِكَ وَنَفْسِيكَ اللَّهُمَّ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ
 بِرَحْمَتِكَ وَوَفَّقْنِي إِلَيْكَ اللَّهُمَّ كَمَا كُنْتَ بَيْنَكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوَّلَ عِلْفَةٍ وَفَقْرَةٍ وَكَقِفْتِ عَمَّةٍ وَصَدَقْتَهُ وَعَدَّتْ
 بَرَاءَةً وَآلِهَا شَرِّ النَّاسِ أَوَّلًا وَشَرِّ النَّاسِ آخِرًا وَشَرِّ النَّاسِ أَوَّلًا وَشَرِّ النَّاسِ آخِرًا

فَكَفَّرَ مِنْ مَّوَدِّهِ هَبْطَةً قَدِ اعْطَانِي وَعَظِيمَةً بِخَوْفِهِ قَدْ كَفَّلَانِي

وَبِحُجَّتِهِ مُؤَيَّنَةً قَدَرَانِي فَأَشْنِي عَلَيْهِ مَحَامِدًا وَأَذْكُرُ مَسْجِدًا أَلْحَدَ لِلَّهِ

الدَّيْ لَا يُؤْنِكُ حِجَابَهُ وَلَا يُغْنِي بَابَهُ وَلَا يَزِدُّ سَائِلَهُ وَلَا يُحِبُّ أَمَلَهُ

الحمد لله الذي بؤم الخافين، وبني الصالحين، وترحم الضعيفين

وَبَضْعُ الْتُكْرِيكِ وَبِهْلِكُ مُلُوكًا وَيَخْلَفُ آخَرِينَ وَأَمَّا لَوْلَا

فاحيم تجار بن ميرزا علي بن محمد كاهار بن نكا القزويني

صريح المنصحين موضع حااث الطاليع معتقد المؤمن

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ سِرًّا

عَوْرُ الْجَارِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِغَيْرِهَا أَلْهَمْنَا الْقُرْآنَ الْعَلِيمَ ۝ ۱۱

والتواضع لله والافتقار اليه والاعتماد عليه والرجوع اليه والالتجاء اليه والالتصاق به والتمسك به والتمسك بدينه والتمسك بعبادته والتمسك بعبادته والتمسك بعبادته

[illegible]

وَرَزَقُوا لَازِقًا وَبَطِيحًا وَلَا يُنْعَمُ وَمَنْ الْأَبْجَاءُ بِهِيَ الْقَوْلُ وَهُوَ

حی لا یؤیئید الخبز وهو علی کل شیء قدیر، اللهم صل علی محمد

عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ وَأَمْنِكَ وَصِفِكَ وَحَبِيبِكَ وَنَحْبِكَ مِنْ خَلْقِكَ

وَحَافِظًا لِّسِرِّكَ وَمُبَلِّغًا رِّسَالَانِكَ أَفْضَلَ وَأَجْنَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْلَمَ وَأَوَّكَلَ

وَأَنبِئْهُمْ أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَ أَنَّهُمْ لَمَّا رَاكَ أَنزِلْنَاهُ ذِكْرَنَا رَبَّنَا بِمَا أَنفَعَكُمُ الْغُلَامَ إِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسٍ أَغْرَقْنَاهُمْ بِالْمَلِءِ وَأَنزَلْنَا إِلَهُكَ بِالْحَقِّ وَرَبُّكَ عَلِيمٌ ذُو الْبَرَاهِينِ

وَقَدْ نَسِيتُكَ يَا رَأْسَ الْكَرَامَةِ وَجَدْتُكَ يَا رَأْسَ الْكَرَامَةِ
وَقَدْ نَسِيتُكَ يَا رَأْسَ الْكَرَامَةِ وَجَدْتُكَ يَا رَأْسَ الْكَرَامَةِ

الْكَلَامُ عَلَى مَا فِيهِ مِنْ حَقَائِدِ الْفَنِّ صَارَ عِلْمًا عَلَى أَمَةِ الْإِسْلَامِ وَقَدْ

۱۰۰ ۱۱۰ ۱۲۰ ۱۳۰ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۰ ۱۷۰ ۱۸۰ ۱۹۰ ۲۰۰ ۲۱۰ ۲۲۰ ۲۳۰ ۲۴۰ ۲۵۰ ۲۶۰ ۲۷۰ ۲۸۰ ۲۹۰ ۳۰۰ ۳۱۰ ۳۲۰ ۳۳۰ ۳۴۰ ۳۵۰ ۳۶۰ ۳۷۰ ۳۸۰ ۳۹۰ ۴۰۰ ۴۱۰ ۴۲۰ ۴۳۰ ۴۴۰ ۴۵۰ ۴۶۰ ۴۷۰ ۴۸۰ ۴۹۰ ۵۰۰ ۵۱۰ ۵۲۰ ۵۳۰ ۵۴۰ ۵۵۰ ۵۶۰ ۵۷۰ ۵۸۰ ۵۹۰ ۶۰۰ ۶۱۰ ۶۲۰ ۶۳۰ ۶۴۰ ۶۵۰ ۶۶۰ ۶۷۰ ۶۸۰ ۶۹۰ ۷۰۰ ۷۱۰ ۷۲۰ ۷۳۰ ۷۴۰ ۷۵۰ ۷۶۰ ۷۷۰ ۷۸۰ ۷۹۰ ۸۰۰ ۸۱۰ ۸۲۰ ۸۳۰ ۸۴۰ ۸۵۰ ۸۶۰ ۸۷۰ ۸۸۰ ۸۹۰ ۹۰۰ ۹۱۰ ۹۲۰ ۹۳۰ ۹۴۰ ۹۵۰ ۹۶۰ ۹۷۰ ۹۸۰ ۹۹۰ ۱۰۰۰

سورۃ الباقیہ عبد اللہ بن مسعود رَضِیَ اللہُ عَنْہُ

حلیک و این کبری والبناء العظمیٰ وحید فی صیدیه العظمیٰ
معنزه رتبه بزرگتر از همه بزرگ درین دنیا است

فاحمد بنده لاء العالمين وصلى على سيدنا محمد وآله
فاحمد بنده لاء عالمين وصلى على سيدنا محمد وآله

وَاسْتَجِبْ لَهُ دَعْوَانَا وَاعِظْنَا بِهِ سُلُوكَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِّنَ الدِّنَارِ وَالْآخِرَةِ

اَمَّا لَنَا وَاعِظُنَا بِهٖ فَوْفَ غَيْبَتِنَا يَا نَجْمَ السُّوْلِيْنَ وَارْشِدِ الْمَعْظِيْنَ

از روی بلبل و صفا و نوری خورشید، ای بنده سائل آید که در روز نهم از کتب مشهور

وَمِنْ الْجَنِّ يَأْذُنُكَ إِنَّكَ نَهَدِي مُرْسِيَّ إِلَى عِرَاقٍ مُبْقِيمٍ وَأَضْرَا

بِهِ عَلَى عِدْوِكَ وَعِدُّوْنَا إِلَهَ الْحَزَامِينِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو الْبَلَاءَ

مَقْدَنِيَا صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَالْهَ وَغَيْبَهُ وَلَسْنَا وَكُنْهُ عَدُوْنَا وَفَلَا

[illegible]

سید و یحیی اقبوب شاه و یاری (دولت شاه) پس رشتت بر محمد و آل او و

و این پنج بیت بحال و بصیرت یافته و بصیرت یافته و بصیرت یافته
بر آن پیش گرفته اند و غیره می خوانند و می خوانند و می خوانند

هم ودر حرم من بجللناها و عافیه منک نلبسناها و حنک یا ادم
 هفت جلد ازین یعنی دهی که برین است و هفتی ازین که برین است و هفتی ازین که برین است

واینها را که میجویند و حضرت ذوالعقل السلام الله فی انشکات
منقول که در هر شب بخواند مبارک باشد غار النجوا
خداوند را شکر و ستایش

أَنْ يَجْعَلَ فِيهَا تَقْيِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْهُدَى فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ

الَّذِي لَا يَرْدُّ وَلَا يَسْتَدِلُّ أَنْ تَكُنْ بَيْنِي مِنْ حَاجِّكَ الْكَرَامِ الْمَبْرُورِ

جَهَنَّمَ الزَّكُورِ سَعِيَهُمُ الْمَعْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ عَسَى أَنْ يَمُنُّ وَأَنْ

مَعْلَمٌ مِمَّا نَقَضَى وَتَقَدَّرَ أَنْ يَنْبُلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتَوْسِعٍ فِي

روزنی و خصله بتر نسقم له لبتك ولا تشد لي غمري وان غاب الله

[illegible]

اللهم زدني حياء في صلواتك وحياء في عبادتك
منازلة در منزلت کمال بس اهل کمال در مجلس بس قدس بیسی نه

مَعِينٍ مِنْ عِزِّكَ سُبُلِ مَا يَفِينَا وَبَيْنَ حُجُورِ الْعِبَادِ مِنْ مَلِكٍ قَرِيبٍ وَجَاهٍ
 أَبْشَرٍ مِنْ شَرِّ مَشْهُدٍ سُبُلِ مَسْرَبٍ وَدَارِزٍ مَسْدٍ وَبَيْنَ فَرْغِ خَيْمَةٍ وَخَشْيَةِ سَيْفٍ وَبَيْنَ

اولاد الخلدین، کاہنم لوؤ می کنون، فاخدا سار می یار بجته
کو رکال، صابره کال، کویش از مرطو رو شید، بس کشش، درو ساری بهشت

وَلَحْمُ الطَّيْرِ فَاجْعَلْنَا مِنْ شَيْءٍ لَا يَنْدَرُ وَالْحَبْرُ وَالْأَسْبَرُ

فَالْبَنَاءُ وَلِلْهَلَاكِ الْفَنَاءُ وَحُجَّتُكَ الْحَرَامُ وَمَثَلُ فِي سَبِيلِكَ فَوْقَ
 سَبِيلِكَ فِي الْبَيْتِ نَدْوَى فَادِ خَيْرُهُ دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَبْذُرُوا أَمْوَالَكُمْ بِالْمَبْذُورِ

نوعی از احمدی ضد او را در سرزمین اقل میخواند از آنجمله ای که در مجله نوری از احمدی و محمد حسن

عَبَّيْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغُرُوبِكَ كُلِّهَا أَلْلَهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

از این جهت خدای عز و جل در حق تعالی میفرماید که هر که از این کتاب بخواند و در حق تعالی دعا کند و در حق تعالی دعا کند و در حق تعالی دعا کند

مَشِيَّتِكَ بِأَمْرِيهَا وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَا حَبَبْتَ إِلَيْهِ أَلْهَمْنَا يَا أَلَكُمُ مَشِيَّتِكَ

چویش از گنجینه بی پایان در جوارش و گدازمندان خداوند سرخوش از آل صفای جیش

كَلِمَاتُ اللَّهِ لَكُمْ إِنِّي سَأَلْتُكَ مِنْ دُنَيْكَ بِأَلْفِ عَدَدٍ إِلَهِي اسْتَطَلْتُ بِهَا

جمله ای که در این کتاب مذکور است از کتابهای دیگر نقل شده است

عَاكِثَةٍ غَمٌّ وَكُلُّ مُدْرِكٍ مُسْطَاةٌ ۖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

ی سب سے زیادہ دیر پہلے کے دم میں یہاں تک پہنچا

وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْمَوْتُ أَذًى وَلَهُمْ فِيهَا أَنْفُسُهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

لَهُمَا الدِّمُ بِسَالِكٍ بَارِعَةٍ وَعَلَيْكَ نَافِلَةٌ لِّلْهُمَّةِ

کتابخانه عمومی هیئت محترم علم و ادب در تهران در روز دوشنبه ۱۳۰۲

إِنِّي أَنَا لَكَ بِعَيْدِكَ كُلِّهِ اللَّحْمُ إِنِّي أَنَا لَكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضِنَا ۝

بر سر من سوال کنید پیش از این
نه در سر من سوال میکنید نه کف من سینه من را

وَكُلُّ فَرْقٍ رَحَى اللّٰهِ اِنَّا سَاَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلَّهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي

مؤلفه بنیادین مؤلفه بنیادین مؤلفه بنیادین

اِنَّكَ لَمَّا مَنَّا اِلَيْهِ كَلَّمَا فِيهِ اَنْ اَنْزِلَ

اسمك من ملك يا حي يا قيوم
سبحانك يا ذا الجلال والإكرام

وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُتُوا بِالْحَسَنَةِ قَالُوا هَذِهِ لَنَا خَيْرٌ مِمَّا لَكَ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشَرٌّ عَيْنًا وَالصَّالِحِينَ يَرْجُوا رَبَّهُمْ حَقًّا وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُتُوا بِالْحَسَنَةِ قَالُوا هَذِهِ لَنَا خَيْرٌ مِمَّا لَكَ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشَرٌّ عَيْنًا وَالصَّالِحِينَ يَرْجُوا رَبَّهُمْ حَقًّا

استكبر عليك كلها اللهم فيك من يدرك يا شفي

وَكُلُّ شَرِّكَ شَرِيفٌ ۖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ ۖ اللَّهُمَّ إِنِّي

[illegible]

اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوِيهِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمًا اللَّهُمَّ إِنِّي

سید الشیخ الاسلام حضرت مولانا محمد شفیع صاحب دہلی

اَسْئَلُكَ سُلْطَانِكَ كُلَّهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَسْئَلُكَ مِنْ مَرْضِيَّكَ بِاَخِيْرِهِ

منه است که در سلسله نو بر آن
مردود بر سره سینه است که در ملک و مرکز و آن

كَلِمَاتِكَ فَاحْ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُلْكَكَ كُلَّهُ أَللَّهُمَّ

وَلَا تَجْعَلْ لِي فِتْنَةً يَا كَرِيمُ

از آنکه اینها را در میان خود نگه دارم و در میان شما نه

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْوِكَ بِأَعْلَاهِ وَكُلِّ عِلْوِكَ عَالٍ لَدُنِّي أَسْتَعِذُّ بِكَ

[illegible]

يَعْلَمُكُمْ إِلَهُ الدِّينِ إِنِّي بَأْفِدِيكُمْ وَهَلْ مِنْكُمْ فَدَلِي

منه في ذلك من الله عز وجل ان لا يملك من امره شيء الا بالعلم والارادة

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنْ لَكَ كُلُّ الدَّهْرِ إِنِّي سَأَلْتُكَ مِنْ آيَاتِكَ يَا كَرِيمُ

[illegible]

وَكُلُّ مَا نَكَرَ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَكَرَ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

هر آیت از کرمات خداوند الهی و منقولات ائمه است که در این کتاب مذکور است

[illegible]

بیمات فی سائرین و جبروت و اسلک بلیک و غیره

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ لَهُ أَسْمَاءُ الْغَيْبِ لَا يَخْفَى عَلَى شَيْءٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ

وَجَدَهَا الدِّمْنِي سَيْلَكَ بِمَا تَجْلِي فِي سَيْلِكَ فَاجْعَلِي يَا اللَّهُ

وَمَسَدُوحَهُ عَمَّا فِي يَدَيْ الْمُتَكَلِّفِينَ وَأَزَالُ نَضْجَ اللَّيْلِ قُرْبِي
 الْمَافِقُ وَأَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَمَالَ ذُنُوبُكَ
 وَقَدْ صَدَّقْتَ لَيْلَكَ بِطَلَبِي وَتَوَحَّشْتَ لَيْلَكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بَيْنَ
 اسْتِغَاثَتِي وَبِدْعَانِكَ تَوَسُّلًا مِنْ غَيْرِ اسْتِغَاثَةٍ لَا اسْتِغَاثَةَ بَيْنِي وَلَا
 اسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لَقِيتَنِي بِكَ كَرِيمًا وَسَكُونِي لِخِصْمِي وَعَذَّبْتَ
 وَتَجَاوَيْتَ لِي الْإِيمَانَ بِتَوْفِيقِكَ وَبَقِيَّتِي بِعِزِّكَ فَيَا أَرْكَانَ رَبِّ لِي
 غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَاعِلُ
 وَفَعْلُكَ جَمْعٌ وَقَدْ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ أَرَأَيْتَ كَانَتْ
 بِكُمْ رَحْمَةٌ وَلَكِنْ مَرَضَافُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ نَأْمُرَ بِالنَّوَالِ وَنَسْتَجِيعَ
 الْعَطِشَةَ وَأَنْتَ لَمَّا نَزَلَ بِالْعَطِشَاتِ عَلَى أَهْلِ مِلَّةِكَ وَأَلْفَاظُكَ عَلَيْهِمْ
 كَشَفْتَ لَنَا

وَمَسَدُوحَهُ عَمَّا فِي يَدَيْ الْمُتَكَلِّفِينَ *وَمَسَدُوحَهُ عَمَّا فِي يَدَيْ الْمُتَكَلِّفِينَ*
 الْمَافِقُ وَأَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَمَالَ ذُنُوبُكَ *وَأَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجِبَهُمُ الْأَمَالَ ذُنُوبُكَ*
 وَقَدْ صَدَّقْتَ لَيْلَكَ بِطَلَبِي وَتَوَحَّشْتَ لَيْلَكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بَيْنَ *وَقَدْ صَدَّقْتَ لَيْلَكَ بِطَلَبِي وَتَوَحَّشْتَ لَيْلَكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بَيْنَ*
 اسْتِغَاثَتِي وَبِدْعَانِكَ تَوَسُّلًا مِنْ غَيْرِ اسْتِغَاثَةٍ لَا اسْتِغَاثَةَ بَيْنِي وَلَا *اسْتِغَاثَتِي وَبِدْعَانِكَ تَوَسُّلًا مِنْ غَيْرِ اسْتِغَاثَةٍ لَا اسْتِغَاثَةَ بَيْنِي وَلَا*
 اسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لَقِيتَنِي بِكَ كَرِيمًا وَسَكُونِي لِخِصْمِي وَعَذَّبْتَ *اسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لَقِيتَنِي بِكَ كَرِيمًا وَسَكُونِي لِخِصْمِي وَعَذَّبْتَ*
 وَتَجَاوَيْتَ لِي الْإِيمَانَ بِتَوْفِيقِكَ وَبَقِيَّتِي بِعِزِّكَ فَيَا أَرْكَانَ رَبِّ لِي *وَتَجَاوَيْتَ لِي الْإِيمَانَ بِتَوْفِيقِكَ وَبَقِيَّتِي بِعِزِّكَ فَيَا أَرْكَانَ رَبِّ لِي*
 غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَاعِلُ *غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْفَاعِلُ*
 وَفَعْلُكَ جَمْعٌ وَقَدْ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ أَرَأَيْتَ كَانَتْ *وَفَعْلُكَ جَمْعٌ وَقَدْ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ أَرَأَيْتَ كَانَتْ*
 بِكُمْ رَحْمَةٌ وَلَكِنْ مَرَضَافُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ نَأْمُرَ بِالنَّوَالِ وَنَسْتَجِيعَ *بِكُمْ رَحْمَةٌ وَلَكِنْ مَرَضَافُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ نَأْمُرَ بِالنَّوَالِ وَنَسْتَجِيعَ*
 الْعَطِشَةَ وَأَنْتَ لَمَّا نَزَلَ بِالْعَطِشَاتِ عَلَى أَهْلِ مِلَّةِكَ وَأَلْفَاظُكَ عَلَيْهِمْ *الْعَطِشَةَ وَأَنْتَ لَمَّا نَزَلَ بِالْعَطِشَاتِ عَلَى أَهْلِ مِلَّةِكَ وَأَلْفَاظُكَ عَلَيْهِمْ*
 كَشَفْتَ لَنَا *كَشَفْتَ لَنَا*

يَحْتَسِبُ رَأْفَتَكَ إِلَهِي رَيْسِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوَقَّفَ
 بِأَسْمِكَ بِرَأْفَتِكَ يَا بَنِي فِي الدُّنْيَا يَا حَيَّاهُ وَبِقُضْلِهِ وَلِيَّهِ وَأَشَارَ
 لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمُولِي دَلَّتْنِي عَلَيْكَ وَتَوَحَّ
 لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ
 شَفِيعِي لِي شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي يَا رَقِيقًا لِحُرِّهِ ذَنْبُهُ
 رَبِّ نَاحِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَهُ جُودُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا لِيَا
 خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مُوَلَّيَ دُيُوبِي وَغَيْثًا إِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ طَيِّفًا
 قَارِعًا قَوْتُ فَخْرِي رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتُ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا إِلَهِي فِي جُرْأَتِي
 عَلَى سَائِلِكَ مَعَ إِيَابِي طَائِفًا كُنْ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَذَابِي فِي شِدَّتِي
 مَعَ ظِلْمِي حَيَاتِي رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَحْبِثَ بَيْنَ ذَنْبِي
 وَنِعَمَتِكَ مِنْ مَحَبَّةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ

يَحْتَسِبُ رَأْفَتَكَ إِلَهِي رَيْسِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوَقَّفَ *يَحْتَسِبُ رَأْفَتَكَ إِلَهِي رَيْسِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوَقَّفَ*
 بِأَسْمِكَ بِرَأْفَتِكَ يَا بَنِي فِي الدُّنْيَا يَا حَيَّاهُ وَبِقُضْلِهِ وَلِيَّهِ وَأَشَارَ *بِأَسْمِكَ بِرَأْفَتِكَ يَا بَنِي فِي الدُّنْيَا يَا حَيَّاهُ وَبِقُضْلِهِ وَلِيَّهِ وَأَشَارَ*
 لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمُولِي دَلَّتْنِي عَلَيْكَ وَتَوَحَّ *لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِكَ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي بِأَمُولِي دَلَّتْنِي عَلَيْكَ وَتَوَحَّ*
 لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ *لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ*
 شَفِيعِي لِي شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي يَا رَقِيقًا لِحُرِّهِ ذَنْبُهُ *شَفِيعِي لِي شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي يَا رَقِيقًا لِحُرِّهِ ذَنْبُهُ*
 رَبِّ نَاحِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَهُ جُودُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا لِيَا *رَبِّ نَاحِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَهُ جُودُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا لِيَا*
 خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مُوَلَّيَ دُيُوبِي وَغَيْثًا إِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ طَيِّفًا *خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مُوَلَّيَ دُيُوبِي وَغَيْثًا إِذَا رَأَيْتَ كَرَمَكَ طَيِّفًا*
 قَارِعًا قَوْتُ فَخْرِي رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتُ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا إِلَهِي فِي جُرْأَتِي *قَارِعًا قَوْتُ فَخْرِي رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتُ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا إِلَهِي فِي جُرْأَتِي*
 عَلَى سَائِلِكَ مَعَ إِيَابِي طَائِفًا كُنْ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَذَابِي فِي شِدَّتِي *عَلَى سَائِلِكَ مَعَ إِيَابِي طَائِفًا كُنْ جُودَكَ وَكَرَمَكَ وَعَذَابِي فِي شِدَّتِي*
 مَعَ ظِلْمِي حَيَاتِي رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَحْبِثَ بَيْنَ ذَنْبِي *مَعَ ظِلْمِي حَيَاتِي رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَحْبِثَ بَيْنَ ذَنْبِي*
 وَنِعَمَتِكَ مِنْ مَحَبَّةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ *وَنِعَمَتِكَ مِنْ مَحَبَّةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ*

وَدَيْتُ مُنِيَّتِي فَيَقُولُ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ تَعَالَى وَأَفْضَلُ مَنْ
 رَجَاهُ رَاجِعْ عِظْهُ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ
 بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِإِسْوَاءِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلِي عَنِّي جَانِزًا
 الْمُنْذِرَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنِّي مَكَاثِرَ الْمُعْصِيَةِ وَأَنَا يَا سَيِّدِي
 قَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُسْتَجِرٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغْرِ
 عَزَّاجْتَنِّ بَكَ لَنَا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ
 وَتَصَلِّ عَلَى عَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلِي لِسِرِّكَ وَأَعْفُ عَنِّي نَوْبِي
 بِكَرَمِكَ وَجْهَكَ فَلَوْ أَطْلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَمَرَتْ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ
 خِفْتُ لَعَجَلْتُ الْعُقُوبَةَ لَا جُنْبُنَهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَى الْغَايِبِينَ
 إِلَيَّ وَاقْتِ الْمَطْلُوعِينَ عَلَيَّ بَلْ لَا تَكْ يَا رَبِّ خَيْرُ النَّاسِ زَيْنُ

وَدَيْتُ مُنِيَّتِي فَيَقُولُ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ تَعَالَى وَأَفْضَلُ مَنْ
 رَجَاهُ رَاجِعْ عِظْهُ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ
 بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِإِسْوَاءِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلِي عَنِّي جَانِزًا
 الْمُنْذِرَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنِّي مَكَاثِرَ الْمُعْصِيَةِ وَأَنَا يَا سَيِّدِي
 قَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُسْتَجِرٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغْرِ
 عَزَّاجْتَنِّ بَكَ لَنَا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ
 وَتَصَلِّ عَلَى عَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلِي لِسِرِّكَ وَأَعْفُ عَنِّي نَوْبِي
 بِكَرَمِكَ وَجْهَكَ فَلَوْ أَطْلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَمَرَتْ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ
 خِفْتُ لَعَجَلْتُ الْعُقُوبَةَ لَا جُنْبُنَهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَى الْغَايِبِينَ
 إِلَيَّ وَاقْتِ الْمَطْلُوعِينَ عَلَيَّ بَلْ لَا تَكْ يَا رَبِّ خَيْرُ النَّاسِ زَيْنُ

وَأَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَنَادُ الْعُيُوبِ عَفَا
 الذُّنُوبِ عِلَامُ الْعُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُخْرِجُ الْعُقُوبَةَ
 بِحِلْمِكَ فَلَمْ تَجِدْ عَلَيَّ حِلْمَكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
 وَجَلَلِي وَجَبَّحْنِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمَكَ عَنِّي وَبَدْعُونِي فِي قَلْبِ الْجِبَالِ
 سَتْرَكَ عَلَيَّ وَلَبَّيْ عَنِّي إِلَى التَّوْبَةِ عَلَى حِلْمِكَ مَعْرِفِي لِسَعَةِ حِلْمِكَ
 وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا نَجِي يَا قَوْمٌ يَا غَاوٍ الذَّنْبِ
 يَا غَايِلَ الذُّنُوبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَلِيمَ الْإِحْسَانِ إِنَّ سَتْرَكَ الْجَمِيلَ
 إِنَّ عَفْوَكَ الْجَمِيلَ إِنَّ فَرْحَكَ الْقَرِيبَ إِنَّ عِثْرَكَ الْفَرِيعَ إِنَّ
 دَحْنَكَ الْمَوَاسِقَ إِنَّ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةَ إِنَّ مَوْلِيكَ الْهَيِّبَةَ
 إِنَّ شَائِعَكَ الشَّيْبَةَ إِنَّ فَضْلَكَ الْعَظِيمَ إِنَّ سِتْرَكَ الْجَمِيمَ إِنَّ لِيْلَكَ

وَأَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَنَادُ الْعُيُوبِ عَفَا
 الذُّنُوبِ عِلَامُ الْعُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُخْرِجُ الْعُقُوبَةَ
 بِحِلْمِكَ فَلَمْ تَجِدْ عَلَيَّ حِلْمَكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
 وَجَلَلِي وَجَبَّحْنِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمَكَ عَنِّي وَبَدْعُونِي فِي قَلْبِ الْجِبَالِ
 سَتْرَكَ عَلَيَّ وَلَبَّيْ عَنِّي إِلَى التَّوْبَةِ عَلَى حِلْمِكَ مَعْرِفِي لِسَعَةِ حِلْمِكَ
 وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا نَجِي يَا قَوْمٌ يَا غَاوٍ الذَّنْبِ
 يَا غَايِلَ الذُّنُوبِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَلِيمَ الْإِحْسَانِ إِنَّ سَتْرَكَ الْجَمِيلَ
 إِنَّ عَفْوَكَ الْجَمِيلَ إِنَّ فَرْحَكَ الْقَرِيبَ إِنَّ عِثْرَكَ الْفَرِيعَ إِنَّ
 دَحْنَكَ الْمَوَاسِقَ إِنَّ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةَ إِنَّ مَوْلِيكَ الْهَيِّبَةَ
 إِنَّ شَائِعَكَ الشَّيْبَةَ إِنَّ فَضْلَكَ الْعَظِيمَ إِنَّ سِتْرَكَ الْجَمِيمَ إِنَّ لِيْلَكَ

اَلْقَدِيمُ اَبَنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَدِي وَتَحَدُّ وَالْحَمْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ وَتَحَدُّ
 اَلْقَدِيمُ اَبَنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَدِي وَتَحَدُّ وَالْحَمْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ وَتَحَدُّ
 فَخَلِّصْنِي يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَسْتُ اَتَكِلُ فِي الْبَحَارِ مِنْ
 اَلْقَدِيمُ اَبَنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَدِي وَتَحَدُّ وَالْحَمْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ وَتَحَدُّ
 عِقَابِكَ عَلَيَّ اَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَا تَكُ اَهْلُ الْقَفْوَى وَاهْلُ
 الْمَحْفَرِ نُبْدِي لَكَ اَحْيَانًا نَعْمًا وَتَقْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَمَا فَمَا نُبْدِي
 مَا تَكْذِبُ اَجْمِلُ مَا تَنْتَهَرُ اَمَّا جَمِيعُ مَا نَسْتُرُ اَمَّا عَظِيمُ مَا اَنْبَلَتْ وَالْيَقِيْنُ
 اَمَّا مَا يَنْهَى تَحَبُّتٌ وَعَاقِبَتٌ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 مَرَّ لَا ذَنْبَكَ وَانْقَطَعَ اَلْبَلَاءُ اَلْحَيُّ وَالْحَيُّ الْمُسْتَوْنُ فَجَاوِزْ بَارِكْ
 عَنْ جَمِيعِ مَا عِنْدَ اَجْمِلُ مَا عِنْدَكَ وَآتِي جَهْلُ بَارِكْ لَا يَسْعُهُ جُودُكَ
 اَوَاخِرُ زَمَانٍ اَجْمِلُ مِنْ اَمَانِكَ وَمَا قَدَّرَ اَعْمَالِنَا وَجَبَّ لِعَمَلِكَ وَكَيْفَ
 تَسْتَكْفِرُ اَعْمَالًا فَخَالِلُ مَا كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَصْبِقُ عَلَيَّ الْمَذِيْبُ مَا وَسِعَتْ
 اَلْقَدِيمُ اَبَنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَدِي وَتَحَدُّ وَالْحَمْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ وَتَحَدُّ

کتاب

مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَيْلٌ لَكَ يَا سَيِّدُ
 لَوْ تَهَمَّنْتَ مَا يَرْجُو مِنْ بَابِكَ وَلَا كَهْفُ عَنْ تَخْلُقِكَ لِمَا اَشْفَى اِلَيْكَ
 مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَانْتَ اَلْفَاعِلُ لِمَا اَنْشَاءُ تَعْدِبُ نَرِشَاءُ
 عَمَّا اَنْشَاءُ كَيْفَ تَنْشَاءُ وَنَحْنُ جَمْعٌ مِنْ نَشَاءُ عَمَّا اَنْشَاءُ كَيْفَ تَنْشَاءُ وَلَا تَنْشَلُ
 عَنْ فَضْلِكَ وَلَا تَنْزَعُ فِي مَلِكِكَ وَلَا تَشَارِكُ فِي مَرْكَ وَلَا تَنْشَاذُ
 فِي حِكْمِكَ وَلَا تَعْرِضُ عَلَيْنَا اَحَدٌ فِي نَدْبِكَ لَكَ اَلْخُلُقُ وَالْاَمْرُ بَارِكْ
 اَللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ بَارِكْ هَذَا قَامُ مِنْ لَدُنْكَ وَاسْتَجَادَ بِكَ كَرَمِكَ
 وَالْاَفْ اَحْيَانًا تَكُ وَتَعْلَمُ وَانْتَ اَلْجَوَادُ الَّذِي لَا يَصِفُ عَفْوُكَ وَلَا يَقْصُرُ
 فَضْلُكَ وَلَا تَقْدِرُ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّعْنَا مِنْكَ بِالْصَفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ
 الْعَظِيمِ وَالْوَعْدِ الْوَالِعِ اَفْ تَرَاكَ بَارِكْ تَخْلُقُ خُلُقُنَا اَوْ جَبَّ اَعْمَالِنَا
 اَلْقَدِيمُ اَبَنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَدِي وَتَحَدُّ وَالْحَمْدُ فَاسْتَغْفِرُكَ وَتَحَدُّ

الْفَخَّالِ الْبَطَّالِ يَنْفِي وَيَنْفِي خَلْقِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تَحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ
 دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ يَحْزَنُ مِنْ جُرْأَتِي كَأَقْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ يَفْئِدُ جَنَانِي
 سِتْرَكَ جَارَ بَنِي قَانِ عَقُوتَ بَارِبِ فَطَالُ مَا عَقُوتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي
 لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيُّ رَبِّ يَجْلُ عَنْ مَجْدَانِ الْمَذْنِبِينَ وَجَمَلِكَ يَكْبُرُ عَنْ مَكَانِي
 الْمُفْتَرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ فَارَبِّ سِتْرِكَ إِلَيْكَ تَخَجَّرُ مَا وَعَدْتَ
 سِتْرَ الصَّغِيرِ عَنِ حَزَنِكَ نَلْنَا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ ضَلَالًا وَأَعْلَى خِلَافِينَ أَنْ
 تُفَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ تُشَارِكَنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا أَجْرِي
 مَبْتَرٍ بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَلَّفَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَجَلَلَنِي بِشَرِّكَ
 وَأَعَفُّ عَنْ تَوْبَتِي بِكَدَمٍ وَجَمَلِكَ سَيِّدِي أَمَا الصَّغِيرُ الَّذِي تَبَيَّنَتْ
 وَكَانَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَصِيفُ

ان

الَّذِي كَفَّ مَقْنَهُ وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي مَنَنْتَهُ وَأَنَا الْجَانِعُ الَّذِي أَشْفَعْتَهُ
 وَالْعُشَّانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَالْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَالْفَقِيرُ الَّذِي
 أَعْيَنْتَهُ وَالضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَالذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ وَالنَّعِيمُ
 الَّذِي شَفَّيْتَهُ وَالسَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَالْمَذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَالْخَائِلُ
 الَّذِي قَلَنْتَهُ وَأَنَا الْهَائِلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَالْمُسْتَغْفِرُ الَّذِي نَشَّزْتَهُ
 وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي أَوْيَيْتَهُ وَأَنَا بَارِبُ الَّذِي لَمْ أَشْجِكْ فِي الْخِلَاءِ وَلَا
 أُرَافِكْ فِي الْمَكَلَاهِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدَتِكَ أَتَمَرُ
 أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جُنَادَ التَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَايِ الْجَلِيلِ الرُّشْدَ أَنَا
 الَّذِي خَبَرْتُ بِشَيْءٍ مَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْأَلُ الَّذِي أَهْلَنْتَنِي قَالِ أَرْعُوتُ
 وَسَتَرْتَنِي عَلَى مَا أَتَيْتُ وَعَلَيْتَ بِالْمَعَايِ فَتَعَدَّتْ وَأَسْفَلْتَنِي مَعْنِيكَ

قَالَ لَيْتَ بِحَبْلِكَ امْهَلْنِي وَبِئْسَ لَكَ سَرَقَتِي خَيَّرْتُكَ كَأَنَّكَ اخْتَلَفْتَنِي وَمِنْ

عَقُوبَاتِ الْمَعَاصِي خَيَّرْتُ خَيَّرْتُكَ كَأَنَّكَ اخْتَلَفْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَصْلَحْ حَبْلَكَ

وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاهِدُ وَلَا يَأْخُذُكَ مُسْتَحْفَافٌ وَلَا يُعْقِبُوكَ مُتَعَبٌ وَلَا

يُؤْخِذُكَ مُتَهَاوٍ وَلَا يَكُنْ خَطِيئَةً عَرَضَتْ وَسُوءٌ لِنَفْسِي عَلَى

هَوَايَ وَأَعَانِي عَلَيْهِمَا شَقَوْنِي وَغَرَّ شُرَكَاءُ الرِّيحِ عَلَى هَدْيِكَ

وَحَالَ هَتَاكَ يَهْدِي قَالَنَ مِنْ عَذَابِكَ مَرَّ لَيْسَ يَشْفِقُ نِي وَمِنْ أَيْدِي الْخَصَاءِ

عَذَابًا مَنِّي يَخْلُصُنِي وَيَجْعَلُ مِنِّي قَتْلَ زَانٍ فَطَعْتَ جَبَلَكَ عَنِّي هَوَاؤُنَا

عَلَى مَا أَصْنَى كَيْدَكَ مَرَّ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْكَ كَرَمِكَ وَسَعَةِ

رَحْمَتِكَ وَهَيْبَتِكَ إِنَّمَا عَزَّيْتُ لِقَابِكَ عِنْدَمَا أَتَذَكَّرُهَا بِأَخْبَرِهَا

دَاعٍ وَأَفْضَلَ مِنْ جَاهِ رَاجٍ اللَّهُمَّ بَذِّقْهُ إِلَّا لَمْ أَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ

وَأَفْضَلَ مِنْ جَاهِ رَاجٍ اللَّهُمَّ بَذِّقْهُ إِلَّا لَمْ أَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ

وَبِئْسَ لَكَ سَرَقَتِي خَيَّرْتُكَ كَأَنَّكَ اخْتَلَفْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَصْلَحْ حَبْلَكَ

وَأَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاهِدُ وَلَا يَأْخُذُكَ مُسْتَحْفَافٌ وَلَا يُعْقِبُوكَ مُتَعَبٌ وَلَا

يُؤْخِذُكَ مُتَهَاوٍ وَلَا يَكُنْ خَطِيئَةً عَرَضَتْ وَسُوءٌ لِنَفْسِي عَلَى

هَوَايَ وَأَعَانِي عَلَيْهِمَا شَقَوْنِي وَغَرَّ شُرَكَاءُ الرِّيحِ عَلَى هَدْيِكَ

وَحَالَ هَتَاكَ يَهْدِي قَالَنَ مِنْ عَذَابِكَ مَرَّ لَيْسَ يَشْفِقُ نِي وَمِنْ أَيْدِي الْخَصَاءِ

عَذَابًا مَنِّي يَخْلُصُنِي وَيَجْعَلُ مِنِّي قَتْلَ زَانٍ فَطَعْتَ جَبَلَكَ عَنِّي هَوَاؤُنَا

عَلَى مَا أَصْنَى كَيْدَكَ مَرَّ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْكَ كَرَمِكَ وَسَعَةِ

رَحْمَتِكَ وَهَيْبَتِكَ إِنَّمَا عَزَّيْتُ لِقَابِكَ عِنْدَمَا أَتَذَكَّرُهَا بِأَخْبَرِهَا

دَاعٍ وَأَفْضَلَ مِنْ جَاهِ رَاجٍ اللَّهُمَّ بَذِّقْهُ إِلَّا لَمْ أَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ

وَأَفْضَلَ مِنْ جَاهِ رَاجٍ اللَّهُمَّ بَذِّقْهُ إِلَّا لَمْ أَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ

وَأَفْضَلَ مِنْ جَاهِ رَاجٍ اللَّهُمَّ بَذِّقْهُ إِلَّا لَمْ أَتَوَسَّلَ إِلَيْكَ

بِحَاكِ التَّارِدِ وَحُلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْكَرَامِ مَا فَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا مَرُّ
 دمی که بوی این ...
 تَأْمِيلُ الْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا خَرَجَ حَبْلِكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَتَنَّى أَبَادِيًا عَمَلًا
 ...
 وَأَشْرَكَ عَلَيَّ ذَا الدُّنْيَا يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْ
 ...
 حَبْلَ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْتَمِعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَإِلَيْهِ جَعَلْتُكَ مِنْ خَلْقِكَ
 ...
 وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاقْتُلْنِي فِي دَرْجَةِ الْوُفَى
 ...
 إِلَيْكَ وَأَعِنِّي يَا كَيَّاسَ عَلَى تَقِيٍّ وَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّوْبِ وَالْإِيمَانِ
 ...
 وَقَدْ زَلَّتْ شِرْكَةُ الْإِبْرَةِ مِنْ جَبْرِ مَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مَنِيَّ إِنْ
 ...
 أَنَا هُنَاكَ عَلَى مِثْلِ جَانِ فِي فِرَّةٍ أَمْتِدَّ لَوْ مَدَدْتُ وَلَمْ أَقْرَبْهُ
 ...
 يَا أَمِيرَ الصَّالِحِينَ لِيُصْبِحَ بَيْنِي مَا لِي إِلَّا بِكَ وَلَا أَدْرِي لِي مَا يَكُونُ
 ...
 يَجْبِرِي وَارِي تَقِيَّ مُخَادِعِي أَنَا بِمِثْلِ بَخَائِلِي وَمَدَحُفَتِ عُنْدِ أَسِي
 ...

وجه

أَخِيَّةُ الْمَوْتِ قَالِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمُ خُذْ نَفْسِي إِلَيْكَ لَيْسَ لِي
 ...
 لِيُصْبِحَ كَيْدِي إِلَيْكَ لِيُؤَالَ نَفْسِي وَنَفْسِي بِرَأْيِي أَنْتَ يَا كَرِيمُ خُذْ نَفْسِي
 ...
 خُذْنِي نَاذِلًا لَا جَائِلًا لِيُقِلَّ ظَهْرِي أَنْظِرْنِي عَذَابِي وَأَجْزِي عَنِّي شَيْئًا
 ...
 إِذَا الْخَلَائِقُ فِي ثَنَائِي غَيْرُ شَيْءٍ لِي كَيْلَ تَرْضَاهُمْ يَوْمَ تُدْشَانُ لَيْسَ لِي
 ...
 يَوْمَ تُدْشَانُ مِثْرَةً ضَا حِكْمَةً مُبَشِّرَةً وَوَجْهٌ يَوْمَ تُدْشَانُ عَلَيْهِمْ غَيْرُهُمْ رَفْعُهَا قَرَّةٌ
 ...
 وَذَلِكَ سَيِّدِي عَلَيْكَ تَعَوَّلِي وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ
 ...
 تَعَلَّقِي بِصَبْرِ رَحْمَتِكَ مِنْ شَاءَ وَتَهَلَّلِي بِكَرَامَتِكَ مِنْ رَحْمَتِكَ فَكُلَّ الْخَلْقِ
 ...
 مَا نَقَبْتُ مِنَ الشَّرِّ لِقَلْبِي وَلَكِنْ أَلْجَأْتُ لِيَانِي فِيمَا لِي مِنْهَا الْكَارِ
 ...
 أَشْكُرُكَ أَمَّا لِيَا بِهَاجِدِي عَلَى رُضْبِكَ وَمَا قَدَّرَ لِيَانِي بِأَرْبَابِي فَجَعَلَكَ
 ...
 وَمَا قَدَّرَ عَلَيَّ فِي حَبْلِ نَعْمِكَ وَحَبْلِيكَ لِي إِلَّا أَنْ جُودَكَ لِي أَمَّا لِي
 ...

فَبِكَيْسٍ سَيِّدِي النَّبِيَّ رَغْبَتِي وَفِيكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَمَعْدِي
 بِرُوحِي عَمَلِي وَأَقْوَمِي بِرُوحِي عَمَلِي وَأَقْوَمِي بِرُوحِي عَمَلِي وَأَقْوَمِي بِرُوحِي عَمَلِي
 سَأْفِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ بِأَوَّاحِي عَمَلِي وَفِيكَ عَمَلِي

از راه اولی به این سوره و بر سر ای بکار می برند و در وقت غریبه بود
 انبسط رعتی و لك خاير رحا و خوفی و بك انت محنتی و لك

پس کعبه عت و منقوش به مالک در سن ۱۰۲۵ خورشیدی

الْعَبْدُ يَدِي وَجَمَلِ طَاعَتِكَ مَكْتُبٌ رَهْبَتِي الْيَوْمَ لَا يُدْرِكُكَ عَاثِرُ قُلَيْبٍ

وَمِنَّا حَالِكٌ بَرْدٌ أَلَمَ الْخَوْفَ فَا مَوْلايَ وَمَا مَوْلايَ وَمَا مَوْلايَ

و در کتب و سوره که در دسترس را پس از آنکه برای این کتاب می نویسد خود را می نویسد

صدای من بیدار است بزم دراز از غمت و بر سر من است و زانوای من

[illegible]

در صفت ایشان بر این است که در هر روز از صبح تا شب

عبداللہ و محمد مصطفیٰ و علی بن ابی طالب و سید الشہداء و ائمہ اطہار علیہم السلام و آلہم السلام و صلوات اللہ علیہم اجمعین

ادعی اید فقطعت محبتی و کفر عیبیک ایسا و طار عنده سوالک
رحم من ملک که بر بنو عیسی نه شده ایجاب نه بان من سبک شده سید القاسم

صلى على محمد و
آل محمد ٢٢

اِيَّاكَ لِيْ مَا عَظِيْمَ رَجَاً وَلَا تُخَيِّبْنِيْ اِذَا سَلَمْتُ فَاَقْبَلْ لِيْكَ وَلَا تُرَدَّنِيْ

لِحَقْلِي وَلَا تَغْنِي لِقِيلَةَ صَبْرِي عَطْنِي فِقْرِي وَارْحَمْنِي ضَعْفِي سَبْدِي

عَلَيْكَ مُعْتَدِي وَمُعْوَلِي وَرَجَائِي وَتَوَكَّلِي وَرَحْمَتِكَ لَعَلِّي وَفِيَّاءَكَ

أَخْرَجَ رَجُلًا وَجُودًا أَفِيدَ لِي وَبِكَ رِيَا أَسْفَحَ دُعَاءَ

وَلَذَلِكَ أَزْوَاجُ فَاقِي وَبِعَيْنِكَ أَجْمَعُ عَلَيْنِي وَمَنْ خَلَّ عَفْوُكَ قِيَامِي وَإِلَى

جُودِكَ وَكَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصَرِيْ وَالْاَمْعَدُوفُكِ اِدْبِمْ نَظْرِيْ فَلَا تُخْرِفْ بِلِسَانِكَ

وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي وَلَا تَنْفِكْنِي عَنْهَا وَبِهِ فَإِنَّكَ قَوْلُ عَيْنِي لَا يَسُدُّكَ

۱۰ درگاه اسیر دال نقال را در درج اسیر بر سر کلاه درج بر سر ایستاده

لَعَارِفُ بِقُرْبِي اَلِهِي اَزْكَانَ فِدَا اَحْمَدُ وَ اَلْهَمَّ لِي بِقُرْبِيكَ عَلَيَّ فِدَا اَحْمَدُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

از فراوانی بوی که در این مسجد می باشد و از این جهت که در این مسجد بسیار از بوی خوش

وَأَن عَذَّبَ فَمَنْ أَعَدَّ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ أَزْجَمٌ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَمُحَمَّدٌ

الموت كرتي وفي الغير وحذني وفي اللحد وحشني واذا نشت الحجاب

مردمان و ملا و دروغ نهی مرا و در راه جنت مرا و در راه جنت مرا و در راه جنت مرا

ما یله ستمغنی و از منی سر بیا علی الفرائض قلبنی ابدی اجتنی قرض علی

نخجیان بزینہ ۱۷۱ در معرکہ مراد از قلعہ بایسزم برینتر موقوفہ کلاہ پسنای قوئل

[illegible]

لا فرياء اطراف جاريتي و جدلي موقوفه قدامت پيد و جديدا و حقوقي
 مازا از گرويش که را مي خاسته بخشش که به نفع اهل کاشانم و نه اهل نهند در مرقعه

[illegible]

از و کنتی ای یقیناً هلاکت یابدی و این است پیش از آن که یقیناً عمر من به واسطه
 آن که گذری مرا بفرستد بهنگام من از این من پس که استغاثم اگر که مرا از من بفرستد به واسطه

مَنْ أَوْعَىٰ زَكَاةً عَلَيْكَ فَجَبَّتْ يَدَاكَ فَمِثْلِ شَرْبَةٍ وَإِنِ امْتَصَتْ زَكَاةً فَلَا خَاسِرَ لَكَ بِهَا إِنَّ فَرَقَدَيْنِ لَإِتِّخَذَتْكَ دَوَائِقَ غَبَرٍ وَإِن يَنْصُتْكَ يَتْلُوا فَرَقَدَيْنِ لَإِتِّخَذَتْكَ دَوَائِقَ غَبَرٍ وَإِن يَنْصُتْكَ يَتْلُوا فَرَقَدَيْنِ لَإِتِّخَذَتْكَ دَوَائِقَ غَبَرٍ وَإِن يَنْصُتْكَ يَتْلُوا فَرَقَدَيْنِ لَإِتِّخَذَتْكَ دَوَائِقَ غَبَرٍ

سَيِّدِي مَنْ لِي وَنَزَّحْتَنِي عَنْ لَذَّةِ رَحْمَتِي وَفَضَّلَ بَيْنَ أَفْئِدَةٍ لَزِقَتْكَ غَمْرُكَ
از آن غمزه را که مردم که در آن در هم می خوردند سخنش را از دوزخ هم از آن غمزه را

أَوْ عِدْمُ فَضْلِكَ يَوْمَ فَاقَةٍ إِلَى الْفِرَارِ مِنَ الدُّبُرِ إِذِ انْقَضَى أَجَلِي

سَيِّدِي لَا تُغْذِبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي خَفْوَ سَجَائِي وَإِنْ خَوَّفِي فَأَكْبِرْ

دُنُوْبِي لَا اَرْجُوْ فِيْهَا اِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي اَنَا اَسْأَلُكَ مَا لَا اَسْتَخُوْاكَ

أَهْلُ النَّفْثَى وَأَهْلُ الْعَفْرِ فَأَغْرِبْ وَالْبَيْتَ مِنْ نَظَرِكَ ثَوَابُ بَعْضِ أَهْلِ

الدُّوْبُ وَالنَّجَابُ وَغَفِرْ مَا لِي لَا أَطَالُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مِنَّةٍ

وَسَافِعٍ عَظِيمَةٍ وَنَجَّاهُ زَكِيَّهِمُ إِلَهِي أَنَا الَّذِي قَفَضْتُ سَبِكَ عَلَى مَرَاثِيكَ

و در این مجلس بزرگ بگو در کلامی خداوند از آنکه هر که در این مجلس حاضر شود و در این مجلس حاضر شود و در این مجلس حاضر شود

[illegible]

لک و لامریک بنادرت و لغات پاریاب احاطت می سیدی
مردانه و دردی بیست که دردی ای برادر بزرگ

يا باني افا منه الخصاصه بين يديك يهدر باب حليل يدعاه و
برالكيت برافوندا المستبح الرقيب جود در اس نوا روم غي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ لَهُ شُكْرًا

الزاجين لا يرب العالمين واعني على صاحب ما اعطيتني وبشئني ارب

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

ولا تزدني في سوء استقدتني منه اللهم اني اسئلك ايمانا لا

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

اجل له ودور لظلمك جيني ما اجبتني عليه وتوفني ذا توفيتني عليه

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

وانبئني اذ بعثتني عليهم وايزعقني من الزمان والشك والتمتع

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

في دينك حتى يكون عملي خالصا لك اللهم اعطني بصيرة في دينك

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

وقه ما في حيلك وفيها في علك وكلين من ربحك ودعا محزون

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

عن معصيتك وبخبر جهمي بنورك واجل عجبني فيما عندك وتوفني

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

في سبيلك وعلى علمك رسولك صلى الله عليه واله اللهم انه

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

اعوذ بك من الكيل والقيش والهيم والجبن والخل والغفلة

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

والنقو والذلة والمكته والفقر والفاقة وكل بلية والنور

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

كلها ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبعين لا تبغ

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

وقلب لا يجمع ودعاء لا يجمع وعمل لا يجمع وصلوة لا ترفع

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

واعوذ بك يا رب على نفسي وولدي وديني ومالي وعلى جميع ما قدسني

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

من الشيطان الرجيم لانك انت السميع العليم اللهم انه لا يجر فيك

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

سك ولا احد من دونك يخذل فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

تزدني بهلكة ولا تزدني بعدا ليلهم اللهم تقتلني واعل كعبتي

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

وتذكرني وارفع درجتي وخط ودري ولا تذكرني بخيبتني واجل ثواب

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

بخلي وتواب منطفي وثواب دعائي رضاك والجنة واعطني ارب

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

جميع ما سالتك وزدني مفضلتك في الكبر والاعب يا رب العالمين اللهم

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

انك انزلت في كتابك العفو وامننا ان نعفو عن ظلماتنا ولا ظلماتنا

در اين دعا كه در بعضي از نسخه ها آمده است كه در بعضي از نسخه ها آمده است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحُجَّ وَالْعَمَلِ وَالْجَدِّ
 وَالْأَجْرِ مَا دَوَّلَقَ وَالنَّشَاطَ وَالْأَنَابَةَ وَالْوَبَةَ وَالْوُفُوقَ وَالْفَرَةَ
 وَالْجَمَلَ الْقَبُولَ وَالزَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالضَّرْعَ وَالْخُفُوعَ وَالزَّكَاةَ
 وَالنَّيْبَةَ الشَّادِمَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ
 وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَالْيَقِينَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ ظَهْرِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ
 وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ
 شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ وَلَا مَرَضٌ لَاهِمٌ وَلَا غَمٌّ وَلَا يَقِيمٌ وَلَا عَقْلٌ
 وَلَا إِنْسَانٌ يَنْبُلُ بِالْعَهْدِ وَالْخَطِّ لَكَ وَفِيكَ وَالرَّعَايَةِ لِحُجَّتِكَ
 وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا نَقِصْتُمْ لِعِبَادِكَ

الخير

الصَّالِحِينَ وَاعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا نَقِطِي وَأُولَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الْعَمَلِ
 وَالْمَغْفِرَةِ وَالْبَقَيْنِ وَالْأَجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الثَّامَّةَ وَالْعَافِيَةَ
 وَالْمَعَاوَاتِ وَالْعَفْوَ مِنَ الشَّارِ وَالْعَفْوَ بِالْجَنَّةِ وَبِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَصِلًا
 وَرَحْمَةً وَبِحَبْلِكَ لِي فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلًا فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعَةً فِيهِ مَشْكُورًا
 وَدَعْوِي فِيهِ مَغْفُورًا أَيْ يَكُونُ نَفْسِي فِيهِ الْأَكْبَرُ وَخَطِي فِيهِ الْأَكْبَرُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَضِعْنِي فِيهِ لِلْجَلَّةِ الْفَقْدِ عَلَى
 أَفْضَلِ سَائِلِ غُيْبَانٍ يَكُونُ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَارْضَ بِهَا لَكَ شَفَعَةً
 أَسْأَلُكَ بِهَا خَيْرَ مَنْزِلٍ أَلْفَ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِنْ
 بَلْعَنَةِ إِبَادِكَ أَوْ رَمْتَهُ بِهَا وَاجْعَلْ فِيهَا مِنْ عَفَاكَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَطَلْفَاكَ مِنْ

الْبَارِ وَعِبَادَ خَلْقِكَ بِمَقَرِّكَ وَرِضْوَانِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا اِجْدَادَ

الْاَجْنَمَادِ وَالْفَقْرَ وَالنَّشَاطَ وَمَا نَحِبُ وَنَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّنَا اجْعَلْ

وَكُلَّ شَيْءٍ عَلَيْنَا شَفْعًا وَارْزُقْ رَبِّ شَهْرٍ مَضَانٍ وَمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ

مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبِّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعَ الْمَلَائِكَةِ

الْمُقَرَّبِينَ وَرَبِّ اِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبِّ مُوسَى

وَهَارُونَ وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ لِنُظْمِ عَلَيْهِمْ

لَمَّا سَلَّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ وَتَوَضَّعْتَ لِي نَظَرَةً رَحِيمَةً

تَرْضَاهَا عَنِّي لَا تَجْعَلْ عَلَيَّ عَدَا اَبَا وَاَعْطِنِي جَمِيعَ سُؤْلِ اَتَمِّ

وَأَمِّيَّتِي وَارَادَتِي وَصَوْنِي عَنِّي مَا اكْتَرْتُ وَآخِذْ وَآخِذْ عَلَيَّ اَفْئِدَةً

وَمَا لَا آخِافَ وَعَن اَهْلِي وَمَالِي وَلِأَخَوَانِي وَأَخَوَاتِي وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَارْزُقْنَا فَاوَنَانَا بِسَبَبِ وَثَبَ عَلَيْنَا مُنْغِزِينَ وَاعْفِرْنَا

مُنْغُوزِينَ وَاعْزِزْنَا مُسْتَجِيرِينَ وَاجْعَلْنَا مُتَمَلِّكِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا رَاغِبِينَ

وَأَمَّا زَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا بِأَتَمِّينَ وَاعْطِنَا اَتَمَّ جَمِيعِ الدُّعَاءِ قَرِيبَ

جُحْبٍ اللَّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَخِي مِنْ سَبَكِ الْبَعْدِ زَبَّةً وَلَمْ

يَكُنْ لَكَ لِي عِبَادٌ مِثْلُكَ كَمَا وَجُودًا يَأْمُرُ بِمَوْضِعِ شَكْوَى السَّالِكِينَ وَيَأْمُرُ

بِحَاجَةِ الزَّائِعِينَ وَيُغْنِيكَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَأْمُرُ بِمَوْضِعِ غَوْغِ الْمُضْطَرِّينَ

وَيَأْمُرُ بِالْهَارِيزِينَ وَيَأْمُرُ بِالْمُسْتَغِيثِينَ وَيَأْمُرُ بِالْمُسْتَغِيثِينَ وَبِأَتَمِّ

الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ بِخَبِيرٍ
مُحَمَّدٌ وَاعْظِرْ فِي ذُنُوبِي وَعَظُوبِي وَإِسَاءَتِي وَخَلِّ وَجْهِي وَإِسْرَافِي

عَلَى نَفْسِي أُرِدْفِي مَبْضِلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهُمْ غَيْرُكَ وَاعْتَفِ

عَنْ عِزِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَنْ شَرَّ النَّاسِ مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ

وَأَسْرَعُ عَلَىٰ وَالِدَيْهِ وَوَلَدَيْهِ وَقَرَابَتِي وَأَهْلِي خَوانِسَرٍ وَمَرْكَاتٍ

سَبِيلَ مَنْ يَشَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ ذَكَرْكَ أَكْثَرًا

بگوی از همان گزیده و زان گزیده در روز آفتاب پس بپزوانی صد و شصت

والت واسع المعبر فلا يجلي - يدي ولا نرد دما ولا نرد يدي
 و... (The text is partially obscured by a red line and a watermark)

الی تحریر می نمود در آن وقت که در میان ما و شماست و در آن وقت که در میان ما و شماست

مريضك فانك على كسبي فخير وحى اليك راجوز الله لك
 انكش هو سرور وانه به سرور فكل
 ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦

الاسماء المحمدي والامثال العليا والكبرياء والاولاد اسئلك
 . حرمی ایک . دہ ہندو ہا جند . دہر کوکھر . دہمتی . سوال سنی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّكَ قَصَبٌ فِي هَذِهِ الْمَلَكَةِ مُشْرَلٌ

المَلِكُ وَالزَّوْجُ فِيهَا أَنْ تُصَلَّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُجْعَلَ

انہی نے العبداء و دروچی مع الہنداء و احسانی علیہ و الیاء

نام سگوار دیوان بخشیدان بسیکری در مستین و برقی ملا

عاقبت اوائلی نے الہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

انوار و دل در گنجی فی هذا اللیلۃ شرب المسکۃ
 این را که هر کس بخورد در این شب در دلش
 نور و دل در گنجی فی هذا اللیلۃ شرب المسکۃ

وَالرَّوْحُ فِيهَا فَآخِرُ خَلْقِ ذَلِكَ وَارْتَفَعَتْ فِيهَا ذِكْرُكَ وَشِكْرُكَ
وَرَوَّاحُهَا دَوَّانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَرَوَّاحُهَا دَوَّانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَطَاعَكَ وَحُجِرَ عَمَّا دَنَيْكَ فَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ

صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدًا مُحَمَّدٌ بَارَكٌ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ

غَضِبَ الْيَوْمَ مُحَمَّدٌ وَلَا بُرَاقَ عِزِّهِ وَأَقْبَلَ أَعْدَاءَهُمْ بَدَدَ الْوَحْشِيمِ

عَدَا وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرٍ لَا تَرْضِيَهُمْ أَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُ أَبَدًا
 بِأَحْسَنِ الصُّبْحَةِ يَا خَلِيفَتَهُ الْيَسِينِ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ
 الْبَدِيعُ الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَكَ شَيْءٌ وَالْثَّانِي عِنْدَ الْغَايِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا
 يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِكَ خَلِيفَتُهُ مُحَمَّدٌ وَنَايِبُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ
 اسْأَلُكَ أَنْ تُصَرِّحَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَتَهُ مُحَمَّدٌ وَالْقَائِمُ بِالْقِسْطِ مِنْ
 أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اعْظِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ بِالْإِلَهِ
 لَا أَنْتَ بِخَوْلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَعَهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ غَايَةَ أَمْرِي إِلَى عَفْوَانِكَ وَرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ كُنْتُ نَفْسُكَ يَا بَدِيءُ بِاللَّطِيفِ بَلِي
 لَأَنَّكَ لَطِيفٌ مُفَضِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحُجَّ وَالْعُمْرَيْنِ فِي عِلْمِنَا
 بِرَحْمَتِكَ يَا جَدُّكَ

مُنَادٍ فِي كُلِّ عَامٍ وَتَطَوَّلَ عَلَى جَمِيعِ خَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِنِ بَوَاسِطِهِ
 اللَّهُ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ حَسْبُ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ
 إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا
 أَلَلَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رَبَّنَا زِدْ عَمَلَكُمُ سَوْءًا وَظَلَمَتُنِي
 فَاعْفِرْ لَنَا لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ الَّذِي الْعَظِيمُ
 وَأَتُوبُ إِلَيْهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
 اسْأَلُكَ أَنْ تُفَضِّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا قَضِيَّ فَقَدْ
 مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْحَنُومِ فِي سَكَنَةِ الْعَذِيرِ الْهَضَاءِ الَّذِي لَا
 يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ يَكُنِّي مِنْ خِجَابِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْبَرُّ وَجْهَهُ الشَّكُورُ

سَعِيَهُمُ الْمَعْقُورِ دُعُوهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ يُجْعَلَ مِنْهَا قَبْضَةٌ
 وَتُقَدَّرَ أَنْ تُظِلَّ عُمُرِي وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي وَتُوَفَّرَ عَنِّي أَمَانِي وَدِينِي
 أَيُّزِيَّتَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرْجًا وَخُرْجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
 أَحْبَبْتُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْزِبُ وَأَحْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَخْرُسُ وَمِنْ حَيْثُ
 لَا أَخْرُسُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَأَبْتَغِ سُبْحَانَكَ بِرَبِّكَ عَمِيرًا
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِيعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْجِ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ مِثْدَادِ كُلِّ مَاءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي
 لَبَّرَ شَيْءَهُ أَصْفَعُ مِنْهُ لَبِيعُ مَنْ هَوَى عَرِشَهُ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَكَبِيعُ
 مَنْ هَوَى عَرِشَهُ لَدَا سِدْرَةِ الْبَقَرِ وَشَرَّهَا بَلَدُ الْبَقَرِ وَشَرُّهَا بَلَدُ الْبَقَرِ

مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَكَبِيعُ الْإِنْبِ وَالشَّكْوَى وَكَبِيعُ النَّارِ وَكَبِيعُ
 وَكَبِيعُ وَسَائِرِ الصُّدُورِ وَلَا يَصْنَعُ مَعَهُ صَوْتٌ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِيعِ
 اللَّهُ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْجِ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ
 شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْدَادِ كُلِّ مَاءٍ سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَبَّرَ شَيْءَهُ أَصْفَعُ مِنْهُ جَبَرُ
 مَنْ هَوَى عَرِشَهُ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَكَبِيعُ مَنْ هَوَى عَرِشَهُ لَدَا سِدْرَةِ
 الْبَقَرِ وَشَرَّهَا بَلَدُ الْبَقَرِ وَشَرُّهَا بَلَدُ الْبَقَرِ وَشَرُّهَا بَلَدُ الْبَقَرِ
 لَا تَذَرُكَ الْأَنْبَارُ وَهِيَ بِذِكْرِ الْأَنْبَارِ وَهِيَ لِلطَّيْفِ الْخَيْرِ لَا تَقْنِي
 بَصَرُ الظُّلَمِ وَلَا تَنْتَرِيقُ مِنْهُ لَيْسَرُ وَلَا يَوَارِي شَيْءًا مِنْهُ وَلَا يَنْبِيعُ عَنْهُ
 بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي صِلَةٍ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ
 مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَكَبِيعُ الْإِنْبِ وَالشَّكْوَى وَكَبِيعُ النَّارِ وَكَبِيعُ

ما في قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يستخفي منه صغير ولا كبير
 ولا يخفى عليه شيء في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام
 كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان الله باري السموات
 والارض الخالق لا زوج كلهما سبحان الله جامع الظلمات
 والنور سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبداء كل شيء
 رب العالمين سبحان الله الذي يثبت للنساء احقابهن ولينزل
 الوعد بحدود و الملائكة من خفيته ويهيئ الصواعق فصبها
 حيث يشاء ويهيئ الريح بالبين يدي رحمة وبرسائل الماء من السماء
 بكمaline و يثبت النبات يهدئ فيه ويسقط الورد بعينه سبحان
 الله الذي لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان الله باري السموات
 والارض الخالق لا زوج كلهما سبحان الله جامع الظلمات
 والنور سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبداء كل شيء
 رب العالمين سبحان الله الذي يثبت للنساء احقابهن ولينزل
 الوعد بحدود و الملائكة من خفيته ويهيئ الصواعق فصبها
 حيث يشاء ويهيئ الريح بالبين يدي رحمة وبرسائل الماء من السماء
 بكمaline و يثبت النبات يهدئ فيه ويسقط الورد بعينه سبحان

الله الذي لا يغرب عنه شغال ذن في الارض ولا في السماء ولا
 اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين سبحان الله باري
 السموات والارض الخالق لا زوج كلهما سبحان الله جامع
 الظلمات والنور سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله
 مبداء كل شيء رب العالمين سبحان الله الذي يثبت للنساء
 احقابهن ولينزل الوعد بحدود و الملائكة من خفيته ويهيئ
 الصواعق فصبها حيث يشاء ويهيئ الريح بالبين يدي رحمة
 وبرسائل الماء من السماء بكمaline و يثبت النبات يهدئ فيه
 ويسقط الورد بعينه سبحان الله الذي لا يغرب عنه شغال ذن في
 الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب
 مبين سبحان الله باري السموات والارض الخالق لا زوج كلهما
 سبحان الله جامع الظلمات والنور سبحان الله خالق ما يرى
 وما لا يرى سبحان الله مبداء كل شيء رب العالمين سبحان
 الله الذي يثبت للنساء احقابهن ولينزل الوعد بحدود و
 الملائكة من خفيته ويهيئ الصواعق فصبها حيث يشاء
 ويهيئ الريح بالبين يدي رحمة وبرسائل الماء من السماء
 بكمaline و يثبت النبات يهدئ فيه ويسقط الورد بعينه سبحان

وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَتَقُولُ مَا تَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى
 نَفْسِهِ وَلَا يَجْعَلُونَ لَكَ مِنْ عَلَيْهِ إِلَّا مَا نَشَاءُ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَوْجُودِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا يَبْرَأُ سُبْحَانَ اللَّهِ مِيزَادَ كُلِّ نَبِيٍّ سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ
 مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغُلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا غَايِبًا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغُلُهُ مَا يَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا غَايِبًا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغُلُهُ

عِلْمٌ يَتَى عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغُلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا يَحْطُ شَيْءٌ
 عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا يَأْبُوهُ شَيْءٌ وَلَا يَمْدُ لَهُ شَيْءٌ لَبَّ كُشْلَهُ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ يَارَبُّ النِّعَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَوْجُودِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ
 وَمَا لَا يَبْرَأُ سُبْحَانَ اللَّهِ مِيزَادَ كُلِّ نَبِيٍّ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
 وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغُلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا غَايِبًا
 يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغُلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
 يَعْرُجُ فِيهَا غَايِبًا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغُلُهُ

وَرَبَّ الزُّكْرِ وَالْفُطَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْجَمَاءِ أَبْلُغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَاللَّهُ عَزَّ

وَمِنْ خَلْقِهِ مَنْ رَفَعَ وَبَرَّاهُ عَنِ الْمَلِكِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْحَقِّ وَالسَّامِ الدِّمِ اعْطِ مُحَمَّدًا الْبَهَاءَ وَالنُّورَ وَالْقُدْرَةَ وَالْكَرَامَةَ

وَالْعِطَّةُ وَالْوَسِيلَةُ وَالْمِزْلَةُ وَالْمَقَامُ وَالشَّرَفُ وَالرِّفْعَةُ وَالشَّفَاعَةُ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْشَأَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ نَاكِهًا
وَعَلَىٰ رَبِّنَا الْمُلْكُ

تذکرہ مورخہ ۱۰۸۰ شمسی مورخہ ۱۲۸۰ قمری مورخہ ۱۲۸۰ قمری

[illegible]

عالم محمد وال محمد الطيب والهم والى واما وفضل ما صلبت على احد

من الاقربين ولا يحزن وعلى احد من حلفك يا ارحم الراحمين اللهم فيل

امير المؤمنين ووضي رسول رب العالمين ووال من اولاده وحاد من عواده

وَضَائِفُ الْعَذَابِ عَلَى نَزْدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بْنِ نَبِيِّكَ

تَحْمَدُ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ السَّلَامَ وَالْعَنَ مِنْ أَذَى نَيْكِ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ

وَالْحَسَنَ ابْنِي الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ الْمَنَ وَالْمَنَ وَغَايَةَ عَادِ الْمَنَ وَغَايَةَ

الْعَذَابِ عَلَىٰ مَنْ شَرَكَ فِي دَمِهِمَا ۖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيٍّ وَنَوَاحِلِهِ وَبَنِي الْحُسَيْنِ اَيَّامًا

المسلمين. وقال من والاهم وعاد من عاداهم وضاعف العذاب على من ظلمهم

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَالِائِهِ وَآلِهِ وَخَلَائِقِهِ

فصلنامه در معرفت و معرفت‌های
پیش از رسیدن به معرفت‌های

وَصَافِي عِلَالِي فِي سِتْرِ سِرِّ سَيِّدِي
وَصَافِي عِلَالِي فِي سِتْرِ سِرِّ سَيِّدِي

ووالی مرقه و وعاد من غاده و ضاعف العذاب علی من جلیه له الدم

صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالَيْهِمُ الْوَلَاةُ وَغَارَةُ مَقَالِدِهِ وَ

صَافِي عَذَابٍ عَلَى مَرَشِدٍ فِي دَمِهِ الدَّمُ حَيْدٌ عَلَى عِلْمٍ بِرُؤُوسِ الْمَاءِ

المسلمين ووالفرق الا وهاد من غداه وضاعف العذاب على من

فِي مِيقَاتِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْمُسْلِمِينَ قَوْلًا مَوْعِظًا

در این کتاب از حضرت شیخ محمد باقر

طَاذَاهُ وَصَنَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
 الْمُسْلِمِينَ وَقَالَ مَرْوَالَهُ وَغَادِرُ غَاذَاهُ وَصَنَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
 اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِيْمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَقَالَ مَرْوَالَهُ وَغَادِرُ غَاذَاهُ
 وَصَنَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْحَكِيمِ بْنِ عَلِيٍّ إِيْمَامِ الْمُسْلِمِينَ
 وَقَالَ مَرْوَالَهُ وَغَادِرُ غَاذَاهُ وَصَنَاعِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ بْنِ عَلِيٍّ
 ابْنِ تَيْبِكَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى رُقَيْبَةَ بِنْتِ تَيْبِكَ وَالْعَنْ مَرْوَالَهُ تَيْبِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى أُمِّ كَلْبُومَ بِنْتِ تَيْبِكَ وَالْعَنْ مَرْوَالَهُ تَيْبِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 ذُرِّيَّةِ تَيْبِكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ تَيْبِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَدِينِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَالْعَدْلَاءِ
 اللَّهُمَّ حَلِّبْ يَدَهُمْ وَوَرِّقْهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ

تَابِعْ كُلَّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلَّ ظَالِمٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ أَنْتَ أَشَدُّ
 بَأْسًا وَأَشَدُّ بَهْلًا وَدَرَاهِلًا وَبَعْضُ أَهْلِ بَيْتِهِ دَعَا مِنْ حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ حَزَنَ عَمْرٍو عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِجَايِ عَلَى ظُلْمِ حَضْرَتِ
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَأَجْمَلَهُ دَعَا هَؤُلَاءِ مَرْوَالَهُ مَرْوَالَهُ مَرْوَالَهُ مَرْوَالَهُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْجُدُ لَكَ كَمَا وَعَدْتَنِي رَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ بَيْتِكَ بِأَهْلِهِ وَكُلِّ بَيْتِكَ بَقِيَّةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَيْتِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ بِأَجْلَالِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ بِجَلَالِ اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ بِأَجْلَالِهِ وَ
 كُلِّ جَلَالِكَ بِجَلَالِ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ رَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْجُدُ لَكَ كَمَا وَعَدْتَنِي رَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِجَلَالِكَ بِأَجْلَالِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ بِجَلَالِ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ

اَسْئَلُكَ بِشَرْفِكَ كَلِمَةَ اَللّٰهِمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ مُسْطَاطِنَكَ بِاَدْوَابِهِ

[illegible]

وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّ

و هر سلف بر سلف
فرود از دور سرخسند از انکه در سلف نه آید
فرود از دور سرخسند از انکه در سلف نه آید

اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ يَا فَخْرُ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَانِ الْوَلِيِّ فِيكَ الْاَلْ

...فأمرهم في ذلك

سوال سابع لا غلط در احوال و ملک و
عمره صلوات بر محمد و آله

وَلَا تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ وَلَا مِنَ الْمُكَذِّبِينَ

عَلَيْكَ كَلِمَاتٌ مِنْ رَبِّكَ الْفَقِيمِ دَعَاكَ كَمَا أَمَرَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدَ بَيْنَ يَدَيْكَ

بیت این بگوید خداوند را در این سخنهای خداوند که امر کفر و فساد است که هیچ کس را در دنیا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَعْلَانِكَ وَكُلِّ عِلْمٍ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

سازمان پژوهش‌های علمی و تحقیقاتی ایران

عَلَيْهِ كَلَّمَ اللَّهُ نَبِيَّيْنِ مِنْكُمْ مَاقُومِيكَ وَمَا قُومِيكَ قَدِمَ اللَّهُ

اعلانت عليه اللهم في سلك عيسى بن مريم عليه السلام
 محمد بن علي بن ابي طالب عليه السلام في يوم الجمعة ١٢ ربيع الثاني ١٢٠٩ هـ

از کتب معتبره و احوال

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ يَا اللَّهُمَّ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكَ يَا عَجَبُ مَا وَكَلْتَ

[illegible]

يَا بَانِيَّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا بَانِيَّ كُلَّهَا بِرَبِّهِ الدُّعَاءُ كُنِي

آب آب در عجب است معارف و جزایر و شمال که آفتاب از آنجا
جکوبد معروفه و مشهور

أَدْعُوكَ كَمَا أُمِرْتُ فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَضْلِكَ

جو ائمہ نے اپنے فرمودہ کو سیراج میں لکھا وہ وہاں سے

بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاغْنِ اللَّهَ إِنَّ أَسْأَلَهُ فَضْلًا لَكَ اللَّهُ

بِقَوْلِهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كَلِمَةَ الدِّمَاءِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِإِعْثَابِهِ وَكَفَايَتِكَ عَامًا ۖ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ

سازمانی و فنی و مالی و انسانی و غیره

كَلِمَةُ اللّٰهِمَّةِ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِرِغْطِائِكَ يَا هِنَا وَكُلِّ عَائِكَ فَنِّى اللّٰهُمَّ

میرزا محمد علی خان قزوینی

اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِعَظَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ مَا عَمَلْتُ وَكُلِّ

وَمِنْ ثَمَرَاتِهَا تَبَخَّرَ بِهَا عَذْوَانُ الْمَرْءِ وَأَكَلَهُ فَخَفَّ وَتَرْتَبَّ

مراودا بعد از آنکه سوال تمام شد و جواب تمام شد

يُجِزُّكَ عَاجِلًا لِّلْمَهْمِ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

[illegible]

مُرَاجِلَانِكَ بِأَحْسَنِهِمْ وَكُلَّ إِخْوَانِكَ حَسَنَ اللَّفْظِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِهَا

لا شك في ذلك وهو حسن في كل وقت من اوقات السنة

حَسْبُكَ كُلُّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا يُخَدُّ بِكَ حَسْبُكَ أَعُوذُكَ فَاجْنِبِي اللَّهُ

جواب دہا کہ فرمود از سر و سوار اسکا ندرت از آن کس که در آن مقام است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نعم دعوتك يا الله اللهم اني اسلك بها ان فيك من التوب والنجاة

ی توهم ملا ایضا صولت و جبرک
 و ایضا صولت و جبرک و ایضا صولت و جبرک

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ حَبْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَيْءِكَ

میرزا محمد علی بیگلربیگی در تبریز کلدی خردمند و از فرزندان سید علی بیگلربیگی در

وَمِنْ كُلِّ مَا آتَيْنَاكَ مَا مَتَّعْتَهُ بِهِ خَيْرَ الْكَافِرِينَ

وغير ذلك منها في سلكها

[illegible]

بِاللّٰهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمُرَاجَاةٍ لَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ایضا از من بفرست بر محمد و آل محمد داری بطلب پس بگوئی خداوند را در بفرست بر محمد

وَالْحَمْدُ وَالْبُحْبُحَةُ عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالصَّبْرُ بِرَسُولِكَ وَالْوَلَاةُ بِرَأْسِكَ
 بِرَأْسِ طَائِفٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْإِيمَانُ بِالْإِيمَانِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْكَرَامَةُ
 مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنَّ هَذَا رَحْمَتُكَ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ تَسَلِّطُ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْحَيَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
 سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ
 مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 نَيْتٍ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ تَزُكُّ أَوْ تَنْزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا
 الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَافِيهِمْ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَفِيهِمْ مِنْ كُلِّ هَيِّئَةٍ وَمِنْ كُلِّ إِسْقَانَةٍ وَمِنْ كُلِّ

فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ
 كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ حَلَالٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزُكُّ
 أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي
 هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ كُنْتَ دُونَكَ
 قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عَنْكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَبَرَتْ حَالِي عَنْكَ
 فَإِنِّي أَسْأَلُكَ نُورَ وَجْهِكَ الْكَبِيرِ الَّذِي لَا يُظْفَأُ وَيُوجِبُهُ حَبِيبُكَ
 مُحَمَّدٌ الْمُصْطَفَى وَبُؤْرَتُهُ وَلَيْلَتُكَ عَلَى الْمُرْتَضَى وَنَحْوُ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ
 أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا
 بَيْنَهُمَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا نَوَاكِدُوا ذُنُوبًا كَلَفَهَا صَغِيرَهَا وَ
 كَبِيرَهَا وَأَنْ تَحْتَمِلَ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ وَأَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُحَاجَاتِ

وَأَقْنَاهُمْ وَأَمْرًا وَيَسْخُوهُ وَأَكْثَرُهُ وَلَا تَحْرِقْنِي بِأَرْبَابِي الظُّلُمَاتِي وَهَيْكَلِ
 الْكِبَرِيمِ وَالْفُوزِ بِالْحَيَّةِ وَالْعَنْقُ مِنَ الشَّارِ وَأَقِضْ عَنِّي بِأَرْبَابِي ذَنْبِي
 وَأَمَانَتِي وَصَنِّعْ عَنِّي فِرْدِي وَلَا تَجْعَلْنِي مَالًا طَافَةً لِي بِهِ بِأَتُولَايَ وَ
 أَذْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخِلْ فِيهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَوْءٍ
 أَخْرِجْنِي مِنْهُ وَلَا تَفْرِقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرَفَ عَيْنٍ أَرِيدُ فِي لَدُنَا وَلَا
 بِرِسْمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَأَيُّ لَاحِظٍ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِيَاكَ
 عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ كَيْفَ فَاسْتَرْجِعْ عَلَيَّ إِنَّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بَرِّحْ عَنِّي فِي الصَّاحِبِ قَدْ خَلَعْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ قَدْ
 وَبَكَانَ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلِيلٍ فَانْقِصْنَا وَمِنْ الْجُورِ الْغَيْرِ بَرِّحْ عَنِّي
 وَبَكَانَ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلِيلٍ فَانْقِصْنَا وَمِنْ الْجُورِ الْغَيْرِ بَرِّحْ عَنِّي

وَمِنْ وَلَدَانِ مُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ أَوْ لَوْ كُنُونُ فَاحْذَرْنَا وَمِنْ عَشَارَةِ الْجَنَّةِ
 وَكُلِّ حَيٍّ فَاطْنَةً وَمِنْ شَايَا السُّنْدَرِ وَالْجَرِيرِ وَالْأَسْتَرْفِ
 فَالْبَيْتِ وَالْبَيْتِ الْفَنْدِ وَحَجِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَدْ لَاقِي سَيْلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ
 فَوْقَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمُسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِفَنَا ائْتَمِعْ وَ
 اسْتَجِبْ لَنَا وَلَا تَجْعَلْ لَنَا وَلَيْنَ وَالْأَمْرَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا وَبِرَّكَ
 مِنَ الشَّارِ وَأَمَانًا مِنَ الْعَذَابِ فَأَنْتَ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَسْجِدِ
 الشَّاطِئِينَ فِي الشَّارِ فَلَا تَفْرُقْنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تَقْلُبْنَا وَمِنْ
 الرُّزْمِ وَالضَّرْبِ فَلَا تَطْعَمْنَا وَفِي الشَّارِ عَلَى دُجُونَا فَلَا تَكْتَبْنَا وَفِي الشَّارِ
 وَسَائِلِ الْفُطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ شَوْءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خُجْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَخُجْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَهُ بِسْمِكَ وَارْعَبْ
 وَبَكَانَ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنِ سَلِيلٍ فَانْقِصْنَا وَمِنْ الْجُورِ الْغَيْرِ بَرِّحْ عَنِّي

اَلَيْكَ وَلَمْ يَهْرَبْ اِلَيْكَ بِاَدَبٍ اَنْتَ مَوْضِعُ سَلَامٍ اَلَا تَلْبَسُ وَتَسْتَهْنِ

رَغْبَةً اِلَّا رَغِبَ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اَبْضِلْ سَمَاءَكَ كُلَّهَا وَابْحَثْهَا بِاَللّٰهِ

بَارِئُكُمْ وَبَارِئُكُمْ اَلْحَرُورُ الْمَصُونُ لَا عِزَّ لَاجِلٍ لَا عِزَّ لَاجِلٍ الَّذِي يُخْبِتُهُ

وَكُفُوَاهُ وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتُجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَتُخَوِّلُكَ

بَارِئُ اَلَا تَجْعَلُ سَائِلَكَ اِلَّا اِلَيْكَ بِكُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ

بِهِ يَجْعَلُ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ اَوْ عِيْدِكَ بَيْنَكَ اِلْحَرَامِ اَوْ فِي

شَيْءٍ مِنْ بَيْنِكَ فَادْعُوكَ بِاَدَبٍ دُعَاءُ مَنْ قَدِ اسْتَدَتْ فَاَقْنَهُ وَ

عَظْمُ حُرْمَةٍ وَضَعْفُ كَدْحَةٍ وَاسْتَرْفَافٌ عَلَى الْهَلَاكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَتَّقِ مِنْ

عِلْمِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًا وَلَا لِدُنْبِهِ غَاوًا وَلَا لِعِزَّتِهِ مُقْبِلًا

غَيْرَكَ فَارَا اَلَيْكَ مُنْعُوذًا لَكَ مُنْعَبِدًا لَكَ غَيْرَ مُشْكِكٍ وَلَا مُشْكِرٍ

وَلَا يُسْتَحْيَرُ وَلَا يُسْتَحْيَرُ وَلَا يَسْتَعْظِمُ بَلْ بَارِئُ فَتَبَرَّ خَائِفٌ مُتَجَبِّرٌ اَلَيْكَ

بَا اَللّٰهُ بَارِئُكُمْ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْاِكْرَامِ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شی را از برای من تعیین کنی که لطیف بنیام باشد که در آن شب خدمت تو بر من حضرت
 شب بیت و بهم را از برای او تعیین فرمود و او پسند در آن شب با حیل و اهل و خدمت و
 خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر یک کشتی و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر
 شب قدرند و در شب اقل تقدیر را میفرمود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادات ممکن است بعضی
 تغییر یابد و در شب سیم و پنجم میشود و تغییر یابد یا بسیار که تغییر می یابد بلاشبته مانند
 ارفام پادشاهان که اول تعلیق میشود و تغییر ثانی بعد از آن شب دفا میشود و تغییر
 دوازدهم است اما نایم هر مهر تا و در پنج روز بعد باز ممکن تغییر یابد و چون بهر شرف و
 بزرگه ختم است و تغییر در دهها ساعت و چون حضرت زاکریا در آنجا بود بعضی از امو
 هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشبهات و نماز و طهارت که لطیف بنیام است و
 در هر شب و در روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک شب هم شاعر اینها
 که بر هر انجمنی مقصد سالی و نایب نمایند و تمام در هر نماز و عبادت و در هر ساعات شب
 و در روز جمعه عبادت و در هر اعمال خیر کنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر و
 شبهای که احتمال آن دارد هر را اجناسند و ممکن است در بعضی از اینها شود و مثل آنکه
 اعظم را هر که بداند که باشد بعضی از تقوی و شایسته و سبیل مقبول مطالب تیر کست چنان
 از بیم نقل کرده اند و هم شش شب قدر و ساعات احتیاج دعا اگر چه و اینها از ابدان ممکن است
 که امور و غیره شریعت را بهر فرمای عظیم بن بعضی از سالان است و عبادت و اگر چه
 باید البته مستجاب گردد و دیگر آنکه معروف را بجا نوز کردند و حکمتهای دیگر بسیار است
 که از رساله کفایت که گاه آنها ندارد و بر اینست که اینها را بجا نبرد و تمام عبادت
 بکنند و از فضیلت شب قدر را بداند و در شب آخر اتمام خیر میکند و در شب سیم
 که احادیث معتبر بسیار در مختص آن وارد شده است که شهادت می بخشد و

جلافت شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را بداند بفرمان زیاد از
 ثواب عبادت هر ماه که از نایب از شهادت از برای او مقدر میفرماید دیگر آنکه چون
 تقدیرات جمع امور از عمر و مال و فرزند و غیره و حق و توقیع اعمال خیر و سایر امور
 این شب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در آن شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او
 در دیوان اشیا نوشته باشد و در آن شب تغییر یابد و از درین سعادتندان نوشته شود چنانچه
 این مضمون را در اکثر علماء و احادیث معتبر وارد شده است دیگر آنکه چون امام و صاحب
 الامر مسأله است که علیه در تمام این شب شجرات و غنچ خورشید و می یابد و بر او سلام
 میکند و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شدات را و غنچ میکند و سحر و اوست که در
 شی نایب انعام خود کند و بفرستد بر آورد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که
 چون شب قدر میشود و خود می آید ملکه که در صدق المنهج ناکراند و از جمله ایشان است
 علیه السلام و میراث با خود علمهای او در یکعلم را بر هر روز منصب میکند و دیگر بر اینست
 و یکی را در سجده حرام و یکبار در طویس و یکبار در نماز و در نماز و در نماز و در نماز و در نماز
 و اینها از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر شب را برای از برای اخیل شدن
 ماه مبارک رمضان زینت میکند چون شب اول ماه میشود یعنی از بر عرش میگوید که انرا شری
 سکونید و صدای آورد در حاشا و حکمهای در فرمای غنچه را بر لغت از آن میشوند که هر که
 از آن خوشتر است از فرشتگان اند پس حور بان از فرمای هشت بیرون می آید و ندا میکند
 که ای اکبر است که ما را خواستگار کنان خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان خداوند هشت
 پیوسته که این چه شب است رضوان میگوید بایک ای کور و بان و یکوگان این شب اول ماه
 رمضان است و فرمای هشت کشته شد است برای دوز داران است محمد صلی الله علیه و آله
 میفرماید که ای رضوان بگشا در فرمای هشت را ای مالک بپسند در فرمای هشت از دوز داران

تکلی الله علیه و آله ای جبرئیل بر وی نازل شد و در روزی که شهابی بر زمین افتاد و غلها در کوفه
 ایشان گذار و ایشان را در پیهای دین پنداند تا فاسد کرد و اندک بر است جیب بن محمد همدانی
 ایشان را حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شما پناه رمضان سه مرتبه دعا میفرماید
 که ای سوال کنند مت که سوال او را عطا کنم یا تو بگو که مت که تو به او را قبول
 کنم یا استغفار کنند مت که کافران را بمریم کیست که در حق و صحت بخند و دنیا را بکند
 که هرگز پشیمان نشود و فاکت است بوعدهای خود و ستم نمی کند و فرمود که در هر روز
 از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از اثر صیتم ازاد می کند
 و چون شب جمعه و روز جمعه می شود و در هر رات غم می خورند و گریه می کنند از اثر صیتم
 که هر یک مستوجب عذاب باشند و در شب آخر و روز آخر ماه بعد از این در تمام ماه
 ازاد می کنند و چون شب قدر می شود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین بیاید و بشکری
 از عباد الله و با خود علم بنویسد و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید
 و دعا را بشکری کند و در شب قدر و چون در شب قدر اند و در شب قدر و در شب قدر و در شب قدر
 بکند و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید و بر آید
 و در شب قدر که شعول نماز کند که خدا باشد و با ایشان صلوات بکند و چون ایشان دعا می کنند
 بلکه این را می گویند و به شوق و شوق و شوق و شوق و شوق و شوق و شوق و شوق و شوق و شوق
 بکند جبرئیل که ای کس و ملائکه و انجیلان شما را شوی پس بگو که ای کس و ملائکه و انجیلان
 خدا چه کرد در جواب ثواب از آنست که حق تعالی علیه و آله جبرئیل را که بر زمین بیاید و بشکری
 همه را از زمین بگریزی که همیشه شرب خورد یا عاقبت می داند و بداند یا طبع رحمت کند یا با او
 عداوت کند و چون شب عید می شود و از شب جوان می گویند شمامه می بیند و عمل کند که در
 ماه رمضان و پنجاب و چون با خدا روزی می شود حق تعالی ملائکه بسیار در جمیع شهرها

میفرستد که بر زمین بیاید و بر سر کوه چا و بازارها و زاهدان می ایستد و می گویند ای
 امت محمد پیرون روید بسوی درگاه پروردگار و گریزی که عطا های بزرگ می باشد و کوفان
 عظیم برای امر و دین چون متصل می گردند برای نماز عید حق تعالی ملائکه می گویند ای کس و ملائکه
 من حلیت جزای من و در هر کار عمل خود را بکنند ملائکه می گویند ای خداوند ما و اقا و ما و اقا
 او انشکه من در شام داده شود حق تعالی میفرماید ملائکه میفرماید که ای کس و ملائکه
 ایشان را از روز و روزهای ماه رمضان و عید است و عید است که ای کس و ملائکه
 و کما ان ایشان را از زمین پس بنده می باید و منافی که در ان جمیع حاضر شد اند که او بیکان
 من و چه خواهد از من سوال کند بخت و جلال خود سو کند یا بد بکند که در ان جمیع حاضر شد
 که برای احث و دینای خود سوال کند الله عطا کند و عیب های بنده را بپوشاند تا از زمین بگریزی
 نشود و روزهای شمار و مضاعف میدهم و شمار را در میان کما کار از ان سوال می کنم که هر یک
 از متصلی امر بید بد بکنند که خوش شود که بید بد و خوش شود شدم از غنا بد بکنند که خوش شود
 می شود و بکند که بید بکنند که بید بکنند که بید بکنند که بید بکنند که بید بکنند که بید بکنند
 معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که ایستد شب قدر را کاهان او ازاد
 شود هر چند بعد از سارهای آسمان و شکی کوهها و کوهها و کوهها و کوهها و کوهها و کوهها و کوهها
 شب پس بر دو نوع است **اول** آنکه در هر شب باید کرد **دوم** آنکه مخصوص است به هر شبی **ثانی**
اول آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بخواند
 و در هر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه بگوید
 استغفر الله ربی و آقوب الله بگوید از جای خود بر نهد و ناخود تعالی او را بپذیرد و زاد و ثواب
 بسیار بدهد **دوم** آنکه در هر شب باید کرد که حسنات برای او بنویسند تا سال آیند
 و بکند بفرستد بسوی شب که در دنیا از برای او غنیمت باشد و صفت های برای او انکند و فرماید

توانی در شب پست و یکم و پست و بیستم ماه رمضان در هر یک صد گدانه نماز یک نفر از پست و یکم
نماز شب و نافله صبح و ناسح سیدار بلش و سجده که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بگو
ایستدش قدر و یکی از اینهاست و شب قدر بفرست از هزار ماه فرمود که بگویم این را
دو هزار ماه و هزار می که در انشال واقع میشود در شب قدر صد و یکصد و دو دعا و اینست در ضمن
دعا های دیگر که خواهد شد ان شاء الله تعالی و ثواب بیست و یکم از ثواب شب معترود است
بر آنکه ان شب قدر است و در آن دو عمل سنت یکی در اول شب و یکی در آخر شب و حضرت صادق
علیه السلام فرمود که شب پست و بیستم شب جمعی است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت صد و یکصد و دو
معد زب شود بر کما و بلاها و اجلاها و روزها و فضاهای و این در انشال واقع میشود ثواب قدر
پس خوشحال بند که احب است که از او پیدا باشد بیادش و کاه در کعبه باشد و کاه و روز
و کاهان خود را در برابر پندهای خدایتعالی کند و بر آنها بگوید چون چنین کند ایستد و ام که
ان فضلت شب قدر محرم کرده ان شاء الله و فرمود که حق تعالی اگر بکشد ملک را که بنای کند
در هر روز ماه رمضان در هر که بشمارد دعا را ایستد کان زکریا عیسی م که کاهان کند دعا را
و در شب قدر شفاعت نماید در حق یکدیگر بگوید که دعا های شما را در حق یکدیگر بخوانم
مگر کسی که روزی را اظهار کند برت کند یا کند مؤمنی را بدول خود داشته باشد و بیست و یکم
حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که سون روم و عتکوت را در شب پست و بیستم بخواند و الله
که او از اهل بیت است و ان شاء الله تعالی در آن ایستد و بیست و یکم که خدا بدین سو کند بر یک ایستد
و این دو سون را از هر خوانش از هر یک عظیم است و ایضا بیست و یکم از حضرت سقوت که هر کس
پست و بیست و یکم از هر یک سوره انا انزلناه را بخواند یا بیست و یکم که باقی باشد
یا از این بیست و یکم از هر یک سوره انا انزلناه را بخواند یا بیست و یکم که باقی باشد
پست و بیست و یکم که در این است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که در این

حضرت امام حسین علیه السلام را در شب پست و بیستم که ایستدش قدر در آن است و بدین
همه ایستدش قدر میشود و صاف کند با او در صد و یکم و چهار هزار و بیست و یکم که هر در این شب
مطلب است از حق تعالی در دنیا و آخرت و بیست و یکم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
روایت کرده است که هر که ایستدش بیست و یکم ماه مبارک را و صد و یکم از هر یک که بخواند
در دنیا و آخرت که خواهد شد در دنیا و آخرت که خواهد شد و بیست و یکم از هر یک که بخواند
خدا تبارک و تعالی شایسته و قدر و کوهش و از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و از او بفرماید که او را توبه باشد که در شب بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
شود چنان و در هر یک از آن در حقان عیان و صد و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و دیگر و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
الله که ایستدش غمیری و آویس از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند

صد و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند

عَلَيْتِكَ سَكُونُكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ بِمَا يَشَاءُ وَيَعْنِي أَمُ الْكِتَابِ وَأَمَّا
بسم الله الرحمن الرحيم

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ أَضْيَاءَ مِنْ سُرُورِكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ

و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند
و بیست و یکم از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند و دفع کند از هر یک که بخواند

أَوْضَحَ بَيِّنَتُهُ وَأَكْبَرُ نَاكِتٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي أَشْجَعُوا

مِنْكَ التَّوْبَةُ وَأَمَّا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْشُّكَّاءُ وَاضْلِي ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَهَذَا كَمَا نَظَرْتُ فِيهِ

قال مجتبیٰ علیه السلام: **الرشید من رشده** باشد بخواند و دعاها را
کتابه را بخواند و سواد دعا و مکارم الاخلاق و دعای توبه و دوزخهای شهرات را بخواند

حرمه است و بیاد او و ولایت و دعا بر آید و هر که احادیث معتبره وارد شد آن که شد

در فصلت پنجم در بیان و پندام بر هر چه در این کتاب است
بهر غرض است و اخلاص بهر دو صاحب علم در آن باشد اثنان و منقول که خدا عزوجل

در اینست دفع میکند بدنها و گاهان و جمیع انواع بلاها را از روز و از آنجا و صفتان پر عطا است
 و در کوششها و در هدایا ایشان و در شست و هفت نزع عبا مخصوص و وایتش و

منقول که حضرت امام زین العابدین سلام الله علیه در این مکرر دارند تا از این حدیث

اللهم ارحمني ورحم عذرتي الغيرة ولا تأخذوا من عذري ولا تسعدوا عذرتي
مملوءة من عذرتي الغيرة ولا تأخذوا من عذرتي ولا تسعدوا عذرتي

فَبَلَّغُوا لِقَائِهِ وَدَرْبِ بَيْتِهِمْ مِنْ عَمَلٍ بِحَسَبِ مَا بَدَأْتُمْ بِهِمْ فِي سِرِّهِمْ
فَبَلَّغُوا لِقَائِهِ وَدَرْبِ بَيْتِهِمْ مِنْ عَمَلٍ بِحَسَبِ مَا بَدَأْتُمْ بِهِمْ فِي سِرِّهِمْ

مؤکدات برای اظهار آنکه دعوی و عبادان ایما مبارک بجا کران و در واری بود و ما خواهان

و انشد عاشق عبادت و بندگی مستعذب این پادشاه و از البرکات نرنجوی مدح کند که غزلی

اهل خود را در مقام مفاد و ذاع بکشد و معلوم کند که خلافت که از حدت افای خود شاد
و خوشحال باشد و از نه شدنش کبر باشد مثل خلافت که از زهر حدت که زبان و افعی

بنام خداوندی و دعا را در شب آخر نیت خواند که در روز آخر نیز بخواند خوب و در وقت
که اگر آن شب است و نه از آن شب

دعاها دعای یحیی که آن را درین دعا می بینیم از حضرت ابراهیم علیه السلام نقل شده است و این دعا را در هر روز بخواند که فرزند صالحی نصیب او شود.

اللَّهُمَّ أَنْتَ غَلَبْتَ فِي كَلَامِكَ الْمُتَرَلَّ عَلَى السَّانِ بِكَ الرِّبِيلَ سَلَوْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَإِلَيْهِمْ

فَوَلِّكَ اللَّهُ مَتَّعًا الَّذِي نَزَّلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ

و علم و ادب و امانت و این پنج فضیلت در هر یک از افراد عالم در حد و اندازه خود است و اینها را می توان به این ترتیب بیان کرد:

والله اعلم بالصواب

بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَيْلَانِكَ الْثَانَةِ إِنْ كَانَ فِي عَالَمٍ نَفْسٌ فِي أَوَّلِ

تُؤَيِّدُ أَعْتَدَنِي عَلَيْهِ أَوْفَا بِنِي بِهِ أَوْطَعُ فَرْمِذُ الْبَلَدِ أَوْ بَصَرُ مَدَا

الشُّهُرُ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَدْ لِي حَاجَتِي كُلَّهَا وَأَوْفِ بِهَا

... که در آنجا ...
... که در آنجا ...

و این کتاب را در این کتابخانه است

وَذَلِكَ لَكَ وَاسْتَكْفَيْتَ لَكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ سَلَامٌ لَا أَرْجُو أَجَابَةً وَلَا
 مُعَافَاةً وَلَا تَنْصِيحًا وَلَا تَلْبِيقًا إِلَّا بِكَ وَنِيَّتُكَ فَاسْتَعِظْ عَلَى خَلْقِكَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
 يَسْتَلِخِي شَهْرُ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافَاةً كُلِّ كُفْرٍ وَتَحْدِيدٍ وَتَسْبِيحِ الْبُورِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطَاعْنَا عَلَى صِيَامٍ فَمِنَّا الشَّهْرُ بِمَا يَدْعُو لَنَا إِلَهُكَ مِنْهُ لَكُمْ إِذْ
 اسْتَأْذَنَ بَابُ عَدِيَّتِهِ وَأَتَى مَا نَصَبَ بِهِ عَزْمُكُمْ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَهُ أَرْسَلْنَا
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَلَا يَحْتَلِ ذَا عِيٍّ مَهْرُ مَصَانٍ وَذَا عِيٍّ خُرُوجِي مِنَ التَّجَارِ وَلَا وَطَاعِ
 إِيْرَهَادِيَّكَ فِيهِ وَلَا إِيْرَهَادِيَّكَ وَارْتَدَّ الْعَوْدُ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدُ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَفِيهِ لَكَ الْقُدْرَةُ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ الْخَيْرِ وَبِكَ الْكَيْلُ وَالْقِيَامُ
 وَالْجِبَالُ وَالْجَارُ وَالْقَلَمُ وَالْأَنْوَارُ وَالْأَكْوَافُ وَالْمَاءُ بِالْأَرْضِ وَالْمَوْجُودُ بِأَنْفَانِي
 يَا اللَّهُ يَا ذَا عَمَلِي بِأَيِّ قَوْمٍ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ لَكَ الْأَكْمَالُ الْحُسْنَى وَالْأَكْمَالُ الْعُلَى
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْأَلَاءُ اسْتَلْكَ بِإِيْمَتِكَ بِه
 أَنْصَلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَاءِ وَدَوِي
 مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاجْعَلْهُ فِي عِلِّيِّينَ وَابْنَاءِ فِي عَفْوٍ وَأَنْتَ تَعْلَمُ الْيَقِينُ
 يَا فَطِيحُ وَلَا تَبْأَنَا لَا بِثُوبِهِ شَيْءٌ وَرَضَا مَا قَسَيْتَ وَأَنْ تُوَلِّيَنِي فِي الدُّنْيَا
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْتَ تَعْلَمُ عَذَابَ النَّارِ الْخَرِيفُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا نَفْسِي وَنَفْسِي
 مِنَ الْأَمْرِ الْخَيْرِ وَفِيهَا تَقَرُّ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي سَلَامَةٍ الْقُدْرَةُ وَالْقُدْرَةُ
 لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ وَلَا يَغْتَرُّ أَنْتَ تَعْلَمُ مِنْ حِجَابِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُّودِ حُجَّةُ الشُّكُورِ
 سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورُ ذَنْبُهُمُ الْكَفَرُ عَنْهُمْ سُبْحَانَهُمْ وَاجْعَلْ فِيهَا نَفْسِي وَنَفْسِي
 طَبْلُ عَمْرِي أَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي مِنَ الشَّارِبِ الْأَرْحَمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْلَمُ وَلَمْ يَسْئَلْ
 الْيَاؤُ تَعْلَمُ جُودًا وَكَرَمًا وَأَرْغَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَيْكَ أَنْتَ تَعْلَمُ سَلَامَةً
 سَلَامَةً

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

بندگان انقدر وقت ازاد کند ایدست که خداوند قادر و پرمال با اوست و کمال
 اورا از ان حق ازاد کرد اندکدام اورا از جاید غاصیان محو نماید چنانچه مشهورست که
 حضرت امام زین العابدین ستاوان الله علیه بندها که در عرض سال بحصل به نیت نیت
 وزیاده و که در شب آخر ماه رمضان ازاد به نیت و سفره و که شامها را ازاد کردم با ایدست که خدا
 و بهم از تقصیرات من و یک کند و مرا از عذاب جهم ازاد کرد و چون روز عید شد چنانچه
 عظیم با ایشان می باشد که ایشان را نیت باشد از سب و اگر این مردم و بکشت که خوشی و
 ماه و مشاوت و هنگام افتاد و فساد فرار کرد و ازاد بکند از انها که مستوجب عذاب شد با
 و در شب آخر مثل این در جمیع ماه ازاد کرده است ازاد بکند و حضرت پیغمبر عالم و کثیر ازاد کرده از
 بکمال خدمت فقره و در روز عید و در عیادت می بند های خود را ازاد می نمود و در روزی از
 شد است که نت که در شب آخر ماه و کف و بپوشید و صد مرتبه بگوید
 اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ **صَلوات** در دعا های مخصوصه ازاد مبارک است و در
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 اَللّهُمَّ اِنَّكَ فَتَحْتَ لِي بِشَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَسْئَلُكَ فِيهِ الْفَرْغَةَ مِنَ الْكُلِّ شَرِّ وَ قِيَامِ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 مِنَ الْهَمِّ وَ الْفَرَّانِ فَخَفَّفْتَ حَرَمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ الْفَرَغَةَ وَ خَفَّفْتَ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 بِلَيْلِكَ الْفَرْدِ وَ جَعَلْتَ خَيْرَ اَلْفِ شَهْرٍ اَلْفَ وَ هَذَا اَبَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ فَدَقِّ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 وَ اَلِ اِيَّاهُ فَدَقَّقَتْ وَ دَقَّقَتْ اَلْهَيْبَةُ اِنْ اَنَا اَعْلَمُ بِشَيْءٍ وَ اَجْبَلُ لَعْدِي وَ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد

اَجْعَلْ بَيْنَ فَاتِكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمَقْرُونُونَ وَ اَسْأَلُكَ الْمَرْبُوتُونَ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 وَ هَذَا اَلْهَيْبَةُ اِنْ اَنَا اَعْلَمُ بِشَيْءٍ وَ اَجْبَلُ لَعْدِي وَ اَجْبَلُ لَعْدِي وَ اَجْبَلُ لَعْدِي
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 وَ تَدْعِي اِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ تَقْضِيَ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ قَوْمٍ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 اَعْدَائِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَلْهَيْبَةُ اِنْ اَنَا اَعْلَمُ بِشَيْءٍ وَ اَجْبَلُ لَعْدِي وَ اَجْبَلُ لَعْدِي
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 اَبَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اَلِ اِيَّاهُ وَلَكَ تَبِيْعَةٌ اَوْ دَبُّ تَوَلَّيْنِي بِهِ اَوْ خَطْبَةٌ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 تَرُدُّ اَنْ تَقْضِيَ لِي لِي لَعْنَتُهَا اَلِ اِيَّاهُ سَيِّدِي سَيِّدِي اِنَّكَ بِالْاَمْنِ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 اَسْأَلُكَ اَلَا اَلَا اَسْأَلُكَ اَنْ تَكُنْ رَسِيْبَتِي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَادْعِي عَنِّي عَصَاوِي
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 لَوْ كُنْتُ رَسِيْبَتِي عَنِّي فَرَا لَانَ قَاوَرُ عَنِّي بِاَرْسَمِ الرَّاغِبِينَ بِاَللهِ بِاَحَدٍ بِاَحَدٍ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 بِالْاَمْنِ لَوْ بَلَكَ وَ لَوْ بَلَكَ وَ لَوْ بَلَكَ اَلِ اِيَّاهُ اَحَدٌ بِاَحَدٍ بِاَحَدٍ بِاَحَدٍ
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد
 اَلْاَلَامُ يَا كَاثِفًا اَصْرًا وَ اَلْكَرْبَا الْعِظَامُ عَنْ اَتُوبُ عَلَيْهِ اَلْاَلَامُ اَيُّ مَجْزِي
من کس که در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد و در روز عید ازاد کرد

السَّلامُ وَمُجَانِبَةُ الدَّنَاءِ وَصُحْبَةُ الْكَرَامِ بِصَوْلِكَ يَا مَلِكُ الْأَمَلِينَ هَمْدٌ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ نَصِيًّا مِنْ خَيْرِكَ وَأَوْفِ بِهِ لِرَأْسِيكَ الْخَالِقِ

وَحَدِّثْنَا بِصِلَتِي إِلَى مَنْ صَانَعَكَ بِالْجَامِعَةِ بِمَحْشُوكِ بَابِ الْمَشَاةِ وَهِيَ اللَّصَّةُ

باسم ایزد قزیش سرکار اهل کبریا که خوشی خود را به یاری تو بخشید ای کسبه و آلوده شدن

اجعلني من سويك عليك واجعلني من الفارين الذين واجعتهم
 كبر ان عجزوا عن ذلك من كل شيء

مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِأَحْسَنِ الْأَشْوَاقِ بِإِذْنِهِ اللَّهُ حَبِيبُ الْخَلْقِ

لَا حِيَانَ وَكَذَنَ إِلَىٰ نَبِيٍّ لِّفُوقٍ وَالعِصْيَانِ وَحَرِّمَ عَظَمَائِهِ النِّفَاقَ وَالتَّلَاكُ

سید کاہلہ در شرفی ان سحر و ان رکوع اور در مذہبی در جمیع کتب ان فرمودی و حضرت در شرفی

باز این نیز رسد از غفلت ماں
فصل در ذکر آنکه در این امر و این شش زنده و در هر دو در شش که

بہا بنی القسوع والکفار اجملی فی علی العبد والاضافہ مخفیہ میں کہ
 درازن ہنستہ دشت در کوفہ دگر کوفہ بر عدالت بھنفت بر کون فلان در مجہ

مَا آخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ ^{مستحب} اللَّهُمَّ طَهِّرْ فِيهِ مِنْ الذَّنْبِ ^{مستحب}

بَصِيرَةٍ فِيهِ عَلَى كَلَامِ الْأَنْبِيَاءِ وَفِيهِ الْفَتْحُ وَحُجَّةُ الْإِيمَانِ نَبِيكَ

دو جنس بر ملا درون، برادر از برادر و صاحب کون
دو جنس در ملا درون، دو جنس در ملا درون

٢٢

يَا مَعْزَرَ بْنَ الْإِثْمِينَ **يَهْدِي** اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْهُ بَعِثَرًا وَارْتَحِلْ مِنْ مَحَلِّكَ

وَالْمَقْوَاتِ وَلَا يَحْتَلِي فِيهِ غَضًا لِلْبَلَايَا وَلَا فَاكِتَ بَعْرًا لِيَاغِ الْمَجْنُونِ بِأَسْمَاءِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مجلسه در کلاس دین، بحث فرزندخواندگی، شوهرخواندگی، اقامتگاه فرزندخواندگی، اقامتگاه شوهرخواندگی

الحاج حسين قاسم الله له من فضله ورحمة ربه العز وجل ما لا يحصى
لدهم وصفي بمواهبه الجزار وجنني في مرافقه الشيراز

مسكون

صعدوا زوار الشمس دهلكا دلا ذكرا فخر كنه كوكبا لادركوا كذا دواء دهرهم كذا

وَاَوْفِ بِرِجْعِكَ اِذَا رَأَيْتَهُمْ رَاجِعِينَ اِلَى الْاَعْلَامِ **هَمِ** اَللّٰهُمَّ هِدْ

فیه اصاب الایغال و اضل فی فیه الجوائح و الاما مال یأمن لانجناح الی الفقیر و التوا

دوران و لغز شمشاد را در میان کفر و ایمان مضبوط و آلوده ای که حق عزت بیرون از هر کفر و ستم است

ای دلا بجای در دهی چنانست زلف زلف دل که در دهان

فَبِهِ لِكْرًا تَتَخَارَوْنَ وَتُؤْمِرُ بِهِ فَلْيُفْسِدْ أَعْيُنُكُمْ وَأَنْ تَصْطَفُوا الْبَرَاءَ

اَللّٰهُمَّ وَفِّخْ فِيْهِ مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ

سید الشهدا علیه السلام وعلیه السلام
مقتولین در جنگ کربلا

بسم الله الرحمن الرحيم

الْعَوْدِ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ بَعْدَ تَرْجِيهِ وَكَتَبَ لَنَا وَبَعَثَ بِنَا لَنَا

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنَا لَكَ مُرَقِّئٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْصِي تَقْدِيرَ الْأَمْرِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَنُومُ الَّذِي لَا يَسُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ كُنْتُ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا

بسم الله الرحمن الرحيم

الْعَامِ فِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّاجُهُمْ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْهُمْ الْمَغْفُورُ دُونَكَ الْمَغْفُورُ

بسم الله الرحمن الرحيم

مَسَاكِمُ الْمَغَافِرِ عَلَى أَصْفَارِهِمْ الْقَبِيلِ عَلَى شَكَمِهِ الْحَفُوطِينَ فِي أَقْسَمِهِمْ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَوَّلِهِمْ وَزَادَ بِهِمْ وَكَلَّ مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ فَلْيَنْزِلْ عَلَيَّ هَذَا

بسم الله الرحمن الرحيم

فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَةِ هَذَا فِي مَجْلِسِي هَذَا فِي مَقَامِي هَذَا

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْ الشَّارِعِ وَمُعْتَقَاتِهَا عَقْدًا لَا يَزُولُ أَبَدًا وَلَا يَفُتُّ بِأَرْبَابِ الْأَرْبَابِ اللَّهُمَّ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَيُخْرِجَنِي عَنْهَا وَلَا إِلَى الْغَارِقِ فَيُغْرِقَنِي

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مَا شِئْتُ وَأَرَدْتُ وَهَيْئْتُ وَمَقَدْتُ وَحِثْتُ وَأَعْدَدْتُ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَسْلَمُ لَهُم بِمَا لَكُمُ وَنَبِّئْهُمْ عَلَيْهِمْ بِمَا لَكُمُ وَالْعَرَبُ لَهُمْ وَمُشَارِكُهُمْ

دست کرم بر آن راهی کرم است. بر کرم کرم کرم است. بر کرم کرم کرم است.

اللَّهُمَّ وَبِحَدِّ رُوحِ أَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَطْلِعْهُمُ الْخَوَافِقَ مِنْهُمْ وَاجْعَلْهُ

مجلس ششمین در روز شنبه ۱۳۰۲ هجری قمری در محفل حضرت آقا میرزا محمد باقر خاوری

لِيُنْفِزَ سُبُحًا وَمُنِيرًا فِي عِلَالِكَ مُؤْتِرًا اللَّهُمَّ احْضُرْهُ بِمَلَائِكَتِكَ النَّصْرَ وَمِنَا

کشیته و انفرافخو در باره و خند فضا برادر فیروز دوز فرودگذاورد و بفرستادن باری رجب

أَلْقَى عَلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي سَكَنَةٍ لَقَدْ سَفِهْنَاكَ إِنَّمَا تَرْضَى وَيَعُوذُ بِكَ يَا وَهَّابُ

فردا صبح از این شهر حرکت می‌کنم و به طرف تهران می‌روم و در این راه به دیدن دوستان می‌روم و به دیدن دوستان می‌روم و به دیدن دوستان می‌روم

عَلَىٰ غَضًا وَيَحْفَرُ الْحُجْرَ حَتَّىٰ يَرَىٰ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَىٰ

جلد پنجم و بیستم از کتاب تاریخ و جغرافیای ایران

جَمْعُ الْإِثْمَةِ وَالْأَعْيُنِ وَالْأَفْئِدَةِ وَالْأَلْسِنَةِ فِي زَمَانِهِ

ابن ابی عمیر و ابن ابی عمیر و ابن ابی عمیر

[illegible]

مِنْ أَغْوَانِهِمُ اللَّهُمَّ أَذِركَ بِنَا فِيسَاةٍ وَاشْهَدْنَا بِأَمَانَةٍ وَسَيِّدٍ عَلَيْهِ وَازْدَدْ

از این برادران که در خوارزم و در میان این دو دختر کوهان و در دوزخ است بهر برادران

الْبَنَاءُ السَّالِمَةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **باب مِجْمَعُ** در یافتن

بسیار مستعملند و در بعضی از کتب درختی و در بعضی از کتب
و اغمال ماء بیاوردند و در بعضی از کتب

ودر آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان مضایق و نایبهای الهی و در مضایق و احوال انسانی

وَمَا يَنْفَعُ الْفُلَانُ وَكَذَلِكَ قَالَ سَفَهَانِدٌ وَادَّكَرُوا اللَّهَ وَاتَّبَعُوا مَعْدُونَاتِ الْفُجُورِ

در باب صحبت و ملاقات و دوستی و سیرت این دو دود

که خدا را در دنیا نمی بیند خدا یعنی او را دیده و بوده است لم یجد روحه و الله فی آیه

و باید که خدا را در روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشه چپ

یابان که کاشتر و کوفند و نبات و در احاطه معینه سادات از ائمه صلوات الله علیه

که امام معاضات ده روز اقل ماه ذی الحجه را در آنجا که خواهد بود

منقول که عاقل و عاقلین هر دو را در این کتاب از حدیث رسول صلی الله علیه و آله

سَمَوَاتٍ لَهُ كُلٌّ جَهَنَّمَ دَرَجَتَيْنِ وَهُوَ يَكْفِي عَذَابَ ثَوَابِتٍ

و چون اتمام داخل میشد سخاوت و نایب انصاف عظیم و عبادت کرمند و بسند معتبر

منقول از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که می‌دوم امام محمد باقر علیه السلام را می‌گفت

افرنندگرای التمدد است دهها و اذنه الحی که بنامه ۱۱

چند روز بعد از آنکه او را در آنجا آوردند و از او پرسیدند که

حسن قدس مہربان پیر سون حمد و سون فل هو الله احد و این ابتدا بخوان

وَأَعَدْنَا مَوْسَى ثَلَاثَ لَيَالٍ وَآمَنَّا بِهَا بِعِشْرَةِ مِائَاتٍ وَرَبِّهِ أَرْبَعُونَ لَيْلَةً وَقَالَ

11

مُوسَى لَأَجِبْهُ هُوَذَا خُفِّينِي فِي هَذِهِ لَأَسْلُكَنَّكَ فِيهَا ۖ يَا جِبْرِيلُ

رحمہ و بیع سید المفیدین چون

باجای

در جواب حج شریف خواهی بود هر چند حج نفی و دنیا اولی الحاح و دنیا رکت و دنیا

و آمدند است که حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام را از غایت عاقبت ارشاد فرمود:

در این کتاب که در این باب است و در این باب است و در این باب است

وَحَدَّثَنَا مِنَ الذُّنُوبِ بِأَعْلَامِ الْعُيُوبِ وَأَوْجِبَ كُنَا فِيهَا إِذَا خَلَوْدُ اللَّهِ
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَكُنْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا لَا عَقْرَةَ وَلَا كَمَا لَا عَقْرَةَ وَلَا
 ذَنْبًا لَا عَقْرَةَ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَذِنَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ جَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا
 نَهَلْنَاهَا وَبَرَّيْنَاهَا أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ خَيْرٌ اللَّهُ بِأَعْلَامِ الْخُفَايَا بِأَرْحَمِ الْعَبْرَاتِ
 يَا يُحْيَا لَدَعُولِ يَا رَبِّ لَا تَرْسِيقَ الْقُبُورِ يَا شَرَّ لَكُنْ شَاةً عَلَيْهِ الْأَمْوَالُ حِلَّ طَلْعِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجَعَلْنَا فِيهَا مِنْ عَقْلَانِكَ وَطَلْفَانِكَ مِنَ الشَّارِ وَالْفَارِ مِنْ يَحْيَاكَ
 النَّاجِيَيْنِ مِنْ يَحْيَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَبْلُغَا
 وَشَخِيعَتِهِ وَبَدَنَ طَاوِيسَ عَقْبَتِهِ لِمَا مُحَمَّدٌ بِالْوَحْلَةِ السَّلَامِ رَوَّاهُ كَرَاهِيَةً جَبْرِيَلُ أَنْ
 جَابَ خَدَا وَنَجِيلُ بَرِيٍّ حُفْنِ عَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ نَجِي دُعَاهُ بِهَذَا وَكَتَبَ عَيْسَى بْنُ جَدِّ عَالٍ
 دَرْدَمَ أَوَّلَ مَاءٍ دَعَا يَحْيَا يَحْيَا بَدْرِيَّةً مَسِيحَ عِبَادَتِي سَنَدُ
 حَقِّ نَعَالِي بِمُحِبِّ بَرِيَّتِ أَنْ عِبَادَتِي كَدَدَنْ دَرْدَمَ دَهْ أَقَا
 أَتَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ لَهُ الْخَيْرُ وَهُوَ
 دَعَايَ بِمُحِبِّ بَرِيَّتِ صَدَقَ كَرَمُهُ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ خَيْرٌ اللَّهُ بِأَعْلَامِ الْعُيُوبِ وَأَوْجِبَ كُنَا فِيهَا إِذَا خَلَوْدُ اللَّهِ
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَكُنْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا لَا عَقْرَةَ وَلَا كَمَا لَا عَقْرَةَ وَلَا
 ذَنْبًا لَا عَقْرَةَ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَذِنَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ جَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا
 نَهَلْنَاهَا وَبَرَّيْنَاهَا أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ خَيْرٌ اللَّهُ بِأَعْلَامِ الْخُفَايَا بِأَرْحَمِ الْعَبْرَاتِ
 يَا يُحْيَا لَدَعُولِ يَا رَبِّ لَا تَرْسِيقَ الْقُبُورِ يَا شَرَّ لَكُنْ شَاةً عَلَيْهِ الْأَمْوَالُ حِلَّ طَلْعِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجَعَلْنَا فِيهَا مِنْ عَقْلَانِكَ وَطَلْفَانِكَ مِنَ الشَّارِ وَالْفَارِ مِنْ يَحْيَاكَ
 النَّاجِيَيْنِ مِنْ يَحْيَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَبْلُغَا
 وَشَخِيعَتِهِ وَبَدَنَ طَاوِيسَ عَقْبَتِهِ لِمَا مُحَمَّدٌ بِالْوَحْلَةِ السَّلَامِ رَوَّاهُ كَرَاهِيَةً جَبْرِيَلُ أَنْ
 جَابَ خَدَا وَنَجِيلُ بَرِيٍّ حُفْنِ عَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ نَجِي دُعَاهُ بِهَذَا وَكَتَبَ عَيْسَى بْنُ جَدِّ عَالٍ
 دَرْدَمَ أَوَّلَ مَاءٍ دَعَا يَحْيَا يَحْيَا بَدْرِيَّةً مَسِيحَ عِبَادَتِي سَنَدُ
 حَقِّ نَعَالِي بِمُحِبِّ بَرِيَّتِ أَنْ عِبَادَتِي كَدَدَنْ دَرْدَمَ دَهْ أَقَا
 أَتَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ لَهُ الْخَيْرُ وَهُوَ
 دَعَايَ بِمُحِبِّ بَرِيَّتِ صَدَقَ كَرَمُهُ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ دَرْدَمَ كَرَمِهِ

گفت که ای جبرئیل یا ملائکه صلوات بر غیرتین جبرئیل گفت هر که ایمان آورد
 با غیرتین از جناب خدا آورده اند و تقییرند و شد شریعت ایشان را و ثواب غیرتین
 عطا میفرماید و هر که دعای چهارصد مرتبه بخواند غار استقبال نماید و ملائکه بالا ببرد
 خوشای از جنات را کند و یوسف که پسر اید عاریت و هر که زانند انظر جنت بر او کند هر که
 و بد عاقبت تنه بر حضرت علی که پسر اید ثواب غایب جنت جبرئیل که انداخت
 و خالق که مراد است نداده است که ثواب از آنکه بگوید که هر روز مریدان را پند دارد
 و در مرتبه بخواند و در جنت که عمل با نیت است که باشد اگر هر روز مریدان را پند بخواند
 و شیخ و ابن بابویه و ابن ابی عمیر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که
 هر که در هر روز اول روزی از آنکه از طهارت ازاده مرتبه بخواند خوشای عطا کند او را و هر که
 در جبهه در پیشان سر و پدید و با حق و از آنکه صد و جبهه نادر جبهه در کمر و بدین راه باشد و ثواب
 سوار که ثواب در هر جبهه شری بوده باشد و از آنکه شری و یا شادان یک جوهر که در آن فضل
 باشد و در هر شهر از آنکه از انواع جواهر و غرضها و خانه ها و نیکوکاران و در دنیا و آخرتها
 و کربها و سودها و غایبها و شکاها و زدها و زورها و خفاها بوده باشد که وصف کند قادر
 بر وصف آنها باشد و چون از قبر برود آید از هر وی بدن از وی طالع باشد و بیاد بخاند
 بوی از عشاء و از ملک و از شرف و جناب ذات و جیبا و دانه و دندان او را بدید و ثواب
 و ثواب است شود او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشهری رسد که پسر تین
 یا حق است باشد و اندرون از آنکه بر جسدش و عدالتش بوده باشد و هر که خوشای در جنت
 خلقت کرده است پس با کعبه بلکه ابدیت خدا میداند که این شهر است که پند و شاکه پند کند
 ملائکه چندیم که خانه بودیم در دنیا که از طهارت ازاده و در پناه و این شهر را پند در اوست
 از غنیمت های الهی که ثواب ثواب بر خواندن آنکه از آنکه پند از آنکه پند از آنکه پند از آنکه پند

در جوار رحمت الهی خواهی بود در دارالسلام و ملائکه و غنی و مکر و در دنیا نجات و غنیمت
 و رحمتها بخند و هر که از تو منقطع یک کرد و در طهارت است
 لا اله الا الله عدد الکتاب و الذمیر لا اله الا الله عدد اقوال الجور
بیت نما که روزی بشماره شد روز نه بیت نما در پیشان سر و پدید
 لا اله الا الله و رحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الثواب
بیت نما در پیشان سر و پدید روز نه بیت نما در پیشان سر و پدید
 و الخ لا اله الا الله عدد الکفر و الابرار لا اله الا الله عدد الحی و الممیت
بیت نما در پیشان سر و پدید روز نه بیت نما در پیشان سر و پدید
 لا اله الا الله عدد الخ العیون لا اله الا الله و اللیل اذا عرس الخ
بیت نما در پیشان سر و پدید روز نه بیت نما در پیشان سر و پدید
 اذا کثر لا اله الا الله عدد الزیاح فی البر و البحر لا اله الا الله
بیت نما در پیشان سر و پدید روز نه بیت نما در پیشان سر و پدید
 من الیوم الی یوم یفج فی الصور و از بعضی روایات سفارش میشود که یک مرتبه از آنکه
از آن روز تا روز دیگر *بیت نما در پیشان سر و پدید* *بیت نما در پیشان سر و پدید* *بیت نما در پیشان سر و پدید*
 توبه و روز عفات روز توبه روز هفتم ذی الحجه و روز بیاد و ابن بابویه
 از حضرت امام موسی علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود
 خوشای بر کنهات از روزها چهار روز از جمعه و روز توبه و روز عفره و روز عید
 قربان و ایضا از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روزی در کعبه که آنکه
 و شب عفره از پناه است که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که در شب عفره
 مستحاکم و یک که است را بعلت دیر آید هر صد و هشتاد سال عبادت دارد و از آنکه

فَقُلْنَا إِنَّكَ أَنْتَ دَعَاكَ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بُحَانُكَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ كَلِمَةً نَبِيًّا مُرَدًّا
 لَا تَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبَ لَهُ وَجَبَّتْ لَهُ الْعِصْمُ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
 بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ
 وَيَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَاوُدُ وَخَرَجْتَ مِنْ أَجْدَا مَعْقَرَةٍ لَهُ ذَنْبُهُ وَ
 رَأَيْنَاهُ بَرًّا مَرَّةً خَوَّلَهُ دَاوُدَ وَرَأَيْنَاهُ سَمِيحًا بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ
 يَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ أَمْرًا وَفُوعُونَ أَذْفَانِ رَبِّكَ لِيُعَذِّبَكَ
 بِأَمْرٍ أَنْ يَمُرَّ فَخَوَّلَهُ آدَمُ بْنُ أَرْحَمُونَ سَكَنَ مَرْكُوفٍ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ
 فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجَّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُمَا
 بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ
 دُعَاءَهُمَا وَيَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ إِذْ حَلَّ بِأَسْبَلَةٍ مُعَاوَنَةٍ وَأَبَتْ لَهُ لَقْلَقُهُ
 وَنَحْنُ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ
 وَمِنْهُمْ مَعَهُمْ رَمَاهُمْ مِنْ عِنْدِكَ وَذَكَرْ لِلْعَالَمِينَ وَيَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ
 أَيُّوبُ وَابْتَلَوهُ بِوَدَدٍ عَلَيْهِ بَصَرٌ وَقَدْ عَيْتُهُ يُوسُفُ وَجَعَلَ شَمْلَهُ وَيَا إِبْرَاهِيمَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمٌ وَقَوَّيْتُمْ لَهُ مَلِكًا لَا يَبْتَغِي جَدًّا زَيْعًا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ
 بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ
 وَيَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي سَخَّرْنَا لَهُ الْبَرَّ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَذْفَانِ الْعَالَمِ
 وَنَحْنُ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ

سُحَّانَ الَّذِي اسْتَدَى بِعَبْدِهِ الْبَلَغِينَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَشْجَفِ وَقَوْلُهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ كَلِمَةً نَبِيًّا مُرَدًّا
 سُحَّانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّبِينَ وَإِنَّا إِلَى الشَّيْءِ الْمَفْعُولُونَ وَإِبْرَاهِيمَ
 الَّذِي سَخَّرْنَا لِيَمَّ يَخْلُوكَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيَا إِبْرَاهِيمَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ آدَمُ مَعْقَرَةٍ لَهُ ذَنْبُهُ وَنَسَكْنَهُ جَنَّاتٍ وَأَنَّا لَكُمُ الْغُلَّامُ الْعَظِيمُ وَنَجَّى
 مُحَمَّدًا مِنَ الشَّيْطَانِ وَنَجَّى إِبْرَاهِيمَ وَخَوَّلَهُ يَوْمَ الْفَضَاءِ وَنَجَّى الْوَارِثَ الْخَالِثَ
 وَالصَّغِيرَ إِذْ أُشْرِفَ وَنَجَّى الْفَلَمَ وَمَا جَرَى الْوَجْهِ وَمَا أَصْحَى فِي الْإِيمَانِ الَّذِي
 كُنْتُمْ عَلَى سَوَادٍ قَرِيبَةٍ لَخَلْفِكَ الْخَلْفُ وَالْذَنْبُ وَالشُّعْرُ وَالْفُجْرُ بِالْفِعَالِ
 وَأَنَّهُ هَذَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّهُ مَدْعَا عَبْدُ وَرَسُولُهُ
 وَأَنَّكَ يَا إِبْرَاهِيمَ أَخْرَجْتُمْ فِي نَزَائِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتُمْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
 لَمْ يَطْلُغْ عَلَيْهِ أَجْدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَجِدٌ مُصْطَفًى
 وَنَحْنُ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَرَبِّكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ

اسئلك يا حي الذي شققت به الحاد وفامت به الحيال واختلفت به الكتل
 والنفاد ويحيي السبع المشايخ الفراز العظيم ويحيي الصلح الكائين ويحيي له
 وادركت وسمعت ويحيي الكونين موسى واخيل عيسى زبور داود وقواز محمد
 سلك الله عليه واله وعلى جميع الرسل والاولياء ائمتنا في شلتك بموتك
 المنجاين التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك
 يا حي الذي خلق ملك الموت ليقض الارواح واسئلك يا حي الذي كتب على ورق
 الزبور فخصعت انزل ان ليك الورقة ههنا باناركون في ذر او سألنا واسئلك يا حي
 الذي كتبته على سائر الورق والجعد والكرانه بالامر لا يحييه سائل ولا يقضه نائل
 يا حي الذي شئت واليه يلجأ اسئلك بمعافاة الغريم عن ذنبك ومنتهى التوبة عن ذنبك
 واسئلك لاصطفاك وجديك الاعلى وكما انك لنا ما في العلم اللهم رب الارواح
 واسئلك يا حي الذي شققت به الحاد وفامت به الحيال واختلفت به الكتل
 والنفاد ويحيي السبع المشايخ الفراز العظيم ويحيي الصلح الكائين ويحيي له
 وادركت وسمعت ويحيي الكونين موسى واخيل عيسى زبور داود وقواز محمد
 سلك الله عليه واله وعلى جميع الرسل والاولياء ائمتنا في شلتك بموتك
 المنجاين التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك
 يا حي الذي خلق ملك الموت ليقض الارواح واسئلك يا حي الذي كتب على ورق
 الزبور فخصعت انزل ان ليك الورقة ههنا باناركون في ذر او سألنا واسئلك يا حي
 الذي كتبته على سائر الورق والجعد والكرانه بالامر لا يحييه سائل ولا يقضه نائل
 يا حي الذي شئت واليه يلجأ اسئلك بمعافاة الغريم عن ذنبك ومنتهى التوبة عن ذنبك
 واسئلك لاصطفاك وجديك الاعلى وكما انك لنا ما في العلم اللهم رب الارواح

والقهار وما اظلمت ولا اشرق ما اظلمت واشتال جن وما اظلمت والجار وما
 جرت ويحيي كل حي فموتك حي ويحيي الملكة المفضلة والرواحين والكونين
 واسئلك يا حي الذي شققت به الحاد وفامت به الحيال واختلفت به الكتل
 والنفاد ويحيي السبع المشايخ الفراز العظيم ويحيي الصلح الكائين ويحيي له
 وادركت وسمعت ويحيي الكونين موسى واخيل عيسى زبور داود وقواز محمد
 سلك الله عليه واله وعلى جميع الرسل والاولياء ائمتنا في شلتك بموتك
 المنجاين التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك
 يا حي الذي خلق ملك الموت ليقض الارواح واسئلك يا حي الذي كتب على ورق
 الزبور فخصعت انزل ان ليك الورقة ههنا باناركون في ذر او سألنا واسئلك يا حي
 الذي كتبته على سائر الورق والجعد والكرانه بالامر لا يحييه سائل ولا يقضه نائل
 يا حي الذي شئت واليه يلجأ اسئلك بمعافاة الغريم عن ذنبك ومنتهى التوبة عن ذنبك
 واسئلك لاصطفاك وجديك الاعلى وكما انك لنا ما في العلم اللهم رب الارواح
 واسئلك يا حي الذي شققت به الحاد وفامت به الحيال واختلفت به الكتل
 والنفاد ويحيي السبع المشايخ الفراز العظيم ويحيي الصلح الكائين ويحيي له
 وادركت وسمعت ويحيي الكونين موسى واخيل عيسى زبور داود وقواز محمد
 سلك الله عليه واله وعلى جميع الرسل والاولياء ائمتنا في شلتك بموتك
 المنجاين التي كانت بينك وبين موسى بن عمران فوق جبل طور سيناء واسئلك
 يا حي الذي خلق ملك الموت ليقض الارواح واسئلك يا حي الذي كتب على ورق
 الزبور فخصعت انزل ان ليك الورقة ههنا باناركون في ذر او سألنا واسئلك يا حي
 الذي كتبته على سائر الورق والجعد والكرانه بالامر لا يحييه سائل ولا يقضه نائل
 يا حي الذي شئت واليه يلجأ اسئلك بمعافاة الغريم عن ذنبك ومنتهى التوبة عن ذنبك
 واسئلك لاصطفاك وجديك الاعلى وكما انك لنا ما في العلم اللهم رب الارواح

حق تعالی از برای او ثواب دو فرسخ و دو فرسخ معقول و فرار حجاج که با پیغمبر می
باشد یا امام عادل را و کف بجای ثواب و قوف عرفات حضرت از روی غضب در وی
نظر کرد و فرمود که بد رست که بدن مؤمن چون در بقعه خضره قبر حضرت حاضر شود و در روز
قربان عمل کند و توبه نبارت شود و هرگاه که برپیدارد ثواب یک حج و عمره برای او و پسندید
دیگر فرمود که در روز عرفه و غایتی آن نظر بر من بود و ظاهر حضرت امام حسین علیه السلام میگفت
و حکایات ایشان را میزد و حاجات ایشان را میآورد و بعد از آن موجه اهل عرفات میکرد
و هرگاه که در میان نوار حضرت حرامزاده و فرزند نهانیت و در میان اهل عرفات هست که
توفیق هیچیک از اینها را نیافته باشد باید که در ساهر بلا عمل بکند و در جمیع مؤمنان حاضر شود
و زبانت آنحضرت بکشد و اگر در ایام بلندی یا چهلگی شده باشد بهضرت بر مشغول شوند و ثواب
مشغول ذکر و دعا باشند و در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
منقول است و احادیث در باب روزه و زعفران مختلف و اکثر علما جمیع ساز الحاح باین روش
کرده اند که اگر اشتباهی در نماز باشد و او را از دعا کردن سبب گردد سخت و آلا که مکرر
یعنی ثواب کثرات و در روایتی واقع شده است که روز عرفه برابر است با روز یکم و اگر اینها
در نماز باشد یا با روزه نماز صحت شود روزه نکرستن بهضرات و از حضرت صادق علیه
منقول است که هر که در روز عرفه بر آن موجه دعا شود و در رکعت نماز بخواند و در بین نماز
واقع گردد کند نزد خدا بگناهان خود و اگر کند بگناهان خود فایز گردد ثواب اهل عرفات و حکایات
کننده و اینها از اسرار است و شیخ مصنف رحمه الله علیه این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده
و گفته است که این نماز مخصوص جمیع است که در اطراف باشند و در عرفات باشند و در حدیث
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون خواهد مشغول دعا شد اول صد مرتبه
الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه

قل هو الله احد و صد مرتبه سون لانا انزلنا و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه
ایة الکرسی بخواند و صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی
محمد و آل محمد بگوید پس مشغول دعا شود و بهضرت ظاهر دعا میخورد که مملات انرا با
خشوع و خضوع و تافت و وقت بخواند که مثلث بر جمیع مطایف با و آخرت و شیخ طوسی رحمه
سید معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
اسیران و سبیه علیهم السلام گفت پیغمبر مرا تعلیم کن دعای روز عرفه را و دعای غیر از آن نیست
لا اله الا الله و صل لاشربک له که الملك و که الحمد یحیی و یسب و یحیی
بیت قرآن که در روز عرفه یک مرتبه برای او قرائت می کنند و در روز عرفه یک مرتبه
و یحیی و هو حی لا یخرب سید الخیر و هو علی کل شیء قدير اللهم لك الحمد كما لا
تقول و یحیی نما قول و قوف ما قول و قوف ما قول الفاتلون اللهم لك
صلوات و تسبیح و تحمید و تهنیت و تبارک و تعالی و تکریم و تمجید و تکرار و تکریم و تکرار و تکریم و تکرار
اینها عودیک من الفقر و من السوء و من الضد و من الشیطان الا من عذرا
برای روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه
الغیر اللهم انی اکتب لک فی الزمان و عودیک من الشیطان و من الشیطان و من الشیطان و من الشیطان
خیر الیکل و خیر الیکل اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصیرتی نوراً
بیت و یکا در روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه و در روز عرفه یک مرتبه

لَهُمْ مِنْ حَتِّكَ غَيْرَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابِي وَتَهْدِي بِنَالِغِ طَائِفَةٍ وَوَسْعٍ وَأَقْلٍ
برای آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 مُؤْتَا مُوفِيَا الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَمْ يَكُنْ مَعْدُومًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِكٌ
و در روز قیامت که هر کس را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 فِي الْمَلِكِ فَضْلًا هُمَا ابْتَدَعَ وَلَا وَاقٍ مِنَ الذَّلِيلِ فَبُرِّدُوا فِيهَا سَمْعٌ سَخَانَةٌ سَخَانًا
در روز قیامت که هر کس را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 بِخَانَةٍ تَوَكَّلَا فِيهَا الْهَيْهَاتَ لَا إِلَهَ لَفَتْنَا وَتَقَطَّرْنَا قَبْضًا زَالَةً لَوْ أَحَدٌ حَقُّ الْإِلَهِ
بخت که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 الْعَمِدَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَمْدًا بَعْدَ الْحَمْدِ
بخت که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 مَلَكُهُ كُنْهِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَكْبَارُ الْمَلَائِكَةِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ خَلِيفَتِهِ مُحَمَّدًا الْكَاشِفِ
فرستادن که هر کس را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 وَإِلَى الطَّاهِرِ الْخَلِيسِ بِشَرِّعِ فَرُودِ الْغَنِيِّ دَرَسَ الْغَنَامِ اللَّهُمَّ لَعَلَّكَ أَشْكَالُ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 كَانِي أَرْكَانٍ وَأَعْدَدِي بَقُولِكَ وَلَا تُقْبَلْ فِي عَصِيكَ وَخَزَلْتُمْ قَسَائِكَ وَبَارَكْتَ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 لَمْ تَقْدِرْ عَلَى أَنْ تَجْعَلْ مَا أَثَرْتُ وَلَا تَأْخِرْ مَا عَمَلْتُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَمَلِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 فِي قَبْرِ بَيْتِي قَلْبِي الْأَخْلَاصِ عَلَى التَّوْفِيقِ جَبَرِي وَالْجَبْرِ فِي بَيْتِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود

وَسَتَعْنِي بِحَوَاجِي اجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي الْوَارِثِينَ مَعْنِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 وَأَرْفَعْنِي فِيهِ مَادِبٍ وَتَارِي وَأَقْرِضْكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُتُبِي اسْتَرْ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 عَوْرَتِي وَاعْفُ عَنِّي خَلِّصْنِي مِنْ خُتْبَاتِ طَائِفَةٍ وَفَكَرْهُنَّ يَا إِلَهِي الدَّجَلِ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 الْغُلِيَانِ الْكَافِرِينَ وَالْأَوَّلِ الْآلِمْ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقَنِي فَجَعَلَنِي سَبْعًا بِسْمِ اللَّهِ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 الْحَمْدُ كَمَا خَلَقَنِي خَيْرًا سَوِيًّا رَحِمَةً وَكَثُرَتْ عَنِّي غِيَابَاتِي عَمَّا بَرَأْتَنِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 رَبِّ عَمَّا أَتَشَاءُ فَخَسِّنْ سُورَتِي يَا رَبِّ عَمَّا اخْتَبَرْتُ فِي قَبْرِ غَائِقِي رَبِّ عَمَّا
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 كَلَّكُنِي وَوَقَّعْتَنِي رَبِّ عَمَّا أَغْنَيْتَنِي عَلَى قَهْدِي رَبِّ عَمَّا أَوْشَيْتَنِي وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ لِيَنْقِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 وَأَعْلَيْتَنِي رَبِّ عَمَّا أَلْعَبْتَنِي بِسِقَتِي رَبِّ عَمَّا اغْتَبَيْتَنِي وَأَقْبَلْتَنِي رَبِّ عَمَّا اعْتَنَيْتَنِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 وَعَزَّزْتَنِي رَبِّ عَمَّا أَلْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِ الصَّافِي وَبَسَرْتَنِي بِفِرْعَوْنِكَ لَكَانِي
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود
 سَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمِدْ عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَصُرُوفِ الْأَبَاءِ وَالْأَبْنَاءِ
و آن که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود و اگر کسی را که از این عذاب دور شود

إِنِّي لَكُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِمَا مَلَكَتْ يَدَاكِ وَأُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ

ای مریم ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسَاقُطُ فِي كِتَابِنَا فَادْبُرْ لَنَا

ای زکریا ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَتَدَّاهُوا بِالنَّمْلِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

الَّذِي لَا يَنْفَعُ أَبَدًا يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

بَعْدَ الْعُودِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

فَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

إِنَّهُ لَعَلَّكَ تَمُوتُ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَدْعُوهُ وَابْتَغِ الْوَعْدَ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسَاقُطُ فِي كِتَابِنَا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

فَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

فَاتَّبِعْنَاهُمْ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْنِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

بَدَىٰ لَكُمْ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

طُولِ الْحُجُودِ وَتَدَّاهُوا بِالنَّمْلِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

وَنَادَاهُ وَكَلَّمَهُ لَمْ يَكُنِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

بِالْحَقِّ حِينَ لَا يَجِيءُ الْوَقْتُ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

شُكْرِي فَلَمْ يَجْعَلْ لِي فِتْنَةً يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَجْعَلُنِي يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

لَعَنَهُ عِنْدَ الْخَلْقِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

وَعَزَّ بِالنَّمْلِ يَأْمُرُكَ رَبُّكَ بِاتِّقَاءِ آلِ زَكَرِيَّا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسَاقُطُ فِي كِتَابِنَا

ای که از شماست از عیال خود ای که از شماست از عیال خود

فَعَرَفَنِي وَوَجِدًا فَكَشَرْتَنِي وَغَابًا فَزِدْتَنِي وَمُفْلًا فَاعْتَنَانِي وَمُسْتَحْصِرًا فَصَوَّرْتَنِي
 وَعَيْنًا فَاهْلًا بِسُلْبِي فَانْكَرْتَنِي عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ اَفَلَكَ
 عَشْرَتِي وَفَقَّرْتَنِي كَرْبِي فِي الْجَابِ عِوَضًا وَتَرَعَوْتُ وَعَمَرْتُ ذُنُوبِي بِلَغْنِ طَلْعِي
 وَنَصَرْتَنِي عَلَى عَدُوِّي اِنْ اَعْدَلْتَنِي وَفَتَنْتَنِي وَكَرَّوْتُ مَحَلَّكَ لَا اُحِبُّهَا يَا مَوْلَانِي
 اَنْتَ الَّذِي لَحَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَلْحَمَّكَ اَنْتَ الَّذِي اَفْلَحْتَ اَنْتَ الَّذِي مَسَّكَ اَنْتَ الَّذِي
 اَكَلْتَ اَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ اَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَخْتِمْتَ
 اَنْتَ الَّذِي اَفْتَحْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْتَحْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْتَحْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْتَحْتَ اَنْتَ الَّذِي
 مَدَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ اَنْتَ الَّذِي سَرَبْتَ اَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْلَحْتَ
 اَنْتَ الَّذِي مَسَّكَ اَنْتَ الَّذِي اَعْدَدْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْتَنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ
 اَنْتَ الَّذِي اَيْدَكَ اَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ اَنْتَ الَّذِي شَفَعْتَ اَنْتَ الَّذِي طَافَكَ اَنْتَ الَّذِي
 نَوَى اَنْتَ الَّذِي فَوَّضْتَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ

اَكُنْتُ تَبَارَكْتَ رَبِّي وَفَلَا يَنْفَكُ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاسْمًا اَنَا يَا اَلْهِ
 الْمَعْرُوفُ بِذُنُوبِكَ عَفْرًا اَنَا الَّذِي اَسْلَمْتُ اَنَا الَّذِي اَخْلَصْتُ اَنَا الَّذِي اَعْتَمَلْتُ
 اَنَا الَّذِي هَمَلْتُ اَنَا الَّذِي قَسَمْتُ اَنَا الَّذِي سَمِعْتُ اَنَا الَّذِي اَعْتَمَلْتُ اَنَا الَّذِي
 تَعَمَلْتُ اَنَا الَّذِي وَعَدْتُ اَنَا الَّذِي اَخْلَفْتُ اَنَا الَّذِي نَكَحْتُ اَنَا الَّذِي اَفْشَرْتُ
 اَنَا يَا اَلْهِ اَعْرِفْ بَيْنِي وَعِنْدِي اَبُو ذُنُوبِي عَفْرًا يَا مَنْ لَا نُصْرَةَ ذُنُوبِي
 عِيَادِهِ وَهُوَ اَعْلَى عَرِطَانِهِمْ وَالْمَوْفِقُ مَعْلَمُهُمْ صَالِحًا يَعْزِزُهُ وَيَرْحَمُهُ
 فَلَكَ الْحَمْدُ اَلْهِ اَمْرِي عَصَمْتُكَ وَنَهَيْتَنِي عَنْ تَكْبِيرِ نَهْيِكَ فَاجْعَلْ لِي ذَابِرًا وَفِي
 قَاعِ عَذَابٍ وَلَا ذَا فَوْفٍ فَاصْفِرْ فَايْ شَيْءٍ اَسْتَقْبَلَكَ يَا مَوْلَايَ اَلْبَسْنِي اَمْ يَصْرِي لِي
 يَلِيَا اَمْ يَدِي اَمْ يَرْجُلِي اَلْهِ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ اَنْتَ الَّذِي اَمَرَ
 الْحُجَّةُ وَالسَّيْلُ اَلْهِ اَمْرِي سَرَفِي مِنَ الْاَلَاءِ وَالْاَمَانِ اَنْ يَرْجُو فِي رَمَزِ الْعِشَاءِ

يَحْكُمُ وَأَنْتَ لَا تَحْكُمُ إِنَّكَ لَدَىٰ لَافِظٍ لِّمَا وَسَعْتَ وَلَا فَاضِعٍ
لِّمَا رَفَعْتَ الدِّمَىٰ شَيْءَ كُلِّ شَيْءٍ يَحْكُمُكَ وَأَحْبَبَ كُلِّ شَيْءٍ لِّعِيَاكَ

وَأَبْرَأْتُ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَأَلْبَسْتُكَ ثِيَابِي لِيُعْلَمَ أَنَّكَ
مَرْجِعُ رَأْيِي وَنَافِذُ قَوْلِي

الَّذِي لَا يُخْلِقُ هَآرِبًا وَلَا يَرْفَعُ صَرْعًا وَلَا يُنْقِضُ قِيْلًا كَأَنَّهُ عُلُوٌّ مُّشْتَرِكٌ

وَمَلِكٌ مُّسَدِّدٌ وَمُجِبُّ كَيْدٍ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّكْرِمٌ
 اَلَمْ تَرَ اَنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ اَنِ اتَّبِعْنِي اَوْبِتُوا اَمْرِي

وَمَا تُخْفِ الصُّدُورُ وَلَعَلَّكُمْ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَضَعُ وَمَا تَعْضُ الْأَرْحَامُ وَمَا

وَبَدَأَ بِكُتُبِهِ رُسُلًا وَلَهُ الْفُتُوحُ أُولَئِكَ كُتُبُ الْبُحُورِ

عَاذُكَ اَنْ اُذِي لَاشْغَلَكَ مَا فَوْقَ رَاْسِكَ غَمٌّ اَوْ حُوزَانُكَ وَلَا شَغْلَكَ

[illegible]

لَا كُنَّا فِيْهِ فَاذْكُرْ اِلٰهَكَ اَنْتَ اِلٰهِيْ

نصف پل در روز کلاش در آن کشته مرگ است و هر چند است و در یکست و هر چند در روز

أَتَيْتُكَ مَلِكُ الْمُلُوكِ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْدَدْتُ الْأَرْبَابَ لِيُغْنِيَنَّكَ وَأَنْتَ

الدَّيْنِ خَضِرَتْ كُلُّ شَيْءٍ بِقَوْلِكَ وَعَلَاوَتْ كُلُّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ إِنَّكَ الَّذِي لَا يَسْخَطُ
أَمْرٌ عَلَى مَخْرُوجٍ نَهْجًا فِيهِ دُرٌّ مَخْرُوجًا خَشِيعَةً إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

کَنْهٌ وَصِفٌ وَلَا تَنْهَى لِمَا عِنْدَكَ أَنْ لَذَى لَا يَصِفُ وَلَا يَصِفُونَ عَطَشَكَ
 ربه کانه و صيف و نهی از آنچه در نزد تو است که لذت بخش است و وصف کننده تشنه را تشنه نگه میدارند

وَلَا يَسْتَطِيعُ لَمَّا بَلَغَ الْحَوْلَ أَنْ يَشْفَا لِيَا فِي الصُّدُورِ وَهَدَىٰ وَرَحِمَهُ

لِوَيْسَرَ الَّذِي لَا يَجْعَلُكَ سَائِلًا وَلَا يَفْضَحُ نَائِلًا وَلَا يَبْلُغُ مَدًّا

مَادِحٌ وَلَا فَائِلٌ أَتَى الْكَارِ مُبْلِكٌ كُلُّ شَيْءٍ وَالْمَكُونُ الْكَاشِ وَالْكَائِ

تَعْبُدُكُمُ إِنِّي أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدُهُمْ يَخَذُ بِأُخْبَتِهِ وَلَا أُولَئِكَ التَّائِبُونَ وَهُمْ فِيهِمْ وَلَكِنَّ الْأَرَضُونَ

فَمَقِّنْ لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَيْنَ الثَّمَرِ حَسْبُ كُلِّ شَيْءٍ وَأَخْلَكَ بِهِ عَلَاوَاتٍ

نَزِيدٌ فِي الْجَنَّةِ أَشَدُّ وَأَنْتَ لَا تَسْلَمُ عَمَّا تَفْعَلُ وَفَمَّا يَسْلُو وَفَأَنْتَ تَفْعَلُ لِمَا

الحمد وسنته الحمد وفي التمدد غير الحمد قدیم الحمد الحمد لله الذي كان
 عرشه على الماء حين لا تمس بقعة ولا تفسد ليرة ولا تخرق جرح ولا ياب
 نذري ولا سما مبتدئه ولا أرض مدحبه ولا ليل مجوف ولا نهار يكر
 ولا غنم تدبع ولا صوت يسمع ولا جبل مرتفع ولا حجاب يثقب ولا ان
 ميز ولا حجر ممدود ولا ملك كرم ولا شيطان دجيم ولا ظل ممدود
 ولا نبي ممدود الحمد لله الذي استجد الى من استجد من اهل عايد الحمد
 على ما لا يملك من نوافله الذي فاق مدح الماد حبر ما شير حامد وعدا
 الواصفين فينه جلاله هو اهل لكل حمد ومنه كل عجب وقاض
 كل حاجه الواحد الذي لا تبدل له الملك الذي لا نوال له القيع الذي
 ليس فوقه ناظر ذو البغفر والرحمة المحمود ليدل نواله العبوديه حلالا
 نبت على الارضه

المدد كونه الحمد الامانة ليعتقوا اصيله المرحوب اليه في تمام المواهب
 من خزائنه العظيم الثنا الصديق في سلطانه اعل في مكانه المحسن
 في استنائه الجواد في قواصده الحمد لله باري خلقه الخلاقين بعلمه ومصور
 اجساد العباد ببدنه وغايف صور من خلقه من خلقه ونافخ الادواح
 في خلقه بعلمه وعلمه من جلاله اسماءه ومدبر خلقه القواث
 والارض بعظمته فوق الاطلس وقهر الملوك بجزيرة الجبار الاعلى المعبود
 في سلطانه المليك بوقته المتعالي في ذوق الشدائي من كل شيء في انصافه الذي
 نفذ بصير في خلقه وحاربا لا ينقاد بغيره الحمد لله الحمد الى سيد
 القوي الشهدا المبدئي المعبد الفعالي لا يبريد الحمد لله من لا ياب كل شيء
 الكرات وموالات الحمد لله في كل جانب وفي كل ماز وفي كل اوان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُتَنَبَّأُ مِنْ دُونِهِ وَلَا يُحِيطُ مِنْ عَمَائِهِ وَلَا يَدُلُّ مِنْ مَلَأِهِ
 الَّذِي يَجْزِي الْأَحْسَنَ حَسَنًا وَبِالْأَيْسَرِ بَخَاءً الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَلِيمُ
 فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلُ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مَشْقِي
 وَتِلْكَ دُرُبَائِهِ يُرِيدُ فِي خَلْقِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُجَّانَ
 اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسُجَّانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَحِينَ تُظْهِرُونَ وَسُجَّانَ اللَّهِ نَاءَ اللَّيْلِ وَطَرَا
 النَّهَارِ وَسُجَّانَ اللَّهِ الْعُتُودِ وَالْأَصَالِ وَسُجَّانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ عَظِيمِ
 بِصِفَتِهِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَمَا جِئْتُ بِنَا وَكَأَيُّهُ

حَمْدًا كَثِيرًا لِيَتَبَيَّنَ وَسُجَّانَ اللَّهِ كَمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْئًا وَكَمَا جِئْتُ بِاللَّهِ أَنْ يُنَجِّ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا جِئْتُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَكَمَا جِئْتُ بِاللَّهِ أَنْ يُجَدَّ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا
 مَلِكُ اللَّهِ شَيْئًا وَكَمَا جِئْتُ بِاللَّهِ أَنْ يُهْلِكَ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا أَكْبَرُ اللَّهُ شَيْئًا وَكَمَا جِئْتُ
 اللَّهُ أَنْ يُكَبِّرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُجَّانَ
 اللَّهُ أَنْ تُسَلِّكَ يَا اللَّهُ يَا مَنْ هُتَ يَا مَنْ تَأْتِيكَ الرِّضَا بِالْمَرْضِيَّةِ الْمَكْنُونِ
 يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَأْتِيكَ الْكِبَرُ بِأَيْدِي اللَّهِ إِنْ أَسْأَلُكَ
 بِمَا تَأْتِيكَ الْعِزَّةُ بِالسَّيْفِ وَأَسْأَلُكَ بِمَا تَأْتِيكَ الثَّانِيَةُ الْكَامِلَةُ الْمَشْهُورَةُ بِاللَّهِ
 وَأَسْأَلُكَ بِمَا تَأْتِيكَ الْإِنْفِاضُ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِمَا تَأْتِيكَ الْإِنْفِاضُ
 دُونَكَ أَحَدٌ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ مِنْكَ يَا حَامِدَتِ أَوْفَى الْعَقْدِ يَا
 أَنْ لَا تُجِيبَ سَأَلَكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِمَا تَأْتِيكَ الْإِنْفِاضُ يَا حَامِدَتِ أَوْفَى الْعَقْدِ

كُنْتُ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ هَمْتُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبَتْهُ وَكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 جَبْرِي غَيْرُكَ يَا اللَّهُ هَمْتُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبَتْهُ وَكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 وَكُلِّ سَلَاةٍ تَخْتَلِكُ بِهَا إِلَى اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ
 الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الَّذِي اسْتَوْثِقَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ بِعَلَى كُنُوتِكَ
 وَهُوَ تَمَكُّ الْفَائِضِ الْكَامِلِ الَّذِي فَضْلُهُ عَلَى جَمِيعِ أَسْمَائِكَ يَا اللَّهُ هَمْتُ
 وَأَسْأَلُكَ بِمَا لَا أَعْلَمُ مَا أَوْفَيْتَهُ لَسْأَلُكَ بِمَا لَا أَعْلَمُ بِمَا لَا أَعْلَمُ
 بِه فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عَنْكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 وَبَنِيكَ وَأَمِينِكَ وَجَبِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَلْفِكَ وَخَاصَتِكَ وَزَيْنَتِكَ
 وَبَنِيكَ وَجَبِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَلْفِكَ وَخَاصَتِكَ وَزَيْنَتِكَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ مُحَمَّدٍ كَافِلِ الْأَرْكَانِ وَالْأَعْلَمِ الْأَعْظَمِ وَالْأَكْبَرِ
 وَأَكْبَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ بَنِيكَ وَرَسُولِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ الْأَكْبَرِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ فِي الْفَتْحِ وَالْمُرْتَكِبِينَ اللَّهُمَّ اعْطِ عَمَلَنَا وَكَفَالَتَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ
 وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالذَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اللَّهُمَّ أَكْرَمُ مَقَامِهِ وَثَقَبُ بَنِيكَ
 وَعَظَمَةُ نَوْدَى وَبَرَهَانُهُ وَبَيْتُهُ وَأَعْلَى كَعْبَةٍ وَأَفْخِ حُجَّتَهُ وَأَطْلِعْ دَعْوَتَهُ
 وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ كَمَا بَلَغَ رَأْيَا لَانِكَ وَنَلَا أَمَانِكَ وَأَمْرًا طَاعَتِكَ وَأَمْرًا
 وَهَمِي عَمْرٍ وَمَعْنِيكَ وَأَنْتَ غَمَامِي فِي سِدْرٍ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهِدِي خَوْفَ الْجَهَادِ
 فَبِكَ وَعَبْدِكَ مُخْلِصًا خَلْقِي لِنَاءِ الْبَقِيَّةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ
 اللَّهُمَّ ائْتِنَا مَقَامًا أَحْمَدُ أَبْغِيهِ عَلَيْهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَالْكَثِيرُ
 وَالْمُرْتَكِبِينَ اللَّهُمَّ اسْتَجْلِبْنَا لِسُنَّتِهِ وَنُفُوزًا عَلَيْنَا بِهْ وَالْعَنَانِي شِعْبَةٍ وَالْخَيْرُ نَا

شَدِيدًا عِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمُسْلِمِينَ ذَلِكُمُ اللَّهُ

حق عقوبت خداوند انعام نیست خداوند را و بر او نیست بازگشت است خدا

رَبِّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَافَ كُلِّ غِيٍّ إِلَّا إِلَهَ الْأَهْوَاءِ فَنُفَعُونَ بَنَاتِكَ

میرزا رفعت صد آفراد احمد بنده هر چهار مت صد ای میراد میرزا رفعت صد آفراد

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمْ

مضافہ کر کے اس کے خاتمہ پر ایک مسطورہ لکھا کہ اس کے بعد اس کے

الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنك وللمؤمنين

...میں سے ...

[illegible]

والمؤمنين ولله اعلم مقيلهم وموئيلهم وانزلنا هذا القرآن

[illegible]

لَرَأَيْتُهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَفِيكَ لَأَمْتَالِ يَضْرِبُهَا لَمَاتُ

و از سید مرعی نواد از منی بخاکش از دست خدای دانی و ستمناخت و برتر نم اندازد ای

لَعَلَّكُمْ تَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةِ

تعلیم بچہوں کو اللہ کی راہ میں ہوا عابد و سید

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَهُ السُّلْطَانُ الْيَوْمَ وَالْآخِرُ لَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ هُوَ الَّذِي هُوَ فِي السَّمَاءِ الْعَلِيِّ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

هو الله الذي له ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم

(Faint handwritten text at the bottom of the page)

مؤمن المومن العزير الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون

کتابخانه امیران کهن علی بابا بهمد خدا در مطهرت کائنات

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى كَسَمِ مَا

ادب خداي افریده هنر بکار و صفت کتبش را در این کتابهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى

در این جهت و ارباب کما درین که در خدمت خداوند

اللَّهُ فَابْذُلُوا كُلُّ الْمُؤْمِنُونَ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْ

حدا سربد افروز خند که در لب
نور که بر روی لب نشانی خورشید است سر او در شکر خورشید

وَكَيْلًا يَمُوتُ ۚ إِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا

لکھنؤ ۱۲/۱۲/۱۳۴۵

مَرْخَلَفَهُ نَزَّلَ مُرْجِيَهُ حَمْدًا لِمَا آتَيْنَا اللَّهَ وَمَا آتَىٰ النَّاسَ

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَيُنَادِيكُمْ أَنْ أَتَوْا بِطُغْيَانٍ

در پس او درویشان شده اند و بجا می آید که در میان او و بجز درویشان و سادات

وما يراد بهم واسمعييل واسحق ويعقوب والاسباط

ایک روز در شام ایام میل ایمنی و عفت و سلامت

وَمَا أَوْثَقُ وَعَلَيَّ وَمَا أَوْثَقُ الشَّيْطَانُ مِنْ رَهْمِهِمْ لَا يَفْقَهُ بَيْنَهُ

و آنچه داده شده مرصع و آنچه داده شده غیر مرصع از جنس ابرو و خردمند که هم با هم یک

مِنْهُمْ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ لَدُنْهُمْ رِجَالًا وَنَاوَرَتْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ لَنَا نَدْعُو

ادبشن باغ فردان اور اکبرن منگہ بنم پروردگار پروردگار پرست بنی ورنق کوز کوزا

[illegible]

من ديوبرها لقد اداها محمد بن ابي عبد الله الذي هداها لهذا

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

کتاب الہندی لولا انہدینا للہ لقد جاءت رسل ربنا بالحق

و چون که در این مورد راه بریم ازین جهت است که

سَلَامٌ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ بِسَلَامٍ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای صاحب دین و امان محمد بن عبد الله بن عبد السلام و نه
یا مولای یا ابا القاسم الحجة بن الحسن صاحب الزمان صل الله علیه

وَعَلَى غَيْرِكَ الظَّاهِرِ الطَّيِّبِ يَا مَوَاتٍ كُونُوا شِفَاءً لِي عِنْدَ اللَّهِ فِي

در دولت آن نوکر بک و پادشاه
ای اهل دین بایسته در دولت که در میان این خدایه

فَالْأَنبَاءُ أَهْلُ الْقُرُونِ مِنْ جَنْبِ الْأَنْبَاءِ وَالْأَنْبَاءُ أَهْلُ الْقُرُونِ مِنْ جَنْبِ الْأَنْبَاءِ

بن اوس بن ابی سلمه بن اول نما داد و از دم از دست و طاعت دلات غنی

یا معاوی بن ابی سفیان و حرب بن جریف و عدو و غیره از او
ایضا یمن من مسلم از آنکه حکم از او پیش گرفته اند که در میان خود

[illegible]

أَتَبِعْتُمْ وَأَتَابَهُمْ وَأَمَلْ مَدْفَعَهُمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِئَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّي شَهِدُكَ وَكَفَيْكَ شَهِيدًا وَشَهِدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَكَفَيْكَ نَبِيًّا

وَالِهُوَ عَلِيٌّ وَالْأَيُّمَةُ مِنْ دُرِّيَّتِهِمَا وَالْثَمَانِيَةُ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَالْأَرْبَعَةُ

الْأَمْلَاقَ خَزَنَةً عَلَيْكَ إِنِّي بَرِيٌّ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَعَلَىٰ أُمَمَيْنِهِ الطَّبِيبُ الطَّاهِرُ مِنْ عَيْبِهِمُ الصَّلَافُ وَالسَّلَامُ لِلَّهِ

وَجَدْتُهُ فِي الْوَادِي مُخَيَّرًا مِّنْ قَوْمٍ لَّا يَخْتَارُونَ
أَقْرَبُ عَنِّي بِصِلَاتِهِ وَصَلَوْا أَهْلَ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا مَدَّ يَدِي إِلَيْهِ مِنْ كُنْ

وَالْمَغْفِرَ لَهُمْ مُتَقَرِّلاً مُسْتَوْفِئاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ عَزِّهِ

وَمَنْ خَشِيَ أَنْ يَمُوتَ وَهُوَ يُؤْمِنُ أَنْ يَكُونَ فِيهِ إِهْلَاقٌ وَلَمْ يُقِرِّ بِمَا يَصَدَّقُ بِالْهُدَىٰ فَعَلَيْهِ إِهْلَاقُ مَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ عِندَ اللَّهِ

[illegible]

وَأَمَّا مَا عَنِتُّمْ وَأَرَادَ أَنْ يُقَاتِلَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ خَائِدُونَ ۝

سَنَارِكَ أَوْ لِيَاثِكَ وَلَا تَزِغْ قَلْبِي بَعْدَ مَا هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ إِذَا رَأَيْتَ بِرَّ مِثْلًا مِثْلًا
وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لَكَ إِذَا رَأَيْتَ بِرَّ مِثْلًا مِثْلًا

طَوِّعَ الشَّيْءَ وَخَاصَّنِي مِنَ الْمَهَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَاصَّنِي مِنَ الشَّيْءِ

خَزِيمَ وَمِنْ السُّلْطَانِ وَجَدَاءَ وَمِنْ الْجَنِّبِ وَأَضْلَاءَ مُحَمَّدٍ

الحَمْدُ لِلَّهِ الْمَقْصُودِ وَالْحُسْنُ لِلْمَنْشُورِ وَتَسْبِيحٌ لِلسَّمَاءِ الْكَافِرِ

سند: دك فضله كونه دكن حسن حسن وكنى ١٥٧١ هـ

بودند بر همه چنین برگه کان بر بسته بود بر همه زلفه در بهر
شیخی محبت یارب یارب یا الله یا الله یا الله یا الله یا رب یا رب یا رب

فرا رسیدن ای روزگار من ای روزگار من ای روزگار من ای خدا ای خدا ای خدا ای روزگار من ای روزگار من
یا ربنا یا سبدها یا سبدها یا مولا یا مولا یا مولا

ای دورکار ای بزرگ ای بزرگ ای آن ای آن ای آن

ای عباد که منبت محمدی را با ای محمد کنی گشت محمد برای او ای وزیر و ای منبت محمد را با ای محمد کنی گشت محمد برای او

اَنْتَ رَبِّيْ وَ اَتَاكَ عِبَادُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ اَللّٰهُمَّ جَبَلُهُ قِفَا

محموداً ولا تجعله في آخر العالم يدنا وأشرنا في صالح دعاؤنا

سنتی و بزرگان دودا آخر عهدی از ما و میرزا که این را دودی می‌نویسد

عند زمزم والمقام اللهم لك الحمد حيث رقت فدايا لعن

شَدِّدْنَا بِرَفِی الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَاصِّ فِي الْأَعْنَافِ وَلَكَ الْحُجْبَةُ

در این کتاب در این کتاب در این کتاب

لَمْ يَجْعَلْنَا زَانِدَةً مُضِلِّينَ وَلَا مَدْعِيَةً شَاكِرِينَ مُرَائِبِينَ وَلَا

مُعَارِضِينَ وَلَا غَنَىٰ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُتَحَرِّضِينَ

اللَّهُمَّ كَمَا بَعَثْنَا هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَيْخٍ زَاهِدٍ وَكَفَّاهِ الْمُبَارَكَ

فَلْيَعْنَا الْآخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا كَثِيرًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

یا رب یا رب یا الله یا الله یا رب یا رب یا الله یا رب یا رب یا الله یا رب یا رب یا الله یا رب یا رب یا الله

ایں روزگار میں ایں روزگار میں ایں خدا ایں خدا ایں روزگار میں ایں روزگار میں ایں خدا ایں خدا

الایک ای ایک ای اے ای اے
صافه و بخت کزانه

فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ

در این مرتبه در این روز در این ماه در این سال
مِنْ خَيْرِ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ غَافِقَةٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ مَغْنَمٍ أَوْ غَنَمٍ

لَا تَارُورْ زَقِّ وَاِسْعِ جَلَالِ بَلْبِ اَوْ تَوْتِرَ نَصُوحِ فَاَجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ

شش بار در فراموشی صلوات بکنند و بگوید یا علی پس مردمان از زبان ایشان

اینکه از بعضی و در اول آن ترجمه شده و در بعضی ضمیمه شده است

خاصه میشود و من قهرا خیمه ندادم ایاقه کشید و اخیمه بکنم حضرت فرمود که من
 گفتم که آنحضرا خدا ادا میکند و بهتر است که در روز عهد یکشد و در روز باز
 و دو از دم نیز میتوان کشید و اگر در می باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشید و بهتر است که
 در دهه ذی الحجه خریدن باشد و مکر و هت قربانی کردن جوانی که در خانه تربیت کرده
 باشند و میباید با شتر یا گاو یا گوسفند یا بز بوده باشد و جوانان که بکر یا قربانی نمی توان
 کرد و اگر شتر باشد میباید چنان تمام داشته باشد یا زباده و اگر گاو یا بز باشد میباید
 یکسال تمام باشد و در سال دوم شدن باشد و اگر در سال تمام داشته باشد بهتر است
 و اگر گوسفند باشد شش ماهه کافیت و اگر هفت ماهه تمام باشد بهتر است و میباید
 نفق و اعضا پیش بوده باشد و گویک چشمه یا هم چشمه بوده باشد و بسیار است
 که راه رفتن بر او شوار باشد و گوشه بریدن باشد و اگر شوشه باشد و جذات باشد
 با کفیت و اگر شوشه نیز باشد بهتر است و میباید که مغز شتر نشکند باشد و اگر پوشتن
 نشکند باشد بهتر است و بهتر است که چهار و بسیار پیچیده باشد و نشت که فریاد باشد
 و باید بسیار راغز باشد که بر کمره اش نشاند و باید که خونی باشد یعنی خصل شتر نیز بریدن
 باشد و مکر و هت اگر خصل شتر را لید باشند و اگر بغیر خصل هم نرسد خصله قربانی است
 که و نشت که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر باشد
 و نشت که خود یکشد و اگر شواند دست بر روی دست صاب بگذارد و مددی کند و باقی
 کشد این که اگر شتر باشد هر که بداند یعنی حربه را مانند گاو یا بز در کوه یا بایر کند و زود
 برده و اگر بعوضان بخشد حرام میشود و واجب است که رو بقبله بنماید از او نام خدا ببرد و
 که او را ایناده بنماید و بقبله و هر دو دستش را از او بر دماند یا بر کمر بگذارد
 و آنکه بفرماید بکند و بکشد و نشت شتر یا پند و سب زدن و شتر فرستادن و اگر گاو یا گوسفند

باین باشد باید که چهار رکعت از هر شب برده یعنی حقوق و دود است بزرگ که در دنیا
 حلقه است که آب و علف از آن است بچونان برده و اگر اینها را شکر حرام میشود و
 که در نماز خواندن و روقت کشیدن چنانکه بیدار بچونان حضرت صادق علیه السلام نقل
 که چون قربانی را بخیر می نوی از بقبله کن و در وقت بخیر بگو و بجهت و بجهت
 لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَيْثُ مَا مِلْنَا وَ مَا
در این روز که در روز عید است و در این روز که در روز عید است
 انَّا نُرِيكَ الْكَافِرِينَ اِنْ صَلَوَتُكَ وَحُبِّي وَمَا لِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا
این روز که در روز عید است و در این روز که در روز عید است
 شَرِّكَ لَهُ وَبِذَلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اَللّهُمَّ مَنِكَ وَلَكَ اَسْتَعِيْزُ بِاللّهِ
این روز که در روز عید است و در این روز که در روز عید است
 و الله اكبر این بخیر بگو و بگو بیدار الله تعالی و فرمود که تا بچند سر شتر بخند
 و خدا بزرگ است و چون بپوش بکند نشت که یک حصه را خود و اهل خانه شتر بخورند و هر
 آنکه خود مانا خوار کند و یک حصه را برای همسایگان بدهد بهتر است و اگر بر شتر
 باشد شتر است و یک حصه را فقرا و سوا کنندگان بدهد و اگر اگر راستند
 کند و تصرف نکند شاید بهتر باشد و نشت که بپوش و بپوش و بپوش و بپوش
 تصدق کند و بقصاب ندهد مگر آنکه قصاب بر شتر باشد و تصدق را بدهد
 و در حدیث صحیح وارد شده است که بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش
 و اگر گوسفند یا بز نشت که بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش
 و عیال خود یکشد کافیت و اگر یک برای خود و یکی برای عیال یکشد بهتر است و اگر
 بعد عیال یکشد و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش و بپوش

باشند بانی کردن خوبت و اگر از برای حضرت رسول و ائمه معصومین صلوات
 الله علیه و آله قربانی کند خدا فراموش و مغفولت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 دو کوفت قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوند این از من و از هر که قربانی
 نکرده از اهل بیت من و قوم فرمودند خداوند این از من و از هر که قربانی کرده
 از امت من و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه هر سال اول یک کوفت قربانی
 میکرد و میفرمود خداوند این از پنج مرتبه یک کوفت که میفرمود یک مرتبه قربانی
 میفرمود و اگر جمعی ظاهر نباشند که هر یک قربانی یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک
 شریک شود تا هفت نفر یک که تا هفت نفر و خولقا ۱ فرموده است که خدا پااد کند
 در ایام معدودات یعنی در روزی که شده شد و در احادیث معتبره مغفولت
 که مراد یک کشتن است در ایام تشریق پس هر که در روزی که تشریق نماز بگوید
 که اول نظر روز عید است و لغزش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها عقیقه عید نما
 که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و شهرها شبای بعضی واجب
 دانسته اند و اقلش بعد از نماز یکشنبه است و اگر مکرر بگوید عید است و بعد از آن
 تا خانه بپزد اگر بگوید خوبت و طریقی بگوید و افسوس است بحسب حاجت

الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر
 الله اكبر الله اكبر لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر
 الله اكبر عظمنا الله اكبر عظمنا الله اكبر عظمنا الله اكبر
 الله اكبر عظمنا الله اكبر عظمنا الله اكبر عظمنا الله اكبر

عالم اقبال در فضایل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر
 عید اهل بیت است و عظیم ترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه

در فضیلت این روز و اعمال آن زیاد از حد و احادیث و در این مقام بحدیست
 اکفایا بنما بدینند و معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام مغفولت که چون روز
 قیامت شود چهار روز از بنده عثر الخیر برسد باز نیست تمام مانند عروسی که او را بخانه
 خانما ببرند روز عید اخیری و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز غدیر و روز
 انما استند ماه باشد در میان شان دکان و از روزی که خولقا ۱ ایام عید غدیر است
 از اثر بخات داد و این روز را روز دانت برای شکر حق تعالی و آن روزی که خدا
 در آن روز کامل کرد ایندین را یا اینکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر
 علیه السلام را نصب کرد بخلاف و فضیلت او را و وحی بودن او را ظاهر کرد ایندین
 پس روزی که خدا این روز را فرمود این روز کامل شدن دینت و روزی که پیغمبر
 برخاسته آمدن شد است و روزی که اعمال شایسته و عوشارال محمد در این روز
 مقبول میشود و این روزی که خولقا ۱ اعمالهای مخالفان و سبب از باطل بگریزند
 مانند دنها که در میان هوا پراکنند میشود و این روزی که خدای عزوجل امر میکند
 جبرئیل را که نصب کند کسی که امت خدا را در برایت المقدس و جبرئیل بر آن
 بالا میرود و ملائکه از جمیع آسمانها تشریف میآورند و شایسته بر خدو
 میکند برای شعیبان امیر المؤمنین و ائمه طاهرين عليهم السلام و دوستان ایشان از
 فرزندان آدم و این روزی که امر میکند خولقا ۱ ملائکه نو پسندگان اعمال را
 که قلم بر اندازد بخان اهل بیت و شعیبان ایشان نامه روز از روز عید غدیر بنویسند
 هیچ خطا و گناه ایشان را برای کسی است محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روزی که
 مخصوص محمد و آل او و شعیبان ایشان گردانند و این روزی که خدا را بگوید انما الله
 که عبادت خدا کند در این روز و توسع دهد روزی را برای عیال خود و برادران مومن و اولاد

میکند انداز آخر حجت هم و این روز است که خدا سعی شیعیان را شکست بخشد یعنی نزد پسر محمد
 و نگاه ایشان را می آید و عمل ایشان را قبول میکند و روز بخت است و روز عطفه است
 و روز پنهان کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روزیت که دعاها در آن
 مستجاب میگردد و روز عید بزرگ است و روز پوشیدن جامه های نیکو است و روز عید است
 کافران و شیعیان امیر المومنین است و روزیت که بنیای صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد
 و روز خوشنویسی است و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیاده
 ثواب است و روز شریعت مؤمنان است و روز سوداگری است و روز دست و پا کردن
 شیعیان است با یکدیگر و روز رسیدن رحمت خدا است و روز ترک کار و کلمات
 و روز عبادت است و روز اخلاص و فرو کردن دوزخ و اوقات پس هر که روز را در این روزها
 فرماید چنانست که ده قیام را اطعام کرده باشد و هر قیامی صد هزار رکعت است و روزیت
 و مبارکجات پس هر مومن که در یک سال اوقات کند چهل و پنج رکعت بگوید الحمد لله الذی جعلنا
من الشیعه یا ابا عبد الله یا امیر المومنین یا ابا عبد الله یا امیر المومنین یا ابا عبد الله یا امیر المومنین
 ستر است که گرداند ما را از آنها که چنانکه زده اند در ولایت و بخت یا دشت مؤمنان است
 علیه السلام و این روز بخت است در روی مؤمنان پس هر که بخت کند در روی برادر مومن
 خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او رحمت و بر او مهر رحمت
 او را و بنا کند بهشت او برای او و قهر عیان از او بدین و روی او از او نانی گرداند
 و این روز بخت است پس هر که بخت کند برای روز غدیر حق تعالی پادشاه از برای او هر کار
 که کرده است از صغیر و بزرگ بر او قبول می شود و هر چه بخواهد که بگوید
 برای او حسنات و بدست دهد برای او در درجات ناسال ایند مثل این روز که هر چه بخواهد
 مرده باشد و ثواب شهیدان را داشته باشد و اگر زنده باشد عذاب دوزخ را نکند

طعامی دهد در این روز مومن را چنان باشد که طعام داده باشد جمیع ستمگران و ستمکاران
 و هر که در این روز مومن را داخل کرد اند خدا و قهر و غضب او نور و قهرش را
 کشاد کرد و زیارت کند او را در قهر و هر روز غضب او را سبک و بشارت دهد
 او را به بهشت و در روز غدیر حق تعالی عرض کرد که ولایت و امامت و بخت ما اهل بیت
 بر اهل ایمانهای حق است که پیشی گرفته اند اهل ایمان چندانم بر زینت داد او را یا امیر المومنین
 پس بخت گرفت باقر و علی اهل ایمان اول پس او را بخت بخشد بنابر آن که حق تعالی عرض کرد
 ولایت ما را اینها پس بخت گرفت باقر و ابان مکه بخت بر زینت داد انرا یکبار پس بخت گرفت
 مدینه بخت بر زینت داد انرا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله پس بخت کرد بسوی آن
 شهر کویت بر زینت داد انرا قهر حضرت امیر المومنین علیه السلام پس عرض کرد که ولایت ما را
 بر کویت پس اول کویت که اقرار کرد سه کوه بود کوه حقیق و کوه جبرون و کوه یا قوت و بخت
 این جوهر در اینها پس بخت کرد کویت پس بخت کرد دیاربند معدن طلا
 و فقر و سائر معدنها کرد بدین و هر یک که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نکرد بد و باز در
 روز غدیر عرض کرد که ولایت ما را بر اینها هر چه بخواهد قبول نکرد
 شور و تلخ شد پس عرض کرد که ولایت ما را بر هر غان هر مرغ که قبول کرد سخن کو و خوش
 او از کرد بد و هر یک که قبول نکرد لال و بد او از کرد بد و مثل مؤمنان در قبول کردن
 ولایت امیر المومنین در روز غدیر بر ما شد مثل ملائکه است و قبول کرد پس حضرت
 آدم علیه السلام و مثل آنها که قبول ولایت حضرت کردند در روز غدیر بر ما شد مثل
 شیطان در قبول کردن پس آدم و در روز غدیر بر اینها شد اَللّٰهُمَّ اَنْتَ کُنْتَ
لَکُمْ دِیْنُکُمْ وَاَنْتَ کُنْتَ لَکُمْ نَبِیُّکُمْ وَاَنْتَ کُنْتَ لَکُمْ اَسْلَامٌ وَاَنْتَ کُنْتَ لَکُمْ اَمْرٌ وَاَنْتَ کُنْتَ لَکُمْ
 از برای شما دین شما و اتمام کرد ایندم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای شما

پس حضرت فرمود که تفرساده است خدا پیغمبری را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را بد
 این روز نصب کرده است و کلینی پسندیده و واجب کرده است که از حضرت صادق علیه السلام
 پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدیه هست غیر جمعه و اعیان فطر فرمود با عیدیه هکسان
 هر جمعه شش تری را و ای گفت کدام عید است فرمود که آن روز است که نصب کرد
 رسول خدا امیرالمؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر که من رسول و افای اویم غل
 و افای او شوای او است و از روز هجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در آن روز باید کرد
 فرمود که باید روزی بنارید و عبادت کنید محمد و آل محمد را باید و برایشان صلوات
 بفرستید و وصیت کرد رسول خدا امیرالمؤمنین را که این روز را عید کرده اند و هر غیره
 خود را وصیت بکند که این روز را عید کرده اند و بر او واجب دیگر فرمود که روزه روز غدیر
 که آن شصت ساله گاهت و بر او واجب دیگر منقول است که مفضل از حضرت صادق
 علیه السلام پرسید که امری است که روز عید غدیر را روزه بنام فرمود ای والله
 والله ای و الله بدست که در این روز خدا توبه حضرت ادم را قبول کرد و بشکران این روز را
 روزه داشت و در این روز حضرت ابراهیم از آن نجابت داد و بشکران این روز را روزه دا
 و در این روز حضرت موسی هدایت یافت و این روز را بشکران این نعمت روز
 داشت و در این روز حضرت عیسی حبیب و وصی خود شمعوز الضفا را ظاهر کرد ایند و
 این روز را بشکر حق تعالی روز داشت و در این روز حضرت رسالت پناه صلوات الله
 حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه را خلیفه و جانشین خود کرد ایند و فضیلت و
 او را بر خلق ظاهر کرد ایند و این روز را بشکران این نعمت ها روزه داشت و این روز روزه دا
 است و روز عبادت و روز طعام دادنت و روز یکی کردن با برادران مؤمنان
 که خدا از مؤمنان می شود بیکدیگر و پیوسته بشکران بر شاکه ما ایند میشود و پسندیده

از این ابی نصر منقول است که گفت روزی در خدمت امام رضا علیه السلام بودم و جمعا
 بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران از آنکه در آن روز
 فرمود که بدیم از پدرانش روایت کرده که روز غدیر در آسمان شهود را از زمین بلند
 خدا در فرود اعلی صریح است که یک خشت از آن طلاست و یک خشت از آن نقره و در آن
 صد هزار قبه است از باقوت سرخ و صد هزار پنجه است از باقوت سبز و خاکش شکر
 و عنبر است و در آن پنجاه هزاریت نهری از شهاب و نهری از آب و نهری از شیر
 و نهری از عسل و در آن درختان است از انواع میوه ها و بر آن درختان مرغ ها خوش
 احسان هستند بدنی های آن ها از مر و بار بار و بالهای آنها از باقوت و با انواع نعمت ها
 خوانند که یک کتد چون روز عید غدیر میشود و در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمان
 و بیسم و تقدیر و تهنیت بکنند و این مرغ ها پرواز میکنند و در میان آن آب فرو می ریزند
 و بر آن شکر و عنبر می غلطند و چون ملک جمع شدند بر واز میکنند و شکر و عنبر
 بر سر ایشان می افشانند و در این روز ملک که شایسته حضرت فاطمه صلوات الله علیها را
 که در شب زفاف آنحضرت سدره المسمی در درخت طوبی تبار کرد و برای عید بکند
 می فرستند و چون اخبار این روز میشود ندا از جناب رب العزت با ایشان می رسد که بکند
 بسوی در جفا و مرتبه های خود پس بجهت حق که این کرم بداند نگاه و خطا و لغزش را مثل این
 روز از سال ایند برای کرامت محمد و صلوات الله علیه تمام بر حضرت فرمود ای
 سر هر جا که باشی بیسم کن که نزد من مظهر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر شوی
 بدرستی که شدا در این روز بر او هر روز مؤمن و روز مؤمنه نگاه شصت ساله
 ایشان را و در این روز از او بکند از آن جهت که دو برابر آنچه از او کرده است در نامه رمضان
 و شب قدر و شب فطر و یکدیگر در این روز برادران مؤمن بدی برابرت با او دارند و

که در اوقات دیگر بدی و احسا کین در این روز ببردان و من خود و شاد کرد
هر مرد مؤمن و زن مؤمن را بخدا سو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه
همانکه هر روز در مرتبه مسلمک یا ایشان مضامین کند و زیارت حضرت امیرالمؤمنین علی
الله علیه در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق مشهور و یاقوت
و غیر آن کرد و زیارت کند و در رکعت نماز زیارت بخواند و در رکعت اول سوره
اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ و در دوم سوره قل و الله احد بخواند پس این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَاٰلِهٖ وَسَلِّمْ وَاٰخِرُ نَبِيِّكَ وَوَزِيْرُكَ وَجَبِيْهِ وَخَلِيْلِهِ وَوَضِيْعِ

سبحان الله تعالى واليه المآل وزعموا ان سجدة واحدة تسويح ما بين يديهم

حَلَالِكَ وَحَرَمِ حَرَامِكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى

ندجامدش یا امیرالمؤمنین فی الله ورحمته وعلیک السلام وبعثت سیدنا

اللَّهُ قَلْبُهُ وَالْهَيْجَةُ دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِي فَقَضَيْتَ لِي بِهَا خَيْرًا
از خداوند که او را از آنکه خود را از خداوند بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 لَكَ كَرِيمٌ تَوَابُهُ وَأَنْزَلَ أَعْدَاءَكَ إِلَى حُجَّةٍ فِي قَلْبِهِ إِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 مِنْ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجِبٌ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 مَطْمَئِنَةٌ بِقُدْرَتِكَ وَاضْمَانٌ بِقُدْرَتِكَ مُوَلَّعَةٌ بِذِكْرِكَ وَدُعَاءُكَ حُبَّةٌ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 لَصْفُورٌ أُولِيَاءُكَ بِحُبِّهِ وَفِي أَرْضِكَ سُبُلٌ عِنْدَ تَرْوِيلِ بِلَادِكَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 شَارِكٌ لِقَوَائِلِ أَعْمَالِكَ ذَاكَ كَرِيمٌ لِيَوَانِغِ الْأَنْفِ مَشَامَةُ الْفَرَجِ لِقَاءُ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 مُتَرَوِّدَةٌ الْقُوَى لِيَوْمِ يَزِيدُكَ سُبُلَ الْبَرِّ وَالْإِيمَانِ لَكَ مُفَارِقَةٌ لِخِلَافِ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 أَعْدَاءِكَ شَعْوَةٌ عَنِ الدُّنْيَا بِحُجَّتِكَ وَتَنَاءُكَ اللَّهُمَّ إِنْ مَلُوكَ الْخَبِيرِ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 إِلَيْكَ وَالْهَيْجَةُ وَسُبُلُ الرِّغْبِ إِلَى إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْفَاصِدِ بَيْنَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 إِلَيْكَ وَافْتِرَاقُ الْغَارِ مِنْ بَيْنِكَ فَارِغَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِي إِلَى إِلَيْكَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد

سَاعِدٌ وَأُولِيَاءُ لِقَابِهِ لَهُمْ مَقْصُودَةٌ وَدَعَاكَ مِنْ نَجَاكَ سُبْحَانَهُ وَتَوْبَتُهُ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 مِنْ نَجَاتِكَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَغَبْرَةٌ مِنْ بَيْنِكَ مِنْ خَوْفِكَ مِنْ حُجَّتِهِ وَالْأَعْيَانُ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 لِيَوْمِ الْغَاثِ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْأَعْيَانُ لِيَوْمِ الْغَاثِ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَعِيدَانِكَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 لِيَوْمِ الْغَاثِ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْأَعْيَانُ لِيَوْمِ الْغَاثِ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَعِيدَانِكَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 وَأَنْزَلَ الْخَلَائِفَ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً وَعَوَالِدَ الْمَرْبِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَدُؤُوبُ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 الْمُسْتَعْفِرِ مَعْفُورَةٌ وَجَوَائِجُ خَلْفِكَ عِنْدَكَ مَقْصُودَةٌ وَجَوَائِزُ الْأَعْلَى
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 عِنْدَكَ مَوْجُودَةٌ وَعَوَالِدُ الْمَرْبِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَاهِدُ الْمُسْطَعْبِ مَعْدُومَةٌ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 الظَّأُ لَدُنْكَ سُرْعَةٌ اللَّهُ تَعَالَى فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَمْكِلْ شَأْنِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 أُولِيَاءِي وَخَلَائِفِي مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَّ وَالْحُسَيْنَ وَالْأَكْمَامَ مِنْ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد
 ذُرِّيَّتِي الْحُسَيْنِ أَمْكِلْ شَأْنِي وَأَمْكِلْ شَأْنِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
از او که بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد و بدین جهت از او بپوشد

فی منقباتی و مشاوی و اگر بعد از نماز اول این بار تریاجل آورد و بخورد و اگر
 در روز شنبه و در روز یکشنبه بخواند شاید بهتر باشد و شب خدیر نیز شب بسیار مبارک است
 و در شب نیز مناسب این زمان را بعمل آورند و نمازی در شب وارد شد است چون
 سندش معتبر بود امیراد نمودیم و اما فضیلت روزی داشتن و تصدق کردن
 و افطار در روزی دار نمودن در این روز در این بابها حدیث بسیار است از جمله آنها اینست
 که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزی روز غدیر برابر است با روزی عید پاک اگر کسی
 بقدر تمام عمر دنیا عمر نیاید و روزی بخورد و روزی این روز برابر است با ثواب و روزی از آن
 نزد خدا با صد حج و عمر و این عید بزرگ خدای و خدا تر شاده است بنهر بر مکر آنکه این
 روز را عید کرده است و حرمت آنرا داشته است و ناشد و ایمان روز عید هم بود است
 و ناشد در روزی و پیش از آنکه در جمع شهر و دولت و هر که در این روز نمودن افطار و فریاد
 ثواب کمی دارد که ده قیام و اطعام دهد که هر قیام صد هزار گز است و ثواب کمی دارد
 که طعام و آب دهد یا نعل که مذکور شد از غیر از قیام بسیار ایشان و شهادت و صفا
 در سال خط و بکند هم که در این روز تصدق کند بر ابراست با صد هزار درهم که در روز هفت
 دیگر تصدق کند بر سر هر ده که شاید گز آن که خدا روزی خلق کرده است که هر شتر از آن
 روز بیشتر نباشد نه والله نه والله و برهانی که فرمود که روزی از این برتر نباشد
 از ماههای حرام که روزی بخورد و فرمود که روز عید و سرور و شادی است و بنده معتبر
 از فیاض بر خدای متعالی است که گفت در روز غدیر در هر و بخندم حضرت امام رضا علیه
 بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان و خویشان و اصحاب خود را جمع نموده بود و ایشانرا
 نگاهداشته بود که در شب افطار کنند و بجانهای ایشان طعام و زلفها و عطرها فرستاد حق
 اکثر و کثرت فرستاد و ایشان طعامهای ظریف و نفیست فرمود و ملازمان و خدمتکاران

خود و اجامهای نوبت پارتی پوشتان و فضیلت این روز را برای مردم نقل فرمود
 از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
 روز جمعه یا عید غدیر یکروز جمع شد بر بعد از چاشت که از روز گذشت بر سر بازار است
 و خطبه طولانی خواند و مضایق روز غدیر را بسیار و بسیار فرمود و آنهایی که در آن روز
 این روز بگویند که در این فرمود که بعد از انقضای این مجمع هر که بدینجا نهای خود و توسعه
 کند به چنان خود و احسان و نیکو کند نسبت با ایشان و بکند بکار او و آن خود در خانه نهای خود
 برادران و مؤمنان جمع کند و نیکو کند نسبت با ایشان و بکند بکار او و بناد بکند بگوید
 و نیکو و احسان کردن در این روز مال و عمر و زانی را بکند و هر نیایی بکند بکار خود موجب
 میرسد رحمت الهی است و آنرا بکند بخش و احسان کند با عیال خود و برادران و مؤمنان و اظهار
 شادی و خوشحالی کند و هر که امید احسان از آن عیال دارد و خواست تقصیر کند و ضعیف
 و ضعیفان و غلامان و کپرتان را بخورد بر بکند بدستیکه دارد یک درهم و در این روز برایش
 با دویت هزار درهم و خوشحالی زیاد و عطا میکند و روزی این روز را خوشحالی است که
 و ثوابش را اندک ثواب کمی که این که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند یا که روزها و روز
 بنارد و شهادت عبادت بکند و بکند بر آورد حاجت برادر و مؤمنان از آنکه او اظهار کند
 و از روی عیب و خواهش او بکند چنان باشد که این روز را روز داشته باشد و تمام
 عبادت کرده باشد و هر که در شتر و مؤمنان افطار کند چنان باشد که هزار فقره صدقه
 شهادت افطار فرموده باشد بر کتبی باشد ثواب کمی که شکر حال چندی نصرت از مرشد
 مؤمن و زنان مؤمن بشود و هر که چنین کند منم بر خدا که امان از بسا و کاف کردن و شکر
 و اگر چه در آنست یاد از روز یا بعد از آن تا عید غدیر بکند بدو آنکه بکند بسیار بدی بکند
 این امر مذموم است و هر که بکند و در این روز برای برادران خود منم بر خدا که اگر

وَابْتَغْنَا اللَّهَ وَابْتَغْنَا الرِّسُولَ فِي مَوَالِينَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ
و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را در میان ما و در میان مؤمنان و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را در میان ما و در میان مؤمنان
 الْمَوْثِقِينَ عَلَى رَأْسِ طَالِبِ عَبْدِ اللَّهِ وَابْنِ رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ الْكَبِيرِ وَخَيْرِ
مؤمنان علی بن ابی طالب و بن رسول خدا و صدیق بزرگوار و بهترین
 عَلَى بَيْتِ الْمُؤْتَدَةِ نَبِيِّهِ وَدَيْتِهِ الْخَيْرِ الْمَيِّتِ عَلِيٍّ لِيُذِلَّ لِلَّهِ وَخَارِجًا لِلْعَالَمِ
بر علی بن ابی طالب و بن رسول خدا و صدیق بزرگوار و بهترین و خراجی برای خداوند و خراجی برای عالم
 وَعَجَبَكَ غَيْبُ اللَّهِ وَمَوْضِعُ بَيْتِ اللَّهِ وَابْنِ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ وَشَاهِدُ نَفْسِهِ
و عجب تو را از غیب خداوند و موضع بیت خداوند و بن خداوند علی بن ابی طالب و شاهد نفس خود
 اللَّهُمَّ إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادًا يَدْعُو إِلَى الْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا
خدایا ما شنیدیم صدایی که می خواند به ایمان و ما آمین گفتیم و ای پسر ما که می خواند به ایمان و ما آمین گفتیم
 فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاعِ الْآخِرَ رَبَّنَا وَإِنَّا أَمَّا وَعْدُ
پس عفو کن از گناهان ما و بکش از ما بدیها و بترس از آخرت ما و ای پسر ما که می خواند به ایمان و ما آمین گفتیم
 عَلَى رُسُلِكَ وَلَا يَخْرُجُ نَابُومُ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ فَإِنَّا رَبَّنَا قَاتِلْكَ
بر رسل خود و ما نمی خروجیم از قیامت ای خداوند که نمی فرستی وعده را پس ما را بکش و ای پسر ما که می خواند به ایمان و ما آمین گفتیم
 وَلَطْفِكَ ابْنِ دَا عَيْكَ وَابْتَغْنَا الرِّسُولَ وَصَدَقْنَاهُ وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
و لطفت خود و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 وَكَفَرْنَا بِالْحَبِثِ وَالطَّاغُوتِ قَوْلِنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَابْتَغْنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَابْتَغْنَا مَا تَوَلَّيْنَا
و کفر کردیم با بدی و طغوت و ما گفتیم آنچه تو خواستی و ما بخواستیم آنچه تو خواستی و ما بخواستیم آنچه تو خواستی
 مُؤَقَّوْنَ وَلَهُمْ مَسَلُونُ امْتَنَابَتِهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَعَالِيَتِهِمْ وَحَقِّهِمْ
مؤمنان و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را

وَقَسَمَتِهِمْ وَرَضِيَانِهِمْ أَمَّةً وَفَادَةً وَسَادَةً وَحَبْلَانِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 اللَّهُ دُونَ خَلْفِهِ لَا يَنْفَعُنِي لَكُمْ بَدَلًا وَلَا يَخْدُ مِنْ قِيَامِهِمْ وَحُجَّةٍ وَبَرَاءَتِنَا
خدایا من را از خدای خود و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 إِلَهُ اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبْتُمْ خُرَابًا مِنْ الْيَمِينِ وَالْأَمْرِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
خدایا من را از خدای خود و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 وَكَفَرْنَا بِالْحَبِثِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوْطَانِ الْأَزْبَعَةِ وَابْتَغَيْنَاهُمْ وَأَكْبَلْنَاهُمْ
و کفر کردیم با بدی و طغوت و اوطان و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 وَكُلِّ مَنْ قَالَهُمْ مِنَ الْيَمِينِ وَالْأَمْرِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُ تَعَالَى
و کفر کردیم با بدی و طغوت و اوطان و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 أَنَا نَبِيٌّ مَعَادُ أَنْ يَخْرُجَ مِنْ جَدِّهِ وَالْخَيْرِ الْمَيِّتِ عَلِيٍّ لِيُذِلَّ لِلَّهِ وَخَارِجًا لِلْعَالَمِ
من رسول خداوند و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 وَدَسَيْنَا مَا دَا نَوَابِهِ مَا فَا لَوَاهِي فَلَنَّا وَمَا دَا نَوَابِهِ دَنَا وَمَا أَنْكَرُوا
و دس کردیم آنچه دانا نوابیها را و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالُوا الْبَنَاءَ وَمَنْ عَادُوا عَادَنَا وَمَنْ كَسَبُوا لَعْنَاتِنَا
و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 تَبَرَّؤْمِنَهُ تَبَرَّؤْمِنَهُ وَمَنْ نَزَحُوا عَنْهُ نَزَحْنَا عَنْهُ آمَنَّا وَتَمَنَّا وَرَضِينَا
و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را
 وَابْتَغْنَا مَوَالِينَا مَسَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُ فَمَنْ شَمَلْنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا
و اینست که می گویند و بگویند که ای خداوند ما را و ای رسول ما را و صدق کردیم وعده خود را و صدق کردیم وعده خود را

وَجَعَلَهُ مُسْتَقَرًّا يَأْتِيهِمْ أَتَانًا وَلَا يَجْعَلُهُ مُتَمَارًا وَإِنْ شَاءَ اللَّهُ
 وَكَوْنُ الْإِنْسَانِ يَوْمَئِذٍ كَالْخَشْيَةِ وَكَوْنُ الْإِنْسَانِ يَوْمَئِذٍ كَالْخَشْيَةِ

عَلَيْهِ وَإِنْ شَاءَ اللَّهُ إِذَا أَتَانَا عَلَيْهِ الْخَشْيَةُ أَمَّا نَحْنُ فَأَنْتُمْ نَوَالِي
 بَرَدِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

وَعَدَوْهُمْ عَدُوًّا وَاللَّهُ تَعَادَى فَأَجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبِّ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّ بَيْدَ لَكَ وَاصْوَرْنَا أَنْتُمْ الرَّاغِبِينَ بِرَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ رَبِّكُمْ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْغَادَةِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

الزَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاطِنَةِ وَالْعِبَادِ وَرُكَّانِ الْبِلَادِ وَالنَّاسِ الْمُرَّةِ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

وَالْحَقِّ الْبَاطِنِ الْخَاصِّ الْغَائِبِ فِي الْخَلْقِ الْغَائِبِ فِي الْخَلْقِ الْغَائِبِ فِي الْخَلْقِ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

مُحَمَّدٍ خَيْرَ عَالَمٍ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَاكُمْ دِينِكَ وَمَعَادِزِ كَرَامَتِكَ وَفَوْزِكَ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ رَبِّكَ وَدَعَاكُمْ
 دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ دِهْلَوَانِ

وَرَسُولِكَ لِيُخْلِقَ وَيُحْيِيَ آمِينَ الْمُؤْمِنِينَ وَلَعَسَ أَنْ يَنْزِلَ فِيهِ
 الْغُيُوبُ الْحُجُبِ الْوَحْيِ الْوَفَى وَالصِّدْقُ الْأَكْبَرُ وَالْفَارُوقُ بْنُ الْحَارِثِ
 وَالْبَاقِلُ وَالشَّامِدُ لَكَ وَالذَّالِ عَلَيْكَ وَالضَّادِ بِأَمْرِكَ وَالْجَا
 فِي سَيْلِكَ لَمْ نَأْخُذْ بِكَ كَوْمَةً لَا نَمُوتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَ
 أَنْ يَجْعَلَ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَّدْتَ فِيهِ لِي وَلِيًّا لَكَ لَمْ يَكُنْ فِي عِاقِبِي
 خَلْقِكَ وَأَكَلْتُ لَمْ يَكُنْ فِي عِاقِبِي خَلْقِكَ وَأَكَلْتُ لَمْ يَكُنْ فِي عِاقِبِي
 وَمِنْ عِظَامِكَ وَطَلْقَا لَكَ مِنَ الشَّارِدِ وَلَا تَمُوتُ فِي حَاوِي النِّعَمِ
 اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عَيْدَكَ الْأَكْبَرُ وَتَقَبَّلْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْإِعْمَادِ
 الْمَعْمُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيقَاتِ الْمَخَافَةِ وَالْجَمْعِ الْمَوْعِدِ لَمْ يَكُنْ
 خَلْقِي وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ
 وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ

وَأَجْعَلْنَا لَا نَعْلَمُ مِنَ الشَّارِكِينَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّ وَجَلَّ
 فَسَلِّ هَذَا الْيَوْمَ وَبَصِّرْنَا بِحُجَّتِهِ وَكُفِّرْنَا بِشِرْكِهِ وَهَذَا
 بِنُورِي يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَعَلِيَّ غَيْرَتِكَ وَعَلِيَّ حُجَّتِكَ الْخَلْقِ
 السَّلَامُ مَا بَعَثَ لِلْبَلَدِ وَالنَّهَارِ وَبِكَ أَوْجِبُهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ فِي فَجْاحِ
 طَلَبِي وَفَضْلِ حَوَائِجِي يَا نَبِيَّ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِ مُحَمَّدٍ
 وَالْخَلْقِ أَنْ تَقْبَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْيَوْمَ وَأَنْ تَكْرِزَ مِنْهُ فَصَدَّقَ بِسَيِّدِكَ لِأَطْفَاءِ نُورِكَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُنْفِرُ
 نُورُهُ اللَّهُمَّ فَارْجِعْ عَنِ امْرِئٍ بِسَيِّئِكَ مُحَمَّدٍ وَكَفِّرْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ مِنَ الْبُخْتِ
 الْكَرْبَانِ اللَّهُمَّ أَمْلَأِ الْأَرْضَ بِهَيْبَتِكَ خَلْقًا وَجُورًا وَآخِرُكُمْ
 مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ وَكَرْبَعًا زَائِدًا بِعَدَدِ رُودِ وَصَدِّكَ
 الْيَوْمَ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ وَالْخَلْقُ

بدیخی آورد و اگر انجاعت حقیقت آنحضرت را بشان ظاهر شدن بود مباهله میکرد
و مذک و خواد و جریه را بر خود قرار نمیدادند و می آنکه ظاهر شد که ارباب
علم هم السلام بر ذکوارش بر خلق بودند و آنحضرت که آنحضرت را بشان خود
شریک گردانیدیم آنکه ایشان عزیز ترین خلق بودند نزد آنحضرت که برای آنها و حبیب خود
ایشان را در معرض نفرین میدادند و بر آنکه بشناوست که او خود را بر آنها لایق نکند
اما اگر غیال خود را می بیند که در معرض خطر در آید چنانچه صاحب کشف و غیور
از معصیان اعتراف یابن نموده اند چنانچه آنکه حسن و حسین صلوات الله علیهما بودند
حقیقی آنحضرت اند و بشان ایشان را چنانچه چنانچه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با این
بخت آنحضرت ظاهر صلوات الله علیهما بهتر نشان داده و از رفعت و سایر فضائل
با آنحضرت اخفی و اقرب بود و منزلت و نزدیکی از همه بیشتر ششم با تفاوت علیه و خاصه آنحضرت
صلوات الله علیه در مباهله داخل بود و داخل بنا و بنا نیست پس باید داخل نفس باشد
و حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و تفریق محال است پس مراد آنکه آنحضرت
بجانب رسالت دو کمال و صفات برتر بود که بمنزله نفر و جان آنحضرت بود پس هر که آنحضرت
حضرت رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر چنانچه پس باید که افضل باشد از جمیع حجاب
و جمیع بغیر این بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد با آنحضرت و اعز تر باشد از او
و در آیات مفصله از قصه شریفه و خوابی که از آن تفاد میشود در کتاب حق القلوب
ذکر کرده ام و این رساله کجاست ذکر آنها ندارد و از جمله امور که در روز قیامت و چهارم
و اشد و مزید مضل آن گردید آنکه در این روز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
در رکوع نماز انکسری خون را با بل بخشد و این کرمه نازل شد و امانت آنحضرت اهل
مبشرت موبدا کرد بآئینا و لیکن الله و رسوله و الذین آمنوا الذین یقبضون الصلوة

و یؤتون الزکوة و هم را کون یعنی نبوت اولی با بر خدا و ما لک اخیار و شما مکرم خدا
و رسول او و آنها که ایمان آوردند و نماز را برپا دارند و چنانچه باید بخوانند و او را
ذکر کند میدهند در رکوع و این امیر المؤمنین حضرت بر امانت آنحضرت چنانچه در سایر کتب
ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت و زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع مناسبت و روز این روز مستحبت
و نایب مولای خود امیر المؤمنین صلوات الله علیه کردن در تصدق بر فقیر و ارباب طاعت
با نجه و مقدر و بهتر باشد مطلوب و اعمال این روز مباهله بسیار است اول شیخ طوسی و حمد الله از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش از زوال نیم ساعت دو رکعت نماز
بکند برای شیخ که بعد مباهله و در هر رکعت بعد از سوره حمد هر یک از سوره قل و الله احد
و آیه الکرسی را می بخشد و سوره انزل شاه را ده مرتبه بخواند اگر این نماز را بعل آورد
نزد خدا بر هر است با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و آخرت از حق تعالی
سوال کند آینه بر آورده میشود و هر چند عظیم باشد آتش الله و این نماز هر روز نماز است که
در اعمال روز غدیر مذکور شد **فصل ششم** از اعمال این روز غایت که شیخ طوسی سید است
طاووس قدس سره روحها بید نماید معجز از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت فرمود
که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هرگز رات گفته و اگر مردم بدانند
که این دعا را حاجات چگونه ناشرین نماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل
آن هر چند باید که مثال کنند و معجز حاجت که عارض میشود این دعا را بخواند و بعد از آن حاجت
خود را بطلبیم و البته محتاج بکرمه و باید غایت که در وقت که امیر مباهله نازل شد
از جناب خداوند جلجل بر حضرت سید رسول الله علیه و آله نازل شد و این دعا را آوردند

اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَائِكَ يَا هَيْهَاتَهُ وَكُلَّ عَظَائِكَ هُنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَائِكَ يَا هَيْهَاتَهُ وَكُلَّ عَظَائِكَ هُنِي اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

بِعَظَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ يَا عَجَلَهُ وَكُلَّ خَيْرِكَ عَاجِلَهُ

بِعَظَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ يَا عَجَلَهُ وَكُلَّ خَيْرِكَ عَاجِلَهُ

اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ يَا فَضِيلَهُ وَ

اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ يَا فَضِيلَهُ وَ

كُلَّ فَضْلِكَ فَاحْصِلْ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

كُلَّ فَضْلِكَ فَاحْصِلْ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ

كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ عَلَى آلِهِ

كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ عَلَى آلِهِ

بِكَ وَالصِّدِّيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَالْهَ الْإِسْلَامُ وَالْوَلَايَةُ لِعَلِيٍّ بِأَسْمَاءِ

بِكَ وَالصِّدِّيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَالْهَ الْإِسْلَامُ وَالْوَلَايَةُ لِعَلِيٍّ بِأَسْمَاءِ

وَالْأَكْبَرِ أَوْ مِنْ حَدِيثٍ وَالْإِبْقَاءِ بِالْأَمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنَّ قَدْ بَدَأَ

وَالْأَكْبَرِ أَوْ مِنْ حَدِيثٍ وَالْإِبْقَاءِ بِالْأَمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنَّ قَدْ بَدَأَ

بِذَلِكَ بِأَدَبِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالْأَكْبَرِ

بِذَلِكَ بِأَدَبِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالْأَكْبَرِ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَمْرِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْهَ الْإِسْلَامُ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَمْرِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْهَ الْإِسْلَامُ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَرْكَبِ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ

وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبْعَثْ

وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبْعَثْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لِي فِيهَا عَظِيمًا احْفَظْنِي فِي غَيْبِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لِي فِيهَا عَظِيمًا احْفَظْنِي فِي غَيْبِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ

مُؤَلِّمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ خَيْرَ الْجَزَاءِ وَنُصْرَتِكَ وَتَوْفِيقِكَ

مُؤَلِّمِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ خَيْرَ الْجَزَاءِ وَنُصْرَتِكَ وَتَوْفِيقِكَ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَيْءٍ لَمْ يَخْلُقْكَ وَانْتَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَيْءٍ لَمْ يَخْلُقْكَ وَانْتَادِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ لَيْتَةٍ وَمِنْ كُلِّ غَمٍّ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ

وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ لَيْتَةٍ وَمِنْ كُلِّ غَمٍّ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ

وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ

وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُضِيبٍ وَمِنْ كُلِّ

أَفْزَقَةٍ تَزَلُّ أَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي

أَفْزَقَةٍ تَزَلُّ أَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَفِي

هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ

هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ مُؤَدٍّ وَمِنْ كُلِّ مُجِبٍّ وَمِنْ كُلِّ سَفَانَةٍ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ مُؤَدٍّ وَمِنْ كُلِّ مُجِبٍّ وَمِنْ كُلِّ سَفَانَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَمِنْ كُلِّ قَوٍّ وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَاهَةٍ

وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
 ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِمْ بَعْدَ لَوْتَ الْخَمْلَةِ الَّذِينَ عَدَّيْنَا كَيْفَ يَهْدِيهِمْ
 اللَّهُ وَلَا يَهْدِيهِمْ إِلَّا لِقَاءَ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 وَلَوْلَا تَعْرِيفُ إِبْرَاهِيمَ لَكُنْتُ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَقَالَ وَقَوْلُهُ الْخَوَّلَ لَا اسْتَلْكُم عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ قَبِيلَ الْفَرِيقَةِ وَقَالَ سُبْحَانَهُ إِنَّا بِلِلَّهِ لَشَيْدٍ
 عَزِيزٍ أَلَمْ يَجْعَلْ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَبُطْهَرُ الْقَبِيلِ فِي أَهْلِ الْبَيْتِ بَعْدَ الْفَرِيقِ
 ثُمَّ قَالَ لَقَدْ أَمَرْنَا عِزَّ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ آمَرْنَا لِكُونَ مَعَهُمْ وَالرَّوَادِيَهُمْ يَقُولُهُ
 سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ فَادْخُلْ عَنَّا
 وَأَبَانَ عَرَفْتُهُمْ يَقُولُهُ خَلِّ شَأْنًا فَصَلِّ لِقَاءَ وَادْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
 وَإِنَّا نَكُونُ مَعَهُمْ وَإِنَّا نَكُونُ مَعَهُمْ وَإِنَّا نَكُونُ مَعَهُمْ وَإِنَّا نَكُونُ مَعَهُمْ
 فَلَمَّا لَكَ بَارِئٌ وَلَكِ الْمُنِجَاتُ هَدَيْتُهُمْ وَأَرَادَتْهُمْ خَلِّ لِقَاءَ اللَّهِ عَلَى الْكَلَامِ
 بَيْتِ الْمَوَدَّةِ فِي الْقُرْبَىٰ قَبِيلَ الْفَرِيقَةِ وَقَالَ سُبْحَانَهُ إِنَّا بِلِلَّهِ لَشَيْدٍ

وَالْبَيْتِ وَالْفَرِيقَةِ مَقَرَّتْ نِيَّتُهُمْ وَأُولَادُهُمْ وَرَبَّاهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 لَكَ بَيْتٌ بِذَلِكَ الْكَلَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ عَظْمُهُ مِنْهُ فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا كَرَمًا
 وَرَحْمَةً لَهُمْ يَغْفِرُكَ لِأَيَّامِ شَانِهِ وَالْبَيْتِ فَضْلًا لَهُمُ الَّذِينَ يَحْبِبُونَ
 بِالْعِلَالِ عَدَائِكَ وَتَبَيَّنَتْ لَكُمْ فَوَاعِدُكَ وَلَوْلَا هَذَا الْمَقَامُ الْخَوَّلَ الَّذِي
 انْقَضَتْ بَابُهُ وَكَذَلِكَ عَلَى أَتْبَاعِ الْحَقِّينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ الصَّادِقِينَ عَزَّ وَجَلَّ
 الَّذِينَ عَصَمَهُمْ مِنْ لُغْوِ الْقَالِ وَمَلَا فِي الْأَقْبَالِ حُجْمُ أَهْلِ الْأَنْدَامِ طَهَّرَتْ
 كَلِمَةَ أَهْلِ الْأَنْجَادِ وَقِيلَ فِي الْعَادِ طَلَّ الْحَدُّ وَلَكِ الْمُنِجَاتُ وَلَكِ الشُّكْرُ
 عَلَى تَعَالِيكَ وَأَبَادِيكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَفْرَضْتَ
 عَلَيْنَا نَاغِيَهُمْ وَعَقَدْتَ فَوْقَانَا وَلَا تَهْمُ وَأَكْرَمْتَ أَعْيُنَهُمْ وَتَرَفَّنَا بِإِتْبَاعِ
 أَنْبَاءِهِمْ وَتَبَيَّنَتْ أَلْقَوْلُ الثَّابِتِ الَّذِي عَدَّ فَوَائِدَهُ فَأَعْنَاهُ عَلَى الْخَلْقِ بِأَعْيُنِهِمْ
 بَيْتِ الْمَوَدَّةِ فِي الْقُرْبَىٰ قَبِيلَ الْفَرِيقَةِ وَقَالَ سُبْحَانَهُ إِنَّا بِلِلَّهِ لَشَيْدٍ

وَابْتَغِ الْفَعْلَ جَزَاءً يَرْضَىٰ خَلْقِكَ وَبَذَلْ وَسْعَةً فِي الْبَلَدِ رِثَاةً
 وَأَخْطَرِ نَفْسَهُ فِي قَاتِلِ دِينِكَ وَعَلَىٰ أَخْبَرِهِ وَوَصِيهِهِ وَالْهَادِي مَرِيعَةً إِلَىٰ
 وَالْقَبْرِ سَنَدَهُ عَلَىٰ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَصَلَّى عَلَى الْأَعْمَدَةِ مِنْ
 أَتَيْنَاهُمُ الْخَاصِّ مِنَ الدِّينِ وَصَلَّى طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ
 ذَا الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَ لَا أَصْحَابَ الْكِبَرَاءِ وَالْعَبَاءِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَ نَا وَاسْتَلِكْ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامَ الْحَمْدُ وَالْبُورُ الْيَوْمَ
 أَنْ تَقْبَلَ وَتُؤَبِّ عَلَىٰ نِكَاحِ الْكُتُبِ الْيَوْمَ اللَّهُمَّ اشفهم انفسهم
 وَجَنَّتْهُمْ وَاحِدَةً وَهِيَ الشَّجَرَةُ الْيُطَابُ اسْلَمُوا وَفَوْعَهَا وَأَغْصَانُهَا وَأَوْدَانُهَا
 اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ وَارْحَمْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخَيْرِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ
 وَأَوْدَانُ مَوَدِّعِهِمْ الْآخِرِينَ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ
 وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ الْآخِرِينَ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ

وَابْتَغِ الْفَعْلَ جَزَاءً يَرْضَىٰ خَلْقِكَ وَبَذَلْ وَسْعَةً فِي الْبَلَدِ رِثَاةً
 وَأَخْطَرِ نَفْسَهُ فِي قَاتِلِ دِينِكَ وَعَلَىٰ أَخْبَرِهِ وَوَصِيهِهِ وَالْهَادِي مَرِيعَةً إِلَىٰ
 وَالْقَبْرِ سَنَدَهُ عَلَىٰ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَصَلَّى عَلَى الْأَعْمَدَةِ مِنْ
 أَتَيْنَاهُمُ الْخَاصِّ مِنَ الدِّينِ وَصَلَّى طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ
 ذَا الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَ لَا أَصْحَابَ الْكِبَرَاءِ وَالْعَبَاءِ الْيَوْمَ الْيَوْمَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَ نَا وَاسْتَلِكْ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامَ الْحَمْدُ وَالْبُورُ الْيَوْمَ
 أَنْ تَقْبَلَ وَتُؤَبِّ عَلَىٰ نِكَاحِ الْكُتُبِ الْيَوْمَ اللَّهُمَّ اشفهم انفسهم
 وَجَنَّتْهُمْ وَاحِدَةً وَهِيَ الشَّجَرَةُ الْيُطَابُ اسْلَمُوا وَفَوْعَهَا وَأَغْصَانُهَا وَأَوْدَانُهَا
 اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ وَارْحَمْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخَيْرِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ
 وَأَوْدَانُ مَوَدِّعِهِمْ الْآخِرِينَ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ
 وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ الْآخِرِينَ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ يَوْمَ الْيَوْمِ وَارْحَمْنَا بِقَضَائِهِمْ

اِذَا لَبَّكَ اللَّهُ فَقَبَّلْ دُعَايَ قَائِمٍ بِالْإِيمَانِ وَالْجَوَادِ وَاجْعَلْهُ مِنْ
 عَمَلِهِ وَقَبَّلْ نَسْكَهَ وَجَنِّبْهُ رِيحَ نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصِّلْ وَلَا
 وَانْزِلْ عَلَيْنَا مُحَمَّدًا وَابَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 مُحَمَّدٌ يَا كَلِّ وَأَهْلُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَفَرَحْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
 وَصَلِّ عَلَى عَرَشِكَ يَا لَدَلَهُ أَلاَ أَنتَ اللَّهُمَّ وَلَا يَفْرُقُ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 صَلَّوْا نَفْسَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شَعْبَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ فَاطِمَةُ وَالحَمْدُ
 وَالْحَمْدُ وَفِيهِمْ الطَّاهِرَةُ الْمُتَّقِيَّةُ وَهَبْ لِي الْقِسْمَ الْخَيْرَ وَالرِّضَا بِسَلَامٍ
 وَالْأَخْذَ بِطَرِيقِهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَجِدُ بَرٍّ وَدَعِيفٌ بِأَمْرِ نَجِيحٍ مَا أَشَاءَ وَ
 يَقَعْلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ كَمُتَ فَلَمْ يَجِدْ شَكُورًا يَقَعْلُ بِأَسْوَلَى فَرَحَهُمْ وَخَرَّ
 يَهُمْ فَإِنَّكَ خَيْرٌ مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ بَعْدَ الْقَلِيلَةِ وَالْحَمْدُ لَهُمْ بَعْدَ الْحَوْلِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَسَدَ السَّادَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْأَلْكَ يَا لَهْجِي وَسَيِّدِي تَخَرُّعًا
 لَكَ بِكَ بِحُودِكَ وَكَرَمِكَ بِخُطَايَايَ وَغَنِي فَقُولْ قَلِيلٌ عَلَى وَكَثِيرٌ وَالْحَمْدُ
 فِي آيَاتِي فِي ثَلَاثَةِ ذَلِكِ الشَّهَادَةِ وَأَجْعَلْهُ مِنْ شَعْبَةِ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَصَلِّ عَلَى عَرَشِكَ يَا لَدَلَهُ أَلاَ أَنتَ اللَّهُمَّ وَلَا يَفْرُقُ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 صَلَّوْا نَفْسَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شَعْبَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ فَاطِمَةُ وَالحَمْدُ
 وَالْحَمْدُ وَفِيهِمْ الطَّاهِرَةُ الْمُتَّقِيَّةُ وَهَبْ لِي الْقِسْمَ الْخَيْرَ وَالرِّضَا بِسَلَامٍ
 وَالْأَخْذَ بِطَرِيقِهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَجِدُ بَرٍّ وَدَعِيفٌ بِأَمْرِ نَجِيحٍ مَا أَشَاءَ وَ
 يَقَعْلُ مَا يُرِيدُ أَنْتَ كَمُتَ فَلَمْ يَجِدْ شَكُورًا يَقَعْلُ بِأَسْوَلَى فَرَحَهُمْ وَخَرَّ
 يَهُمْ فَإِنَّكَ خَيْرٌ مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ بَعْدَ الْقَلِيلَةِ وَالْحَمْدُ لَهُمْ بَعْدَ الْحَوْلِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

التَّكْلَامَ عَلَى الْحَبِيبِ الْمَطْلُومِ الشَّهِيدِ التَّكْلَامَ عَلَى سِرِّ الْكَرِيمِ وَقَبِيلِ
 الْعَبْرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ وَلِيُّكَ وَإِنْ وَلِيُّكَ وَصَفِيكَ وَإِنْ وَصْفِيكَ
 الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ كَرَّمَكَ يَا شَهِيدَ الْغَايَةِ وَجُودَ الْبَعَادَةِ وَاجْتِنَابَ طَبِيعِ الْوَلَاةِ
 وَجَعَلَكَ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِدًا مِنَ الدَّادَةِ وَأَعْظَمَهُ
 مُوَارِثًا لِلْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلَكَ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَاصْدِرْ لِلْعَالَمِ
 وَمَنْعِ النَّفْعِ وَبَذَلِ الْمُهَنَةِ فَبِكَ لِبَيْتِ قَدِّ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهْلَةِ وَجَهْلَةِ
 الْخِلَالَةِ وَقَدْ تَوَارَدَ عَلَيْهِ مِنْ جَعْدَةِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْزَلِ
 الْأَدْنَى وَبَشَّرَ أَخْبَرَهُ بِالْقُرْبَى الْأَوْكُرَى وَغَطَّرَ وَغَذَّى فِي هَوَاهُ وَخَفَّكَ
 وَأَخْبَتَ بَيْنَكَ وَالْحَاجَّ مِنْ عِبَادِكَ أَفْلا الْغَاوُ وَالْمُغَاوُ وَتَمَكَّةُ الْأَوْدَارِ الْمُسَوِّ
 النَّارِ فَجَاهِدْهُمْ فِيكَ صَائِرًا مُجْتَبًى بِأَخِي صَفِيكَ فُطَاعِيكَ دُمُهُ وَأَشْيَعُ مَرْيَمَةَ

اللَّهُمَّ مَا لَعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيْلًا وَحَيْثُ هُمْ عَذَابًا أَلِيمًا التَّكْلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 رَسُولِ اللَّهِ التَّكْلَامَ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَيِّدِي الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ
 أَمِينِهِ عِشْتُ سَعِيدًا وَمَقْبُوتَ حَبِيدًا وَمَنْتَ هَبِيدًا مَطْلُومًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ مُخَيَّرُكَ مَا وَجَدَكَ وَمَهْلِكُكَ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبُكَ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ وَلِيُّكَ وَلَوْ أَنَّكَ لَمْ يَكُنْ إِلَّا بِكَ وَجَعَلَكَ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِدًا مِنَ الدَّادَةِ وَأَعْظَمَهُ
 مُوَارِثًا لِلْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلَكَ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَاصْدِرْ لِلْعَالَمِ
 وَمَنْعِ النَّفْعِ وَبَذَلِ الْمُهَنَةِ فَبِكَ لِبَيْتِ قَدِّ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهْلَةِ وَجَهْلَةِ
 الْخِلَالَةِ وَقَدْ تَوَارَدَ عَلَيْهِ مِنْ جَعْدَةِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْزَلِ
 الْأَدْنَى وَبَشَّرَ أَخْبَرَهُ بِالْقُرْبَى الْأَوْكُرَى وَغَطَّرَ وَغَذَّى فِي هَوَاهُ وَخَفَّكَ
 وَأَخْبَتَ بَيْنَكَ وَالْحَاجَّ مِنْ عِبَادِكَ أَفْلا الْغَاوُ وَالْمُغَاوُ وَتَمَكَّةُ الْأَوْدَارِ الْمُسَوِّ
 النَّارِ فَجَاهِدْهُمْ فِيكَ صَائِرًا مُجْتَبًى بِأَخِي صَفِيكَ فُطَاعِيكَ دُمُهُ وَأَشْيَعُ مَرْيَمَةَ

المكروتن السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البر
 السلام عليك يا حله وكر السلام عليك يا جلد الله بين السلام عليك
 يا من نضقت في سلالته غايمة على المسكين السلام عليك يا فاعل الصخرة
 عرفتم القلب مظهر الماء المعين السلام عليك يا غير الله المتأخر وبك
 الباطنة والباطنة المعبر عنه في سنة اجمعين السلام عليك يا ربي علم اليقين
 وسودع علم الاولين والآخر وصاحب الوفاء والوفاء من حوض
 غائم الشين السلام عليك يا معسوب الذوق فاءد الغر المحجلين ووالد الائمة
 المرشدين ورحمة الله وبركاته السلام على الله الوحي وجهه المضي
 وجهه القوي وعير طه النبي السلام على الامام النقي الخالص
 السلام على الكوكب الذي السلام على الامام ابي الحسن علي ورحمة الله

وبركاته السلام على امام الهدى مصباح الدجى حكم النقي وسند الهدى
 وذي النقي وكفيا لورق الغرق الوفي الحج على اهل الدنيا ورحمة الله
 وبركاته السلام على نور الانوار ووجه البحار ووالد الائمة الاطهار و
 الجنة والنار الخبير عن الاثار المذير على الكفار متفقد التبعة الخالص
 العظيم الا وذا السلام على الخضر والظاهر النفسانية ائمة اعداد
 المولود في السب ذي الاسرار المزوج في السماء بالبرق الظاهر الضمير
 المرشدين ائمة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على البناء العظيم
 الذي له فيه تخلفون وعليه يعرجون وعنه يكون السلام على
 نور الله الانوار وضيائه الازهر ورحمة الله وبركاته السلام عليك
 يا و الله ورحمة الله وخالصة الله وخاتمة الله ائمة اهل البيت ورحمة الله
 وبركاته السلام على الامام النقي الخالص

اللَّهُ خَتَمَهُمْ وَأَجْعَلَ نَهَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّتْ سَلَاكُ
 اللَّهُ وَحَرَّمَ حَرَامَهُ وَنَهَى عَنْ حَكَمِهِ وَأَمَرَ بِالصَّلَاةِ وَآتَى الزَّكَاةَ وَأَمَرَ
 بِالْعُرْفِ وَنَهَى عَنِ الْكِبْرِ وَجَاءَ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ سَائِرُ أَنْبِيَائِهِمْ كَيْدًا
 خُصَّ بِأَعْيُنِ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَمْرِ بِكَ لَيْقِنْ خَلَعَ اللَّهُ مِنْ قَدْحِكَ غُرْحَكَ
 وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَ ذَلِكَ فَخَصَّ بِهِ أَهْلَ بَيْتِهِ وَوَلَّاهُ
 وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلَهُ أَنْ يَلْمِزُوا لَكَ وَعَادِلُكُمْ خَلَا أَمَلُكَ أَنْ تَلْمِزَ لَكَ
 وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ بَلْ عُدَّ لِيَصْرِحَ بِالْبَقَرَةِ أَهْلُ بَيْتِهِ كَلَامُ وَكَفَدُ
 مَقَامِي أَهْلُ بَيْتِهِ بَلْ عُدَّ لِيَصْرِحَ بِالْبَقَرَةِ أَهْلُ بَيْتِهِ كَلَامُ وَكَفَدُ
 أَمِينَ اللَّهُ يَا أَلِ اللَّهِ أَرْحِمْنَا وَبِرَّ اللَّهِ غَوْجَلْ دُفُؤًا فَذَلَّلْتَ ظَهْرِي وَفَضَّلْتَ
 مِرْقَادِي وَكَفَدْتَ لِي خَشَاةَ اللَّهِ وَفَدَّ مَرْبِي أَلِ اللَّهِ غَوْجَلْ وَالْبَلَدُ فَيُجِزُ مِنْ

أَهْلُ بَيْتِكَ عَلَى سَبِيلِ وَأَبْرَافِكَ أَمْرُ خَلْقِهِ وَقَرَّ طَاعَتُكَ بِطَاعَتِهِ
 وَمَوْلَاكَ وَبَوَا لِي إِلَهِي اللَّهُ تَقْبِيلاً وَتَوَلَّى لِي فِي حُجْرٍ وَعَلَى لِي
 ظَهْرِي بَلْ عُدَّ لِي بِرَّ اللَّهِ غَوْجَلْ دُفُؤًا فَذَلَّلْتَ ظَهْرِي وَفَضَّلْتَ
 مِرْقَادِي وَكَفَدْتَ لِي خَشَاةَ اللَّهِ وَفَدَّ مَرْبِي أَلِ اللَّهِ غَوْجَلْ وَالْبَلَدُ فَيُجِزُ مِنْ
 وَأَلَّا تَنْدُبِيكَ وَالْأَنْزِلُ بَيْنَاكَ وَالْمَنْعُ رَحْمَةً فِي حُجْرِكَ بِبَلَدِكَ
 أَنْ تَقْبَلُ لَكَ إِلَهِي فِي ضَرْحَةٍ حَاجِبَةٍ وَخُجْ طَلَبِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّكَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْجَاءُ الْعِلْمُ وَالْثِقَاةُ الْقَبُولُ فَاجْعَلْنِي بِأَمْرٍ مِنْ قَبْلِكَ وَأَكْثَرُ
 فِي حُجْرِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى حُجْرَتِكَ أَدَمُ وَنُوحُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَكْبَامِ الظَّالِمِينَ مِنْ دُونِكَ وَنَعْمَ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
 بَلْ عُدَّ لِي بِرَّ اللَّهِ غَوْجَلْ دُفُؤًا فَذَلَّلْتَ ظَهْرِي وَفَضَّلْتَ مِرْقَادِي وَكَفَدْتَ لِي خَشَاةَ اللَّهِ وَفَدَّ مَرْبِي أَلِ اللَّهِ غَوْجَلْ وَالْبَلَدُ فَيُجِزُ مِنْ

فَجَعَلَهُ بَرْدًا أَلْقَمَهُ وَكَأَنَّهُ لَمْ يَلْعَلْ مَعْصِيَتَهُ وَكَأَنَّهُمْ يَمُوتُ بِهَا أَنْ تَصِفَ فِيهِ مِنْ أَفْرَافِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَأَنَّهُمْ يَمُوتُ بِهَا أَنْ تَصِفَ فِيهِ مِنْ أَفْرَافِ
 الْمَعَاصِي حَتَّى تَلْفُظَ طَائِفَةً مِنْ لَبِّكَ فَبَلَّغْنَا مَعْصِيَتَهُ وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي
 مَعْصِيَتُهُ بِهَا تَلْفُظُ طَائِفَةً مِنْ لَبِّكَ فَبَلَّغْنَا مَعْصِيَتَهُ وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ رَبُّهُمْ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ أَن تَوْفَّيْتَنَا وَتَخْلُصَنَا بِحُجَّتِكَ
 وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 وَعِنْدَ كُلِّ بَلَاءٍ حَتَّى تَنْظُرَ حُجَّتَنَا عَلَاطِمِنَا وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ عَلَيْهِ بِنُورِهِمْ فَاجْعَلْ بَيْنَهُمُ الْوَسْطَى وَابْرَأْ أَلَا كُنْهُ وَالْأَجْرُ أَنْ تَخْلُصَنَا وَتَبْرَأَنَا
 مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَأَقِمْ وَآلِهِ وَنَحْنُ بِمَا حَقَّ قُلُوبُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ تَرْزُقَنَا
 الْعَاقِبَةَ فِي آيَاتِنَا وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 بَلَّغُوا عَيْنِي مَا أَمَرْتُ بِهِ وَصَرَفْتُ عَنْهُمْ كَيْدَ الْبُخَارِ وَتَوَلَّيْتُمْ وَتَخْلُصَنَا وَتَبْرَأَنَا
 مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 الْعَذَابُ أَنْ تَرْفَعَ عَنَّا أَلَمَ الْعَذَابِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ تَلْبِسَ لَنَا وَاسْتَلْكَ بِإِيْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ

وَالْعَاقِبَةُ أَحَبُّ إِلَيْنَا وَأَسْتَغْنَى بِإِيْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 تَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 دَعَاكَ بِهِ حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 يَعْزِيكَ لَوْ تَبَيَّنَ أَنَّ تَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ وَتَقْضَى لَنَا بِهَا حُجَّتُكَ
 فَمَا الْيَوْمَ عَثَرْتُ وَلَمْ تَقْرُبْ مَا سَلَفْتُ مِنْ تَوْجِبٍ وَخِطَابٍ وَلَا تَقْرُبْ مَقَامِي
 هَذَا لَا يَجِيءُ مَشْكُورٌ وَذَنْبٌ مَغْفُورٌ وَعَلَى مَقْتُولٍ وَرَيْبَةٍ مَغْفُورَةٍ وَبَعِثْتُ
 بَعِثْتُ الْإِنْسَانَ بِرَحْمَتِكَ يَا خَلْقَ الْبَلَاءِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَلَا يَحُولُ وَلَا يَفُوتُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَرَبُّنَا فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَرَبُّنَا فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَرَبُّنَا فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَرَبُّنَا فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

وَالْمُسْتَهْنِ قِيَامَا كَفْتِ يَسِينِ الْأَوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَيَا عِظَمَ أَسْمَائِكَ فِي الْفَوْجِ الْخَفِيَّةِ وَأَتَمَّ أَسْمَائِكَ فِي التَّوْنَةِ
 سُبُلًا وَأَزَمَّ أَسْمَائِكَ فِي الزُّبُونِ وَأَجَلَّ أَسْمَائِكَ فِي الْأَجْمَلِ فَدَمَّرَ وَأَرْفَعَ
 أَسْمَائِكَ فِي الْفُتْرَانِ ذِكْرًا وَأَعْظَمَ أَسْمَائِكَ فِي الْكُتُبِ لِلتَّلَاةِ وَأَهْنَأَهَا
 وَأَشْرَعَ أَسْمَائِكَ فِي فَيْضِكَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَأَسْلَكَ بَعْدَكَ
 وَيَا لِعِزِّ الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَ وَيَا لِكَرَمِي الْكَرِيمِ وَمَا وَسَّعَ أَنْ تَضِلَّ عَلَيَّ حَمِيدُ
 وَالْإِلَهِ حَكِيمٌ وَبَنِيحٌ لِي فَرَعْنَدُكَ فَوْجَكَ الْفَرِيبَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ اللَّهُمَّ أَسْمَاءُ
 عَلَى إِحْسَانِكَ الْعَظِيمِ الْأَقْدَمِ وَتَابِعْ لِي مَعْرِفَتَكَ التَّائِمَ الْأَدْوَمَ
 وَالْعَاشِي بِعِزِّ جَلَالِكَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمَ وَالْهَكَمَ لَهُ وَاحِدَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَيْسَ لَكَ كَمِثْلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ لَكَ كَمِثْلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ لَكَ كَمِثْلُهُ شَيْءٌ

أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُسَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
 يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاللَّهُ
 وَأَوَّلُوا الْعِلْمِ فَأَتَمَّا بِالْفَيْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ لِيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 خَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ قَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَوْحَى الْكِتَابَ إِلَيْكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْشُرَكِيَّيْنِ فُلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَسُولُ اللَّهِ الْكَرِيمُ
 جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ الْيَقِينِ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلَامِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رِجَالًا نَحْنُ نَدْعُوهُمْ إِلَى طَرِيقِ الْمَعْرِفَةِ وَنَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ مَا نَحْنُ
 بِمُعَذِّبِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
 اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

حتى اذا ادركه العرق قال امثله لا اله الا الذي انت فيه بنوا اسرائيل
 وانا من المسلمين قل هو رب لا اله الا هو عليه قركت واليه متاب
 الملكة بالزوج من ارض على مريش عباد ان ايدوا ان لا اله الا انا
 فاقولون واذبحوا لقلوب فانه تعلم السر واخفى الله لا اله الا هو كما لا اله الا
 الحق وانا اخرتك فاسمع يا ابو حنيفة انا الله لا اله الا انا فاعبدني
 واقر الصلوة لذكرى انما الله الذي لا اله الا هو ومع كل شيء
 غلاما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا
 فاعبدون وذا النور انك هب مغاضبا فتر ان كنفك عليه فنادى في
 الظلمات لا اله الا انت سبحانك ان كنت من الظالمين ففما انقشلك
 الحق لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد في
 السموات والارض ومن دونها

لا اله الا هو قل هو رب لا اله الا هو عليه قركت واليه متاب
 الملكة بالزوج من ارض على مريش عباد ان ايدوا ان لا اله الا انا
 فاقولون واذبحوا لقلوب فانه تعلم السر واخفى الله لا اله الا هو كما لا اله الا
 الحق وانا اخرتك فاسمع يا ابو حنيفة انا الله لا اله الا انا فاعبدني
 واقر الصلوة لذكرى انما الله الذي لا اله الا هو ومع كل شيء
 غلاما وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا
 فاعبدون وذا النور انك هب مغاضبا فتر ان كنفك عليه فنادى في
 الظلمات لا اله الا انت سبحانك ان كنت من الظالمين ففما انقشلك
 الحق لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد في
 السموات والارض ومن دونها

وَالْمُؤْتَفِقِ الْمُؤْتَفِقِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
 عَفْوٌ لِمَنْ يَشَاءُ عَفْوُهُ وَرَحْمَتُهُ لَيْسَ بِغَضَبٍ لِمَنْ يَشَاءُ عَفْوُهُ وَرَحْمَتُهُ لَيْسَ بِغَضَبٍ لِمَنْ يَشَاءُ
 عَادَةٌ لِمَنْ يَشَاءُ مَا شَاءَ وَمَنْ يَشَاءُ لَا يَكُونُ لَكُمْ رَيْبٌ مِنْهُ لَكُمْ رَيْبٌ مِنْهُ لَكُمْ رَيْبٌ مِنْهُ لَكُمْ رَيْبٌ مِنْهُ
 وَقَالَا لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكَ السَّعْيَ وَالْغَيْرَ وَالْحَيَّةَ الْبَالِغَةَ
 وَالْقَوْلَ الثَّابِتَ وَأَنْشَأَكَ الْإِيمَانَ وَالْفَرَجَ وَالشَّرَّ وَنَصْرَةَ الْبَغِيِّمِ
 حَتَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَغَرَفِي كُنْتُ هَذَا الشَّيْءُ وَغَرَفِي كُنْتُ هَذَا الشَّيْءُ وَغَرَفِي كُنْتُ هَذَا الشَّيْءُ
 وَأَسْرَفُ عَنِّي شَيْئًا وَأَجْعَلُ فِيهِ مِنَ الْهَافِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ وَمَنْ يَخْتَرُ فَهَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَإِشْفَاءًا مِنْ عَذَابِكَ
 وَجَنَاءًا مِنْكَ وَتَوْفِيرًا وَاجْعَلْ لِي فِي كُلِّ شَيْءٍ حَافِظًا وَتَحْفَظُ مِنْهُ جَلِيدًا
 وَتَجَانِي لِمَنْ يَجْنِي مِنْكَ مِنْهُ عَنِّي لَا أَخْلُو مِنْكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلَيَّ وَمَا عَنِّي أَنْ تُلْغِي مَدْحِي وَتُنَاقِضَ مَعْقِلِي عَمَّا
 وَفَعَلْتَنِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَسْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ
 أَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّائِلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ
 الْعَفْوُ وَأَنَا الْغَفِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا الْيَسْأَلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 وَأَنَا خَلْقُ مَوْتٍ فَاعْفُ عَنِّي وَأَنْعَمْ وَأَعْطِنِي سُبُوحًا دُنْيَاً وَآخِرَةً وَخَالِدًا
 عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَسْبَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَوْلَادِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيكَ وَخَيْرِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيكَ وَخَيْرِكَ

اذ انجبت اناك على كل شيء فديرت بن ابنا المرحمة رب العالمين الحمد لله الذي
 خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذي يفصدا بينهم بعدوا
 هو الذي خلقكم من طين ثم قصصكم بالكلية وابل سحر عندكم ثم انتم تنمرون وهو الله
 في السموات وفي الارض يعلم سرهم ونجواهم واعلم ما تكبون الحمد لله الذي
 انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا فلما ايسد باب ما يشهد بان كنز الله والحمد
 في السموات والارض وعجايبا وحسن نظيم فمن الحمد لله الذي له ما في السموات وما
 في الارض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل
 المسلكة رسلا اولي اجنحة شتى فكل اولئك رسولنا وما نشاك ان
 الله على كل شيء قدير ما جعلنا الله للتائبين سبيلا فاما من لم يتوب فلن يضر الله شيئا
 ولا يضرنا وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا
 ان هدانا الله وهو العزيز الحكيم

انهدنا الله لقد جاءك رسول ربنا باخبر الحمد لله الذي وهب لعلك
 ان يبعثك واعين ازرع ليعين الدعاء الحمد لله بل اكثره لا يغفلن الحمد لله
 الذي يتخللنا من الغوم الظالمين الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده الرسل
 الحمد لله ربكم اياهم ففرقونا وما ركبنا بغافل عما تعملون الحمد لله الذي
 عتانا اخرجنا من الضلال الى الهدى فذكرنا الحمد لله الذي صدقنا وعده ووفى لنا الاثر
 ننبوء من الجنة حيث نشاء فقم انزل العالمين وشرى المسلكة خاتمين من جمل
 العرش يحسون الحمد لله ربهم وقضى بينهم بالحسن وقيل الحمد لله رب العالمين
 والله الحمد رب السموات ورب الارض رب العالمين واما لكبير ما في السموات
 والارض وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي لم يخذلنا ولم يكفرنا ولم يخذلنا
 في المملوك ولم يكفرنا في الدين الذي لا يتركنا في الدين الذي لا يتركنا في الدين الذي لا يتركنا

وَمِنْ حُجَّتِكَ وَمِنْ حُجَّتِكَ وَمِنْ حُجَّتِكَ وَمِنْ حُجَّتِكَ وَمِنْ حُجَّتِكَ
و از حجت تو و از حجت تو و از حجت تو و از حجت تو و از حجت تو
 الْبَلَاءُ وَدَوْلَةُ الشَّعَاءِ وَمِنْ شَمَائِلِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْفَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
و بلا و دولت الشعاء و من شمایل اعداء و سوء الفضاء فی دنیا و آخرت
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِلَّةِ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمَلِكِكَ الْقُدِيمِ يَا قَتَابَ الْعَلَمَاءِ
اللهم انی سئالت بملئة الکریم و عرشک العظیم و ملکک القدیم یا قتاب العلماء
 وَبِأَمْطَلِ الْأَسَادِ وَبِأَفْكَالِ الرِّقَابِ وَبِأَكْثَفِ الْعَذَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُنْجِيَنِي
و بامطل الاساد و بافکال الرقاب و باکثف العذاب اسئلتک ان تنجیننی
 مِنَ الدُّنْيَا لِيَأْتِيَ غَايِمًا وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ إِنَّمَا وَأَنْ تُجِيزَ لِقَاءَ شَرِّهِ مِنْهَا
من الدنیا لیاتی غایمیا و ان تدخیلنی الجنة برحمتک انما و ان تجیز لقای شره منہا
 سَلَامًا وَأَوْسَطَهُ فَلَا حَاجَةَ إِلَيْكَ أَتَى عَلَامُ الْغُيُوبِ مَوْلَا كَيْدٍ كَلْبِي
سلام و اوسطه فلا حاجه الیک اتی علام الغیوب مولای کید کلبی
 رَوَات كَرَمَات كَه حَضْرَت قَاطِبَه هَمْدَاد بَعْدَ بَعْدِ حَضْرَت رَسَالَتِ زَيْنِ بُوْد بَرَسَانِ شَرِيفِ
 كِه وَفَات حَضْرَت رَسُوْل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد
 يَافِي هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي
 كِه ظَاهِرَات وَشَيْخ مَعْبُودِي كِه دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد
 شَدَات وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد
 وَشَيْخ طُوسِي كِه شَدَات وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل
 وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد
 شَدَات وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد مَافِي هَمْدَاد بَافِي وَفَات حَضْرَت فَاسَل دَرِيْشْتِ هَمْدَاد

در اینجا در مورد آنکه خواهد شد که چنانکه گفتیم که بعد از این که بدو سلام و درود گفته و اینها
 حمد بگویند یا نه اگر چه بخوانند و بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 قلم گرفته و درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 چنانکه بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 و اینها بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 که دارد از اینها طلب نماید هر چه بخواهد که خداوند شرافت از او زندان و غرض از او زندان
 و دنیا را و از اینها طلب نماید هر چه بخواهد که خداوند شرافت از او زندان و غرض از او زندان
 محمد بن جعفر طبرسی در کتاب لایزال که در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب
 با سعاد حضرت فاطمه در بیستم ماه جمادی الثانی و انقضاء و شهادت حضرت در بیستم ماه جمادی الثانی
 و شیخ طوسی سید نظام در بیستم ماه جمادی الثانی و انقضاء و شهادت حضرت در بیستم ماه جمادی الثانی
 که در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب در این کتاب
 انحضرت بکنند و اینها بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 و اینها بگویند یا نه از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته و بعد از آنکه درود گفته
 انسلام عليك يا سيدنا والعالمين انسلام عليك يا والدنا الحج على الشجرة اجمعين
انسلام عليك يا سيدنا والعالمين انسلام عليك يا والدنا الحج على الشجرة اجمعين
 انسلام عليك يا سيدنا والعالمين انسلام عليك يا والدنا الحج على الشجرة اجمعين
انسلام عليك يا سيدنا والعالمين انسلام عليك يا والدنا الحج على الشجرة اجمعين

يَا بَيْتُكَ وَبَيْتِكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ مُؤْمِرٌ وَمَوْلَا بَيْتِهِمْ مُؤْمِرٌ وَطَاعَتُهُمْ
 مُلْكُهُمْ أَتَمُّ هَذَا الَّذِينَ بَيْنَهُمْ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجَلَّ
 الْمُسَبِّلُ لِلَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْجِلُ بِالْحُسْنِ وَلَا نَأْخُذُ فِي اللَّهِ لَوْ مَعَهُ لَا يَمُوتُ وَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ وَبَيْتِكَ وَالْأُمَّةُ أَطَاعَتُكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِنَيْهِ وَصَلِّ عَلَى الْقَائِمَةِ الْقَائِمَةِ
 الْمَعْصُومَةِ الْقَائِمَةِ الْقَائِمَةِ الرَّكْبَةِ الرَّكْبَةِ الْمَطْلُومَةِ الْمَطْلُومَةِ
 الْمَعْصُومَةِ الْمَعْصُومَةِ الْمَعْصُومَةِ الْمَعْصُومَةِ الْمَعْصُومَةِ الْمَعْصُومَةِ
 وَلَدُهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ وَبُضْعَةُ نَحْوِ وَصِيمِ قَلْبِهِ وَفَلَاكِيَّةُ الْخَلْقِ
 مِنْكَ لَهُ وَالْحَقُّ خَصَّصَتْهَا وَصِيَّتُهُ وَجَبَّيْهُ الْمُصْطَفَى وَوَصِيَّتُهُ الْمُصْطَفَى
 وَبَنَاتُ النَّسَاءِ وَبَنَاتُ الْأَوْلِيَاءِ خَلِيفَةُ الْوَرَعِ وَالزُّقْدُ وَنَفَاحَةُ الْفِرْدُ

وَالْجُلْدُ الْبَنِي شَرَفٌ مَوْلِدُهَا بِنَاءُ الْجَنَّةِ وَسَلَكٌ مِنْهَا أَنْوَارُ الْأَلَمَّةِ
 وَأَرْجَتْ دُونَهَا حِجَابُ الْقُورِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً تَرْبِيَةً فِي مَحَلِّهَا
 عِنْدَهَا وَشَرَفًا لَدَيْكَ وَتَرْبِيَةً لَهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مِنْهَا حَاجَتَهُ وَسَلَامًا
 وَإِنْسَانًا لَدُنْكَ فِي جَنَّاتِ فَضْلٍ وَإِحْسَانٍ وَرَحْمَةٍ وَغُفْرَانٍ لَدُنْكَ ذُو الْعَرْشِ
 الْكَرِيمِ وَبَدِينِ طَاوُكَاتِ بِنْتِ نَارِ زَبَارَتِ بَكْرِ وَكَرْتَوَانِ غَاثِ رَاجِحِ أَوَّلُونَ
 دُونَكَتِ بَعْدَ فَاتِحَةِ شَفِ رَتَبَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ يُخَوِّنُ وَكَرْتَوَانِ دُونَكَتِ بَكْرِ وَكَرْتَوَانِ
 وَبَعْدَ فَاتِحَةِ بَكْرِ بَغْلِ هُوَ اللَّهُ يُخَوِّنُ وَبَعْدَ فَاتِحَةِ بَكْرِ بَغْلِ هُوَ اللَّهُ يُخَوِّنُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَأَسْأَلُكَ
 بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كَهْفُهُ سِوَاكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ
 عَظِيمٍ وَبِأَيِّمَاتِكَ الْحَقِّ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوَ بِهَا وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَاتِكَ
 الْأَعْظَمِ الَّذِي أَسْتَعِينُ بِهِمْ أَنْ يَدْعُوهُ الصَّبْرُ فَاطِمَةُ وَبَيْتِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي

که چون ماه ناه در پاد در روز اول ماه و دو کعبه نماز یکین و دو کعبه اول بعد از حمدی مرتبه
قل هو الله بخوان و در کعبه دوم بعد از حمدی مرتبه انا انزلناه بخوان و بعد از نماز صدق
یکن چون چپ بکشی سلامی تمام از خود غالی خردی و در دوایت دیگر و بدش است که محبت
که بعد از دوم کعبه اند غا و بخواند **والله التجر التجر التجر**
و ما من ذا بتر فی الا و فی الا علی الله رزقها و لعلکم متفکرها و متوعدعها

بسم الله الرحمن الرحیم
کل فی کتابین **بسم الله الرحمن الرحیم** و از میسک الله یسیر فلا کاشف لهما الا
در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

هو و ان یردک یخیر فلا راد لفضلہ بصبب بیه مر لیس و میجاده و هو یغفر
او در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

الرحیم **والله التجر التجر التجر** **بجعل الله بعد غیره** **بما شاء الله**
در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

لا فوة الا بالله **حبنا الله و لعل او کبیل و افوض امری الی الله** **والله**
در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

بصبر الی عیاد لا اله الا انت سبحانک انک انت **الظالمین** **رب انا الی**
در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

میرجی **فقیه** **رب لا تدینی فردا و ان یخیر لوارثین** و بدانکه انجمله شهای شود که
در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

بران مؤنث نمود نا از پاد و در روز ششم در ماه است و این و او شش و در
اول ماه و چپش از ماه و چهارشنبه اول از ماه میان شایست و در بعضی ثواب عکس این وارد شده

اعنی چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و چپش از ماه میان شایست و در بعضی ثواب عکس این وارد شده
حضرت ثانی البیاضات در فضیلت و تاکید و لخصت نماز سنت را و در هر شب و در هر روز
نماز واجب مقرر فرموده است که بعد از نماز ظهر و عصر و بعد از نماز عشاء و بعد از نماز صبح
بعد از نماز شام و دو کعبه و نیز بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرد و پیش از هر یک رکعت و باز
دو کعبه از شب و دو کعبه پیش از صبح و اینها مستم فریضه اند و در ثواب و تاکید مثل استند
و مانند فریضه اگر ترک کنند سنت که ضاکیست و از برای ترک آن کفاره یکصد گندم یا جو
برای ناه روز و یکصد برای ناه شب مقرر کرده اند همچنین روزی سنت و در هر روز و شب
که تمام ماه شعبان و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت که ضاکیست و اگر
در تابستان دشوار باشد سنت که در زمستان ضاکیست و اگر دشوار باشد بایک روز و یکصد گندم یا جو
بدهد که بحباب زرده ذائقه سیب می شمار باشد و روزهای ناه این زمان حوط چهارده نماز
است یا یکصد گندم که بحباب وسط صد درم بودن قدیم باشد و اگر صد درم شاه مید
احولت بدهدم دادن به ثبات و بسند جمیع از حضرت ساد و علیه السلام منقول که حضرت علی
صلی الله علیه و اله مدتی روزی سنت نموده است که مردم آن کردند که هر کس از اخطا و نواهد کرد و صد
اخطا کرد که گمان کرد ندکه و دیگر روزی سنت نموده است که بر من روزی حضرت داود علیه السلام گفت
که یک روزی سبادت و یک روز اخطا و سبقت بود پس در آخر عمر او که شایسته روزی و روزی و روزی
چیزی که گذشت تا آنکه بر لایت ساز باشد سبادت حضرت و فرمود که این روز و ثواب است
تا روزی تمام سال و ساد و شایسته از این سبقت بود که راوی پرسید کدام روزهاست فرمود که چپ
اول و چهارشنبه اول و دوم و چپش آخر پرسید که چپش این روزها را و روز سبادت را و فرمود که
عذاب بر اینتهای سابق را این روزها نازل شده است پس اگر کرد که در این روزها روزی بداند که
دفع عذاب و در و این سبقت بود که چپش را برای این روز سبادت که اعمال بد کار را بداند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

در این کتاب دو مرتبه است و در هر مرتبه یک بار بخواند و در هر مرتبه یک بار بخواند

بر خدا عز و جل کند و چهارشنبه میان برای ایام روزه میباشد که اگر بخت در روز چهارشنبه
خلفی شده است و روزه سپراتن بجهنم است و بر او عذاب که بر اینهاست گذاشته نازل
شده است در چهارشنبه میان ماه نازل شده است و اگر در اول دو چشنبه بوده باشد چشنبه
اول را اگر شربت بهتر است و اگر تیر شود چشنبه دوم را بگیرد و اگر در هر دو چشنبه بود
موافق شود چشنبه دوم را بگیرد اصل است چنانکه در حدیث جمیع وارد شده است و در
روایت دیگر وارد شده است که چشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر صورتی که محتمل
باشد که چشنبه دوم اول ماه دیگر باشد و بسند جمیع از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که کسی که در هر ماه از روزه روزه دارد باید با هر یک بخانه نکند و سفاقه و خورق
چیزی نکند و نباید در آن روز خوردن و چندان و اگر کسی با او سفاقه و خورق نکند در آن روز
و معارضه نکند و اگر در این ایام روزه باشد بخانه برادرش وارد شود و او تکلیف کند اظهار
بهتر است از روزه داشتن و سفاقه را بر پنج در حدیث از حضرت صادق علیه السلام منقول است
و حدیث دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادرش و روزه باشد و اظهار کند و اظهار
که من روزه ام که بروی کند و خدای تعالی ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و اگر از روزه
اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوب و فی الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب روزه
سال بپایند چنانکه خدای تعالی فرمود است بِأَحْسَنِ ظَنٍّ أَهْلُهَا يُعَفِّرُهُمُ اللَّهُ بخانه برادرش
نکند باید برای او هفت ده برابر آن و از مضمون حدیثی بسیار وارد شده است اما باینکه
بجای نباشد که اول مذکور شد و از جمله روزهای سنت هر ماه روزه ایام البیاض است یعنی
و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث در فضیلت آن سه روز از طریق معتبره منقول است و بعضی
از روایات وارد شده است که چهره شادام علیه السلام مرتکب گشت و در هفت و او را برین
فرستادند بدین سیاه بود با بعد از قبول توبه خط سیاه از سوابق بپای او ماند بود و چون مستش که

این حالت را بر او دیدند و خورشید بر او آمدند و گردیدند و استغاثه کردند بیکباره خدای تعالی
پرستید از آسمان ندا کرد که امروز روز بداد و امروز سپردم ماه بود چون روزه داشت
نات آن ساهی بر طم شد پس در روز چهاردهم نارسید که امروز پانزدهم روز بداد و چون روزه داشت
پانزدهم دیگر بر طم شد پس در روز پانزدهم نارسید چون روزه داشت تمام ساهی بر طم شد
پس با و نارسید از آسمان که ای آدم روزه ای سه روز را برای تو فرزدان تو هرگز بر
هر که در هر ماه از روزه روزه بداد چنان باشد که در تمام عمر روزه باشد و این با هر یک
که روزه دو چشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیاض معتبر شده است و منافات ندارد که هر دو باشد
و چشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد اما اگر احادیث ایام البیاض را طریقت است و این
طایفه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر یک از علی علیه السلام و بر نازل شد
و گفت که بگو علی علیه السلام که روزه بداد از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو و بپای روزه
روز اول روز ده هزار سال و بر روز دوم سی هزار سال و بر روز سوم صد هزار
سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص من است یا برای همه کس حضرت فرمود که
هر که از شبان توان روزها را روزه بداد این ثواب برای او خواهد بود که گفت کدام روزها
از ماه فرمود که سه روز و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب روز چهارشنبه و
و جمعات برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در جمیع الاناجیل در حق نمازهای نما
ذکر کرده ام و مشهور میان علما آنست که چشنبه و هر جمعه را روزه گرفت مگر آنکه موانع
یکی از ایام محرم یا مکرّمه واقع شود و بسند جمیع از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که کسی که او را عمل چیزی داشته باشد تا صدق کردن روزه داشت و مثل اینها باید که روزه
جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است و از حدیثی است که مستحب است چشنبه
شمار روزه گرفتن و اگر مملکتی در میان یکروز پیش و یکروز بعد از ایام است و کشتن احتیاج روزه

اللَّهُ وَآلِهِ هَذَا نَاكَ مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ وَآلِهِ هَذَا نَاكَ فَدَبَّحَتْ لَامِيكَ وَ
 جَاهِدَتْ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبْدَتُهُ خَلْقُكَ الْبَقِيَّةُ فَجَزَاكَ اللَّهُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضَلَّ أَضَلَّ مَجْرَى نَبِيٍّ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ أَضَلَّ مَا صِلَتْ عَلَى آبَائِهِمْ وَآلِ آبَائِهِمْ أَنْكَ حَمْدُ مُحَمَّدٍ وَدُرَّةَا
 حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولٌ كَمَا هُوَ خَوَاصُّ نَبَاتِ كَدِّ حَضْرَتِ مَرْوَلِ أَبِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَحَسَنَ وَحُسَيْنَ وَتَقِيَّاهُ خَلْقُهَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 وَافِدِ شَهْرِ خُزْدَشَادِ بِرِغْلِ كُنْدِ دُرِّ نَجْعِدِ وَدِجَامِ يَكْرِ بِشُودِ بِرِوَرِ
 بَحْرَانِ بِرِجَالِ كُنْدِ نَاكَ دِيَا هَرُونَ كَدِ بِسَرِ شُودِ بِرِوَرِ بَقِيَّةَا وَبِكُو
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْبَيْتِيُّ الْمُرْتَبِلُ وَالْوَحْيِيُّ الْمُرْتَفِيُّ السَّيِّدُ الْقَرَّاءُ وَالسَّيِّدُ الْكَبَرَاءُ
 وَالْجَانِ الْمُسْتَجَابُ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأَمْثَلُ الْمُسْتَجَوِّ
 حِينَ نَفِطَاكَ الْكُفَّةُ وَالْأَبَاكُمُ وَوَلَدُكُمْ الْخَلْفَ عَلَى بَرَكَةٍ
 كَدِ بِرِوَرِ بَقِيَّةَا وَبِكُو

الْحَقُّ هُنَالِكَ لَكُمْ سَلَامٌ وَنُصْرَتُكُمْ مَعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ
 مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْغَالِبِينَ بِفَضْلِكُمْ بِقَرِّ حُكْمِكُمْ لَا أَنْكَرُ
 اللَّهُ قُدْرَةً وَلَا أَرْعَمُ لَا مَا شَاءَ اللَّهُ فَبَحَّازَ اللَّهُ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُو
 بِسْمِ اللَّهِ يَا أَيُّهَا جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَائِهِمْ وَأَجَادِكُمْ
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَدُرَّةَا وَبِكُو
 حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولٌ كَمَا هُوَ خَوَاصُّ نَبَاتِ كَدِّ حَضْرَتِ مَرْوَلِ أَبِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ وَحَسَنَ وَحُسَيْنَ وَتَقِيَّاهُ خَلْقُهَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 وَافِدِ شَهْرِ خُزْدَشَادِ بِرِغْلِ كُنْدِ دُرِّ نَجْعِدِ وَدِجَامِ يَكْرِ بِشُودِ بِرِوَرِ
 بَحْرَانِ بِرِجَالِ كُنْدِ نَاكَ دِيَا هَرُونَ كَدِ بِسَرِ شُودِ بِرِوَرِ بَقِيَّةَا وَبِكُو
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْبَيْتِيُّ الْمُرْتَبِلُ وَالْوَحْيِيُّ الْمُرْتَفِيُّ السَّيِّدُ الْقَرَّاءُ وَالسَّيِّدُ الْكَبَرَاءُ
 وَالْجَانِ الْمُسْتَجَابُ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأَمْثَلُ الْمُسْتَجَوِّ
 حِينَ نَفِطَاكَ الْكُفَّةُ وَالْأَبَاكُمُ وَوَلَدُكُمْ الْخَلْفَ عَلَى بَرَكَةٍ
 كَدِ بِرِوَرِ بَقِيَّةَا وَبِكُو

فَبِكَ مَهْجُورًا وَرَسُولُ اللَّهِ فَبِكَ مَوْتُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَمَاءِ اللَّهِ وَ
 أَحِبَّائِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِائِمْ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَعَارِزِ حُكْمِهِ اللَّهُ وَحَفْظُهُ
 سِرِّهِ اللَّهُ وَحَمَلَةُ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءُ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرَهْمِ خَلْقِكَ عَلَى رَحْمَةِ سَائِلِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ
 أَنَّهُ بَارِئٌ خَالِقُكُمْ بَارِئٌ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ
 نَمُودِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ
 بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَبْدُكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ خَلْدُكَ وَخَيْرُكَ
 وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ بِرَأْسِ خَيْرِ كَيْفِ تَرَانِكُمْ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَالْبُتُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَخُلَفَاءِ الْمَلَائِكَةِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ مَعْدِنِ الرَّحْمَةِ وَخَزَائِنِ الْعِلْمِ وَمُسْتَهْجِ الْخَلْقِ وَأَصُولِ
 الْكَدَمِ وَفَادَةِ الْأَمَمِ وَأَوْلِيَاءِ النِّعَمِ وَعَنَاصِرِ الْأَبْرَارِ وَذَائِمِ الْبَهْجَةِ
 وَسَائِمَةِ الْعِبَادَةِ وَرُكَّانِ الْخِلَادَةِ وَأَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأُمَمَاءِ الْخَيْرِ وَسُلَا
 لِيَتَيْنِ وَصَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَغَيْرِ غَيْرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى أئِمَّةِ الْهُدَى مَصَابِيحِ الدُّجَى أَغْلَامِ النُّفَى وَذَوِي الشُّعَى وَوَلِي
 الْحُجَى وَهَفَا أَوْزَى وَوَدْنَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَلِكِ الْأَعْلَى وَالْدُّعَا الْحَقِّي وَحُجَى
 اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوَّلِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى خَلِائِمْ
 مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَصِيَّائِ رَسُوكَ اللَّهُ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَا إِلَى اللَّهِ وَالْإِدْلَاءِ عَلَى
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُسَوِّفِينَ أَمْرَ اللَّهِ وَالنَّاسِبِينَ حَقِّهِ اللَّهُ وَالْخَالِصِينَ فِي
 رَحْمَتِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
 جَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَتَّى تَخْرُجُوا مِنْ خِلَافَتِهِ دَعْوَتُهُ وَبَيْتُهُمْ فَرَاغَتْهُ وَأَقَامَتْ حُدُودَهُ
 وَبَثَرَتْهُ شَرَائِعَ احْكَامِهِ وَنَسَنَتْهُ نَسْنَاهُ وَصَرُّهُمْ فِي ذَلِكَ مِثْلَهُ إِلَى الرِّشَا
 وَتَسْتَقْمَلُهُ الْقَضَاءُ وَتَقْدُمُ مِنْ سُلَيْمٍ مَرِيضَةٍ فَارْتَابَ عَنْكُمْ بَارِزُ وَاللَّيْثُ
 لَكُمْ لَا يُوَفِّي الْمَقْصَرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقُ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْبَيْتُكُمْ وَأَنْتُمْ
 أَهْلُهُ وَمَعِيدُهُ وَمِيرَاثُ الْبَنُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَأَبَابُ اللَّهِ لَكُمْ وَغَرَامَةُ مَكِّكُمْ وَنُورُ
 وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُ الْبَيْتِ مِنْ وَاللَّهِ وَمَرْجَانُهُ فَهَذَا
 عَادَ اللَّهُ وَمِنْ حَقِّكُمْ فَهَذَا حَقُّ اللَّهِ وَمِنْ أَعْضَاءِ اللَّهِ وَمِنْ أَعْضَائِهِمْ
 بَيْتُكُمْ فَهَذَا عَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ لَيْسَ بِالْأَعْظَمِ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشَهَادَةُ
 ذَا الْإِفْقَاءِ وَنُفْعَاءُ ذَا الْإِفْقَاءِ وَالرَّيْحَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْأَلَاةُ الْخَزِينَةُ وَالْأَلَاةُ
 الْخَزِينَةُ وَالْأَلَاةُ الْخَزِينَةُ وَالْأَلَاةُ الْخَزِينَةُ وَالْأَلَاةُ الْخَزِينَةُ

الْحَفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُنْتَهَى مِنَ الْإِنْسَانِ مِنْ أَيْحُكُمْ هَذَا نَحْيٌ وَمِنْ لَمْ يَأْتِكُمْ
 فَهَذَا مَلَكٌ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْعُونَ وَيُؤْمِنُونَ وَلَهُ تَسْلُوتُونَ
 وَإِنْ تَرَى بَعْضَهُمْ يَسْتَلِمْ إِلَيْهِ يُرْسِدُونَ وَيَقُولُ يَحْكُمُونَ سَعِدَ وَاللَّهُ مِنْ الْأَلَاةِ
 وَمَلَكٌ مِنْ عَالِدِكُمْ وَخَابَ مِنْ حَجْدِكُمْ وَنَسَلَ مِنْ قَارِ قَكُمْ وَقَارَ مِنْ تَسَلُّكُمْ
 وَأَيْنَ مِنْ بَيْتِكُمْ وَتَسَلُّكُمْ مِنْ حَجْدِكُمْ وَمَعْدَى مِنْ أَعْضَائِهِمْ مِنْ أَيْحُكُمْ فَالْبَيْتُ
 سَاوَاهُ وَمِنْ خَالِكُمْ فَالْأَرْسَالُ وَمِنْ حَجْدِكُمْ كَارِفُ وَمِنْ خَالِكُمْ مِثْلُكُمْ
 وَتَدْعُ عَلَيْكُمْ فَهَذَا حَقُّكُمْ مِنْ الْحَقِّ أَشْهَادُ هَذَا سَائِلُكُمْ فِيهَا مَقْوُ
 وَجَارُكُمْ فِيهَا بَيْتُكُمْ وَأَزَارُكُمْ وَأَحْكُمْ وَنُورُكُمْ وَطَبَقُكُمْ وَأَحْكُمْ وَطَبَقُكُمْ
 لَعْنُهُمَا مِنْ بَعْضِ خَلْفِكُمْ اللَّهُ طَوَارُكُمْ لَعْنُهُمَا مِنْ بَعْضِ خَلْفِكُمْ
 فَهَذَا حَقُّكُمْ مِنَ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرَ فِيهَا إِنَّهُ وَجَعَلَ سَكُونًا عَلَيْكُمْ
 فَهَذَا حَقُّكُمْ مِنَ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرَ فِيهَا إِنَّهُ وَجَعَلَ سَكُونًا عَلَيْكُمْ

عَدُوًّا لَكُمْ أَمْسَتْ بَيْنَكُمْ وَتَوَلَّيْتُ أَخْرَجْتُكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِي وَأَوَّلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنْ رَحِيبٍ وَاطْمَأْنُونُوا لَنَا طِبْرٌ مِنْ خَيْرِ الْمَقَالِ
 لَكُمْ وَالْحَاجِدُ يَحْفَظُكُمْ وَالْمَارِئُ مِنْكُمْ وَلَا يَنْفَكُ وَالْعَاصِبُ لَا يَنْفَكُ وَالشَّامِ
 فِيكُمْ وَالْمُخْرِقُ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ لُجَّةٍ نَعْمُكُمْ وَكُلِّ طَلْعٍ سَوَاءُكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ قَبْلَتِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِطَ عَلَيَّ مَوْلَاكُمْ وَتَجَنَّبَكُمْ وَغَبَكُمْ
 وَوَقَعْتُمْ لَطَاعَتَكُمْ وَنَدَوْتُمْ عَنْكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ رِجَالِكُمُ النَّالِيَيْنِ
 لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مَقَرَّ ثَارِكُمْ وَبَيْتِكُمْ سَيْلَكُمْ وَبَهْدِيكُمْ كُنَّا
 وَبِحُشْرَةٍ مِنْكُمْ وَبِكُفْرٍ مِنْكُمْ وَبِمَلِكٍ مِنْكُمْ وَبِشَرِّكُمْ وَطَائِفَةٍ مِنْكُمْ
 وَأَنَا لَكُمْ وَتَقَرُّ عَنْهُ عَدَاؤُكُمْ بِأَيْدِيكُمْ وَأَمْرٌ وَتَقَرُّ قُلُوبُكُمْ وَأَرَادَ اللَّهُ
 بَنَائِكُمْ وَمَنْ وَجَدَ مِنْكُمْ مَنْ يَصِلُ تَوَحُّدَكُمْ مَوْلَاكُمْ الْأَخْيَرُ شَيْئًا كَرِهَ
 أَوَّلَ بَرِيَّةٍ شَأْنٍ

وَلَا أَلْبِغُ مِنْ الْمَدْحِ كَهَيْئَتِهِمْ وَبَيْنَ لَوْصِفٍ مَدْمَكُهُ وَأَنْتُمْ تُؤَدُّ الْأَحْبَادَ وَ
 هَذَا الْأَمْرُ وَبِحُجِّ الْبَحَارِ بِكُمْ فَخِ اللَّهُ وَبِكُمْ بِحُجِّكُمْ وَبِكُمْ بِبَرِّ الْغَيْثِ
 وَبِكُمْ بِبَرِّ الْغَيْثِ أَنْ تَقْعَ عَلَى الْأَرْضِ لَا يَذْنِبُكُمْ وَبِكُمْ بِبَرِّ الْغَيْثِ وَبِكُمْ
 بِكَفِّ الْغَيْثِ وَعِنْدَكُمْ مَا نَشَرْتُ بِهِ رُسُلَهُ وَقَبِطْتُ بِهِ مَلَسْتُكُمْ وَالْحَيْدُ
 بَيْتُ الدُّعَا الْأَمِينُ وَكَذَبْتُ حَضْرَتِ الْمَوْفِقِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَاشِدِ بَحَايِ
 أَنَا كَمَا اللَّهُ مَا لَمْ يَكُنْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَائِفَةً كُلِّ شَرِّهِمْ لَكُمْ وَتَجَنَّبَكُمْ
 مُتَكَبِّرٍ لَطَاعَتَكُمْ وَخَصَّ كُلَّ خِيَارِ لُغَايِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَفُكُمْ
 بِنُورِهِ وَقَارَ الْهَائِرُونَ بِوَلَايَتِكُمْ بِكُمْ بِكُمْ إِلَيَّ الرِّضْوَانُ وَبِحُجِّكُمْ
 عَصَبُ الرِّجَالِ بَيْنَ أَنْتُمْ وَأَمْرٌ وَتَقَرُّ قُلُوبُكُمْ وَأَرَادَ اللَّهُ
 بَنَائِكُمْ وَأَجَادَكُمْ فِي الْأَحْيَادِ وَأَرَادَكُمْ فِي الْكَوَاكِبِ وَتَقَرُّ قُلُوبُكُمْ فِي الْبَقَا
 أَوَّلَ بَرِيَّةٍ شَأْنٍ

وَأَنذَرَكُمْ فِي الْأَنْفَارِ وَمُؤَرَّكَةٍ فِي الصُّبُورِ فَمَا أَجَلُ أَسْمَاءَ كَمْ وَأَكْرَمُ أَيْتَانِكُمْ
 وَأَعْظَمُهُ شَيْئَانِكُمْ وَأَجَلُ خَطَرَةٍ وَأَوْقَعُ عَقْدَةٍ وَأَصْدَقُ عَدْلَةٍ كَلَامِكُمْ
 نُورٌ وَأَمْرٌ زُشْدٌ وَوَصِيكُمُ الْقَوِيُّ فَعَلِكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتِكُمُ الْإِحْسَانُ فَخَلِّصْكُمْ
 الْكُرْهُ وَشَانِكُمْ الْخَوْفَ وَالصَّدْقَ وَالرِّفْقَ وَقَوْلَكُمْ حِكْمٌ وَجَهْمٌ وَزَيْلَكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
 وَتَحَرُّمٌ لَأَنذَرَكُمْ كَلَّ الْخَيْرِ كُنْتُمْ قَوْلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا وَبَهُ وَمُسْتَهْلِكُهُ
 أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِ كَيْفَ أَصْفُ حُسْنُ شَيْئَانِكُمْ وَأَحْسَنُ حَيْثُ بَلَّيْتُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنْ
 الَّذِي فَرَّجَ عَنَّا عَمَلَاتِ الْكَرْوِيِّ وَأَقْدَانِكُمْ مِنْ شَفَاعَتِهِ أَهْلُكَ كَانَتْ وَالْمَلِكُ
 يَا أَيْتَانُ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِمْ يَوْمَ لَا نَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالَهً دِينَنَا وَاسْتِغْنَا مَا كَانَتْ
 مِنْ دِينِنَا وَنُورِ الْأَنْبِيَاءِ تَقَبَّلْ طَاعَةَ الْمُفَضَّلَةِ وَلَكُمْ الْمُوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالْكَرَامَةُ
 الرَّقِيقَةُ وَالْقِيَامُ الْحَسَنُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ غَرْجٌ وَالْجَاهُ الْعَلِيمُ

وَأَنذَرَكُمْ فِي الْأَنْفَارِ وَمُؤَرَّكَةٍ فِي الصُّبُورِ فَمَا أَجَلُ أَسْمَاءَ كَمْ وَأَكْرَمُ أَيْتَانِكُمْ
 وَاَنْذَرَكُمْ فِي الْأَنْفَارِ وَمُؤَرَّكَةٍ فِي الصُّبُورِ فَمَا أَجَلُ أَسْمَاءَ كَمْ وَأَكْرَمُ أَيْتَانِكُمْ
 وَأَعْظَمُهُ شَيْئَانِكُمْ وَأَجَلُ خَطَرَةٍ وَأَوْقَعُ عَقْدَةٍ وَأَصْدَقُ عَدْلَةٍ كَلَامِكُمْ
 وَأَعْظَمُهُ شَيْئَانِكُمْ وَأَجَلُ خَطَرَةٍ وَأَوْقَعُ عَقْدَةٍ وَأَصْدَقُ عَدْلَةٍ كَلَامِكُمْ
 نُورٌ وَأَمْرٌ زُشْدٌ وَوَصِيكُمُ الْقَوِيُّ فَعَلِكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتِكُمُ الْإِحْسَانُ فَخَلِّصْكُمْ
 نُورٌ وَأَمْرٌ زُشْدٌ وَوَصِيكُمُ الْقَوِيُّ فَعَلِكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتِكُمُ الْإِحْسَانُ فَخَلِّصْكُمْ
 الْكُرْهُ وَشَانِكُمْ الْخَوْفَ وَالصَّدْقَ وَالرِّفْقَ وَقَوْلَكُمْ حِكْمٌ وَجَهْمٌ وَزَيْلَكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
 الْكُرْهُ وَشَانِكُمْ الْخَوْفَ وَالصَّدْقَ وَالرِّفْقَ وَقَوْلَكُمْ حِكْمٌ وَجَهْمٌ وَزَيْلَكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
 وَتَحَرُّمٌ لَأَنذَرَكُمْ كَلَّ الْخَيْرِ كُنْتُمْ قَوْلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا وَبَهُ وَمُسْتَهْلِكُهُ
 وَتَحَرُّمٌ لَأَنذَرَكُمْ كَلَّ الْخَيْرِ كُنْتُمْ قَوْلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا وَبَهُ وَمُسْتَهْلِكُهُ
 أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِ كَيْفَ أَصْفُ حُسْنُ شَيْئَانِكُمْ وَأَحْسَنُ حَيْثُ بَلَّيْتُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنْ
 أَنْتُمْ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِ كَيْفَ أَصْفُ حُسْنُ شَيْئَانِكُمْ وَأَحْسَنُ حَيْثُ بَلَّيْتُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنْ
 الَّذِي فَرَّجَ عَنَّا عَمَلَاتِ الْكَرْوِيِّ وَأَقْدَانِكُمْ مِنْ شَفَاعَتِهِ أَهْلُكَ كَانَتْ وَالْمَلِكُ
 الَّذِي فَرَّجَ عَنَّا عَمَلَاتِ الْكَرْوِيِّ وَأَقْدَانِكُمْ مِنْ شَفَاعَتِهِ أَهْلُكَ كَانَتْ وَالْمَلِكُ
 يَا أَيْتَانُ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِمْ يَوْمَ لَا نَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالَهً دِينَنَا وَاسْتِغْنَا مَا كَانَتْ
 يَا أَيْتَانُ وَأَنْتُمْ وَفَقِيهِمْ يَوْمَ لَا نَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالَهً دِينَنَا وَاسْتِغْنَا مَا كَانَتْ
 مِنْ دِينِنَا وَنُورِ الْأَنْبِيَاءِ تَقَبَّلْ طَاعَةَ الْمُفَضَّلَةِ وَلَكُمْ الْمُوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالْكَرَامَةُ
 مِنْ دِينِنَا وَنُورِ الْأَنْبِيَاءِ تَقَبَّلْ طَاعَةَ الْمُفَضَّلَةِ وَلَكُمْ الْمُوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالْكَرَامَةُ
 الرَّقِيقَةُ وَالْقِيَامُ الْحَسَنُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ غَرْجٌ وَالْجَاهُ الْعَلِيمُ
 الرَّقِيقَةُ وَالْقِيَامُ الْحَسَنُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ غَرْجٌ وَالْجَاهُ الْعَلِيمُ

وَالثَّانُ الْكَبِيرُ وَالْقَاعَةُ لِقَوْلِهِ رَبَّنَا اتَّخَذْنَا آلَتَنَا الْكِبْرُ وَابْتَعْنَا الرِّبَا
 فَكُنَّا سَمِيعَ الشَّافِعِينَ رَبَّنَا لَا تَخْطُبْنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَقَبْ لَنَا مِنْ ذَلِكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُخَّانُ بِنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 لَنْ يَنْفِي عَنْكَ اللَّهُ غَرْجًا وَنُوبًا لَا يَأْخُذُ عَلَيْنَا إِلَّا مَا هَذَا كَمْ فَخَيَّرْنَا مِنْ بَيْنِكُمْ عَلَى
 رِيضٍ وَأَشْرَعَا كَمْ أَمْرٌ خَلْفَهُ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْفَيْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 وَكُنْتُمْ شُفَعَاءَ فَإِنْ لَكُمْ مُنْجَعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ هَذَا طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَا كَمْ هَذَا
 عَصَى اللَّهُ وَمَنْ أَجَبَكُمْ هَذَا أَجَبَ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ هَذَا أَبْغَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 وَجَدْتَ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ حَمْدٍ وَأَهْلَ بَيْتِهِ الْأَخْيَارَ الْأَمْثَلَةَ الْأَكْبَرَةَ
 وَجَعَلْتُمْ شُفَعَاءَ فَجَعَلْتُمْ الَّذِي أَفْجَبَ لَمْ عَلَيْكَ اسْتِغْنَا أَنْ تَخْلِفَ فِي حَمَلَةٍ
 الْعَارِفِينَ لَا يَمُوتُ وَتُخْلِقُ وَفِي زَمَرٍ لَمْ تَخْلِفْ فِي طَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَالثَّانُ الْكَبِيرُ وَالْقَاعَةُ لِقَوْلِهِ رَبَّنَا اتَّخَذْنَا آلَتَنَا الْكِبْرُ وَابْتَعْنَا الرِّبَا
 وَالثَّانُ الْكَبِيرُ وَالْقَاعَةُ لِقَوْلِهِ رَبَّنَا اتَّخَذْنَا آلَتَنَا الْكِبْرُ وَابْتَعْنَا الرِّبَا
 فَكُنَّا سَمِيعَ الشَّافِعِينَ رَبَّنَا لَا تَخْطُبْنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَقَبْ لَنَا مِنْ ذَلِكَ
 فَكُنَّا سَمِيعَ الشَّافِعِينَ رَبَّنَا لَا تَخْطُبْنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَقَبْ لَنَا مِنْ ذَلِكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُخَّانُ بِنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُخَّانُ بِنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 لَنْ يَنْفِي عَنْكَ اللَّهُ غَرْجًا وَنُوبًا لَا يَأْخُذُ عَلَيْنَا إِلَّا مَا هَذَا كَمْ فَخَيَّرْنَا مِنْ بَيْنِكُمْ عَلَى
 لَنْ يَنْفِي عَنْكَ اللَّهُ غَرْجًا وَنُوبًا لَا يَأْخُذُ عَلَيْنَا إِلَّا مَا هَذَا كَمْ فَخَيَّرْنَا مِنْ بَيْنِكُمْ عَلَى
 رِيضٍ وَأَشْرَعَا كَمْ أَمْرٌ خَلْفَهُ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْفَيْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 رِيضٍ وَأَشْرَعَا كَمْ أَمْرٌ خَلْفَهُ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْفَيْتُمْ ذُنُوبَكُمْ
 وَكُنْتُمْ شُفَعَاءَ فَإِنْ لَكُمْ مُنْجَعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ هَذَا طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَا كَمْ هَذَا
 وَكُنْتُمْ شُفَعَاءَ فَإِنْ لَكُمْ مُنْجَعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ هَذَا طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَا كَمْ هَذَا
 عَصَى اللَّهُ وَمَنْ أَجَبَكُمْ هَذَا أَجَبَ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ هَذَا أَبْغَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 عَصَى اللَّهُ وَمَنْ أَجَبَكُمْ هَذَا أَجَبَ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ هَذَا أَبْغَضَ اللَّهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 وَجَدْتَ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ حَمْدٍ وَأَهْلَ بَيْتِهِ الْأَخْيَارَ الْأَمْثَلَةَ الْأَكْبَرَةَ
 وَجَدْتَ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ حَمْدٍ وَأَهْلَ بَيْتِهِ الْأَخْيَارَ الْأَمْثَلَةَ الْأَكْبَرَةَ
 وَجَعَلْتُمْ شُفَعَاءَ فَجَعَلْتُمْ الَّذِي أَفْجَبَ لَمْ عَلَيْكَ اسْتِغْنَا أَنْ تَخْلِفَ فِي حَمَلَةٍ
 وَجَعَلْتُمْ شُفَعَاءَ فَجَعَلْتُمْ الَّذِي أَفْجَبَ لَمْ عَلَيْكَ اسْتِغْنَا أَنْ تَخْلِفَ فِي حَمَلَةٍ
 الْعَارِفِينَ لَا يَمُوتُ وَتُخْلِقُ وَفِي زَمَرٍ لَمْ تَخْلِفْ فِي طَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 الْعَارِفِينَ لَا يَمُوتُ وَتُخْلِقُ وَفِي زَمَرٍ لَمْ تَخْلِفْ فِي طَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

اسئلك يا ربك الذي لا اله الا انت اللهم بلغ مولاي الامام
 الاولين والاخرين يا حي يا قيوم بعد كل حي يا حي يا حي يا حي
 الموت وميت الامين يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولاي الامام
 الهادي المهدي الغايم يا ربك صلوات الله عليه وعلى آله الطاهرين عن جميع المؤمنين
 والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها تسليها وسليها وبرئها وحرفها وعن
 والدة من الصلوات وتذكر الله في سائر احواله واما احصاء عمله واخطايرها
 اللهم اني ابعدك في صيحه يومي هذا وما عشت من ايامي عن هذا وحفظها
 وبعثك في احوالها ولا ازل ابدأ اللهم اجعلني من اصحاب
 والنايين عنه والنايين عنه في حقه وحقه والنايين عنه في حقه وحقه
 والنايين عنه في حقه وحقه والنايين عنه في حقه وحقه

وكتب الموت الذي جعله على عباده حسماً فاخرجني من قبري وتزكاهني
 سفي بدمه ائنا مخلصاً دعوى الداعي في الحاضر والبادي اللهم ارحمني في
 الرشد والفرج المجدد واجعل ما في بيدي من خير في رجلي ورجلي في رجلي
 تحربه واوسع منجته واسلك في محبة واقتد من واشدد ان واخبر
 اللهم به يلاذك واجي بعبادك فانك فلت وفولك الحق ظهر الفساد
 في البر والبحر بما كسبت ايدي الناس فاطهر اللهم لنا ولك وابيض بيبك
 واجعله اللهم مفرغاً لظلم عبادهك وناصر للمظلومين وناصر لغيرك
 واجعله لنا مغلماً في احكام كتابك ومشتبهاً في ادراكك ودينك ودينك
 بيبك مثل الله عليه واله واجعله اللهم من جنته من امر المعصين اللهم

عَمَّا مَادَّ بِمَنْعِ اِيَّاكَ مِنْ مِثْلِ اَنْ يَذَلَّ وَتَحْزَنَ اِلَى اِنْ اَسْتَهْبَتْ بِالْاَمْرِ اِلَى
 جَبِيكَ وَجَبِيكَ بِحُكْمِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمْ كَمَا اِجْتَبَاهُ سِدْقُكَ
 وَتَعْلُوهُ مِنْ اَصْحَابِهِ وَافْتَلَّ مِنْ اِجْتِبَاهِهِ وَكَرِهَ مِنْ اِعْتَدَاهُ فَدَنَّهُ
 عَلَى اَشْيَاكَ وَبَعَثَنَّهُ اِلَى الْفُقَهَاءِ مِنْ عِبَادِكَ وَآوْطَانَهُ مَشَارِقَكَ
 وَمَغَارِبَكَ وَتَحَرَّثَ لَهُ الْبُرَاقُ وَعَجَبَتْ بِرُوحِهِ اِسْمَائِيكَ وَآوَدَعُهُ
 عِلْمُ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ اِلَى اِنْقِصَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَضَرْتَهُ بِالرَّجَبِ وَحَقَّقْتَهُ
 بِحَبِيرِ بِلَ وَبِكَائِيكَ الْمَوْمِنِينَ مِنْ مِثْلِكَ وَوَعَدْتَهُ اَنْ يَنْظُرَ دَنِيَّتَهُ
 عَلَى الْبَرِّ كَحُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمَشْرُكُونَ وَفِي ذَلِكَ بَعْدَكَ اَنْ يَوَانَهُ سُبُوهُ
 صِدْقِ مِرَاقِلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلِيَّتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ لِلذَّخْرِ
 بَيْكَةً مُبَارَكًا وَهَدَى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ اَبَاتٍ بَيْنَاتٍ قَامُ اَبْرَاهِيمَ وَمِنْ حُلَّةِ

كَانَتْ اَسْمَاءُ وَطَلَّتْ اَمَامَهُ بِدَايَةِ لُبِّكَ عَنْكُمْ اِلَى جَبْرِ اَمَلِ الْبَيْتِ
 وَبَطْنِهِ كَمَا نَظَرْتَهُ وَجَعَلْتَ اَجْرَ مَخْلُصَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِمْ مَوْدَهُمْ
 وَحُكْمَكَ فَتَلَّكَ لَا اَسْلَمَكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوْدَةُ وَالْفَرْجُ
 وَطَلَّتْ مَا سَلَّمَكُمْ مِنْ اَجْرِ فَهَوَّكُمْ وَطَلَّتْ لَا اَسْلَمَكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرِ اِلَّا
 مَا اَشَاءَ اِنْ يَخْتَلِ اِلَى رَجَبٍ يَلَا فَاَنْتَاهُمْ السَّبِيلَ لِيَاكَ وَالسَّلَامَ اِلَى
 رِضْوَانِكَ فَلَمَّا اِنْفَقَتْ اَبَا لَهُ اَقَامَ وَلِيَّهُ عَلَى بَرَايَةِ طَالِبِ صَاوَلِكَ
 عَلَيْهِمَا وَعَلَى اَهْلِ اَهْلِيهِمَا فَاَمَّا هُوَ لَمْ يَذْوَ اَجَلَ قَوْمِ هَادٍ وَالْمَلَكُ مَا
 مَرَكْتُ مَوْلَا مَعْلُومًا مَوْلَا اَللَّهُمَّ اَلْاَمْرَ وَالْمَرْءَ لَاهُ وَعَادِ مَرْغَاهُ
 وَانْصَرَفَ مِنْ نَصْرِي وَانْخَلَّ مَرْجَدُكَ وَقَالَ مَرَكْتُ اَنَا بَيْتَهُ فَقُلِي اَنْهَى
 وَقَالَ اَنَا وَعَلَى مَرْجَدِكَ وَلَيْسَ اِلَّا سَابِرُ النَّاسِ مِنْ شَيْءٍ وَخَلَّ حُلَّكَ

هُرُونَ مِنْ مُؤْمِنِي فَقَالَ لَهُ اَنْتَ مُؤْمِنٌ لَمْ يَهْرُؤْ مِنْ مُؤْمِنِي اَلَا اَنْتَ لَا
 بَنِي لِعَبْدِي وَزَوْجُهُ ابْنَةُ سَيِّدِ الْاَعْلَامِ وَاحِلْ لَهُ مِنْ مِجْلَدٍ
 مَا حِلَّ لَهُ وَسَدِّ الْاَبْوَابِ لَا بَابَ ثُمَّ اَوْدَعُ عَلَيْهِ وَحِكْمَةً فَقَالَ اَنَا
 مَدَنِيَّةُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا قُرْآنُ الْحِكْمَةِ فَلْيَاثِرْ بَابَهَا ثُمَّ قَالَ لَهُ
 اخِمْ وَصِيْفِي وَارِثُ الْحِلِّ بِنِجْمٍ وَدَمَكُ مِرْدِي وَسَلِكُ سَلَمٍ وَخَوَّلُكَ
 حَرْبٍ وَالْاِيْمَانُ خَلِيطُ الْحَكْمِ وَدَمَكُ كَلَامُ الْحِجْرِ وَكَانَ عَدَاوَةً
 الْحَوْضُ خَلِيقَتِي وَانْتَ بَقِيَّةُ دِينِي وَنَجْوَى هَذَا وَشَيْعَتُكَ عَلَامَاتُ مِرْدِي
 مُسَبِّحَتُهُ وَنَجْوَاهُمْ حَوْلُ الْاُجْنَةِ وَفِي حِرَافِ لَوْ لَا اَنْتَ يَا عَلَامَةُ لَعَرَفَ
 الْمُؤْمِنُونَ لِعَبْدِي وَكَانَ بَعْدَ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلُ اللَّهِ
 الْمَتِينُ وَصِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمُ لَا يَسْبُو بَعْدَ آتِيَةٍ فِي رَحْمَةٍ وَلَا يَابِغُهُ فِي بَرٍّ وَلَا
 رِوَادٍ

يُلْقِي فِي مِيقَاتِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ بِحُجَّةٍ وَاحِدَةٍ وَالرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَالْهَيْئَةُ
 وَبَقَائِلُ عَلَى التَّابِيلِ وَلَا تَأْخُذْ فِي اللَّهِ لَوْفَهُ لَا يَمُوتُ قَدْ وَصَّرَ فِيهِ ضَنَادِيْدُ
 الْعَرَبِ وَقَتْلُ ابْنِ الْهَمَّةِ وَنَاوَشْدُو بَانَهُمْ فَأَوْدَعُ فَلَوْ اَنْتُمْ اَجْعَادُ اَبْدَرِيَّةٍ
 وَخَبِيرِيَّةٍ وَجَنِيَّةٍ وَغَيْرُهُنَّ فَاصْبِرْ عَلَى عَدَاوَتِهِ وَكُنْ عَلَى مَنَابِرِيَّةٍ
 حَتَّى تَمُوتَ كَالْكَافِرِ وَالْقَاسِطِ وَالْمَارِفِ وَلَا تَقْصُحْهُ وَقَتْلُهُ اشْقَى لَا
 شَقِيَاءَ مِنْ اَوْلَادِ الْاَوَّلِينَ وَلَا اَخْرَجَ بَنِي اشْقَى الْاَوَّلِينَ لَمْ يَمُتْ لَمْ يَمُتْ لَمْ يَمُتْ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيْنَ بَعْدَ الْهَادِيْنَ وَالْاَمَةُ مُصْطَفَى عَلَى مَقْبَلِهِ
 بَجَمْعَةٍ عَلَى فُلَيْقَةٍ رَحِمَهُ وَافْتَاءَ وَلَدًا اِلَّا الْفَلِيلُ مَرَّوْنِي لِرَافِلَةِ الْحَقِّ ثُمَّ
 فَتَقِلَّ مِنْ قَتْلِ وَيُسَيِّئُ مِنْ سَيِّئِي وَاقْصِي مِنْ اَقْصَى وَجَرَى الْقَضَاءِ لَكُمْ غَايَةُ
 لَهُ حُسْنُ الْمُتَوَكِّلِ اِذَا كَانَ لَا رُفْقَ لَكُمْ بَيْنَ شَأْنٍ مِنْ عِبَادِهِمْ وَالْغَايَةُ لِلْمُتَّقِينَ

وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا ۚ وَيُخَلِّقُ اللَّهُ وَجْدَهُ وَهُوَ لَمَّزٌ

الحكيم فَعَلِ الْأَطَايِبُ فِرَاقَهُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَطَلَعَ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَالْهِمَا

فَلْيَسِّرْ لَنَا كَوْنًا وَآثَامًا قَلِيلًا نَدِينُكَ وَمِلَّةً هَدَى لَدُنَّكَ

پس در بر کج که گشته است در این درس باز که گشته است و این درس است پس در بر کج که گشته است

وَلْيَصْرِخْ السَّارِعُونَ وَفِي السَّاجِدِينَ وَكَيْفَ الْعَاثُونَ أَلْبَسُوا

وَأَنبَأَهُ الْغُصَّاءُ أَنَّهُ إِتَمَلَ وَأَسْلَمَ لَهَا فَعَادَ وَفَاتَا

[illegible]

السَّيْلُ بَعْدَ السَّيْلِ وَبِالْحَبْرِ بَعْدَ الْحَبْرِ وَبِالشَّوْرِ الطَّرِيقُ بَيْنَ الْأَقْدَارِ

المؤمنون الذين آمنوا بأفلاكهم وقواعدهم بقضيتهم الله التي لا

تخلوا عن الصلوة الظاهرة ابن البغد ليطلع ذابرا ظفده ابن المشط لافا من الكثرة

وَالْعِجَابُ أَنَّ الْمَرْحُومَ لَمْ يَزَلْ يُبَارِكُ الْعَدُوَّ ابْنَ الْمَدِينَةِ لِحَيْدِ الْفَرِيقَةِ وَالْمَدِينَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا نَحْنُ وَإِلَهُنَا الْمَلَأْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْجِبَالُ وَالْجَمْعُ

الَّذِينَ وَهَمُّهُمُ ابْنُ قَاصِمٍ شَوْكَةَ الْمُعَذِّبِ بْنِ هَادِمٍ ابْنِ بَيْتَةَ الشَّرِّ وَالْفَقَاقِ

ابن ابي عمير عن ابن عمر عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من قرأ سورة الفاتحة في كل يوم اربعين مرة اوفيت له حاجته

کتاب طحاوی منزه عن العیوب کتاب طحاوی منزه عن العیوب کتاب طحاوی منزه عن العیوب

محمود بن عبد الله بن محمد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب

العناء والمزده ابره ساجد هيل العباد والصلوات في محراب

مَعْرِزُ الْأَوْلِيَاءِ وَمِنْذِلُ الْأَعْدَاءِ أَيْ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى الْهَوَى بِرَبِّهِ

الله الذي مني يؤمن برؤس وجه الله الذي يؤمنه الاولياء الرب

المُضِلُّ يَهْدِي الْأَعْمَى إِلَى صَاحِبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَنَاسِئُهُ يَهْدِي

ابن مؤلف شمل الصلاح والرضا ابن اطلب بدخول الانبياء وكتبه

الْأَنْبِيَاءُ ابْنَ الظَّالِمِ بِيَدِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ ابْنِ الْمَوْتُورِ عَلَى مَرَاغِدِ

عَالِيَهُ وَافْتَرَىٰ بَيْنَ الْمُنْظَرِ الَّذِي يُحْبِذُ إِذْ دَعَا عِيَصُودُ إِلَىٰ خَلْقِ دُؤَالِ بْنِ

التقوى ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى وابن خديجة الغراء وابن ابي طالب
 الزهراء الكبرى يا علي انت وامي ونفسي لك الوفاء والجماع يا ابن النور المبرور
 يا ابن النجاة الاكبرين يا ابن الهداية المهتدين يا ابن الحجة المهديين يا ابن
 الطهارة الا نجيبين يا ابن الخارقة المستجيرين يا ابن الصديقة الاكبرين
 يا ابن الاطياب المعظمين المطهرين يا ابن النبوة المبيرة يا ابن الشرح المبينة
 يا ابن الشهاب الشاقبة يا ابن الانعام الزاهرة يا ابن السبل الواعية يا ابن الاغلا
 اللائحة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن الشهور المشهورة يا ابن المعالي المتأخرة يا ابن
 البخار المتجود يا ابن الدلائل المشهورة يا ابن الصلوات المستقيمة يا ابن الشاه العظيم
 يا ابن المهووفين الكتاب لدى الله على حكمه يا ابن الايات والبيات يا ابن الدلائل
 الظاهرات يا ابن البرهان الباهر يا ابن الحجج الباقية يا ابن النعم الشايعات
 يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور

يا ابن منه والحكمات يا ابن البر والثار يا ابن الطور والعدا يا ابن مدين
 قنديل فكان غاب قوتك يا ابن دنا وافر يا ابن علي الا على انت شيعتي
 يا ابن سميرت يا ابن النور بل اني ورضيقتك والشرى ابرصوى ام غيرها
 ام ذي طوى غير علي ام اري الخلق ولا ترضي ولا ايقع لك حياء ولا
 بجوى غير علي الا لا يخط في دنقك البلوى ولا ينالك مني خبيث ولا يكره
 ينقص انت من غيبك له نجل من انتم من نازح ما بين عنان يقوى
 امينة شاة من مؤمن ومؤمنة ذكر انما يقوى انت من عبيد
 عن لا با في يقوى انت من اجل مجد لا يجاري يقوى انت من نيل دينك لا
 ضاهي يقوى انت من ضعف شرف لا يباري الي معنى جارتك يا مولاي
 والي مني واتى خطابا صنف قلب واتي بجوى عذبة على ان اجاب ذلك
 يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور يا ابن النور المبرور

وَأَنَا عَجَبٌ عَلَى أَنْ أَسْجِدَ وَتَحْدُثُ لَوْ رَى عَيْنِي عَلَى أَنْ يَحْرِي دَفْعًا
 عَلَيْكَ مَا جَرَى مَلَكٌ مِنْ عَجَبٍ فَاجْلِبْ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبُكَاءُ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ
 فَاسْأَلْكَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ مِنْ بَيْتٍ غَيْرٍ فَتَعُدَّ مَا عَجَبَ عَلَى الْقَدْرِ هَلْ
 إِلَيْكَ يَا أَحْمَدُ سَبِيلٌ فَلْيُفَضِّلْ بِنُورَانِكَ بَعْدَ فَخْطِي مَنِي بَرْدِ مَسَا
 الزَّوْبَةِ مَفْرُوعِي مَنِي تَنْدَفِعُ مِنْ عَذَابِكَ فَتَهْطُلُ الصَّدَى تَنْدَفِعُ
 وَتُرَاوِحُكَ فَتَقْرَعُ وَتَأْمَنُ شِدَانَا وَتَرْبُكَ فَتَهْزُلُ لَوَاءِ النَّصْرَةِ
 أَتَرَانَا تَهْتَفُ بِكَ وَأَنْتَ نَامُ الْمَلَكُ وَقَدْ مَلَكْتَ الْأَرْضَ فَكُلَا وَادْفَنْ
 أَعْدَانُكَ هَوَانًا وَغَفَابًا وَأَبْرَثَ الْعَنَاءَ وَحَدَّ الْحَنِّ وَقَطَعْتَ ذَا الْبِرِّ
 الْمُنْكَرِ وَأَجَلَّتْ أَصُولُ الظَّالِمِينَ وَتَحْرَبُ قَوْلُ الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أَلَمْ تَكُنْ كَأَنَّكَ الْكَرْبُ وَالْبَلْوَى وَاللَّيَالِي تَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعَدُوُّ

وَأَنَا عَجَبٌ عَلَى أَنْ أَسْجِدَ وَتَحْدُثُ لَوْ رَى عَيْنِي عَلَى أَنْ يَحْرِي دَفْعًا
 عَلَيْكَ مَا جَرَى مَلَكٌ مِنْ عَجَبٍ فَاجْلِبْ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبُكَاءُ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ
 فَاسْأَلْكَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ مِنْ بَيْتٍ غَيْرٍ فَتَعُدَّ مَا عَجَبَ عَلَى الْقَدْرِ هَلْ
 إِلَيْكَ يَا أَحْمَدُ سَبِيلٌ فَلْيُفَضِّلْ بِنُورَانِكَ بَعْدَ فَخْطِي مَنِي بَرْدِ مَسَا
 الزَّوْبَةِ مَفْرُوعِي مَنِي تَنْدَفِعُ مِنْ عَذَابِكَ فَتَهْطُلُ الصَّدَى تَنْدَفِعُ
 وَتُرَاوِحُكَ فَتَقْرَعُ وَتَأْمَنُ شِدَانَا وَتَرْبُكَ فَتَهْزُلُ لَوَاءِ النَّصْرَةِ
 أَتَرَانَا تَهْتَفُ بِكَ وَأَنْتَ نَامُ الْمَلَكُ وَقَدْ مَلَكْتَ الْأَرْضَ فَكُلَا وَادْفَنْ
 أَعْدَانُكَ هَوَانًا وَغَفَابًا وَأَبْرَثَ الْعَنَاءَ وَحَدَّ الْحَنِّ وَقَطَعْتَ ذَا الْبِرِّ
 الْمُنْكَرِ وَأَجَلَّتْ أَصُولُ الظَّالِمِينَ وَتَحْرَبُ قَوْلُ الْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 أَلَمْ تَكُنْ كَأَنَّكَ الْكَرْبُ وَالْبَلْوَى وَاللَّيَالِي تَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعَدُوُّ

وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى فَارْعُثْ بِالْغِيَاثِ الْمُسْتَغِيثِينَ عِنْدَكَ الْمَثَلِ
 وَأَرِمَ سَيْدًا يَأْتِيكَ الْهَوَى وَأَرْزُلْ عَنْهُ بِهِ الْأَمْنُ وَالْجَوَى فَبَرِّدْ غَلِيظَةَ
 بِأَمْنٍ عَلَى الْبَرِّ اسْتَوْعَى قُرْبَانِيهِ الرَّجْعِي الْمُسْتَهْزِي اللَّهْمَّ وَتَحْجِزْ عَيْنَكَ
 النَّاقُورُ إِلَى وَلِيِّكَ الْمَذْكُورِ وَبَيْنِكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذِ أَوْفَتْهُ
 لَنَا قَوْمًا وَمَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِمُؤْمِنِينَ إِمَامًا مَا قَلِيلُ حُجَّةٍ وَبَلَاءًا
 وَرِزْدًا بِذَلِكَ يَارَبِّتَا كَرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَفْرَةً لَنَا مَقَرًا وَمَقَامًا وَأَنْتُمْ
 تَعْنُكَ بِقُدْرَتِكَ يَا أَيْمَانًا جَنِّي قُورِدًا جَانَانِكَ وَمُرَافَقَةً الشَّهَادَةِ
 زِيْلُ خَلَائِكَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى حُجَّتِكَ وَوَلِيٍّ أَمْرِكَ وَصِلْ عَلَى جِدِّهِ
 مُحَمَّدٍ وَوَلِيِّكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصِلْ عَلَى عَلِيِّ أَيْمَةِ السَّيِّدِ الْفَيْصُورِ وَوَلِيِّهِ
 الْوَلَاءِ فِي الْحَشْرِ وَسَاقِي وَلِيَّائِهِ مِنْ غَيْرِ الْكُثُرِ وَالْأَمِيرِ عَلِيٍّ سَائِرِ الْكُثُرِ

وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى فَارْعُثْ بِالْغِيَاثِ الْمُسْتَغِيثِينَ عِنْدَكَ الْمَثَلِ
 وَأَرِمَ سَيْدًا يَأْتِيكَ الْهَوَى وَأَرْزُلْ عَنْهُ بِهِ الْأَمْنُ وَالْجَوَى فَبَرِّدْ غَلِيظَةَ
 بِأَمْنٍ عَلَى الْبَرِّ اسْتَوْعَى قُرْبَانِيهِ الرَّجْعِي الْمُسْتَهْزِي اللَّهْمَّ وَتَحْجِزْ عَيْنَكَ
 النَّاقُورُ إِلَى وَلِيِّكَ الْمَذْكُورِ وَبَيْنِكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذِ أَوْفَتْهُ
 لَنَا قَوْمًا وَمَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ لِمُؤْمِنِينَ إِمَامًا مَا قَلِيلُ حُجَّةٍ وَبَلَاءًا
 وَرِزْدًا بِذَلِكَ يَارَبِّتَا كَرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَفْرَةً لَنَا مَقَرًا وَمَقَامًا وَأَنْتُمْ
 تَعْنُكَ بِقُدْرَتِكَ يَا أَيْمَانًا جَنِّي قُورِدًا جَانَانِكَ وَمُرَافَقَةً الشَّهَادَةِ
 زِيْلُ خَلَائِكَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى حُجَّتِكَ وَوَلِيٍّ أَمْرِكَ وَصِلْ عَلَى جِدِّهِ
 مُحَمَّدٍ وَوَلِيِّكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصِلْ عَلَى عَلِيِّ أَيْمَةِ السَّيِّدِ الْفَيْصُورِ وَوَلِيِّهِ
 الْوَلَاءِ فِي الْحَشْرِ وَسَاقِي وَلِيَّائِهِ مِنْ غَيْرِ الْكُثُرِ وَالْأَمِيرِ عَلِيٍّ سَائِرِ الْكُثُرِ

اٰمِنْ بِهٖ فَقَدْ خَلَقَ مِنْ لَمْ يُوْنُ بِيْهِ هُنْدٌ خَطِرٌ وَكَفَرَتْ حَتٰى اَللّٰهُ عَلٰى

وَعَلٰى اٰخِرِهِ وَعَلٰى اٰخِرِهَا الْمُبٰيْنِ الْغَرِّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا اَنْشَأَ قَمَرٌ وَجَاحِدَتِ

الصِّدْقَةَ الْكُبْرٰى فَلَمَّا اَلْهَرَّ عِيْنُ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى وَعَلٰى مِرَاصِفَتِ مِرَآيَا

الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ اَفْضَلُ وَاَكْلٌ وَاَذْوَمٌ وَاَكْثَرُ وَاَوْفَرُ مَا صَلَبَتْ عَلَى اَحَدٍ مِنْ

اَصْفِيَاؤِكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاتٌ لَا غَايَةَ لِعِدِّهَا وَلَا

نِهَآيَةَ لَمَدِّهَا وَلَا نَقَادَ لِمَدِّهَا اَللّٰهُمَّ وَاثِقْ بِهٖ اِيْحٰنٍ وَاَدْخُلْ بِهٖ الْبَاطِلَ

وَاَدْلُ بِهٖ اَوْلِيَاؤَكَ وَاَدْلِلْ بِهٖ اَعْدَاءَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةً

تُوَدِّيْهَا لِيْ وَرَاقَةً لِّسَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَاخِدٍ مُّحْتَرَمٍ وَبِكْرٍ فِيْ ظِلِّهِ وَاعْتِنَا

عَلٰى نَادِيَةِ حُقُوفِهِ اِيَّاهُ وَاَلَاخِيَّاهُ فِيْ طَاعَتِهِ وَاَلَا جَنَابٍ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنٍ

عَلٰى نَارِيْنَاهُ وَهَبْ لَنَا رَاقَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَجْهِهِ فَاَتَمَّ اِلَيْهِ سَعَتَهُ

وَعَلٰى نَادِيَةِ حُقُوفِهِ اِيَّاهُ وَاَلَاخِيَّاهُ فِيْ طَاعَتِهِ وَاَلَا جَنَابٍ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنٍ

عَلٰى نَارِيْنَاهُ وَهَبْ لَنَا رَاقَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَجْهِهِ فَاَتَمَّ اِلَيْهِ سَعَتَهُ

وَعَلٰى نَادِيَةِ حُقُوفِهِ اِيَّاهُ وَاَلَاخِيَّاهُ فِيْ طَاعَتِهِ وَاَلَا جَنَابٍ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَامْنٍ

عَلٰى نَارِيْنَاهُ وَهَبْ لَنَا رَاقَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَجْهِهِ فَاَتَمَّ اِلَيْهِ سَعَتَهُ

رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَوَتِيْهِ مَقْبُوْلَةً وَدُعُوْنِيْهِ مَقْبُوْرَةً

وَدُعَاةَ نَارِيْهِ مُجَابَاً وَاجْعَلْ اَزْوَاقِيْهِ مَبْسُوْطَةً وَهُوْمِيْهِ مَكْفِيَةً وَوَجْهِيْ

بِهٖ مَقْصِيَةً وَاقْبَلْ اِيْنَابِيْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبِيْ اِلَيْكَ وَاَنْظِرْ اَلْبِنَا نَظْرَةً

رَاحَةً لِّتَشْكِلَ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا يَبْقُرْ فُجَاعَتِيْ اِيْوَدُكَ وَاسْقِنَا

مِنْ حَوْضِ جَنَّتِكَ صَلِّ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَارِهِ وَبِكَبِيْرٍ اِلَيْهِ اَلْعَاقِبَةُ

لَا ظُلْمَ بَعْدِيْ اِنْ جِئْتُ اِلَّا اَحْمَدُ وَاَنَا صُلُوْتُ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

عَلَيْهِ كَمَا عَلَّمَا لِيْ مِنْ كَيْفِيَّةِ صَلَوَاتِيْ فَرِيْشَتِيْ اِنْ اَشْفَعْتُ لَوْ عِيْ حَمَلْتُهُ فَرِيْشَتِيْ

أَبْلَغُهُمْ عَنِّي وَمِنْهُمُ الشَّاعِرُ أَفْضَلُ النَّحْبَةِ وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلَيْكَ وَابْنِ رَسُولِكَ وَسِبْطِ الرَّحْمَةِ وَ
 سَيِّدِ نَبِيَّائِ هَذِهِ الْبَيْتَةِ أَفْضَلُ نَاصِيكَ عَلَيَّ أَجْدَى لِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَابْنِ سَيِّدِي لِيَتَّبِعَنِي وَيُفِي بَعْدِي بِالسَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِي الْوَحْيِ شَهِدْ أَنَّكَ بَاقِي
 أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ اسْتِخْرَعْتَ مَظْلُومًا وَمَضَتْ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ الْأَمَامُ الْأَزْكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ
 عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلُ النَّحْبَةِ وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ
 الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبْلَ الْكَفَرَةِ وَطَرِجِ الْفَخْرَةِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِي الْوَحْيِ شَهِدْ أَنَّكَ
 بَاقِي

أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِيرِهِ قَبْلَ مَظْلُومًا وَمَضَتْ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ
 اللَّهَ تَعَالَى أَطَالِبُ بَيِّنَاتِكَ وَنَجْمُهَا وَجَدْتُكَ مِنَ الْغَيْبِ وَالْثَّابِتِ فِي هَذِهِ
 صَلَاتِكَ وَظَهَرَ دَعْوَتُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقْتُ لَعْنِ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا أَخِيكَ الْيَقِينِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ قُلُوبُكَ
 وَلَعْنَةُ اللَّهِ شَهِدْ أَنَّكَ بَاقِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَاقِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَاقِي
 بِحَقِّكَ وَاسْتَخْلَصْتَ دَمَكَ يَا بَنِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَاقِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَاقِي
 اللَّهُ خَافُكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ مَنْ يَمْنَعُ وَأَعْيَبَكَ عِلْمُ بَيْتِكَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ
 مَنْ يَسْتَأْذِنُكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ فَمَنْ يَمْنَعُ وَمَنْ يَمْنَعُ وَمَنْ يَمْنَعُ وَمَنْ يَمْنَعُ
 عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَمَّةُ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْفَقْوَى وَيَا بَنِي هَدَى
 وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَاقِي وَمَنْ يَمْنَعُ

وَيُخَيِّرُ لَكُمْ مَوَاقِفَ لَكُمْ نَابِعَ بَذَلٍ يَفِيضُ شَرَابِيعَ دِينِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي
 وَمُتَقَاتِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
 الَّذِي اسْتَخْلَصَنِي لِقَيْكَ وَجَعَلَنِي مِنْهُ أَمَّةً لَهْدَى الذِّبْهَةِ لِقَدْ بَعَثْتَ إِلَيْنِي
 وَبِهِ بَعْدُ لَوْ أَنَّ خَيْرَ لِقَيْكَ وَطَهَّرْتَنِي مِنَ الْخَيْرِ وَطَهَّرْتَنِي وَجَعَلْتَنِي
 مَعَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّتِي
 أَبْنَاءِكَ سَتِي سَلِّغْ بِهِ مَا يُفَرِّجُ بَعْثَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَصَلِّ عَلَى آلِهِ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِي بَيْتِهِ
 وَالْمُسْتَضَى بِرِعَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْأَلْبَانِ
 وَمُسْتَوْدَعًا لِحُكْمِكَ وَمَنْجِيًا لَوْحِكَ وَأَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَحَدَرْتَ
 مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّتِي سَيِّدِي

وَيُخَيِّرُ لَكُمْ مَوَاقِفَ لَكُمْ نَابِعَ بَذَلٍ يَفِيضُ شَرَابِيعَ دِينِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي
 وَمُتَقَاتِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
 الَّذِي اسْتَخْلَصَنِي لِقَيْكَ وَجَعَلَنِي مِنْهُ أَمَّةً لَهْدَى الذِّبْهَةِ لِقَدْ بَعَثْتَ إِلَيْنِي
 وَبِهِ بَعْدُ لَوْ أَنَّ خَيْرَ لِقَيْكَ وَطَهَّرْتَنِي مِنَ الْخَيْرِ وَطَهَّرْتَنِي وَجَعَلْتَنِي
 مَعَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّتِي
 أَبْنَاءِكَ سَتِي سَلِّغْ بِهِ مَا يُفَرِّجُ بَعْثَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَصَلِّ عَلَى آلِهِ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِي بَيْتِهِ
 وَالْمُسْتَضَى بِرِعَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْأَلْبَانِ
 وَمُسْتَوْدَعًا لِحُكْمِكَ وَمَنْجِيًا لَوْحِكَ وَأَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَحَدَرْتَ
 مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّتِي سَيِّدِي

وَأَصْفَاءُ لَكَ وَرُسُلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَيْرِ الْعَالَمِينَ الذَّاكِرِ لِقَيْكَ يَا حَيُّ الْقَوَّيْنِ
 اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدَنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ
 وَلِإِزْقَ حَبِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَصَحْفَةَ دُنْيَاكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفَاءِكَ وَجَحِّكْ إِنَّكَ جَمِيدٌ جَبَدٌ لِلَّهِمَّ
 اصْطَلِ عَلَى الْأَمِينِ الْوَكِيلِ مَوْفَى جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الظَّالِمِ الْكَافِرِ الْفَاسِقِ
 الْجَاهِلِ الْخَائِبِ الصَّادِقِ عَلَى الْأَذَى فَيْكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْجِبَ
 مِنْ أَمْرِكَ وَهَبْتَكَ وَجَعَلْتَ عَلَى الْحُجَّةِ وَكَأَنَّ أَمَلًا لِعِزَّةٍ وَالشَّكْلَ فَمَا كَانَ
 بَلَقِي تَزْجِيَالِ قُوَّتِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 تَزْجِيَالِكَ وَنَفْعِ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ

وَأَصْفَاءُ لَكَ وَرُسُلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَيْرِ الْعَالَمِينَ الذَّاكِرِ لِقَيْكَ يَا حَيُّ الْقَوَّيْنِ
 اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدَنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ
 وَلِإِزْقَ حَبِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَصَحْفَةَ دُنْيَاكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفَاءِكَ وَجَحِّكْ إِنَّكَ جَمِيدٌ جَبَدٌ لِلَّهِمَّ
 اصْطَلِ عَلَى الْأَمِينِ الْوَكِيلِ مَوْفَى جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الظَّالِمِ الْكَافِرِ الْفَاسِقِ
 الْجَاهِلِ الْخَائِبِ الصَّادِقِ عَلَى الْأَذَى فَيْكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْجِبَ
 مِنْ أَمْرِكَ وَهَبْتَكَ وَجَعَلْتَ عَلَى الْحُجَّةِ وَكَأَنَّ أَمَلًا لِعِزَّةٍ وَالشَّكْلَ فَمَا كَانَ
 بَلَقِي تَزْجِيَالِ قُوَّتِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 تَزْجِيَالِكَ وَنَفْعِ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ

مُنَى الدِّينِ رَضِيَتْ بِهِ رَحْمَتُكَ يَا مَنْ شِئْتَ بِرِجْلِكَ الْكَلِمَ وَكَلِمَةَ
 حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَفَأَمَّا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَاهِدًا عَاجِلًا
 وَكَامِنًا لَهْمُ فِي الشِّرْكِ وَالْعُلَانِيَةِ وَكَدَعَالِي سَبِيلِكَ الْحَكِيمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
 الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ
 إِنَّكَ بِإِذْنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ الْمُقِيمِ عَلَى الْوَعْدِ وَتَوْفِيقِهِ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ
 اللَّهُمَّ وَكَأَمَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَسْتَفْنَدْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَارْتَدَدْتَ
 بِهِ مِنْ أَهْلِكَ وَزَكَيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ
 اللَّهُمَّ وَكَأَمَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَسْتَفْنَدْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَارْتَدَدْتَ
 بِهِ مِنْ أَهْلِكَ وَزَكَيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ

اجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَأَجَلِكَ نُورًا بِنَفْسِي بِهِ الْوُفُونَ فَتَبَرَّ بِالْجَبَرِيلِ
 مِنْ تَوَاتُكٍ وَأَنْذِرْ بِالْكَالِمِ مِنْ عَفَايِكَ وَحَذِّرْ بِأَمْرِكَ وَذَكِّرْ بِأَمْرِكَ
 وَأَحْلِلْ حَلَالَكَ وَحَرِّمْ حَرَامَكَ وَبَشِّرْ رَائِعَكَ وَفَرِّصْكَ وَفَضِّلْ
 عِبَادَكَ وَأَمْرِطَا عَيْنَكَ وَنَهَيْ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ
 اللَّهُمَّ وَكَأَمَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَسْتَفْنَدْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَارْتَدَدْتَ
 بِهِ مِنْ أَهْلِكَ وَزَكَيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ
 اللَّهُمَّ وَكَأَمَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَسْتَفْنَدْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ وَارْتَدَدْتَ
 بِهِ مِنْ أَهْلِكَ وَزَكَيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَمَعْلَمِ الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَرْبَابِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ

اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْ لِدِينِكَ وَأَنْصُرْهُ وَأُولِيَاءَكَ وَأُولِيَاءَهُ وَ
 شُعْبَتَهُ وَأَنْصُرْهُ وَأَجْلَسْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِزُّ مَنْ شَرَّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ
 وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَأَحْظَظْهُ مِنْ بَيْنِ بَدِيهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ
 شِمَالِهِ وَأَنْصُرْهُ وَأَمْنَعُ مَنْ أَنْ يُوَصِّلَ إِلَيْهِ بَيُوءٌ وَأَحْظَظْهُ مِنْ رُكُوكِ
 خَادِيئِهِ وَأَقْصِمْ بِرَجَائِزِهِ الْكَهْرَ وَأَقْلِبْ لِي الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ
 الْمُلْكِ بِرَحْمَتِكَ كَأَنْوَاعٍ فِي مِثَارِ الْكَافِرِ وَمِثَارِ الْبَاطِلِ وَجَمِيعَ
 الْمَلَكِ الْأَرْضِ عَدَاوَةً وَأَنْصُرْهُ بِدِينِكَ عَلَيْهِ وَالْهَيْكَلُ وَالْجَلِيلُ
 اللَّهُمَّ مِنْ أَيْضًا وَأَجْوَانِهِ وَكَلْبَائِعِهِ وَشُعْبَتِهِ وَأَرْبَابِ الْبَيْتِ بِأَمَلِكِ
 وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا جَدُّوا لَهُ الْخَوَافِ
 وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا جَدُّوا لَهُ الْخَوَافِ

که مخصوص روزی و ماهی است و نمازهای سنت که اختصار بر وقت ندارند و غالی
 که بعضی از آنها را عرب لغوی دارند و در آن وقت فصل اول در بیان نماز
 ایادت بدانکه این نماز واجب است نزد کوفت اصاب و خوف ماه خواه کل بگیرند و خواه
 بعض و در روزی که زین پس بگذرد و شنبه و روزه است که هر یکی که از نماز یا نماز حادث شود
 که موجب خوف غالب خلق گردد از نماز واجب میشود مانند باد نماز شد بد که برخلاف
 حادث باشد خواه و نیک باشد و خواه نباشد و ضاعفهای عظیم و در نماز بسیار باشد
 و نماز یک شدن هوا و اما لاینها و این قول احوط و بکفایت این نماز است که قصد کند
 که نماز اصاب که من یا نما که قریب از نماز یا باب یکم از آن جهت آنکه واجب برای رعایت
 خدا یا قریب الله است بر یکم بر خرام بگوید و حمد و کیون بخواند پس رکوع کند پس هر چه دارد
 و سنت که در سر بر آشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج
 رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سمیع الله یحیی بگوید بعد از آن لیجود و
 و حمد بخواند پس سوره بجزد و بگوید یا اورد پس سوره بگذارد و در سر برداشتن
 از رکوع همه بخواند یا سمیع الله یحیی بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره
 بخواند و بر رکوع دوم و بعد از سر برداشتن تا سوره را بخواند تا علامه حمد بکند و اگر در سوره
 که پنج آیه باشد هر یک یک رکوع همایک حمد که در رکوع اول خواند و اگر یک رکوع و پنجین
 در رکوع دوم یک حمد و سوره چنین که هر یک یک رکوع بکند و بگوید یا سمیع الله یحیی بگوید
 و بعد حمد و سوره بخواند و اگر وقت شک باشد و اول نماز کوفت و خوف
 ابتدا که عزت است و آخر وقت بقول شنبه و ابتدای مجتهد شدت و الظاهر در تفسیر و جوی
 از تحقیق این آنکه تا نماز بخواند و وقت را قیام و نماز را و آیات که وقت و قیام باشد
 موافق مشهور در تمام عمر ذات و اگر کسی ترک کند نماز مذکور باسودت بکار از آنجا

سَعَى وَالنَّارِ سَعَى اللَّهُمَّ لَكَ الْإِسْلَامُ وَلَكَ الْاِمْنُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَلَجْتُ

فِي رَأْسِ قَنْصَرٍ مَعْدُودٍ كَعَلِّ سَابِغَةِ دِهْنٍ كَرْدِيَّةٍ رَوْنِ نَوَكِيَّةٍ دِهْنِ مَعْدُودٍ مِثْلِيَّةٍ
وَالْيَاكِ حَاكِمْتُ يَا رَيْبَ يَا رَيْبَ يَا رَيْبَ عِزِّي قَدَمُهُ وَمَا أَخْرُتُ وَالسَّيْرُتُ أَعْلَى

وَأَنْتَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَيُّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَيُّ وَغَفَرٌ وَأَنْتَ عَلَى

اینکه آنست که ثواب الرحیم مؤلف کو بدکاران از آن غرض می شود و غرض خداوند که بندگان را از آن

که اند و بعضی از آن نامهای مؤخر جمع شده اند و در این خصوص

میشود و ظاهر اینست که این فصل جهان در میان حضرت پیر و پسرین است و اینها را
فصلی است که حضرت پیر در این عالم است و اینها را که از عالم است و اینها را که از عالم است

و در هر کتب عدیان و کرافت خاخره بنویس که اول آن را بحدود بخواند و چون طالع کرد زیادتیا و کافیه
که انک اومندم از این صفت و شایسته است و اولش را بر آید که اگر کسی که جان گرفت از این صفت

بجاءه از کلاهش خاک نماند و چرا که از دروازه است که بدر خاک آید و او بر رو شاه و در شهر کس نشد

وچامه نه یو لاسه دېخی ندو چو غوړا پیدال ایځی اندک دیتج المخرنیت
سُخَان مَزَلَا تَمْدَعَالَهُ سُخَان مَزَلَا تَقْصُرُ عَنْهُ سُخَان مَزَلَا اَصْحَالُ الْفَحْرِ

بیت آمدن به شهرت نهی داد بیت آمد که بیکر و غریبه بی ادبیت ملکین در آن بفرز کرد

سُجَّانَ مَنْ لَا يَفْقِدُ مَا عِنْدَ سُجَّانَ مَنْ لَا يُفْطِئُ عِلْدِيهِ سُجَّانَ مَنْ لَا يَشَارِكُ أَحَدًا

فِي امْرِئٍ سَخِيحٍ مِّنْ لَّا إِلَهَ غَيْرُهُ لِيُعْلَمَ أَنَّهُ نَزَّلَ عَلَى الْقُرْآنِ لِيُتَّبَعَ فِيهِ الْحَقُّ وَكَانَ مِنْ قَبْلِهَا أَدْنَمُ عَبْدِكَ يَا اللَّهُ

اللَّهُ تَقَبَّلْهُ يَا عَبْدُكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهِي كَيْتُوكَ يَا إِلَهِي يَا رَبَّنَا

فَاَوْفُوا بَعْدَ مَا بَعَدَ الْوَعْدِ لَكُمْ فِيهِ نَسِيحَةٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

فی عرو و عیدک استاده اما مالکاه اما هو اما هو اما هو یا تر یا عیدک

در کتابی که ای پندار ای بزرگ اثر
معاون ای خرد ای خرد ای پندار ای بزرگ اثر

عَبْدُكَ لَاجِلَةٌ لِي وَلَا غِنَى لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطَاعَ لَهَا ظُهُورُهَا
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا يَبْدُو رَجُلٌ إِلَّا بِأَوَّلِ نَفْسِهِ

نَفَعًا وَلَا أَجْدَنَ أَصْلًا نَقَضَتْ أَسْبَابُ الْخُدَايَعِ عَنِّي وَاضْحَلَّ كُلُّ

مضمون عن آخر في الشعر لك فقط في يدك هذا المقام يا ابي يعلى

کتابخانه و این کتابخانه را به نام خود بنویسد و در این کتابخانه ای که در این کتابخانه

مدا که در این کتاب است
و این کتاب است که در این کتاب است

تَقُولُ نَعَمْ أَمَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَبْلَى يَا وَبْلَى يَاعُوْنِ يَاعُوْنِ يَاعُوْنِ

يَا سِقُونِي بِسِقُونِي يَا ذَا الْمَنَالِ يَا ذَا الْعِلْمِ مَنْ وَثِقَ وَعِنْدَ مَنْ وَكَيْفًا وَمَا ذَا

ای برستی ای ستمگر از ستمگری از ستمگری تا عالم را بدو که با وجود او به اسیر
 می آید شیخ الحامد و من ادعوا و من یجود دعا نقضه صدق فصحی لا اله الا الله

... که در این شهر ...

وَلَقَدْ مَنَّكَ نَعْمَ كَمَا هُوَ لَكَ بَيْنَ وَالرَّحْمَةِ لَكَ طُوبَى وَأَنَا الْمُعْوَدُ
 قُطُوبِي وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ
 لَا عَمَلَ لِي مَعَ نَجَاحِ خَاصَّتِي سَلَامٌ لَكَ لَدِي جَعَلْتَهُ فِي كَوْنٍ جَبَلٍ وَلَيْسَ
 عِنْدَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ لَوْ شِئْتَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ
 فَاتْرُكْ أَجَلَ وَأَشْرَافَ أَسْمَاءِكَ لَا تَبْقَى لِي عَمْرٌ هَذَا وَلَا أَحَدٌ عَوْدَ عَلَى نِكَاحٍ بَالِغٍ
 يَأْمُرُكَ يَا مَنْ عَزَمْتَ نَفْسِي بِأَمْرِ لِي بِمَا مَنَعْتَنِي وَبِأَمْرِ عَوْدِي
 وَبِأَمْرِ تَوَلَّى أَمْرًا لِي بِمَا مَنَعْتَنِي وَبِأَمْرِ تَوَلَّى أَمْرًا لِي بِمَا مَنَعْتَنِي
 أَعْلَنَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكُمُ مَنَافِعُ لَيْسَ لَكَ فِيهِ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِكَ رَاجٍ فَلَا تَحِلْ لِي
 وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ
 وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى
 وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَوْفِ عَظِيمًا
 مِنْ رِزْقِكَ وَأَوْفِ عَظِيمًا الدِّينَ وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 يَا مَنْ جَعَلْتَنِي فِي كَوْنٍ جَبَلٍ وَلَيْسَ عِنْدَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ لَوْ شِئْتَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ
 فَاتْرُكْ أَجَلَ وَأَشْرَافَ أَسْمَاءِكَ لَا تَبْقَى لِي عَمْرٌ هَذَا وَلَا أَحَدٌ عَوْدَ عَلَى نِكَاحٍ بَالِغٍ
 يَأْمُرُكَ يَا مَنْ عَزَمْتَ نَفْسِي بِأَمْرِ لِي بِمَا مَنَعْتَنِي وَبِأَمْرِ عَوْدِي
 وَبِأَمْرِ تَوَلَّى أَمْرًا لِي بِمَا مَنَعْتَنِي وَبِأَمْرِ تَوَلَّى أَمْرًا لِي بِمَا مَنَعْتَنِي
 أَعْلَنَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكُمُ مَنَافِعُ لَيْسَ لَكَ فِيهِ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِكَ رَاجٍ فَلَا تَحِلْ لِي
 وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ يَا مُنْزِلُ الْوَحْيِ
 وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى
 وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى وَبَيْنَ كُلِّ هَوَايَا لَاحِظَةٍ فِي اللَّهِ تَعَالَى

وَمَنْ هِيَ الرَّحْمَةُ مِنْ كَيْلِكَ وَإِيَّاكَ الْأَعْظَمَةَ وَكَيْلَانِكَ الثَّامِيَةِ الَّتِي تَسْتَسْت

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

صِدْقًا وَعَدًا حَتَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ بِرَحْمَتِكَ خُذْ مَا تَرْضَى وَتَرْضَى

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ ثَاخِرَ دَعَايَا شَيْخٍ وَشَدِيدَ مُفَضِّلِينَ عَمْرٍو بَابِ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بِخَاتَمِ دَعَائِهِمْ لِيُخْلِقَ لِي مِنْ عَمَلِي مَا يَرْضَى وَتَرْضَى مَا مَعَهُ صَدَقَاتُ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بَعْدَ كَيْفَرِي أَيْتٍ بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي كَيْفَرِي بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

يَا خَيْرَ رَاجٍ مَعْتَبَرٍ بِاسْمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَوْلَ بِحَدِّكَ وَبِظُنِّ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

مَعْتَبَرٍ بِرَأْسِهِ غَاثُ خَوَانِدَةٍ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

يَا لَيْتَنَاءَ عَلَيْكَ وَاجْتَدَيْتَ وَلَا غَايَةَ لِدَعْوِكَ وَإِنِّي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ شَأْنٍ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

وَأَمْدُ مَجْدِكَ وَإِنِّي خَلَقْتُكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَإِنِّي زَمِنْتُ لَمْ يَكُنْ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوْدًا عَلَى الْمَذْنُونِ بِمَجْدِكَ تَخَلُّفَ سُبْحَانَ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

أَرْضِكَ بِرَحْمَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِمَجْدِكَ عَوْدًا بِفَضْلِكَ عَوْدًا

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بِأَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَفَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ذُو الْقُدْرَةِ الْغَايَةِ الْغَايَةِ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بِكَرَمٍ وَأَبْدَعْتَ الْفَنَاءَ وَبِكَرَمٍ وَأَبْدَعْتَ الْفَنَاءَ وَبِكَرَمٍ وَأَبْدَعْتَ الْفَنَاءَ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

سُبْحَانَ مَنْ تَعَلَّقَ بِالْجَدِّ وَتَعَلَّقَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ أَحْيَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ ثَاخِرَ دَعَايَا شَيْخٍ وَشَدِيدَ مُفَضِّلِينَ عَمْرٍو بَابِ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بِخَاتَمِ دَعَائِهِمْ لِيُخْلِقَ لِي مِنْ عَمَلِي مَا يَرْضَى وَتَرْضَى مَا مَعَهُ صَدَقَاتُ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

بَعْدَ كَيْفَرِي أَيْتٍ بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي كَيْفَرِي بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي بِأَيْتٍ بِقُدْرَتِي

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

يَا خَيْرَ رَاجٍ مَعْتَبَرٍ بِاسْمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَوْلَ بِحَدِّكَ وَبِظُنِّ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

مَعْتَبَرٍ بِرَأْسِهِ غَاثُ خَوَانِدَةٍ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

يَا لَيْتَنَاءَ عَلَيْكَ وَاجْتَدَيْتَ وَلَا غَايَةَ لِدَعْوِكَ وَإِنِّي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ شَأْنٍ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

وَأَمْدُ مَجْدِكَ وَإِنِّي خَلَقْتُكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَإِنِّي زَمِنْتُ لَمْ يَكُنْ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوْدًا عَلَى الْمَذْنُونِ بِمَجْدِكَ تَخَلُّفَ سُبْحَانَ

این است رحمتی که از کفایت تو و ایات تو است و کفایت تو از کفایت تو است

و کرم بعد از آنکه اهل کرد اند و محتاج بحاجت نمیکرد و از مرض بواسیر و خوارش بدن و ابلا و
دو کتبی رجوعه و پیشی و زفاف و حق بخات نماید و کور و لال و کور و زمین بگرد و آب بنام برسد
اشتر و ل کنند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را حاضر نکرد
و از وسوسه های جنیان و شیاطین منافی نمیکرد پس حضرت رثا ث پناه علی الله علیه و آله
که جبرئیل علیه السلام گفت هر که از آب بنامد و بجمع دردهای که بر مردم پیشا شد مثلا با
موجب شفا از آنها کرد پس جبرئیل گفت یا رسول الله یعنی خداوندی که مرا بر این فرستاده
هر که این آیت را بر آب بخواند حق تعالی دلش را املو کرد اندازد و دروشنی و الهام خود را بر دل
او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری کند اندازد و دروشنی و پند دهد و او را از فتنه و پناشه
و با و عطا کند از گناهان او بپاید از غلبان عطا کرده باشد و غمرا و غمرا و غمرا و غمرا و غمرا
و غش و شانت و غیب و حسد و بغی و کبر و بغل و حوس و غیب را اندل و بردارد و از ممان
و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان بجان و موجب شفا ی جمیع امراض او گردد و موافق گوید که این آیت
منته و بعد از آنکه بنامد و پانزده سبب شدن ضعف است و فقر بخاطر شمع نمیدادیم که
این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و روای
اما از کارد با اثر بر این روایت کرده است بخوانی بر آب با زبان چنان فاتحه الکتاب آیت
الکریم و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب العلق و قل اعوذ برب
النار و قل هو الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و مسکون هفتاد مرتبه لا اله الا الله هفتاد
مرتبه الله اکبر هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد
لیله و لا اله الا الله و الله اکبر و خواص این مذکور است که اگر در روز نماز باشد و از آن آیت
از سبب خطی نباید و سردی و جمیع اوجاب خورد و کثرت از خواص کند که در روایت تهر مذکور
از آن آیت بسیار است و منفعت دارد در نماز بسیار و خواص دیگران چنانکه در روایت تهر مذکور

و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در این حالت و در آنجا نمانند و نزد او قرار و در آنجا
 و سوره بن صفات نزد او بخوانند و اعتقاد بوجدانیت خدا و صفات کماله الهی و صفات
 و انما منتهی قدر علیهم السلام و تفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سوال قبر و
 سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید و یاد او آوند و اگر توان خواندن نزد او
 بخوانند و دعای عدله را بر او بخوانند و اگر عرب نداند مصائب شر را و الفاظی که در آن
 شیطان بر او دش ناید که او را از بدین بگریزد و باید که کلمه طیبه لا اله الا الله تبارک
 و مکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد شده است که هر که این سخن را لا اله الا الله
 باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که هر
 کس در ده کان خود را گفت لا اله الا الله بدین ترتیب که کا ما ادر هم بشکند و مؤمنی نیست
 در حال حق و نزد مردن و نزد سبوح کرد بدن و هر که در دهان کار مردن این کلمه طیبه را بگوید
 داخل بهشت کرد و احوط آنست که در این حال پای او را بجا ببلد بکشد و اندامها را در جهت
 باور آوند و در خوف حقیق جیب نزد او بپایند که ملائکه از ایشان نفرت بکنند و اگر
 ایشان کسی نباشد چنانست که برای مردوت برساند و بماند و چون نزد یک شود که بجا
 برآید پیرون رفت و در احادیث معتبر وارد شده است که اگر بجا نماند بر او دشوار شود
 بپایند باغیان که هشتاد و یک مرتبه است یا بخواند او را بر روی نماز که بران نماز مکرر
 زیرا که اگر کسی شفاقت شفا می یابد و الا باقی باشد بر او و از حضرت امام رضا
 منقولست که زنها در حال احضار بر او صکندارند و نزد او قرار بخوانند و یاد خدا بکنند
 و صلوات بدولت او بفرستند و در حدیث دیگر منقولست که فرزندی از حضرت صادق
 علیه السلام در احضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار خانه نشسته بود هر که نزد او
 او بیعت منع میکرد و میفرمود که دست بر او بکند و بداند که او را داخل در نهایت انواران است و هر که

چنانکه او را کثرت داشت و در حدیث صحیح از حضرت ابراهیم علیه السلام لا اله الا الله
 منقولست که هر که کسی را بدین گفتن یا بگوید یا بگوید که لا اله الا الله
 الحکیم الکبیر لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب العالمین
 و ربینا لا ریب فی الشیخ و ما یمین و ما یمین و ربینا العزیز العظیم و الحمد لله
 رب العالمین و در حدیث دیگر منقولست که چون از کلمات الهیه که میگردند حضرت ابراهیم
 این کلمات الهیه شخصی کرد و چون او را از حضرت فرمود که الحمد لله خدا او را از آن جهت
 بجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که این کلمات الهیه را در وقت
 جمعی از شیاطین را مکرر بگوید و او را بکشد از آن جهت که درین خود را با آن شفاقت کند
 مؤمن کامل باشد نمیتواند بر او دست بگذارد و در این حال معتبر است که چنانکه در حدیث آمده است
 خدا و افرات حضرت رسالت و ائمه ظاهرین علیهم السلام را بچگونگی مخصوصی از سخن گفتن بازماند
 و این است که برای این بجا نماند این دعا را بخواند او را بکشد یا مریضی که بکشد و گفته شود
 عن الکثیر القبل تنی السیر و اعطیت الکثیر انک العفو الرحیم
 و در حدیث دیگر منقولست که هر که این دعا را بخواند و در وقت
 و چون روح او عارف کند
 که دعا را هر که بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند
 و او را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند
 اگر کسی این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند و چنانچه این دعا را بخواند

انها را جدا کند تا آب بر آن برسد و منبر است و دست بر آن نهاده و جدا کند تا آب بر آن
 برسد و بنابر آنکه که آب بر آن است و عودت در آن است بر اعضا و بخاری خود برست و اگر بماند
 و بر پهلوی است بخوابد و پهلوی چپ را همان طرفی که مذکور شد مرتبه بشوید و دوات سه مرتبه
 کافیت و شهور است که سدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بار سه باشد و بعضی یک بار
 و بعضی یک بار و نیم گفته اند که نه یک مرتبه است و چند روز و زاده بوده باشد و کو یا این زیادتها
 برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط است که در این غسل اعتدال
 داخل نکند که مضاف شود و البته نکند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
 سه مرتبه وارد شده است و شاید بدین باشد که سه مرتبه شستن هر دو است و این شستن بخوابد
 و نظرها را بشوید که اگر سر را از آنها برطرف شود و اندک کاغذ بر آن بریزد و بکشد و داخل آب کند
 و غسل دهد و در نهایی خود را تا مرغی بشوید و بهتر است که دست و پا را تا نصف فرج را مرتبه
 با آب کاغذ بشوید و فرج را نیز سه مرتبه بشوید همان نحو که در بالا ذکر شد و در شستن هر یک
 یکصد بار و پهلوی و بهتر است که در وقت که دست بر شکم میگذارد و دست را بکشد که ضلالت از اندک
 بدون رفتن بر اعضا اطراف بریزد و گرداند هر دو دست که در این صفت بر اعضا میگذارد
 از برای آنکه واجب است از برای شستن هر دو دست و شستن که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه
 بجانب راست سر بکشد و گرداند و پهلوی را در پهلوی و شستن که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه
 بخوابد و در غسل سه مرتبه بکشد و در شستن بخوابد و باز دست خود را تا مرغی بشوید
 و نظرها را خوب بشوید که اثری از آنها نماند و اگر سویی که برای آب فرج میگذارد
 و احوط است که غسل فرج را از حوض کباب در آب کاغذ و از پهلوی در آب
 که آنها مطلقا در آن غسل شده باشد چنانچه در شستن که سه مرتبه با آب کاغذ و از پهلوی با آب
 در وقت بپزد و بپزد و در وقت که در شستن که سه مرتبه با آب کاغذ و از پهلوی با آب کاغذ

چنانکه واجب است که از آن برسد و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 بکشد و واجب است و در هر مرتبه و بهتر است که در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 و پیش از غسل و در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 بخوابد و در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 بدون آمدن خون را بخوابد و در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 گفت بکند و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 المؤمنین و قد استجاب ربه لهم و قد استجاب ربه لهم و قد استجاب ربه لهم
 و اگر در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 است که المؤمنین و اگر در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 تا خدا اذن بدارد و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 با مرز و چنانکه از خدا در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 بکشد و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 کند و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 غسل دادن مکرر و حال ضرورت و مکرر است که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 بکشد و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 گفت بکند و در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 داد و فرمود که تا من بکن در وقت که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 غسل دهند و اگر پیش از آن در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 غسل شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه
 و بهتر است که در شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه و شستن که سه مرتبه

که قهر پناهت شغال خنجر بوده باشد و بفرمانت که کار و غسل از پیش مندا و با شدت و
 موکدات که در جبهه ناز و نامت بکنند و دوا بخار و لیباد و دارد شد است که تا ابروی
 شرات است بر عذاب نکند و بفرمانت که جوب و رخت خرما بوده باشد و اگر نافت نشود جوب
 سد کنند و اگر نافت نشود جوب و رخت بید و اگر نافت نشود جوب و رخت تا و اگر کبر سر
 هر جوب تری خولیت و با بفرمانت و ناله از رخت بر بدن باشند و جوب خشک و بفرمانت
 خرنای لمان که بر بدن باشند باید بکند و باید هر یک بقد راک شرب بوده باشد یا با فداع
 دست و بعضی گفته اند که بعد از استخوان فداع که از یک شرب شرات و قطا هر جوب و بعضی گفته
 اند که پنبه را درها بچند ناله و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بکنند و مصلحت بدن سازند و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 نیز بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 باشد بر بدن و توان در کفن گذاشت و در میان قبر بنهاند و اگر بعد از کفن در قبر بفرمانت که شرب تا
 قبر فرزند و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 نماند باشد و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 که از کوفه و اسب کفر بیت ستوان کرد و خالی از قون بیت و ست موکدات که در میان آن اول کفن
 کنند و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 جامه و شد با ناله روز قیامت و هر که بکند از این و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 باشد تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجب است و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 و اگر از بیت بخاشی برون آید بدن او را بشویند و اگر کفن الوه شد باشد ناله در قبر گذاشته اند
 انرا بشویند و اگر بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بیت پوشان شود و بعضی گفته اند که اگر بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا

هر شرات خصوصاً هر که بدن شست بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بشویند و این اصول و جوبی که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 شنبه اهر و در حال کفن نیز شست که با ما بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 شد باشد جوبی که بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بشویند و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 منقول است در حکم چپ که کاول و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 پنبه و کا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 شد باشد و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 سر را بر روی کفن بکنند و در میان کفن می چید و در هکام دفن سر را باید میگردانند
 بکنند و در و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 بر هر مسلمانی که علم بقون عقیقه بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 نماز بر هر شهادت عقیقه که بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوی است که بر هر طایفه که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 نماز واجب است و ظاهر بقصد قربت کفایت آن کوه و کفر از شرب تا و بفرمانت که شرب تا و بفرمانت که شرب تا
 و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و اشیان که عداوت
 اهل بیت علیهم السلام داشته باشند و غایبان کائنات علیهم السلام را نماز کنند یا گویند که خداوند ایشان
 حلول کرده است و بر مرد و برانها که خدا را جسم میداند و بر غیر ایشان از خدا خلافت و ظاهر امر
 میان آنکه نماز کنند یا بکنند و چهار کثیر گویند و در کثیر چهارم تعریف و لغت کنند بر او در موضع تعریف
 نباید کرد و سر از زمین مردم بنماز بریت و ارشاد تا بهر مورد و بعضی گفته اند که بر حجت ایشان
 نماز جماعت نمیتوان کرد و باغیر از میتوان کرد و احوط آنست که نماز ایشان رخصت کردن نیز مستحب است

[illegible][illegible]

اَسْنِكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ امْنِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَابْنُ جَبْرِ مَتْرُوقٍ بِه
 اللَّهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا خَيْرًا وَابْنُ اَعْلَى هَامِيْنَا اللَّهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا خَيْرًا

وَقَدْ فِي حَيَاتِنَا وَإِنْ كُنْتَ نَسِيَهَا فَنَاسِيَهَا وَاعْفُرْهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا عِنْدَكَ
سِرِّقَةً لَا تَكُونُ دَارِكًا لَهَا

فَاَعْلَمَ قَلْبُكَ وَانْخَلَعَ عَمَّا هَلَا فِي الْغَايِبِ وَانْجَنَّا نَابِ حَرْمِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَوَسَّوْهُ الْكَلْبَ سَيْلَ عِلٍّ خُذْ وَالْخَمْدَ وَاعْقِلْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْكَلْبَ فَذَاكَ الْكَلْبُ
بِخِيَانِهِ خَوَّبَ

فَمَا نَا عَبْدُكَ وَإِنْ يَجِدُكَ وَمَقْدِفَتِ رُوحِهِ الْيَتَامَى وَقَدْ اُتِجَاجَ إِلَى شَيْئِكَ

وَأَنْتَ عِنْدَ عَذَابِكَ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِخَيْرِهِ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ بِحَسْبِكَ قَوْلِي وَإِنْ كَانَ بِكَ فَخَافُ عَرَسَ بَانِيَةٍ وَكَهْرَ خَلْدٍ

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا السَّجَّادَ قَدْ آمَنَ بِكَ وَأَبَى عَيْدِكَ وَقَدْ قَصَّتْ رُوحُهُ
عَمَّا نَزَلَ مِنْكَ وَابْتَغَى رَحْمَتَكَ وَابْتَغَى رَحْمَتَكَ وَابْتَغَى رَحْمَتَكَ

الملك وقد اجابنا ان نعمتك وانت غني عن عذابنا اللهم ان لا
 بوسى قد كفيتم مناجاة بوسى نعمه اولى الناس ازهداد او خذوا منكم ما يرضى
 نعمكم من طاعتها الا خيرا وانت اعلم بغيرها اللهم ان كانت محبة فدي

[illegible]

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَعِزِّزْ لَنَا الْإِسْلَامَ وَاجْعَلْهُ لَنَا حَقًّا لَا مُنَافَاةَ لَهُ

محرر دال محرم و بیست و نهمین روز ماه ذی القعدة و در روز شنبه و بیستمین روز ماه ذی القعدة
فی قلوبنا غلا للذین استوارتک عفو رحیم اللهم اغفر لاجناسنا و اولادنا

مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْفُتُوْنَا عَلَى قُلُوبِ ابْنَارِنَا وَهَذَا مَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
 در کمالی بومس ایان مؤمن و المؤمنات و الف فتوینا علی قلوب ابنارینا و هذا ما اختلف فیهِ من الحق

بِإِذْنِكَ إِنَّا تَهْذِيبُ فَرْشَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ

اَبُو امِيكَ اَنَا قَلَمٌ بِرَاقِمْ لِي اِنْ جِئْتُكَ وَاسْتَعْبَعَنِي اللّٰهُمَّ فَخَازِعِيَا

و در کتب دیگر از دلائل و اماراتی صریح بجهت اینست که در این کتاب

و در فایده و اعجاز و نورانی فیض و لغت جبهه و احسن
و باطنی و شکلی و پدیدار و در فایده و اعجاز و نورانی فیض و لغت جبهه و احسن

حَسْبُكَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلَهُ وَلَا تَخْشَى مِنْهُ أَحَدًا وَلَا تَقْشَرُ عَنْهُ بَعْدًا وَكَانَ رَأْسُهَا دَالِ الْإِلَهِ

هفت خنجر برآورد عالی داد و یکایک بر سرش زد و فرمود که ای کافران اینها

کتاب خود در بنده و دختر بیکرند و دانه در میان قیج و بسوی هستند و نوی بنده در

اللهم نجنا من غيبتنا وازدقنا من غيبتنا واغفرها وارحمها وصورها في ربها

لَقَدْ نَجَّيْنَاهَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيْهَا وَالِلهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و انچه از اوردت آمد و در آن روز که او را دیدم و در آن روز که او را دیدم و در آن روز که او را دیدم

بعد از آنکه از نماز بگویند روزگار مرده در دنیا بکشد روزی از آن بکشد روزی از آن بکشد

عَذَابُ النَّارِ وَأَكْبَرُ خَلِيفَتُهُ مِنْ أَتَمِّ كُنُوزِ عِلْمِهِ اللَّهُمَّ ارْجِعْ عَبْدَكَ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَذَابُكَ فَإِنَّهُ كَانَ يَوْمًا عَذَابًا

و شریف خاندان ملک الکرم مرشد و صفا دار سخن و شعر سر غدا علی بن ابی طالب علیه السلام

۲۲
۵۱۹

وَبُذِيَ إِقْبَاءُكَ وَبُغِضَ لَهْلَيْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَانَ بَسْمُكُ شَيْدِ

مَنْ هَذَا يَا خَافِئًا شَدَّ عَمَارًا شَيْخَانًا مُبْدِيًا لِيُخْفِيَا لَكُمْ أَخِيهِ الَّذِينَ نَابُواوَأَشْعَوْا سَيْدَكَ

باعتبار و تالیف شد و این کتاب از ایشان است که در آن کتب
موجود است به نام تالیفات ایشان

وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ وَاللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّفَاسَ الطَّيِّبَةَ وَأَسْأَلُكَ

اِنَّهَا لِلّٰهِمْ وَهِيَامَا تَوَلَّيْتُ وَلَيْسَ فَاَمَعَ مَرَّجَتْ وَكَتَبْتُهَا تَالِيَةً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا

لا بؤبؤ وانا سلفا وفرطاً ولبؤرا شهود دره انكه دعاهاست تجز اول البؤرا بخور كركند

و بعد از آن بعد از یک ماه و نیم از آنکه از آن کس که در آن وقت که

و منقول که چنانچه در این کتاب آمده است که این کتاب از طرف حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
در روز شنبه نهم ماه ذی القعدة در روز شنبه نهم ماه ذی القعدة در روز شنبه نهم ماه ذی القعدة

بقصد و چون شایسته و غایا که خوشتر از این اند یعنی اند و چون شایسته و غایا که خوشتر از این اند

[illegible]

ان من حق الله ان يعذب من يشاء ولا يعلم ما يعذب الا الله العظيم الغني عن العالمين

[illegible][illegible][illegible]

کند باید و احوط آنکه صاحب باشد و کما و نابل که نباشد سپهر کسی است که انا هم بصب می کند
 برای کسی که شکر و حق و حصه با و میدهد و در آن زمان آن نباشد غالباً و همچنین چهارم و مؤلفه و کما
 در این زمان نباشد غالباً پنجم صرف کردن در ازادی سبک کانت مثل کد فانی غلام خود را می کانت
 کرده است که مالی بدهد و از او شود و او را بخراید و از آن اگر بر او از کوه واجب شده باشد
 باید که قدری از کوه را بمال کتابت و حساب کند و الا بجز آن از کوه حصه با و بداند که با او بدهد
 و از او شود یا غلامی که از دست او در رتب و شدت باشد از مال زکوة بخرند و از آن کشتن و خریدن
 که در آن کرده باشند و در معصیت صرف نکرده باشند در ازای قرض ایشان بتوان دارد هفتیم
 سبیل الله یعنی صرف زاهدی غلامانند جهاد فی سبیل الله و یا بر مسلمانان و از آن ^{مستحب} ^{مستحب}
 و بنای مساجد و بلبها و امثال اینها و بعضی گفته اند که محض جهاد است در زمان که جهاد خوا باشد و این
 هشتم از سبیل است و آن کسی است که بفریاده باشد و خرج و فتن بجا نبرد نباشد نباشد غلام
 با و میدهد که بجا نبرد ببرد اگر سفر معصیت نباشد و یا یک یک با و زکوة میدهند غیر مؤلفه
 اشعی عری باشد و احوط آنکه که استناب از کاهان بگیرد خصوصاً شراب خوردن دیگر شرط کذا
 التفت مالک باشد مثل پدر و مادر و جد و جین هر چند با لا روند و غیرین و فرزند زاده هر چند
 پانین روند و زن و بنده و غیر آنکه زکوة را بخواهند از ایشان بدهند غیر اینها که مذکور شد و اگر شراب را
 داشته باشد و غیر سپهر کسی بپوشد نمیتواند ادواتا بدهد زکوة خود را بپوشد و غیر سپهر کسی بپوشد
 و غیر سپهر احوط آنکه بشرف هم ندهد و غیر آنکه زکوة را بپوشد یا غلامی که در دست او زکوة از او است
 که او بصرف بر نماند فصل دوم در خیرات بماند که خیر و عفت خیر فایده بود اول غنیمت که از کافران
 در جنگ بگریزاند خواه در جنگ کاه باشد و خواه در پیدن و دیگر معاد است مانند غلام و غیره و مرز و مرز
 و غیره و سر و غیره و غیره و کثرت بعلان آنکه خیر بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 مشهور آنکه بصاب نماند بعضی گفته اند که بصاب بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

بعضی است دینار گفته اند بعضی گفته اند یعنی است اشراف که بصاب با و دل خلالت و اکثر مشاخر پان
 قابل شد اند و مالی از قوت نیست و اگر چند کس شربک باشند با و حصه هر یک جدا بصاب بپوشد
 سپهر بخت یعنی مالی که در بین پنهان کرده باشند پس اگر کج در دله که بپوشد که در آنجا مسلمانان
 هر چند که اسلام داشته باشند با و در دارالاسلام بپایند و که اسلام نداشته باشند و بیست دینار
 است اشراف بپوشد اگر طلا باشد خیر است بپایند و باقی از دست و اگر نقره باشد بیست و هم بپوشد که
 موافق رفته و آنکه دو دینار و سبب دینار است و اگر غیر طلا و نقره باشد بیست از آن بپوشد و در دینار
 بپوشد و اگر که اسلام داشته باشد با و طلا و نقره که دلالت کند بر آنکه از مسلمانان بوده است مشهور میان علما
 که کم لقطه دارد میان بیکال تعریف کنند که صاحب بیست و بصاب بپوشد و الا بجز اینها
 شدن و صدق کردن و با نماند کاهان است و اگر در صورت اول صاحب بیست و در احوط نشود
 عوض بدهد و ظاهر اینها را آنکه اگر از روی نیت باشد است لقطه است و اگر در نیت نیت بوده است
 بخت خواه اگر اسلام نباشد باشد و خواه نیت و جمعی این قابل شد اند و مالی از قوت نیست و اگر کج
 در نیت خیر بپوشد که از پنهان با و سپهر باشد از دست و اگر خیر از دست بدهد احوط است و اگر نیت از دست
 باشد تعریف بپوشد بپایند بیک و در دینار نشان بدهد که در دست و ایشان نامسل شود با نشان سپهر
 و الا از دست و باز احوط آنکه خیر از دست بدهد و همچنین اگر چنانچه بپوشد و کاه و در شکم از نیت
 باید تعریف بپوشد بپایند و اگر نشان ندهد از دست و احوط اخراج خیر است و اگر در شکم بپوشد بپایند
 احباطاً و باقی از دست و احوط اخراج خیر است و با نیت کرده اند جو انان شکا را نمانده و اگر شکا
 که بدو ضامن مالک سابق خورده باشد احوط آنکه تعریف با و بپوشد چهارم بیست که بغیر از دینار این
 او نماند در برابر و بر بصاب در آن معتبر است و مشهور آنکه بصاب بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 اشراف نام وزن و بعضی است دینار گفته اند و اگر چند کس شربک باشند با و حصه هر یک جدا بصاب بپوشد
 در میان آنکه خورده باشد با و طلا و نقره که دلالت کند بر آنکه از مسلمانان بوده است مشهور میان علما
 که کم لقطه دارد میان بیکال تعریف کنند که صاحب بیست و بصاب بپوشد و الا بجز اینها
 شدن و صدق کردن و با نماند کاهان است و اگر در صورت اول صاحب بیست و در احوط نشود
 عوض بدهد و ظاهر اینها را آنکه اگر از روی نیت باشد است لقطه است و اگر در نیت نیت بوده است
 بخت خواه اگر اسلام نباشد باشد و خواه نیت و جمعی این قابل شد اند و مالی از قوت نیست و اگر کج
 در نیت خیر بپوشد که از پنهان با و سپهر باشد از دست و اگر خیر از دست بدهد احوط است و اگر نیت از دست
 باشد تعریف بپوشد بپایند بیک و در دینار نشان بدهد که در دست و ایشان نامسل شود با نشان سپهر
 و الا از دست و باز احوط آنکه خیر از دست بدهد و همچنین اگر چنانچه بپوشد و کاه و در شکم از نیت
 باید تعریف بپوشد بپایند و اگر نشان ندهد از دست و احوط اخراج خیر است و اگر در شکم بپوشد بپایند
 احباطاً و باقی از دست و احوط اخراج خیر است و با نیت کرده اند جو انان شکا را نمانده و اگر شکا
 که بدو ضامن مالک سابق خورده باشد احوط آنکه تعریف با و بپوشد چهارم بیست که بغیر از دینار این
 او نماند در برابر و بر بصاب در آن معتبر است و مشهور آنکه بصاب بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

که چنانچه معتقد باشند و باید سازات که اشرف خلقتند یا از کسبکی غیرند یا سایل که بشود
 و از هر کس که سایل نباشد بر آنکه زکوة و صدقات واجب بر ایشان است و خسر بعضی از ایشان است
 و بیساختلاف که در میان علمای اهل بیت است و بعضی از علمای غیر ایشان را جوع داده اند و منع
 و باعشایش است که اکثر اوقات بقر و فحاشی میکنند و حقوق ایشان و اجناد ایشان بر ایشان
 میماند و بر تقدیری که تمام بر ایشان رسم کرده باشد در دنیاها و تعصب و خوف و تعذبات که از خلفا
 جوید بر ایشان واقع میشد و حلال کرده باشد ایشان بگویند هر خود را و میبست که چنان خندان و اولاد
 امام خود را در فقر و اضطراب بپایند و بر ایشان رحم نکند و باز در قیامت با او بی تفاوتی است
 باشند و حال آنکه فرموده اند که بدین احوال مردم در قیامت و قی خواهد بود که سالکان خیرین نیستند
 و بگویند برود که از این خود را میبایست و حضرت صادق علیه السلام فرمود که من بکدام هم خسر از شما بگویم
 و حال آنکه مال من را همل میبندند و بیشتر است و بیکم و مکرر است و آنکه شما پاک شود از گناه و از خوف
 ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که احسان را بحدی از اهل بیت من بکند
 مکافات بدهم او را در قیامت و اکثر علمای ائمه اند که اگر صاحب مال خود حاصل امام علیه السلام را بپایند
 بدین حد و القمه نمیشود مگر آنکه دستش را بر سر او بگذارد و بکاز فقیر هر چه در جیبش است
 و صدقه بدهد و بپای فضیلت و کفایت اعتکاف و اعتکاف کثرت است در مسجد جامع مسجد عبادت و آن
 مؤکد است بمقتضای آیه و اخبار بسیار خصوصاً در دهه اخیره و رمضان چنانکه حضرت امیر
 صلی الله علیه و آله همیشه در دهه اخیره و رمضان اعتکاف میفرمودند که یکسال که در آن اعتکاف بگذرانید
 و در سال بعد از آن بیت روز اعتکاف داشته باشید و در قضا سال آنکه شده و ده روز آن را
 صلی الله علیه و آله منقول است که اعتکاف دهه اخیره و رمضان بر هر یک با دو سجده و اعتکاف بنده
 و شبان ناستند و در دهه و باره دادن خود بفرمایند و اگر بپایند و از این باشد که اگر بپایند
 احوط آنست که بر بیک قضا کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و شریعت کردن واجب شود و بعضی گفته اند

واجب میشود و همچنین است و هر چه و از ده و پانزده هم و هر چه بالا رود باینست
 و بعضی گفته اند مطلقاً واجب نمیشود تا از اسباب و وجوب بعلل نیاید و این قول و احوط
 آنست که در اول شبهای مذکور بخت بد نیست بکند بقصد قربت و مستحبت که معصیت شرط کند
 به برود کار خود که او را مانع غرض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که
 باینست اشترط رجوع یا اختیار بخت بد بعارض و مانع و بعضی در این مضایقه کرده اند و ظاهر
 غرض و مانع اعم از عذر ضرورت و محل است و شرط در اعتکاف نیت نزد بخت اعتکاف است
 دادن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در اعتکاف واجب نیست و بخت بد در نیت
 و غلطی از اشکال نیست و باید شرط آنست که نیت عارض یا مطلقاً اگر خواهد رجوع توان کرد اگر
 در روز ششم باشد و باید دیگر آنکه اگر باشد شرط رجوع کند و تصابر و واجب است و اما اشکال اعتکاف
 جمعی از اصحاب گفته اند که در مسجد مجید که مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف
 نمیشاید و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مدینه را گفته اند و بعضی هر دو گفته اند و خلافت این
 باینست است و مسجد مدینه در این زمانها گویا معلوم نیست و مسجد بصری در این اوقات در میان
 واقع است و اعتکاف در آن شکست و گفته اند مراد مسجد مدینه و مدینه اند و بخت بد که در روز ما حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله و مسجد بوده و نایب مسجد مدینه که اندر ظاهر در مسجد جامع اعتکاف توان کرد و
 مسجد جامع مسجد بصری که در بلاد که در اتمام از جماعت کند و مخصوص محل باشد و اکثر محلها شهرها
 برای اقامت جمعی با جماعت نماز شوند که و متعدد باشد مثل مسجد جامع عبا و مسجد جامع قدیم در مدینه و بصره
 آنها مثل مسجد فاطمه و مسجد جابر است و محل املت و احوط آنست که اگر در مدینه و کوفه باشد
 مساجد مخصوصه و اقصای آن و در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبیر بگذرند و مسجد جامع باشد بخوانند
 و اگر جایی که شهر باشد احوط است و باینست آنست که اعتکاف که اعتکاف یکم در مسجد کبیر و احوط است
 شارع باشد بعنوان اعتکاف مقبره و اولاد و جماعت یکم از برای مضایقه یا قریه الی الله و شرک است و اعتکاف

[illegible]

This image shows a single, blank page from an old manuscript. The paper is a light cream or off-white color, showing signs of age such as slight discoloration and small brown spots. The page is ruled with thin, dark horizontal lines, creating approximately 20 rows. A double-line border in a golden-brown hue frames the entire page. There is no handwriting or printed text on the page.

[illegible]

87

273

۶۷۴

[illegible]

545

This image shows a single, blank page from an old manuscript. The paper is a light cream or off-white color, showing signs of age such as slight discoloration and small brown spots. The page is ruled with thin, dark horizontal lines, creating approximately 20 equal-sized rows. A double-line border in a dark ink or gold leaf surrounds the entire page, with a slightly wider margin at the top. There is no handwriting or printed text on the page.

555

٦٢٥

272

672. 722

۷۲۸

[illegible]

253

[illegible]

772

٤٢٠

This image shows a single, blank page from an old manuscript. The paper is a light cream or off-white color, showing signs of age such as slight discoloration and small dark spots. The page is ruled with thin, dark horizontal lines, creating approximately 20 equal-sized rows. A double-line border in a dark greenish-gold color frames the entire page. There is no handwriting or printed text on the page.

579

[illegible]

五

६२५

[illegible]

78

551

[illegible]

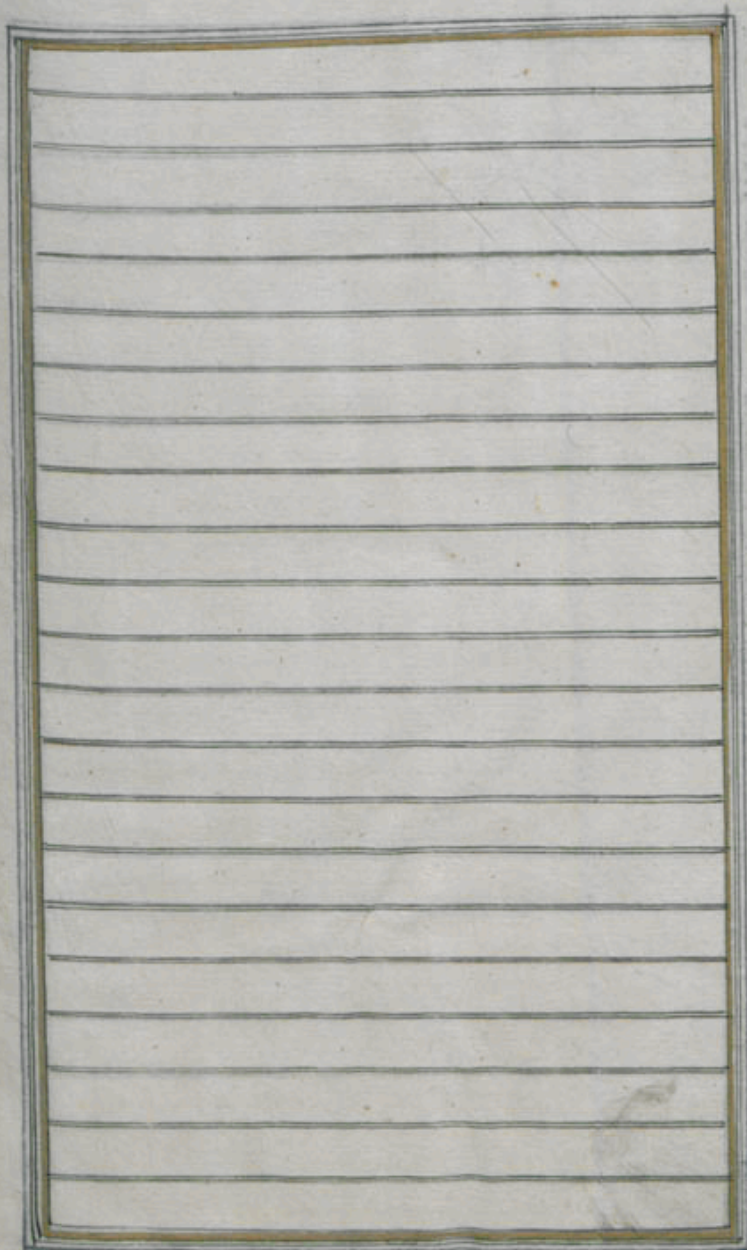
672

672

672

672

555

[illegible]

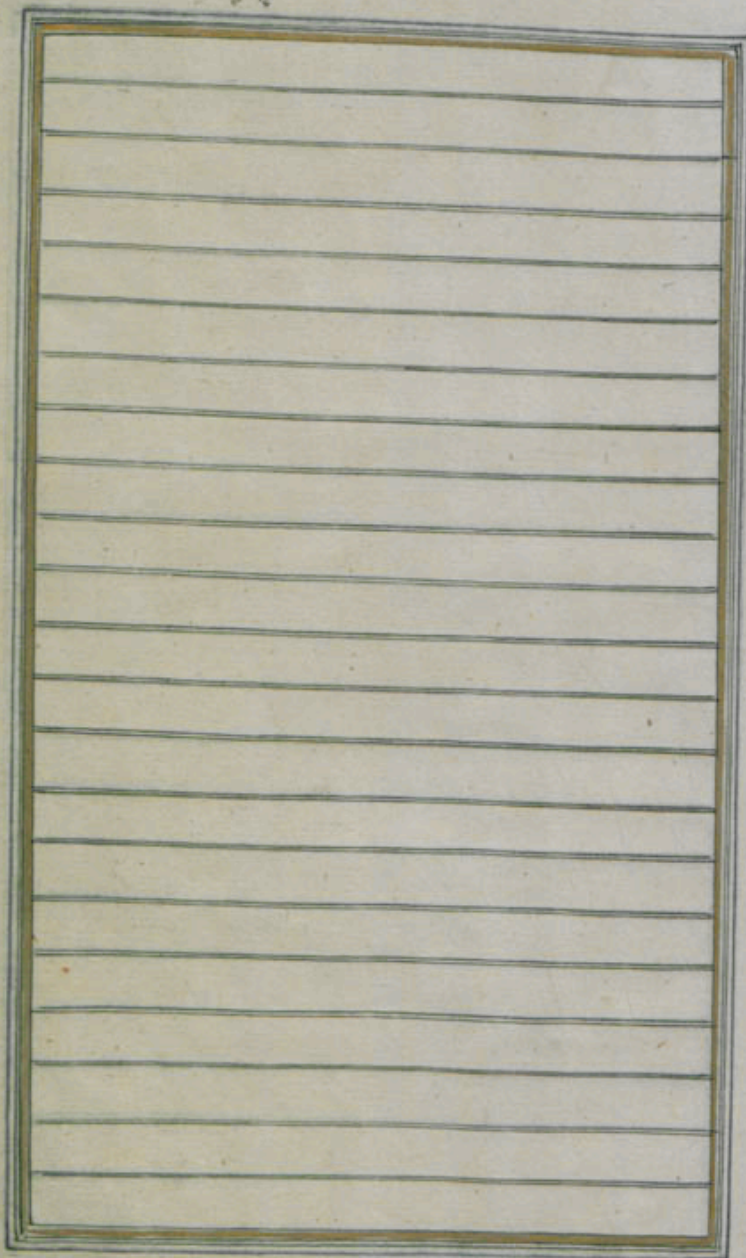
٤٢٥

472

[illegible]

۶۶۸

858

772

٤٢٠

[illegible]

579

[illegible]

792

٤٢٢

[illegible]

72

55

[illegible]

۶۲۵

25

[illegible]

255

[illegible]

1772

[illegible][illegible]

100

٤٢٨

[illegible]

854

This image shows a single, blank page from an old manuscript. The paper is a light cream or off-white color, showing signs of age such as slight discoloration and small brown spots (foxing). The page is ruled with thin, dark horizontal lines, creating approximately 20 rows. A double-line border frames the entire page. There is no handwriting or printed text on the page.

५५.

٤٥٩

